

1911 – 2011

***De beknopte geschiedenis van
K.S.C. Denderstreek***

MARCEL BAETENS

ISBN 978 90 817 91809

Opgedragen aan mijn vader en mijn overleden grootvader die mij honderden keren de prentjes van "Chewing Gum" voorhielden tot ik elke renner aan zijn rennerspetje herkende.

INHOUDSOPGAVE

Woord vooraf	5
INLEIDING	8
Het ontstaan van de wielersport in België	8
Het ontstaan van de wielersport in de Denderstreek	10
De eerste velodrooms in de Denderstreek	13
De geschiedenis van KSC Denderstreek	16
Wat dienen we te verstaan onder de benaming “Denderstreek”?	16
1911-1936: van de stichting tot het overlijden van Dokter Tistaert	17
De naam van de club	17
De “Denderstreek”, voor WO 2, dat was dokter Tistaert.....	18
De truien van “De Denderstreek” in de vooroorlogse periode	21
De geschiedenis van de club na de dood van dokter Tistaert	28
De club in crisis, gered door “meester” Combel	28
Wie was Oscar Combel?.....	30
De wederopstanding dankzij sponsor “Super Shop” uit Aalst	32
Feeststemming bij het vijftigjarige bestaan	37
De jaren 60: een nieuwe bloeiperiode	40
De brouwerij Op-Ale uit Opwijk wordt medesponsor (1962-1966).....	40
In korte tijd twee nieuwe voorzitters	43
De brouwerij Goldor Pils wordt de nieuwe co-sponsor van K.S.C. Denderstreek.	45
De jaren 70 en 80: na wat aanmodderen, tijdelijk een nieuw elan	47
De eerste fusieplannen	47
Super Shop haakt af als hoofdsponsor.....	47
Pierre Gillis neemt de sponsoring over	49
1977: Jozef Vermoesen wordt voorzitter en optimisme is troef voor de toekomst	53
Naast sponsor wordt Pierre Gillis ook voorzitter (1981-1988)	60
1988-1999: het laatste decennium voor de fusie.....	62
“Het Brussels Huis”, hoofdsponsor van 1988 tot 1992	62
“Gilals”, opnieuw hoofdsponsor van 1993 tot 1999.....	66
Het einde (of toch niet) van KSC Denderstreek.....	67
Veel beloften van Pizza Italia bij de start van de fusie.....	67
Weinig bindingen met de oorspronkelijke club na de eerste reddingsoperatie	68
KSC Denderstreek-Labieksvrienden 2002-2009	69
Een trouwe sponsor	69
De groei in 2003 en 2004: ledenlijsten en resultaten.....	70
Optimisme troef eind 2006	71
2008-2009 : een crisis zonder voorgaande.....	73
De club anno 2010	74
Wat zal de toekomst brengen?.....	77
Bijlagen	78
Clublokalen KSC Denderstreek.....	78
KSC Denderstreek in de clubkampioenschappen	78
De organisaties van KSC Denderstreek.....	83
Het “Kampioenschap van de Denderstreek”	83
“DE GROOTE PAASCHPRIJS”	92
De Ronde van de Denderstreek	102
De vedetten van de wielersport in de Denderstreek	105
Van 1911 tot WO 1	105
De eerste krantenfoto van een wielrenner uit de Denderstreek?	105

De eerste beroepsrenners uit de Denderstreek?	107
Een echte vedette komt in Aalst wonen en sluit aan bij "De Denderstreek"	109
Ontluikend talent uit het Ninooftse na WO 1	111
De gebroeders Standaert	111
Emile (Miel) Thollembeek	113
Théophile (Fieleken) Beeckman	115
1922: een toekomstige winnaar van de Ronde van Frankrijk sluit aan bij SDD	118
Renners van wereldklasse verdedigen de kleuren van "de Denderstreek" in de jaren 30	119
Romain Gijssels	119
Frans Bonduel	122
Edgard De Caluwé	126
Joseph (Jef) Moerenhout	129
Gustave Danneels	132
Bernard Van Rysselberghe: een ongeval maakte een einde aan zijn carrière	132
De oorlogsperiode: roeien met de riemen die men had – een aantal carrières gebroken	136
Albert Ritserveldt: verhinderde de oorlog een mogelijke tourzege?	138
Georges D'Haese, zo'n schitterende start, zoveel moois beloofd en zoveel tegenslagen	141
1942: Twee Belgische Kampioenen voor SC Denderstreek in volle oorlogsperiode	145
Marcel Boumon	145
Jaak Engelen	147
De periode 1945-1950: twee renners, gehard door de oorlog, winnen Vlaanderens mooiste als bekroning van hun doorzettingsvermogen	149
Emile Faingnaert,	149
Sylvain Grysolle	152
De jaren vijftig: de generatie van "net niet"	158
Leon De Lathouwer, Olympisch goud dat niet blonk bij de profs.	158
Armand Baeyens – Bartali en Magni kloppen en een "godverdomme" voor de radio	161
Maurice Meuleman of het gevecht tegen de kaap van de 250 km	165
Een geval apart – Edgard Sorgeloos, de engelbewaarder van de keizer	168
De jaren zestig	171
Frans Melckenbeeck kon twee jaar wedijveren met de allerbesten.	171
Het midden tot het einde van de jaren 60: veel beloften zonder de echte doorbraak	181
LUCIEN VAN IMPE DEN BESTEN	182
De kleine uit Mere was de grootste van allen	182
Kind van een wielerdynastie	182
De amateursjaren	184
Bij de profs : de geleidelijke groei naar de top	188
1976 : de bekroning op Pla d'Adet	188
Een dorp in het geel	191
Een lange vruchtbare carrière	193
Een onvergetelijk afscheid in eigen dorp	195
Bedankt Lucien	196
De profs uit de Denderstreek	197
EPILOOG	204
EN WAT ALS K.S.C. DENDERSTREEK OUDER WAS DAN HONDERD JAAR ???	204
SLOT	206
Bibliografie	207
Gepubliceerde bronnen	207
Boeken	207
Tijdschriften	207
Niet gepubliceerde bronnen	207
Krantenarchieven	208
Websites Internet	208
Verantwoording foto's	208

Woord vooraf

Iets meer dan vijf jaar geleden schreef ik het boek "Arm maar proper" ter gelegenheid van het vijftigjarige huwelijksjubileum van mijn ouders, Jozef en Louise Baetens-Schandevijl uit Haaltert. Omdat mijn vader destijds een fanatieke supporter was van Maurice Meuleman, heb ik toen ook in een apart hoofdstuk aandacht besteed aan de figuur van deze wielrenner.

Bovendien plaatste ik ook de lokale Kerkskense wielclub, Boekent Sportief, in een ruimer sociaal kader en had ik het toen reeds over een aantal lokale wielcracks.

Al die renners kwamen ooit uit voor de Aalsterse wielclub KSC Denderstreek en als kind stond ik vol bewondering voor de truien van deze renners, truien die schitterend waren in hun eenvoud. Men zag ze van ver bij het uitkomen van de laatste bocht, de witte truien met zwart-groene band in het midden .

Voor het verzamelen van die gegevens had ik al heel wat opzoekingswerk moeten verrichten en toen ontstond bij mij het waanzinnige idee om een inventaris te maken van al wie in de Denderstreek ooit aan wielrennen had gedaan en om alle wielervedstrijden, ooit georganiseerd in de Denderstreek, in kaart te brengen.

Ik zie nu vijf jaar later in dat dit wel degelijk een waanzinnig idee was. Door het feit dat ik nog niet gepensioneerd ben en ik dus nog een full time dagtaak heb, vordert dit werk heel langzaam. Toch hoop ik nog steeds alle gegevens verwerkt te hebben in 2017.

Ondertussen bezit ik reeds honderden bladzijden bestanden, kopieën van krantenartikels, foto's uit de oude doos en ... er komen er dagelijks nog bij.

Uit mijn opzoeken bleek uiteraard dat in 2011 de eens zo roemrijke wielclub KSC Denderstreek 100 jaar bestaat. Ik wist al een aantal jaren dat alle archieven van de club helaas verdwenen bij de fusie tussen de club en de *Labiokesvrienden* tot *KSC Denderstreek-De Labiokesvrienden*. Toch vond ik dat honderdste de verjaardag van dergelijk "wielmonument" niet ongemerkt voorbij mocht gaan en op 17 oktober 2010 verstuurd ik dan ook volgende mail aan de voorzitter en de secretaris van de wielclub KSC Denderstreek-De Labiokesvrienden:

Baetens Marcel

Van: "Baetens Marcel" <marcelbaetens@skynet.be>
Aan: <geert.vanderstockt@telenet.be>
CC: <vdspaul@hotmail.com>
Verzonden: zondag 17 oktober 2010 10:18
Onderwerp: interesse in uw club - denderstreek 100 jaar

Beste voorzitter en erevoorzitter

Een paar jaar geleden schreef ik het boek "Am maar proper" t.g.v het vijftigjarig huwelijksjubileum van mijn ouders, Jozef en Louise Baetens-Schandevijl uit Haaltert. Omdat mijn vader destijds een fanatiek supporter was van Maurice Meuleman, heb ik toen ook in een apart hoofdstuk aandacht besteed aan de figuur van Maurice Meuleman.

Door het doorzoeken van een aantal archieven is toen bij mij het erg ambitieuze idee ontstaan om

- een volledig overzicht te proberen maken van alle renners die ooit voor de Denderstreek reden
- een overzicht te maken van de wielervedstrijden in de streek

Door het feit dat ik nog niet gepensioneerd ben en ik dus nog een full time dagtaak heb als inspecteur bij het secundair Onderwijs vordert dit werk heel langzaam en ligt mijn streefdatum op 2016-2017.

Maar ondertussen heb ik toch reeds **honderden blz** gegevens verzameld en heb ik al een volledig overzicht van

- alle renners die ooit prof waren voor de denderstreek
- alle uitslagen vanaf hun ontstaan van de profkoersen die ooit georganiseerd werden in één van de gemeenten uit de Denderstreek
- een vrij volledige geschiedenis van de denderstreek als club met uitzonderlijke documenten uit de beginperiode 1911 tot 1930.

Volgend jaar bestaat KSC Denderstreek 100 jaar en ik vroeg me af of jullie interesse hebben in de publicatie van een deel van mijn documenten tot een boekwerk t.g.v. het 100-jarig bestaan van jullie club. Ik heb reeds een ontwerp en het boek zou toch al snel zo'n 200 blz kunnen tellen.

Indien ik deze gegevens nu niet gebruik, zal ik ze zeker binnen enkele jaren gebruiken voor het volledige verzamelwerk, waarvan sprake hierboven.

Maar ik zou het spijtig vinden indien het 100-jarig bestaan ongemerkt voorbij zou gaan.

Indien jullie interesse hebben, gelieve mij te contacteren zodat wij eventueel de modaliteiten voor een eventuele uitgave kunnen bespreken.

mvg en steeds tot uw dienst

Marcel Baetens
Systeembegeleider secundair onderwijs bij het GO! Onderwijs van de Vlaamse gemeenschap

Steenkouter 54
9260 Wichelen-Serskamp
tel 09 369 94 62
GSM 0476 55 11 64
email:
marcelbaetens@skynet.be
marcel.baetens@g-o.be

Op deze mail kwam, ondanks een leesbevestiging van de secretaris, helaas geen reactie en ik besloot dan ook om deze beknopte geschiedenis in eigen beheer uit te geven als een voorbode van wat ooit een verzamelwerk over de wielersport in de Denderstreek moet worden.

Uiteraard wil ik niet de pretentie hebben om volledig te willen zijn. Ik ben mij zeer goed bewust dat – mede door het ontbreken van eigen archieven van de club – er nog heel wat hiaten zijn, zeker in de exacte datering van bepaalde evenementen, hiaten die hopelijk later nog zullen aangevuld worden.

Aan de andere kant ben ik er van overtuigd dat ik op dit ogenblik over voldoende gegevens beschik om bij de honderdste verjaardag van de club een bescheiden bijdrage te kunnen leveren tot de geschiedenis van de wielersport in Vlaanderen in het algemeen en de Denderstreek, in het bijzonder.

In een inleiding probeer ik het ontstaan van de wielersport in de Denderstreek te kaderen in het breder perspectief van het ontstaan van de wielersport in België. Hierbij probeer ik ook het belang te duiden van de eerste velodrooms in onze streek. De eigenlijke geschiedenis van KSC Denderstreek splits ik op in twee delen: van de stichting tot de dood van dokter Tistaert en de periode erna. Een derde deel behandelt uitslagen van de club in de interclubkampioenschappen, de grote organisaties van de club zelf in de loop van haar geschiedenis, namelijk het kampioenschap van de Denderstreek, de Paasprijs in Hekelgem en de Ronde van de Denderstreek voor nieuwelingen. In een laatste deel worden een aantal lokale wielercoryfeeën belicht en in een bijlage probeer ik een overzicht te geven van alle renners uit de Denderstreek die ooit prof waren.

Voor de geraadpleegde bronnen verwijs ik graag naar de bibliografie op het einde van het werkje, doch ik wil nu reeds een gemeend woord van dank richten aan mijn vele collega's wielerverzamelaars met wie ik reeds jaren gegevens uitwissel via twee wielersforums, namelijk <http://www.wielerarchieven.be/forum/> en <http://www.memoire-du-cyclisme.net/forum3/index.php>

Bij deze dus mijn welgemeende “merci” aan Willy Bladt, Jaak Decoster, Freddy De Roose, Jan Desmet, Jozef Hamels, Marc Holderbeke, René Kleynen, Jan Soens, Hans Vandeput, Fred van Ulsen, Dominique Magnier, Pierrot Picq en zovele anderen. Zonder jullie gewaardeerde hulp was ik zeker niet zover geraakt.

Ik wens mijn heel bijzondere dank te betuigen aan de heer Dirk van Mossevelde, oud wielrenner bij KSC Denderstreek, die mij schitterende foto's bezorgde van de verschillende na-oorlogse truien van de wielersportclub en die me de toestemming gaf om ze te publiceren in dit boek. Net voor het boek naar de drukker ging, kwam ik ook in contact met dhr. Gino Standaert, telg uit het bekende rennersgeslacht uit Ninove, die mij werkelijk unieke foto's bezorgde over oud-voorzitter Combet en diens uitvaart, waarvoor eveneens mijn immense dank.

Tot slot wil ik dit boek opdragen aan al die jonge mensen, die het ooit in hun hoofd haalden om op een koersfiets te kruipen, die het met wisselend succes als wielrenner probeerden en die er in slaagden om duizenden mensen in de Denderstreek gedurende nu al honderd jaar wielersport te bezorgen.

Marcel Baetens

1 mei 2011

Het ontstaan van de wielersport in België

De wielersport is in België en meer bepaald in Vlaanderen tot een zekere bloei gekomen zodra de fiets voor de gewone man betaalbaar was. Het wielrennen luidde de democratisering van de sport in. Voordien was lichaamscultuur in de verscheidene disciplines alleen bestemd voor de jongelui die er de tijd en het geld voor hadden.¹

Op het eind van de jaren 1860 kenden zowel de fiets als de wielersport een voorzichtige doorbraak. Vooral in het jaar 1869 waren er duidelijke tekenen van de opmars van de fiets. Bewijzen van die opmars zijn de eerste verkeersreglementen die van toepassing waren op vélocipèdes en melding van een aantal ongelukken. Bovendien is er sprake van wedstrijden in Brussel, Ukkel, Gent, Charleroi, Adinkerke, Moorslede, Borgerhout, Turnhout, Luik en Roeselare. Rond 1880 werden de eerste clubs opgericht, vaak onder invloed van Engelse studenten in de universiteitssteden en ook de eerste Belgische wielersportbladen zagen het levenslicht.²

In 1883 werd de 'Fédération Vélocipédique Belge' gesticht en kwam er een zekere structuur in de veelheid van clubs die reeds ontstaan waren. Interne strubbelingen (o.a. rond het statuut van amateur) zorgden voor een woelige start tot er in 1889 eensgezindheid kwam met de definitieve stichting van de LIGUE VELOCIPEDIQUE BELGE. De BWB was dus geboren.

Ondertussen daalde de prijs voor een fiets – zeker met invoering van de safety-bike – stilaan en kon ook de gewone man beginnen dromen van het aanschaffen ervan. Dit was zeker het geval toen er prijzen ingevoerd werden voor wielersportwedstrijden. Bovendien ging het organiseren van wedstrijden vaak gepaard met het inrichten van zogenaamde wielersportfeesten, typisch folkloristische gebeurtenissen waar men prijzen uitdeelde voor de mooiste vaandels, wielersportuniformen, voor de grootste club, voor de beste fanfare per fiets en voor de beste acrobaten. De wielersportfeesten waren in deze periode zeker zo populair als de wielersport.

In de beginfase werden de meeste wedstrijden gereden op brede stadslanen, maar het was op de wielersportbanen, dat het wielrennen een ontspanningswijze van de grote massa werd. Vooral de al vroeg georganiseerde wedstrijden voor stayers met hun hoge snelheden en de sprintnummers waren immens populair. Ook de wedstrijden waarbij de menselijke uithouding getest werd, zoals zesdaagsen kenden een steeds grotere toeloop.³

¹ Cfr. JACOBS(J.) & VAN DOORNE (B.), De Vlaamse wielersportkoningen, Lannoo, Tielt, 1979.

² Cfr. MOEYAERT (B.), Van wielersportbaan tot ... "Velo-droom" De geschiedenis van het baanwielrennen in België van 1890 tot 2003. Scriptie voorgelegd aan de Faculteit Letteren en Wijsbegeerte, voor het behalen van de graad van Licentiaat in de Geschiedenis. Academiejaar: 2002-2003 Katholieke Universiteit Leuven Promotor: Prof. Dr. Vansacker D.

³ MOEYAERT (B), op.cit. p 9.

De wielervedstrijden kregen ondanks de slechte staat van de wegen wel steeds meer concurrentie van wegwedstrijden. In 1893 werd de eerste Parijs-Brussel gereden, terwijl Luik-Bastenaken-Luik van 1892 dateert.

De wielervedstrijden kende rond de eeuwwisseling echter een nieuwe terugval. Het aantal wedstrijden verminderde drastisch en het publiek bleef weg. De wielervedstrijden leed immers onder de doorbraak van de autosport. De bourgeoisie had in de auto immers een nieuw speelgoed ontdekt. Een andere oorzaak was de concurrentie van de opkomende balsporten uit Engeland. Voetbal wekte veel meer emotie op dan de monotone pistewedstrijden. Het was dan ook op de weg dat de wielervedstrijden zich herstelde. De dramatiek was groter dan op de pistes en bovendien kwamen deze wedstrijden ook langs kleine dorpjes voorbij, waardoor er meer mogelijkheden waren voor lokale renners om zich te laten zien aan hun supporters dan op de wielervedstrijden die op dat ogenblik alleen in de stad gelegen waren. In België leefde het enthousiasme weer op dankzij de successen van Cyrille Van Hauwaert rond 1905.

Dit had zeker ook te maken met het ontstaan van de berichtgeving over de wielervedstrijden in de pers.

Het is in die context dat we ook op zoek gegaan zijn naar het ontstaan van de wielervedstrijden in de Denderstreek.

Het ontstaan van de wielersport in de Denderstreek

De eerste vermelding van activiteiten rond de wielersport in onze streek, vonden wij terug in 1895. Het betreft ook hier de melding van een wielerveest met annex wielerveesten ter gelegenheid van de zomerkermissen in Aalst.

Allerhande nieuws.

Stad Aalst. — Kermisfeesten. — GROOTE WIELRIJDESKOERSEN, op Zondag 14 Juli 1895. PROGRAMMA :

I. Bloemenkoers. Vorming van den stoet op het Statieplein, om 1 uren, vertrek om 1 1/2 ure stipt.

Doortocht: Statiesstraat, Leopoldstraat, Markt, Vaartstraat, Bisschopstraat, Molenaarstraat, Markt, Nieuwstraat, Keizerlijke Plaats (rechter zijde), Korte en Lange Zoutstraat, Markt, Kerkstraat, Pontstraat, Zonnestraat, Keizerlijk Plaats (linker zijde), Nieuwstraat en Markt.

A. Prijs voor den club wiens velos het schoonst zullen versierd zijn, minstens zes leden, 25 fr. De Aalstersche Veloclub zal voor dezen prijs niet medekampen.

B. Prijs voor den best versierden velo : 1^e prijs 25 fr.; 2^e prijs 15 fr.; 3^e prijs 10 fr.

D. Premie voor den club drager van het schoonste vaandel, 10 fr.; premie voor den verstaftgelegene club, minstens 6 man, versierd of niet versierd, 25 fr.; premie voor den talrijksten club, minstens 10 man, versierd of niet versierd 25 fr. De Aalstersche Club zal deze premie niet kunnen bekomen.

II. Baankoers (Scratch) 25 kilometers. Vertrek van de Markt, om 2 1/2 uren.

Reisweg: Straat en steenweg van Brussel tot aan de herberg "Den Oostenman," 1^e kontrol. Terug langs dezelfde baan tot aan de Denderbrug; dan langs de Damlaan den Dender volgen tot aan de brug van den ijzeren weg te Audegem, waar men de baan links inslaat en op den steenweg te Audegem nabij de statie uitkomt, 2^e kontrol. Terug langs Gijsegem en Hofstade; bij de intrede der stad: Dirk Martenstraat, Schoolstraat, Nieuwstraat en Markt. 1^e prijs 40 fr.; 2^e prijs 30 fr.; 3^e prijs 20 fr.; 4^e prijs 10 fr.

III. — Snelkoersen, Esplanadeplein, om 4 uren.

A. Groote koers, 5000 meters : 1^e prijs 25 fr.; 2^e prijs 15 fr.; 3^e prijs 10.

B. Snelkoers, 2000 meters : 1^e prijs 25 fr.; 2^e prijs 15 fr.; 3^e prijs 10 fr.

C. Koer voorbehouden aan de leden der aangeslotene clubs des bonds van Dender en Waas, 3000 meters : 1^e prijs 25 fr.; 2^e prijs 15 fr.; 3^e prijs 10 fr.

Deze snelkoersen zullen door de welwillende medewerking van het prachtig muziek der Kweekelingen-school van het leger opgeluisterd worden.

Tegen den prijs van een frank kan men van heden af voorbehoudene plaatsen bekomen bij den voorzitter, den schrijver en in het lokaal van den velo-club.

⁴ De Denderbode d.d. 11/07/1895, © <http://aalst.courant.nu/>.

In de week, die erop volgde, publiceerde de secretaris van de Aalsterse veloclub zelfs een dankwoord in de plaatselijke pers.⁵

Het Bestuur van den Aelster-
schen Velo-club heeft het genoeg
de inwoners der stad, die door het
bevlagen hunner huizen **bijge-
dragen hebben** tot het ver-
heerlijken der wielrijdersfeesten
van zondag laatstleden, zijnen
besten dank toe te sturen.
Voor het Bestuur :
De Schrijver,
FRITZ DE WOLF.

Uit krantenartikels uit die tijd blijkt ook dat er in Lede en Denderhoutem⁶ rond de
eeuwwisseling reeds veloclubs bestonden en ook de eerste ongelukken kregen een
vermelding in de lokale pers.⁷

(Medegedeeld).
AALST. — Velo ongelukken. — Zon-
dagmorgend, rond 10 1/2 ure, zijn in de
Leopoldstraat twee velorijders, die deel
namen aan den velokoers van Gent naar
Oudenaarde en Aalst, gevallen. Tenge-
volge van het breken der Fourche van den
eerste der twee, reed de tweede op hem
en beide tuimelden ten gronde. De ge-
naamde Remi Costers, oud 27 jaar, wo-
nende te Melle, heeft het kaaksbeen op
twee plaatsen gebroken, en August De
Smet, oud 24 jaar, wonende te Berlare,
bekwam eenige lichte kneuzingen. Beide
zijn verzorgd door den heer dokter Wau-
thier.

— **LEDE.** — *Erge val.* — Malfayt, van
Eine, heeft tijdens den velokoers zulker
ergen val gedaan, dat hij den rechter schou-
der was gebroken.

⁵ De Denderbode 18/07/1895.

⁶ In Lede in het café bij Weduwe De Geyter op het dorp en in Denderhoutem bij Van Bossuyt-Muylaert, Dorpsplaats.

⁷ De Denderbode, 5 juli 1903 en 5 augustus 1909.

Vanaf 1910 wordt er in de plaatselijke pers heel veel aandacht besteed aan de wielervedstrijden in de Denderstreek.

Hieronder een paar voorbeelden van krantenartikels in de streekkranten, vooral de Volksstem⁸.

Wielrijden
Stad Aalst. — Grootte velokoers

Op Zondag 3 Juli (1^{en} kermisdag). Voor beginnelingen en toeristen. 80 fr. prijzen vooruit ge-
waarborgd in klinkenden munt.

Ronde van Aalst: Voor beginnelingen tot den
dag hunner 18 jaar bereikt, 80 kilom. 60 fr. prij-
zen: aan den 1^{en} 22 fr.; 2^{en} 15 fr.; 3^{en} 8 fr.; de
4^{en} 6 fr.; 5^{en} 5 fr.; 6^{en} 4 fr.

Wegwijzer: Vertrekpunt, 't Schaliën-
huis naar Gent, Zele, Dendermonde, Assche en Aalst.
2^e Reeks Toeristen.

Aalst, 't Schaliën-
huis, Dendermonde heen en
weder, voor Toeristen boven de 18 jaar 20 fr.
prijzen, 30 kilom. aan den 1^{en} 8 fr.; den 2^{en} 5 fr.;
den 3^{en} 4 fr.; den 4^{en} 3 fr.

Vertrekkur voor Beginnelingen om 3 uren.
Voor de Toeristen om 3-1/4 uren.

De inschrijvingen zijn open van heden bij Gas-
ton Wammer, 't Schaliën-
huis, Burgemeester-
plein 1. Voor de Beginnelingen 1,25 fr. den dag
der koers 1,50 fr. Voor de Toeristen 1,00 fr., den
dag der koers 1,25 fr.

Eene bijzondere premie zal toegekend worden
aan den 1^{en} Aalstenaar die bij de 5 eerste is.

Wielrijden
Bambrugge. — Dinsdag 23 Oogst, om 3
ure grootte velokoers voor de inwoners der
gemeente en aanpalende parochien. Afstand
ongeveer 20 kilom. 50 fr. prijzen.
Inschrijvingen zenden aan J. Kabyl,
Provinciale baan.

Gemeente Meire (Steenweg)
Grootte jaarlijksche velokoers op Zondag
14 Oogst 1910. 50 fr. prijzen, voor Toeris-
ten, Beginnelingen en Parochianen.
Inschrijving 1 frank.

Denderhautem
Uitslag der Velokoers van 5 September:
Beginnelingen: 1. Wauters, Meerbeke; 2.
D. Vyverman, Okegem; 3. J. Lefebvre,
Meerbeke.
Parochianen: 1. A. De Bruyn; 2. Benoit
Baeten; 3. Em. Roelandt; 4. O. Schouffe.

Te Denderleeuw. — De koers Denderleeuw-
Aalst-Dendermonde-Assche-Denderleeuw, 2
maal af te leggen, dus 80 kilometers, gaf den
volgenden uitslag:
1. Van Damme, Ninove; 2. Van Volxem,
id.; 3. Doms, Vorst-Brussel; 4. De Reuse,
Teralphene.

Verder vinden wij in 1910 ook nog aankondigingen/uitslagen van wedstrijden terug in Schellebelle, Zottegem, Erondegem, "Cherskamp" (= Serskamp), Schendelbeke, Zele, Dendermonde, Mere, Welle, Bambrugge, Wetteren, Erpe, Denderhoutem, Outer, Denderleeuw, Pollare, Molenbeek-Ninove en terug.

⁸ De krantenartikels ter illustratie zijn gevonden via <http://aalst.courant.nu/>.

De eerste velodrooms in de Denderstreek

Ondertussen werden ook bij ons de eerste velodrooms gebouwd.

Luidens een artikel in de Aalsterse krant De Volksstem naderde de velodroom van Zottegem, gebouwd in de Hoogstraat bij Georges Van Hautegem zijn voltooiing in juni 1910 en kon men al de eerste meeting aankondigen⁹.

Ook Aalst kreeg in 1911 zijn wielbaan, de "velodroom" die op 16 april 1911 plechtig ingehuldigd werd¹⁰.

⁹ Dagblad de Volksstem 9 juni 1910.

¹⁰ Met dank aan dhr. Dirk Meert, webmaster van <http://aalstwaaristetijd.forumup.be/>, die mij na contact met dhr. Eddy Robbrecht, die de kaart op het forum zette, de toestemming gaf om deze foto over te nemen in dit werk.

De opzoekingen van Bart Moeyaert leverden volgende gegevens op:¹¹

Ligging tussen de Welvaartstraat en de Volksverheffingstraat. Wedstrijdjaren 1911-1912, 1914. Technische gegevens 250 meter lang / hout / 4,5 meter hoge bochten.

De wielervedbaan bevond zich eigenlijk aan de Gentsesteeweg, ongeveer in de omgeving van de huidige Welvaartstraat.

Bij het uitbreken van WO I hadden de meeste mensen andere kopzorgen en begon de interesse voor het koersen te tanen.

Toen in 1915 – 1916 er een zeer lange strenge winter uitbrak, werd besloten om de volledig in hout gebouwde piste af te breken en als brandhout te verkopen.

Aldus was onze velodroom waar veel bekende renners kwamen koersen, slechts een kort leven beschoren.

Wielrijden
Velodroom van Aalst

De inhuldiging van den prachtige velodroom, gemaakt te Aalst, langs henen den grooten steenweg van Brussel op Oostende, zal plaats hebben op Zondag 16 April a. s. Het sportlievend bestuur van dezen ruimen velodroom doet tegenwoordig het noodige, opdat het programma, dat het op touw gezet heeft, den noodigen luister zou hebben, en het is reeds, volgens de voetstappen tot hiertoe aangewend, vast overtuigd dat het aan de sportvrienden van Aalst en omliggende een prachtig feest zal kunnen aanbieden. Wij kunnen tot hiertoe nog niets zekers mededeelen nopens verbintenissen, nog niet met vastheid aangegaan; nochtans dat onze lezers zich gerust stellen niets zullen zij erbij verliezen met nog wat geduld te hebben en volle vertrouwen mogen ze stellen in het sportminnend bestuur van den Aalsterschen Velodroom.

Ziehier nu het uitgebreid programma voor den dag der inhuldiging.

1200 franken prijzen.

1° Groote openingsprijs voor beginnelingen, 2 serieën en 1 eindkoers;
2° Half-fondkoers achter moto's, 2 serieën en 1 eindkoers;
3° premiekoers voor onafhankelijken (10 kilometers);
4° Gewestelijke koers van den Braosard, voor alle renners;
5° Premiekoers voor beginnelingen nog geen 20 fr. gewonnen hebbende.

Inleg voor alle renners 1 fr.

Voor verdere inlichtingen zich te wenden tot M. C. Van Hecke, bestuurder van den velodroom, Boudewynkaai 22 Aalst.

Het krantenartikel rond de plechtige opening¹² en de aankondiging van de afbraak

¹¹ MOEYAERT (B.) op.cit., bijlage 18.

¹² De Volksstem, 10 maart 1911.

Het verslag van de opening was er ook wel één dat kon tellen.¹³

In den velodroom van Aalst.

De officieële opening van den velodroom van Aalst had Zondag plaats. Zeggen wij maar onmiddellijk, dat de eerste sportmeeting bijzonderlijk lukte. Zulks kon ook niet anders, want het weder verleende zijne medewerking. De zon trok zich nu en dan wel eens achter de wolken terug, doch kort nadien kwam zij reeds wederom van achter den scherm te voorschijn.

Een talrijk publiek vulde alle plaatsen van den velodroom en toonde zich zeer ingenomen met het uiterst belangwekkend programma.

De groote prijs van Paschen werd gewonnen door Luycken, die de drie reeksen won. Luycken had hier reeds alle harten gewonnen, door zijne vriendelijkheid en zijn ongedwongen lachje. Toen men hem echter achter zijn gangmaker zoo regelmatig en met zulk gemak zag volgen, had men het voorvoelen dat hij zou gewonnen hebben. De strijd bleef evenwel onbeslist, tot in de laatste ronden, want de eerste maal klopte hij

Charlot slechts met 130 meters en de tweede maal ook met een honderdtal meters. In de derde reeks had de gangmaker van Charlot een ongeval aan zijn machien, toen er nog 17 toeren te doen waren en daardoor moest Charlot alleen rijden. Luycken scheen na den strijd zoo frisch als bij het begin. Dat zegt genoeg.

De premiekoers voor onafhankelijken bracht het publiek letterlijk in vervoering. Hier was het de Gentenaar Louis Verbraecken, die zich het leeuwenaandeel toeëigende. Hij knipte niet min dan elf premiën en in den eindstrijd gelukte hij er nog in, zich tweede te plaatsen.

De openingsprijs voor Beginnelingen viel te beurt aan Van Stalen, van Linthout, die op meesterlijke wijze de Oost-Eekloonaren Pattyn en Van Laere klopte.

De Koninklijke Harmonie van Hekelgem vergastte het publiek op een puik concert tijdens de koersen.

Toen de Heer Burgemeester Gheeraerds in de tribuun verscheen, werd hij op eene Brabançonne onthaald en warm toegejuicht.

Vóór de laatste manche van den Grootten Prijs van Paschen werden bloemtuien aangeboden aan de heeren Emiel Ghysbrecht voorzitter van het Komiteit van den velodroom, en Camiel Van Hecke, bestuurder. M. Hermaus, in eenige goed gekozen bevoordingen, dankte deze beide heeren voor hunne onvermoeide werkzaamheid om den velodroom op te richten en te doen bloeien.

Ziehier nu de volledige uitslag der koersen.

(...)

De koersen zijn geindigd.

Het publiek zeer voldaan over het aangeboden schouwspel, verlaat de velodroom vast besloten, terug te keeren.

Alles is goed van stapel geloopt en het bestuur van den Velodroom verdient allen lof.

Dat zij dikwijls, dergelijke sportmeetings inrichten, is de wensch van alle sportliefhebbers.

Het verslag van de openingswedstrijden

¹³ De Volksstem 17 april 1911.

De geschiedenis van KSC Denderstreek

Wat dienen we te verstaan onder de benaming “Denderstreek”?

Algemeen wordt het gebied dat loopt van Lessen tot Dendermonde als de Denderstreek aanzien, met andere woorden de streek die de loop volgt van de rivier de Dender (met al de waterlopen die in de Dender uitmonden) . Dat betekent dus grosso modo de gemeenten/steden:

Lessen, Geraardsbergen (met de deelgemeenten Geraardsbergen, Onkerzele, Overboelare, Goeferinge en Nederboelare, Schendelbeke, Idegem, Moerbeke, Viane, Zarlarding, Ophasselt, Smeerebbe-Vloerzegem, Grimminge, Zandbergen, Nieuwenhove en Waarbeke), Ninove (met de deelgemeenten Ninove, Appelterre-Eichem, Aspelare, Denderwindeke, Lieferinge, Meerbeke, Nederhasselt, Neigem, Okegem, Outer, Pollare en Voorde), Haaltert (met de deelgemeenten Haaltert, Kerksken, Heldergem, Denderhoutem en Terjoden), Erpe-Mere (met de deelgemeenten Aaigem, Bambrugge, Burst, Erondegem, Erpe, Mere, Ottergem, en Vlekkem), Denderleeuw (met de deelgemeenten Denderleeuw, Iddergem en Welle) Liedekerke, Affligem (met de deelgemeenten Affligem, Essene Hekelgem Teralfene) Lede (met de deelgemeenten Lede, Impe, Vlierzele, Smetlede en Oordegem) Aalst (met de deelgemeenten Aalst, Baarddegem, Erembodegem, Gijzegem, Herderssem, Hofstade, Meldert, Moorsel en Nieuwerkerken) Roosdaal (met de deelgemeenten Borchtlombeek, Onze-Lieve-Vrouw-Lombeek, Pamel en Strijtem) Lebbeke (met de deelgemeenten Lebbeke, Denderbelle en Wieze) en Dendermonde (met de deelgemeenten Dendermonde, Appels, Baasrode, Grembergen, Mespelare, Oudegem Schoonaarde en Sint-Gillis-bij-Dendermonde).

1911-1936: van de stichting tot het overlijden van Dokter Tistaert

In alle publicaties, lezen wij dat de club gesticht werd in 1911 en aansloot bij de B.W.B onder stamnummer 432 met als kleuren groen en zwart, maar wanneer precies was dit?

Helaas zijn alle archieven van de *Sportclub De Denderstreek* verdwenen bij de fusie tussen de club en de *Labiëkesvrienden* tot *KSC Denderstreek-De Labiëkesvrienden*. Het is me dan ook niet gelukt om de exacte stichtingsdatum van de club terug te vinden of een document dat ernaar verwijst. Voor de beknopte geschiedenis die volgt, heb ik mij dan ook moeten baseren op wat terug te vinden was in de (plaatselijke) kranten tussen 1911 en nu. Om reeds aangehaalde redenen in de inleiding, ben ik er mij zeer goed van bewust dat deze informatie nog steeds onvolledig is en een werk is dat ... nooit af zal zijn.

De naam van de club

Er is nogal wat discussie over de eerste benaming van de club, maar alle door mij geraadpleegde bronnen, evenals de foto's uit de pioniersjaren, wijzen erop dat vanaf het begin de officiële benaming "SportClub de(r) Denderstreek" was.

Als afkorting vond men op de truien de letters "SDD" Later werd dit KSCD, toen de club de titel "Koninklijke SportClub Denderstreek" mocht dragen.

De groen-zwarte vlag van de club met daarop ook de stichtingsdatum.¹⁴

¹⁴ Met dank aan oud-wielrenner Dirk Van Mossevelde, die mij de toestemming gaf om deze foto te gebruiken.

© website GP Stad Zottegem

Joannes Franciscus Alfred Tistaert werd op 10 april 1873 geboren te Hekelgem. Na zijn dokterstudies had Alfred Tistaert in Hekelgem zijn dokterspraktijk en was hij ook actief in de dorpspolitiek. Op een haar na werd hij burgemeester van Hekelgem in 1912. Hij haalde op de lijst tegen burgemeester Roseleth bij de verkiezingen in 1911 met 540 voorkeurstemmen het grootste aantal stemmen.

Meer dan een kwart eeuw was hij de grote bezieler van de wielersport in de Denderstreek. Als goede vriend van Leon Van Den Haute werd dokter Tistaert bij de stichting van de "Sportwereld" in 1912 één van de eerste medewerkers.

Toen organiseerde hij al wielervedstrijden in de Denderstreek. Hij stichtte in 1911 de "Sportclub De Denderstreek" die onder zijn leiding één van de beste van België was. Hij bracht de wielersport in de deze streek op peil. Hij maakte ook deel uit van het bestuur van de Belgische Wielerbond.

Hierbij het eerste teruggevonden artikel (10 oktober 1913) over een wedstrijd door hem georganiseerd¹⁵.

Groote Prijs van Hekelgem.
Baankoers voor beginnelingen, te rijden op 12 October. — Wegwijzer: Hekelgem, Assche, Hekelgem, Aalst, Hekelgem (3 m.), 65 kilom.; 30 prijzen.
Tot heden schreven in: 1. DeCort Achiel, Hekelgem; 2. Arys Arthur, Aalst; 3. De Sterck Jan, Aalst; 4. Overdeput, Gent; 5. Van den Bosch, Belecle (Waas); 6. De Ro Adolf, Viane; 7. De Teye Jan, Viane; 8. Gouret Richard, Goefferinge; 9. Van Laethem Richard, Ninove; 10. Caেকেbeke Léon, Melle; 11. Hautskiete Kamiel, Gent; 12. De Winter Sylvain, Schellebelle; 13. De Smedt Albert, Assche; 14. Haegeniers Pieter, Stokene; 15. Duwijn Remi, Hillogem; 16. Van Caneghem Gustaaf, Burst; 17. De Mesmaker Henri, Brussel; 19. Leliaert Paul, Geeraardsbergen; 20. De Smot Alfons, Geeraardsbergen; 21. Van Wijmeersch Firmin, Geeraardsbergen; 22. Rowies Eugeen, Aalst; 23. Van der Sypé Georges, Erpe; 24. D'Hondt Jules, Gent; 25. Van der Vennet Serafin, Gent; 26. Verbeemen André, Peuthy.
Inleg 1 fr., te zenden aan Alf. Tistaert, sportafgevaardigde te Hekelgem.

¹⁵ Krant "De Volksstem" d.d. 10 oktober 1913, © <http://aalst.courant.nu/> .

In 1914 organiseerde hij - met aankomst op de velodroom van Aalst – het kampioenschap van Vlaanderen voor nieuwelingen. Grote en minder grote streekrenners konden bij hem altijd aankloppen met hun medische problemen en betalen was er zelden bij. Hij werd daarom in het milieu de "vader der jonge Vlaamsche renners" genoemd. Hij was in het hele land gekend en werd in 1924 benoemd tot Ridder van de Kroonorde. In tal van tijdschriften wordt er naar de "onschatbare diensten voor de sport" van dokter Tistaert uit Hekelgem verwezen. Hij had ook banden met de wielerploeg Dilecta waar veel renners uit de Denderstreek voor fietsten.

Alfred Tistaert overleed na een pijnlijke ziekte op 11 juni 1936 in de Kliniek Schelphout, Zonnestraat te Aalst. Zijn overlijden werd aangegeven door zijn neef Gaston Tistaert en Pierre Buyle, zijn trouwe medewerker van de *Sportclub De Denderstreek*.¹⁶

Bij zijn vroegtijdig overlijden besliste de "Gemeentelijke Sportcommissie" van de stad Zottegem om aan de jaarlijkse beroepsrennerwedstrijd de naam Grote Prijs Dokter Tistaert te geven als blijk van erkentelijkheid. Dokter Tistaert had er immers voor gezorgd dat de aankomst van de Ster der Juniors en de Grote Prijs Pompen Mistral in Zottegem lag. Bovendien kreeg Zottegem de inrichting van de Ronde van Vlaanderen voor Onafhankelijken (met start en aankomst). Minder geweten is het feit dat ook het traditionele criterium in Aalst in 1937 de naam "GP Dokter Tistaert" kreeg als eerbetoon aan de overleden sportdokter.¹⁷

**DR. TISTAERT
OVERLEDEN**

Een groote Sportfiguur

Gisteren Donderdagnamiddag te 5.30 uur is Dr. Tistaert in de kliniek v. Dr. Schelphout te Aalst schielijk overleden.

Nader vernemen we over dit afsterven, dat de gansche Belgische wielerswereld met verstomming en met onuitsprekelijke droefheid heeft geslagen.

Dr. Alfred Tistaert werd op 10 April 1873 te Hekelgem geboren. In 1897 installeerde hij zich in hetzelfde dorp als dokter: het witte huis is in gansch de Denderstreek bekend.

Dr. Tistaert was sedert meerdere jaren schepene van Hekelgem. Hij werd meerdere malen bekroond, en was onder méér ridder der Leopoldsorde.

Sedert 1905 stond te Dokter aktief in de wielerbeweging. Hij hielp in 1912 mede Sportwereld stichten.

Na den oorlog werd hij lid van het Sportkomiteit van den B. W. B. benoemd, en lang voordien was hij reeds voorzitter van den Veloclub de Denderstreek welke hij hielp oprichten.

De laatste jaren organiseerde hij bijna al de groote koersen v. Sportwereld en besteedde vooral zijn tijd en zorgen aan hare 3 belangrijke inrichtingen voor juniors: De Ster, de Paaschprijs en de Pompen Mistral.

Met hem is een der schoonste en onbaatzuchtigste figuren uit de Belgische Sportbeweging heengegaan..... Hij ruste in vrede !

ZALIG AANDENKEN VAN
Mijnheer Alfred TISTAERT

Doctor in de Geneeskunde
Ridder der Kroonorde, Medalie van den Onderlingen Bijstand, enz.

Schepene van het Onderwijs, Voorzitter der Koninklijke Harmonie Ste-Cecilia, Eere-Voorzitter van den Tooneelkring Afligem, Voorzitter van den Bond der Geneesheeren in 't Kanton Assche, Bestuurslid van den Belgischen Wielrijdersbond, Voorzitter van de S. C. "Denderstreek"

Het overlijdensbericht van dr. Tistaert in Het Belang Van Limburg d.d.13 juni 1936.
Het doodsprentje van dr. Tistaert¹⁸.

¹⁶ Bron: HOLDERBEKE (M.), Handelingen XIII-2007 van het ZGGO (Zottegems Genootschap voor Geschiedenis en Oudheidkunde).

¹⁷ Cfr. "De Liberaal" d.d. 27 juni 1937.

¹⁸ © eigen archief van wielerverzamelaar Marc Holderbeke, die mij toestemming gaf om deze foto op te nemen in het boek.

Wij kunnen gerust stellen dat de club vanaf 1920 tot de belangrijkste clubs van het land behoorde.

Dat zij een grote uitstraling had, was mede te danken aan het feit dat renners van internationaal niveau voor korte of lange tijd aansloten bij "De Denderstreek". Ik verwijs hier voor verdere details naar het hoofdstuk met als titel "*De vedetten van de wielersport in de Denderstreek*", verder in dit werk.

Een gevolg was dat ook de wedstrijden die door de club georganiseerd werden op een massale bijval konden rekenen. Als voorbeeld kunnen wij hier de eerste "kampioenschappen van de Denderstreek" aanhalen. De fine fleur van de Belgische profs nam eraan deel en de wedstrijd gold min of meer als een klassieker.

Uiteraard had dit ook en vooral te maken met de figuur van Dokter Tistaert. Mede door zijn invloed bij "Sportwereld" van Karel van Wijnendaele konden de club en haar organisaties op heel wat gratis publiciteit rekenen.

Deze sterke invloed van dokter Tistaert betekende echter ook de zwakte van de club, zoals we in het volgende hoofdstuk zullen zien.

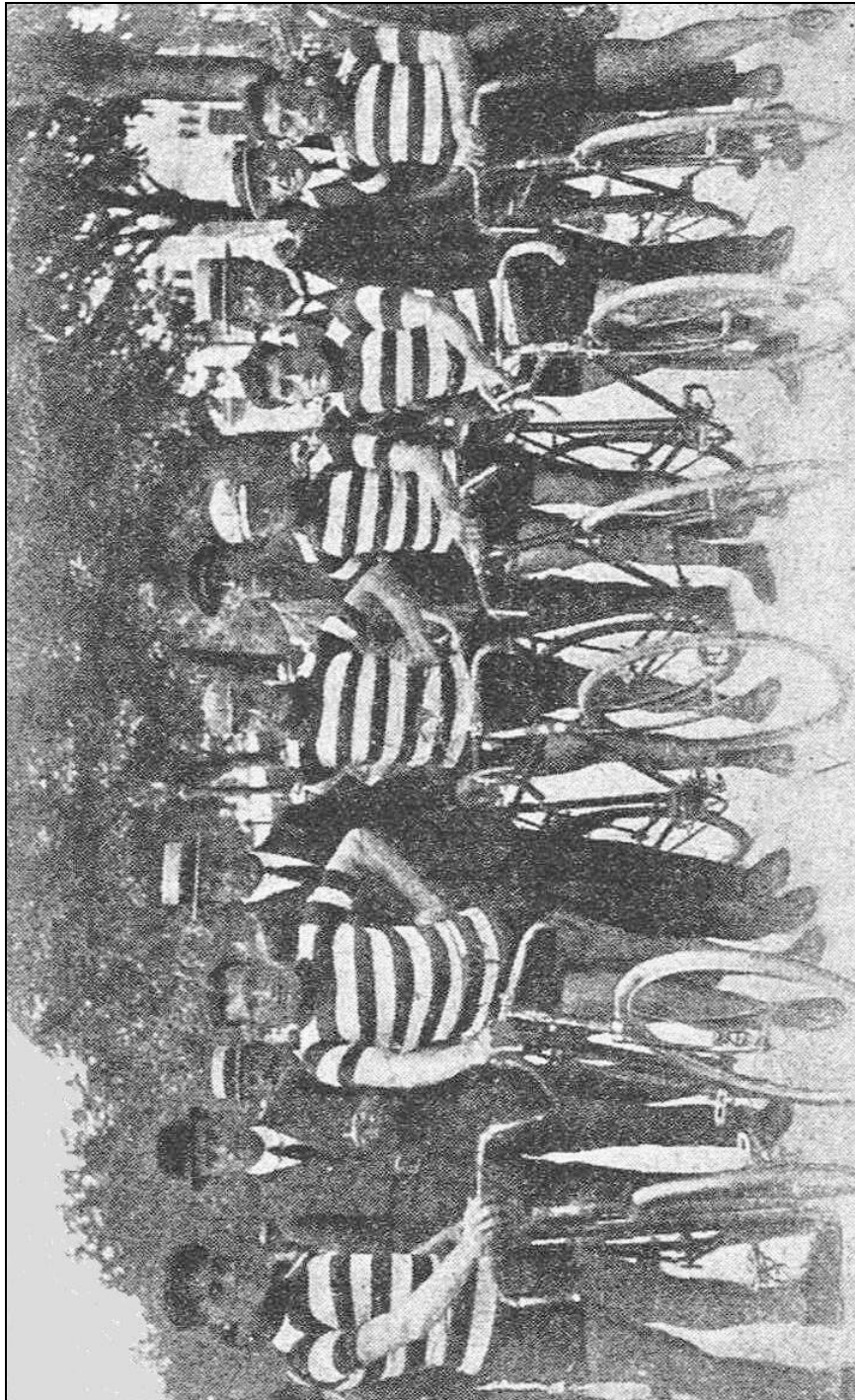
Dr. Tistaert (x op de foto) samen met tal van prominenten na het kampioenschap van de Denderstreek 1922.¹⁹

¹⁹ © Website GP Zottegem

http://www.gpzottegem.be/GPZ/index.php?option=com_phocagallery&view=category&id=6:dokter-tistaert&Itemid=62 .

De truien van “De Denderstreek” in de vooroorlogse periode²⁰

Voor elke club is zijn trui het echte uithangbord. Door het feit dat er geen kleurenfoto's zijn in de beginjaren is het moeilijk om de kleur van de trui in de beginperiode te bepalen, maar we kunnen met quasi zekerheid zeggen dat de kleuren groen en zwart steeds aanwezig waren en dat vanaf 1933 de “klassieke” witte trui met zwarte en groene band zijn intrede deed.

De truien uit 1920

²⁰ Met dank aan collega wielerverzamelaar Jozef Hamels voor de schitterende foto's.

De ploeg der Denderstreek van verscheidene der beste renners beroofd, plaatste zich maar 14e
Van links naar rechts A. Standaert, Cyr. Buysse, Beeckman, Vanderscheuren, V. Standaert.

De ploeg voor het BK Interclub uit 1924

M. C. Denderstreek van Ninove had veel tegenslagen (val van Standaert) en kwam toch nog tiende toe.

Foto interclubs 1927 (derde van links is dr. Tistaert)

De letters "SDD" duidelijk zichtbaar op de truien uit 1930. Uiterst rechts Dr. Tistaert.

Voor het eerst zien we de "klassieke" witte trui (1933).

Opnieuw de groen-zwarte variant in 1935?

Zo moeten de truien uit 1930, 1933 en 1935 eruit gezien hebben.²¹

²¹ Met dank aan collega wielerverzamelaar Jan Soens voor de prachtige tekening van de trui uit 1933.

De geschiedenis van de club na de dood van dokter Tistaert

De achtereenvolgende voorzitters waren

Pierre Buyle ?? 1936 (??) - ????

Oscar Combel ????- 1951²²

Raymond Bracke 1951-1966

Gaston Grysolle 1966 -1968

Willy Vernimmen 1968 -1977

Jozef Vermoesen 1977 -1981

Pierre Gillis 1981 -1988

Georges de Jonge 1988 -1999 (???) (met als erevoorzitter Marcel Bruyland)

De club in crisis, gered door “meester” Combel

Ik stelde in het vorige hoofdstuk reeds dat de sterke figuur van Dokter Tistaert ook de zwakte van de club betekende. Na de plotse dood van haar stichter bleef de club immers verweesd achter en braken er moeilijke tijden aan. Het elan dat door de voorzitter steeds was uitgedragen en dat afstraalde op de renners was weg. Het aantal aangesloten renners daalde zienderogen en men trachtte te redden wat te redden viel. Gedurende de tweede wereldoorlog konden we zelfs zeggen dat de club alleen nog op papier bestond²³.

Gelukkig was er “Meester” Oscar Combel die het voortouw nam en de club van verdwijnen behoedde. Uit latere krantenartikels blijkt dat deze Ninovierter bijna letterlijk zijn schouders terug onder de zieltogende club heeft gezet en dit met een ongekend enthousiasme. De schrijvers van deze krantenartikels lieten dan ook niet na de man hiervoor uitgebreid te bejubelen.

Zo vinden we activiteiten van de club terug vanaf 1946, toen een “prachtbeker” geschonken wordt t.g.v. “de 1ste Groote Prijs Emiel Rogiers”, een nieuwelingenkoers die op 26 augustus vertrok aan café Sportwereld op het Sationsplein.

In 1947 nam er opnieuw een ploeg van de Denderstreek deel aan het traditionele internationale criterium van de stad Aalst. De ploeg bestond uit Emile Faignaert, Kamiel “Boerken” Beeckman, Marcel Boumon, Jef Van der Helst, Jef Meert en Jules Depoorter. Invallers waren Julien Ardijns, Van Elsué, Kamiel Standaert, Achiel (Sjilleken) Van Impe, Pé Mathijs en Albert Van Herzele.

²² Ik heb nergens in een krantenartikel kunnen terug vinden of er iemand dokter Tistaert opvolgde als voorzitter na zijn dood en wie dit zou geweest zijn. Het vermelden van zijn naaste medewerker Pierre Buyle is dan ook een gissing. Ik heb evenmin het juiste jaartal van het begin van het voorzitterschap van Oscar Combel kunnen achterhalen. De enige zekerheid, die ik via opzoekingen heb, is dat hij in 1950 nog voorzitter was en eind december 1951 overleed.

²³ De enige vermelding van de club vind ik in “Het Getrouwe Maldegem” van 31/03/1940 waar ik lees: “TE EREMBODEGEM. 23 Juniors. allemaal leden van “De Denderstreek”, reden te Erembodegem een wedstrijd over 60 km. De uitslag was : 1. Albert BRUYLANDT de 60 km. in 1 u. en 40 min. ; 2. De Raes op 100 meter; 3. Standaert; 4. Vander Elst; 5. Dhaese; 6. Troch; 7. Renders; 8. Van de Spiegel; 9. Brackman; 10. De Wilde; 11. Horens; 12. De Meersman” (deze wedstrijd was de week ervoor afgelast wegens het slechte weer).

Tekenend voor het vertrouwen in de nieuwe leiding is dit kleine artikel uit het Partijblad "De Waarheid" van de Liberale Partij van Aalst, gedateerd op 28 februari 1948.

Wielrijden.

De van ouds bekende wielclub "de Denderstreek" geeft blijken van een totale heropstanding na enkele jaren in de schaduw te hebben gebleven. Zoo werd reeds verleden Zondag een eerste oefenrit gereden. Jammer dat de barre koude stokken in de wielen kwam steken. Het aantal deelnemers was dan ook uiterst beperkt, en slechts 6 renners bereikten de aankomst. De veelbelovende Jules De Poorter behaalde een nipte zege.

Op 7 Maart heeft de 2de oefenrit plaats bij de supportersafdeling te Aaigem. De leiders der "Denderstreek" laten niets onverlet om de oude club terug haar vroeger aanzien te geven. Later geven wij wel meer nieuws hierover.

Ter informatie, de uitslag van deze wedstrijd:

- 1) JULES DE POORTER, de 70 Km. In 1 u. 20'
- 2) Staaf Vanderberghe, op één banddikte;
- 3) Maurice Vanderelst;
- 4) Minnaert;
- 5) Meert;
- 6) Vanderpooten

Wie was Oscar Combel?²⁴

Oscar Combel, was van afkomst geen Ninovieter.

Hij was afkomstig uit Petegem, waar hij geboren werd op 5 maart 1886. Hij overleed te Ninove op 14 december 1951.

Meester Combel was het " Schoolhoofd " van de gemeenteschool in de Geraardsbergsestraat te Ninove. Deze schoolgebouwen, met een classicistische voorgevel, zijn afgebroken, begin de jaren 2000 .

Oscar Combel was naast voorzitter van de sportclub "De Denderstreek" ook ondervoorzitter van de Oost - Vlaamse afdeling van de BWB en lid van het "Koninklijk Sport - Comiteit, lid van de Belgische Wielrijdersbond".

Maar er was meer ...

De Ninoofse Lavendel- en Geraardsbergsestraat vormden van oudsher een winkelcentrum... In 1929 werd de wijk " Beter laat dan nooit" gesticht en ook hier stond Oscar Combel aan het roer...

In 1934 was hij bovendien de bezieler van de reuzen Doeken en Doeka... In 1946, traden deze reuzen met veel luister in het huwelijk... Meester Combel had de ganse organisatie in zijn handen.

Dit maar om te zeggen dat "meester" Combel niet alleen in het sportieve, maar ook in het socio-culturele leven van Ninove en omstreken prominent aanwezig was.

†
Gedenk in uw gebeden de ziel
van Mijnheer
Oscar, François, Joseph COMBEL
Rustend Schoolhoofd te Ninove,
echtgenoot van Mevrouw Romanie Andries,
geboren te Petegem, de 5 Maart 1886,
en overleden te Ninove, de 14 December 1951,
gesterkt door de HH. Sacramenten der stervenden.

Wie de achtbare overledene mocht kennen, werd getroffen door zijn minnelijke eenvoud en zijn innemend karakter, zijn rechtschapenheid en bescheidenheid, zijn goedheid en zijn wijsheid. Nooit dacht hij aan zichzelf, maar anderen helpen en gelukkig maken was steeds zijn grootste vreugd. Zijn inzichten waren steeds zuiver, nooit deed hij iets uit winstbejag noch voor eigen eer en voordeel. Zijn vrije tijd besteedde hij tot welzijn van anderen en liefst van eenvoudigen en minst bedeedden.

Hij wist dat gezonde ontspanning nodig is in het leven, maar wilde die ontspanning leiden en ordenen. Daarom begaf hij zich aan sport en verwierf hij het vertrouwen van alle sportliefhebbers en leiders die met diepen eerbied luisterden naar zijn wijs en gezaghebbend woord en hem hoge leidersposten toevertrouwden.

Met hem verdwijnt uit ons midden een grote, schone, edele figuur. Moge zijn aandenken in ere blijven.

Dierbare echtgenote, wij hadden gehoopt nog enkele jaren in rust met elkaar door te brengen, de Alwize Voorzienigheid heeft er anders over beslist. Dank voor al uw liefde en zorgen.

Geliefde bloedverwanten en vrienden, treurt niet over mijn heengaan maar gedenkt mij in uw gebeden. Tot weerziens hier boven.

Mijn Jezus, barmhartigheid! (300 d. afl.)
H. Hart van Jezus, ik betrouw op U. (300 d. afl.)

Drukk. M. Haverbeke, Ninove.

ZALIG AANDENKEN
van Mijnheer
Oscar, François, Joseph COMBEL
Rustend Schoolhoofd te Ninove,
Voorzitter van de Sportclub « De Denderstreek »,
Ondervoorzitter van de Oost-Vlaamse afdeling,
Lid van het Koninklijk Sport-Comiteit,
Lid van de Belgische Wielrijdersbond,
en vereerd met verschillende eretekens.

Het doodsprentje met foto van dhr. Combel²⁵

²⁴ Met dank aan dhr. Gino Standaert, telg uit het wielrennersgeslacht Stanadert, voor de uitgebreide info en alle foto's van dhr. Combel.

²⁵ Met dank aan dhr. Gino Standaert.

Meester Combel (met hoed) bij de start van het Kampioenschap der Denderstreek in 1950 (gewonnen door Lucien Standaert). We zien verder op de foto Willy Verschelden, met bril, Robert Van Londersele en Georges De Pril rechts van dhr. Combel (beiden "délégués").²⁶

Een massa volk bij de uitvaart van dhr. Combel. De man met de hoed in de hand is Alfons Standaert, ex-prof uit Ninove. Achter hem loopt Kamiel "Boerken" Beeckman. Vermoedelijk werd de kist gedragen door renners van de Denderstreek. Wij menen Maurice Van Herzele met de witte sjaal te herkennen.²⁷

²⁶ Met dank aan Gino Standaert. De start werd gegeven ter hoogte van het café en annex fietswinkel van Gino's grootvader, Alfons Standaert.

²⁷ Met dank aan dhr. Gino Standaert

De wederopstanding dankzij sponsor “Super Shop” uit Aalst

De vermoedelijke truien vlak voor en na de intrede van Super Shop als sponsor²⁸

Na dhr. Combel werd Raymond Bracke voorzitter en tijdens zijn voorzitterschap deed ook in Aalst, zoals overal in de jaren 50, de sponsoring haar intrede op de clubtruien en zo gebeurde het dat vanaf 1956 de firma Super Shop, gevestigd in de Kattestraat 78 in Aalst, tot begin de jaren 70 (1973) hoofdsponsor werd van de club. De baas van de firma, André Lootens, was een echte sportmecenas in hart en nieren.

De firma had als activiteiten een wasserij en droogkuis en de wagentjes van Super Shop haalden in de wijde omgeving de was en de nieuwkuis op.

Er is nogal wat twijfel over de exacte datum waarop Super Shop op de truien verscheen. Uit teruggevonden documenten blijkt in elk geval dat André Lootens in 1954 lid werd van de club, maar dat men in 1955 nog zonder sponsoring reed en dat vanaf 1956 de naam van de sponsor altijd op de truien stond. Uit vage zwart-wit foto's blijkt dat in 1955 waarschijnlijk nog een groen-zwarte variant van de "klassieke" witte trui met groen-zwarte strepen bestond.

²⁸ Met dank aan Dirk van Mossevelde en Jan Soens voor enerzijds de foto's van de truien en anderzijds voor de tekening van de eerste Supershoptrui.

Ons Volk 16/06/1955

De kloeke overwinnaar Maurits Meuleman kwijs zich haast onbewogen van het klassieke interview. Tweede was Willy Schroeders, derde Henri Vandenbossche.

Een foto van Maurice Meuleman uit 1955 met embleem KSCD, maar duidelijk nog zonder sponsor²⁹. De foto is genomen na zijn overwinning in de Omloop van de Vlaamse Gewesten voor amateurs. Waarschijnlijk draagt hij hier de groene trui met zwarte mouwen.

Hiernaast rechts : Maurits Meuleman, de sterke liefhebber uit Haaltert, ging als eerste door de finish te Burst.

525

Ons Volk 28/04/1955

Ook deze foto toont nog een Denderstreektrui zonder reclame.

²⁹ Foto's eigen archief, met dank aan wielerverzamelaar René Kleynen die mij deze foto's (naast vele anderen) cadeau gaf.

1956: de sponsor is duidelijk op de trui aanwezig

Een aantal talentrijke wielrenners hadden zelfs een (bij)job in het bedrijf, zoals mag blijken uit deze foto uit dagblad "Het Volk" in 1956, met Maurice Meuleman uit Mere als "sandwichman". Hij poseert hier samen met de baas van Super Shop dhr. André Lootens en diens familie

30

³⁰ Foto's eigen archief met dank aan wielerverzamelaar René Kleynen die mij deze foto's (naast vele anderen) cadeau gaf.

Nieuwkuis in 2 uur

Doet het Beter!

Kattestraat 78 Aalst

Tel. 238.65.

De destijds beroemde reclame in de plaatselijke pers

Nieuwkuis in 2 uur

SUPER SHOP

Doet het Beter!

Kattestraat 78 Aalst

Tel. 238.65.

Maurice Meuleman in de typische Denderstreektrui in 1957 (winnaar RVV voor onafhankelijken in 1957)³¹

³¹ Foto uit eigen archief, met dank aan de zus van de overleden wielrenner mevr. Marie-Jeanne Meuleman, die mij toeliet om haar volledig fotoalbum van haar broer in te scannen.

De inbreng en de invloed van André Lootens waren dermate groot dat de club aan een echte revival toe was en dat wij in de plaatselijke pers het volgende konden lezen:³²

Nooit voorheen was de bedrijvigheid in de rangen van de Aalsterse Wielerklub zo groot als thans. Onder impuls van de sympathieke baas van Super Shop de h. André Lootens werd inderdaad een machtig offensief ingezet met een ledenslag die een onverhoopt sukses kende. Het was dan ook in een echte kermisstemming dat de jaarlijkse bijeenkomst plaats greep in het stemmige lokaal van Pol Van Hemden³³ waar voor een massale belangstelling president Raymond Bracke met een gesmaakte openingsrede de feestelijkheden inzette.

De aanwezigheid van burgemeester Blanckaert, schepene de h. Wim Verleysen en de h. De Stobbeleir, voorzitter van het Aalsters sportkomité werd door het groen-zwarte bestuur fel op prijs gesteld.

Achtereenvolgens kwamen aan het woord de hh. burgemeester Blanckaert, Wim Verleysen, De Stobbeleir, Louis Hemmerijckx, André Lootens, en de Sporta proost van het gewest Ninove E. H. Devenyns.

In naam van de renners was het Jef Plas die op het gestoelte verscheen en zijn dank uitsprak aan het bestuur voor de kordate en flinke werking die alleen de belangen van de renners ten goede komen.

Feeststemming bij het vijftigjarige bestaan

Het was dan ook in een echte feeststemming dat de club haar vijftigjarig bestaan vierde en de verdiensten van haar sponsor uitgebreid in de verf zette.

Zo lezen wij in de Gazet van Aalst van 10 november 1960

K.S.C. DENDERSTREEK VERDER IN KOMPETITIE MET NIEUWKUIS SUPER SHOP, AALST. 1961 : VIJFTIGJARIG JUBILEUM.

1961 wordt een jubeljaar voor K. S. C. Denderstreek, die dan, geleid door voorzitter Raymond Bracke zijn vijftigjarig jubileum zal vieren. De tijd van Dr. Tistaert — de stichter — en Oscar Combel — de bezielende figuur — ligt nog fris in het geheugen, en zal voor de renners zeker de spoorslag zijn om het jubeljaar met een bijzondere prestatie in te kleden. Bijzonder door het gelukkige nieuws dat Denderstreek ook in de volgende competitie van start zal gaan, samen met de firma Nieuwkuis Super Shop.

De sportfiguur André Lootens heeft zijn hart immers verpand aan de wielerbeweging in het bijzonder en de sport in het algemeen, en heeft trouwens een bijzondere rol gespeeld in de heropstanding van K.S.C Denderstreek in de voorbije jaren. Men bezit thans een rennerskorps die in alle categorieën gensters kan slaan, en dat in 1960 spijtig genoeg geen enkele titel of kampioenschap in de wacht kon slepen. Men was het stilaan als een traditie gaan beschouwen dat Denderstreek een kampioenentruï in zijn rangen moest hebben, doch voor één slechte zomer laat een boer zijn schuur niet in de vlammen opgaan.

Dat zullen ook de renners van K.S.C. Denderstreek-Nieuwkuis Super Shop niet doen die in 1961 meer dan ooit voor de zege zullen strijden. In januari e.k. heeft het bestuur immers een schitterende viering op touw gezet, die voor vele wielertalenten een duidelijk bewijs zal zijn dat de Denderstreek nog rijk is aan wielertalenten.

³² De gazet Van Aalst d.d. 07/02/1959.

³³ Dit lokaal was toen gevestigd in Café 't Pompierken op de Grote Markt.

Het bestuur van K.S.C. Denderstreek-Aalst, omringd door renners en sympathisanten. Cliché « Het Volk. »

De foto bij voorgaand krantenartikel

Het Magistraat, Dirigenten, Renners ...en sympathisanten van K.S.C. Denderstreek, werden gekiekt bij het vijftigjarig jubileum. (Cliché «Het Volk»)

De fiere bestuursleden bij de viering van de vijftigste verjaardag.³⁴

³⁴ © De Gazet van Aelst d.d. 28/01/1961.

Dit was het lovende artikel dat verscheen ter gelegenheid van het vijftigjarige bestaan

GOUDEN JUBILEUM VAN K.S.C. DENDERSTREEK.

Het wielerveen in ons land wordt, vooral in de laatste jaren geschraagd door verdienstelijke figuren en organisaties, die voor altijd in de herinneringen zullen vastgeankerd zijn. In de jaren voor de laatste wereldoorlog kende ons nationaal wielerveen op alle fronten een hoogtepunt. Toen werden de Belgische "leeuwen" overal als helden gevierd en speelden vooral de Oost-Vlamingen hierin een belangrijke rol. Dat was ook de periode van K.S.C.Denderstreek. Gesticht in 1911 door dr Tistaert, had de Denderstreek eerst moeilijke jaren doorworsteld, doch precies in 1935 steeg het rennersleger tot bij de tweehonderd man en stroomden ook de sympathisanten toe. In het jaar dat K.S.C.Denderstreek zijn zilveren jubileum zou vieren, werd de bezieler, de idealist, dr. Tistaert echter uit de rangen weggehaald en kon K.S.C.Denderstreek niet de kroon op het werk zetten. De mooiste vruchten waren dan ook geplukt en gedurende vele jaren - de oorlog kwam er ook bij - zou K.S.C.Denderstreek in de schaduw staan. Tot mr. Combel zich voor de wagen spande en na diens dood de huidige voorzitter Raymond Bracke die reeds ruim tien jaar zijn klub bij de teugels houdt.

Na een plechtige heilige mis werden de feestvierenden op het stadhuis ontvangen, waar talrijke personaliteiten hun felicitaties aanboden. Burgemeester Blanckaert sprak er in naam van het magistrat en reikte een zestal plaketten uit aan verdienstelijke leden, die de stichting hebben meegemaakt.

's Namiddags ging een feestbanket door, waarop talrijke sprekers de lof maakten van K.S.C.Denderstreek en waar geschenken werden uitgereikt. Deze jubelfeesten werden ook bijgewoond door h. Standaert, voorzitter van de Belgische Wielrijdersbond die daarmee heeft bewezen hoe gehecht de nationale wielerveiding is aan K.S.C. Denderstreek. Dat was een mijlpaal op de weg naar het diamanten jubileum.

De brouwerij Op-Ale uit Opwijk wordt medesponsor (1962-1966)

In 1962 besloot André Lootens om op zoek te gaan naar een medesponsor en hij vond die bij de brouwerij De Smedt in Opwijk, die destijds het razend populaire amberkleurige Op-Ale op de markt bracht.³⁵

³⁵ Op-Ale was niet het enige amberkleurige bier in de streek. Zo waren er ook Ginder-Ale uit Merchtem, Speciale Aerts, Vieux Temps, De Koninck en Palm. Al deze bieren ontsproongen in het begin van de twintigste eeuw. Begin 20ste eeuw werd in België een “Wedstrijd ter Verbetering van het Belgische bier” uitgeschreven. Dit bier zou de concurrentie moeten aanbinden met de nieuwe importbieren, meer bepaald de laaggegistete pilsbieren. Van oudsher brouwden de Belgische brouwers vooral hoge gistingbieren: donker van kleur en met een laag alcoholgehalte. De eerste prijs voor flessenbier ging naar het bier “Belge du Faleau” uit Chatelineau. Het was amberkleurig en had zo’n succes dat het door vele collega brouwers uit Henegouwen, Brabant en Antwerpen werd nagebootst, onder de benaming “Bière Belge”, “Belge”, “Spéciale Belge”, “Spéciale” of “Ale”.

In de "Gazet van Aelst" lezen we dan ook volgende artikels

K.S.C DENDERSTREEK - SUPER SHOP OP-ALE STARTKLAAR

GVA 22/02/1962

K.S.C.DENDERSTREEK heeft een extrasportief verbond gesloten met nieuwkuis Super Shop en bieren Op-Ale. Dat betekent dat ook in de toekomst de jeugdige renners van de Denderstreek onder deze kleuren zullen kunnen strijden nadat de klub zelf toch voor een groot deel heeft bijgedragen tot de bloei van de wielersport in deze sportieve streek.

Op zaterdag 24 februari zal in feite gestart worden met de nieuwe wielersportieve competitie vermits dan in de gebouwen van de brouwerij Op-Ale de nieuwe truien zullen overhandigd worden.

Voor die gelegenheid heeft men een autocar ingelegd, die eerst in Ninove renners en dirigenten zal oppikken, terwijl vervolgens in de Dirk. Martensstede de andere renners en bestuursleden zullen kunnen instappen. De eerste rit voor de renners van K.S.C. Denderstreek, Super Shop. Op-Ale zal dus eindigen en beginnen in Opwijk.

Van het ogenblik af dat men inderdaad zijn nieuwe trui in handen heeft, en de koersfiets eveneens reeds uit het papier is bevrijd. staat de activiteit inderdaad voor de deur.

DRUKKE SPORTWEEK GVA 24/02/1962

K.S.C. DENDERSTREEK - SUPER SHOP - OP ALE werd dus boven de doopvont gehouden. Nadat het nieuwe verbond was gesloten, heeft men onmiddellijk beslist dat een sterke liefhebbersploeg naar de Ronde van België zal gaan. Daarmee zullen de jonge renners nog meer kans krijgen om meer ervaring te verwerven. Trouwens, in de gezellige lokalen van de extra sportieve bondgenoot werd deze week verzameling geblazen en kon men duidelijk zien dat alle renners in de wolken waren met het nieuwe initiatief. Sportbestuurder André Lootens zal over enkele weken opnieuw in de arena staan met zijn renners.

De typische Op-Ale reclame uit die tijd.

Emiel Coppens uit Mere, 2de in het BK voor militairen in een trui met reclame voor Super Shop en Op-Ale³⁶

De Erembodegense belofte Johan de Backer in de Op-Ale outfit met de latere prof Eddy Peelman³⁷

³⁶ © archief "het belang van Limburg".

³⁷ Met dank aan collega wielerverzamelaar Jozef Thielemans.

De broers Hugo en Maurice Coppens met de Op-Ale trui van clubkampioen in 1966

In korte tijd twee nieuwe voorzitters

In 1966 geeft Raymond Bracke de voorzittershamer door aan Gaston Grysolle die in wielermiddens een stevige reputatie had uitgebouwd, zoals blijkt uit dit krantenartikel.³⁸

Mr. Grysolle aan het stuur...

K.S.C. Denderstreek - Super Shop heeft een nieuwe voorzitter gekregen, De heer Gaston Grysolle, die in de wielermiddens een vertrouwde figuur is geworden sinds hij in de dopingsaffaire enkele renners heeft moeten bijstaan voor de rechtbank, zal Raymond Bracke opvolgen. Raymond Bracke stond al te ver van zijn werkgebied zodat hij afscheid heeft genomen. Tijdens het jaarlijks banket werd door sportbestuurder Lootens en zijn medewerkers ook hulde gebracht aan Edgard Sorgeloos, die twintig jaar in de wielersport staat, en aan de winnaars van de clubkampioenschappen

Lang duurde het voorzitterschap van Meester Grysolle echter niet, want in 1968 neemt de BSP-politicus en voorzitter van het Stedelijk Sportcomité, Willy Vernimmen, de fakkel over. Zijn aanstelling als voorzitter ging gepaard met de voorstelling van de nieuwe co-sponsor voor Super Shop.³⁹

³⁸ © De gazet van Aalst d.d. 22/12/1966.

³⁹ © de Gazet van Aalst d.d. 02/11/1968.

KSC Denderstreek zal aanspannen met Goldor...

Wielierclub S.C. Denderstreek heeft beslist een goede zaak gedaan met Goldor als nieuwe extra sportieve partner, die het nu zal doen met het vertrouwde Super Shop. De renners zullen hier best bij varen want er zal tijdens het komend seizoen zeer veel voor hen worden gedaan.

Over dit alles werd druk gesproken tijdens de jaarvergadering die zo pas in de Ajuinstad werd gehouden en waarop vooreerst de nieuwe voorzitter Willy Vernimmen door de aftredende president Mr. Gaston Grysolle werd voorgesteld. Willy Vernimmen is een zeer gekende figuur in de Aalsterse sportkringen die beslist het klappen van de sportzweep kent en dan ook de gepaste man is voor de zware post van president.

Willy Vernimmen op het ogenblik van zijn aanstelling tot voorzitter van K.S.C. Denderstreek

Het is misschien goed om even stil te staan bij de figuur van Willy Vernimmen (1930-2005). De heer Vernimmen was een populaire figuur in de Denderstreek en hechte naast sport onder meer veel belang aan tewerkstelling, sociale voorzorg en landbouw. Hij zetelde in de Kamer, voor de Belgisch Socialistische Partij, van 1969 tot 1971, als vertegenwoordiger van de kieskring Aalst. Hij zetelde daarna in de Senaat, van 1971 tot 1981, en in het Europees Parlement, van 1979 tot 1989.

In sportmiddens was hij naast voorzitter van K.S.C. Denderstreek ook actief in het comité voor het stads criterium en bij kaatsclub Herleving Houtmarkt.

Tot zijn laatste levensjaren is "de senator" ook diegene geweest die de fakkel van K.S.C. Denderstreek levendig heeft gehouden.

De brouwerij Goldor Pils wordt de nieuwe co-sponsor van K.S.C. Denderstreek.

In 1968 werd Goldor Pils dus de nieuwe co-sponsor van de club en dit tot 1973.

GOLDOR was de merknaam voor het pilsbier, gebrouwen door brouwerij BREDA te Leuven, toen nog één van de laatste drie brouwerijen in Leuven naast De Eendracht en Stella-Artois. Tussen 1965 en 1973 onderhield Goldor een wielerploeg bij de profs, eerst in geel-rode truien en vanaf 1971 in wit-rode truien.

De firma veranderde toen haar publiciteitskleuren (uithangborden en wagenpark) van geel-rood naar wit-rood wat zich dus ook uitte in de wielerploeg.

Midden jaren '70 werd de brouwerij Breda overgenomen door het almachtige Stella-Artois en enige tijd later verdween er alle activiteit. Ook de merknamen van de verschillende bieren en frisdranken gebrouwen bij Breda gingen teloor.

De brouwerijzalen en magazijnen werden gesloopt en ruimden plaats voor een doe-het-zelf en een winkelketen met carwash. Er werden ook nog een aantal sociale woningen gebouwd op de terreinen en heden ten dage blijft aan de Vaartstraat nr. 64 te Leuven nog enkel het voormalige hoofdgebouw over waar nu een firma haar administratieve zetel heeft.⁴⁰

⁴⁰ Bijdrage van collega wielerverzamelaar Hans Vandeput op <http://www.wielerarchieven.be/forum/showthread.php?t=324>.

De overwinnaar van een jeugdwedstrijd in Hillegem met de Goldor-trui.⁴¹

⁴¹ © <http://www.herzeleinbeeld.be/> met dank aan de heer Willy De Meerleer die mij toestemming gaf om de foto te gebruiken.

De eerste fusieplannen

Plots verscheen in "De gazet van Aalst" volgend artikel⁴²

Fusieplannen

Uit betrouwbare bron werd vernomen dat er plannen zijn voor een samensmelting van de twee clubs K.S.C. Denderstreek en Labie Denderhoutem. Met deze fusie zou men het oprichten van een sterke wielerploeg op het oog hebben wat alleszins een goede zaak voor de wielersport in de Denderstreek zou zijn.

Het schijnt vast te staan dat er reeds tusssen de bestuursorganen van beide clubs onderhandelingen zijn gevoerd voor een mogelijke fusie en beide clubs zullen nu deze week afzonderlijk vergaderen om de fusieplannen nader toe te lichten

Ik heb niet kunnen terugvinden wie hiervoor het initiatief nam, maar het bleef in elk geval voorlopig bij plannen, die uiteindelijk nog bijna 20 jaar op uitvoering lieten wachten.

Super Shop haakt af als hoofdsponsor

Hoewel hij deel bleef uitmaken van het bestuur, hield André Lootens de sponsoring voor bekeken, en dit vanaf 1974-75. Er was een overgangsjaar waarbij Super Shop en de nieuwe sponsor, bierbrouwer Wiel's samen op de truien stonden.

Vier clukkampioenschappen op dezelfde plaat. Luc De Croock (beroepsrenners), Marc Van Hauwe (juniors), Willy Lievens (veteranen) en Luc Heylenbosch (liefhebbers). We zien verder voorzitter senator Willy Vernimmen, onder-voorzitter André Lootens, Gaston Van der Eeken, inrichter samen met Jozef Vermoesen van de koers zondag aanstaande en verwoed lezer van ons blad. Omer Schollaert, André De Decker, en talrijke supporters.

De clubkampioenen anno 1975 met Wiel's in het groot op de borst en Super Shop nog op de mouwen. ⁴³

⁴² De Gazet van Aalst van 21 augustus 1971.

⁴³ © De Gazet van Aalst 28 februari 1975.

Een zwart-wit foto van de trui uit 1974-1975.

Pierre Gillis neemt de sponsoring over

Nadien was verzekeringskantoor Gillis (later werd het Gilals) sponsor, aanvankelijk samen met brouwerij Wiel's⁴⁴, vanaf 1977 alleen en dit tot 1987. Pierre Gillis was sedert jaren een gekende figuur in de Aalsterse sportmiddens en zijn verzekeringskantoor aan de Kareelstraat in Aalst bloeide als nooit tevoren.

De trui uit 1976-77

⁴⁴ Wiel's was het pilsbier van de destijds vermaarde brouwerij Wielemans-Ceuppens. In 1879 kocht de familie Wielemans 94a 66ca moerassig weiland op het platteland van Vorst om daar hun nieuwe brouwerij op te trekken. Deze brouwerij moest de oude infrastructuur in de Nieuwlandstraat in het centrum vervangen, waar de "Brouwerij Wielemans" sinds haar oprichting in 1862 gevestigd was. In 1978 kochten de eigenaars van de Artois-brouwerij in Leuven enkele aandelen en werden zo bestuurders. In 1982 werd de bottelarij gesloten. Het bier dat in Vorst gebrouwen werd, werd voortaan gebotteld door Artois in Leuven. Op 29 april 1988 werd de brouwerij gewoon een filiaal van de groep Belbrew en werd de productie overgebracht naar Artois in Leuven. De laatste Wiel's werd in Vorst op 29 september 1988 gebrouwen.

Eddy Temmerman met de combinatie Wiel's – verzekeringen Gillis op de trui⁴⁵

⁴⁵ © <http://www.herzeleinbeeld.be/> met dank aan de heer Willy De Meerleer die mij toestemming gaf om de foto te gebruiken.

Het was ook onder het voorzitterschap van Willy Vernimmen dat het 65-jarig bestaan gevierd werd en dat men toen reeds betreurde dat er geen echt archief van de club bestond.⁴⁶

K.S.C. DENDERSTREEK JUBILEERT

Zondag 28 november bood het Stadsbestuur van Aalst de «Koninklijke Sportklub Denderstreek» — een wielersportvereniging — een receptie aan ter gelegenheid van de 65ste verjaardag van de stichting van deze roemrijke vereniging.

Dit gebeurde in de raadszaal van het stadhuis voor een talrijk publiek. Er waren inderdaad heel wat genodigden naar deze viering gekomen, waaronder heel wat bekende namen in de sportwereld. Vanwege het stadsbestuur waren aanwezig: Burgemeester De Bisschop, de schepenen De Neve en Van Den Eede, de heer Goubert voorzitter van het Stedelijk Sportkomitee en de heer Steenhout. Ook het bestuur van KSC Denderstreek was uiteraard druk vertegenwoordigd. Voorzitter is Senator Willy Vernimmen, ondervoorzitter André Lootens en Jozef Vermoesen; schatbewaarder G. De Jonghe, sekretaris Paul Borms; en bestuursleden: Louis Hemmerijcks, Frans Van Den Eede, Edm. Van Der Venen, Omer Schollaert, Van Der Beken, Robert De Cooman, Herman Van Nieuwenborgh, Roger Van De Velde, Frans Nerinckx, Willy Van Puyenbroeck en Antoine Baetens, beschermid.

WELKOM

Burgemeester De Bisschop heette de feestvierende vereniging welkom. Hij herinnerde eraan dat hij zelf nog lid geweest was. Ook verwoordde hij het feit dat deze receptie één van zijn laatste ambtsbezigheden was.

GEEN ARCHIEF

Daarna nam schepenen Van Den Eede het woord. Hij belichtte het feit dat uit een eenvoudig initiatief van 65 jaar terug een zeer roemrijke sportvereniging gegroeid was. Hij vond het jammer dat veel archiefstukken verdwenen zijn en er zodoende geen volledige historie kon gegeven worden.

BELANGRIJKE GROEI

Toch kon hij heel wat bekende namen opnoemen uit het ver-

leden: o.a. De Caluwe, Moerenhout en Bonduel uit de beginperiode. Onder Raymond Bracke kende de «Denderstreek» een nieuw hoogtepunt (Beaumont, Jef Van der Elst). Momenteel is Senator Willy Vernimmen voorzitter van de vereniging. Hij volgde Dhr. Grisolles in die functie op. Recente of nieuwe namen zijn: Sorgeloos, Melckebeek, en natuurlijk ook Lucien Van Impe. Ook onder het bestuur van de huidige voorzitter kende de vereniging heel wat successen, o.a. een Oostvlaams kampioen, en een kampioen op de piste. Er zijn 78 renners aangesloten. De spreker belichtte ook de kwaliteiten van het huidige bestuur en wees erop dat de «Denderstreek» de tweede belangrijkste organisatie op dit vlak is in Vlaanderen. Hij dankte ook de sponsors Wielemans en Gillis Verzekeringen. Hij drukte tenslotte de grote erkentelijkheid uit tegenover de vereniging, en overhandigde een herinneringschaal aan het bestuur van KSC Denderstreek.

RENNERS BEGELEIDEN

De heer Baetens (KWB) nam vervolgens het woord en dankte het stadsbestuur. Hij wees erop dat een wielersportvereniging leiden nog iets anders was dan een sportvereniging besturen. De vele activiteiten die buiten de wielersport om, maar toch voor de club plaatsvinden, zijn moeilijk te volgen. Het was ook de opdracht van de vereniging een schakel te zijn tussen de individuele renners en de BWB. De spreker wees op het feit dat bestuur en sponsor veel aandacht gaven aan de renners. Het is hun taak die renners liefhebbers of als beroepsrenners, te begeleiden. We trachten aan de toe-

komstige renners de mogelijkheden en de moeilijkheden uit te leggen, zo vervolgde de heer Baetens, want slechts enkele tientallen renners komen in dit beroep behoorlijk aan hun trekken.

LUCIEN VAN IMPE

Op dit ogenblik kwamen Lucien Van Impe en Mevrouw Van Impe binnen. De zaal applauddisseerde spontaan. Ze zetten zich achteraan neer, door vele ogen gevolgd. De spreker ging toen door en herinnerde in dit verband aan het enthousiasme dat er na de Ronde van Frankrijk in gans Vlaanderen heerste. Hij belichtte even de beginperiode van Lucien Van Impe als renner: twee bestuursleden begeleiden toen een nog onbekende liefhebber in een rittenwedstrijd in Spanje: de zware bergritten zullen Lucien wel heel veel vertrouwen geschonken hebben. Maar aan het late succes van Lucien had de club toch ook wel zijn steentje bijgedragen, zo meende de spreker. Hij besloot zijn toespraak door zijn dank te betuigen aan het stadsbestuur het klubbestuur van K.S.C. Denderstreek en de vele sympathisanten. Hij benadrukte de echte liefde voor de sportmens die er in de club heerste.

SPORTKOMITEE

In naam van het stedelijk Sportkomitee feliciteerde vervolgens de heer Geert Goubert, voorzitter van dit Komitee, de KSC Denderstreek. Ook hij vond het de taak van een sportkomitee de jonge renners te begeleiden. Ook dankte hij o.a. de heer Hemmerijckx die niet alleen in het bestuur van KSC Denderstreek bedrijvig is, maar eveneens in het stedelijk sportkomitee.

NAMEN MAAKTE DE VERENIGING GROOT

Het was ook de Heer Hemmerijckx die ons hierna nog enkele inlichtingen gaf omtrent KSC Denderstreek en ons nog een

hele gamma bekende wielersportnamen opsomde. De stichters in 1911 waren Karel Van Wijnendaele, en Tistaert. We vernoemen verder ook nog: Louis Persin, Romain Ghysels, Edgard De Caluwe, Frans Bonduel, Theofiel Beeckman, de gebroeders Staandaard, Van Reysselberghe, Roger Ghysenlinck, Jef De Muysser, Sylvain Grisolles, Jef Moerenhout, Edgard Sorgeloos, Emiel Van Vreckem, De Taey, Jef Janssens, Melckebeke, Vic Nieuwlandt, Van Nieuwenborgh en uiteraard ook Lucien Van Impe. KSC Denderstreek was toen de grootste club.

HEILDRONK

De toespraken waren intussen afgelopen. Er werden glazen rondgedeeld. Burgemeester De Bisschop hief het glas «op de toekomst van de club en op zijn toekomstige gloriën!» Voor de vereniging gingen de feestelijkheden echter nog door. Er volgde nog een banket waarop o.a. ook Albert Van Mossevelde (Voorzitter KWB) Roger Dierick (ondervoorzitter Nat. Sportkomitee) Robert De Backer (lid van de algemene raad BWB en natuurlijk ook Lucien Van Impe aanwezig waren, die er gehuldigd werd. Lucien kreeg een schilderij als geschenk met als thema: de Denderstreek, een werk van kunstschilder Van Der Smisen.

WL

WERKGROEP I BEZIG MET OS

In onze vorige editie brachten we Osbroeck. Inmiddels gaat het onderhaast onbegrijpelijke misverstanden

ER WORDT HUISVUIL GESTORT OP HET GRONDGEBIED AALST

Eén van de twistpunten was, dat, volgens een politieverslag, er te Aalst geen huisvuil gestort wordt. Ook in een versnuurde

⁴⁶ De Voorpost, d.d. 3 december 1976.

Bij de ontvangst van K.S.C. Denderstreek op het Stadhuis (im)

Het bestuur bij de ontvangst op het stadhuis n.a.v. de 65ste verjaardag.

1977: Jozef Vermoesen wordt voorzitter en optimisme is troef voor de toekomst

In 1977, mede door zijn drukke politieke carrière, neemt Willy Vernimmen afscheid als voorzitter van de club en wordt hij opgevolgd door Jozef Vermoesen, in de stad beter gekend als “Jef den Beenhouwer”, die reeds sedert 1973 als sportdirecteur werkzaam was in de club.

Deze gekende figuur, die trouwens ook voorzitter zou worden van voetbalclub SK Aalst, werd door de club echt met open armen ontvangen, zoals mag blijken uit deze krantenkop:⁴⁷

Het artikel dat volgt is dermate interessant en geeft een zo'n goede analyse van de toestand op dat moment en in de jaren ervoor, dat wij het in zijn geheel weergeven in de “progressieve” spelling van toen. Bovendien gaat de schrijver ook de toenmalige, pijnlijke concurrentie met de Labiekesvrienden (met wie men later zou fuseren) niet uit de weg..

Een feestelijk Apostelken⁴⁸ was vorige week het kader voor een even feestelijke ontmoeting tussen de wielerklub K.S.C. Denderstreek, enkele prominenten en de pers. Vooraanstaande leider van de B.W.B. Louis Hemmerijckx nam het initiatief om de nieuwe voorzitter van de klub Joseph Vermoesen, opvolger van senator Willy Vernimmen aldus officieel voor te stellen.

K.S.C.Denderstreek is een wielerklub die kan bogen op een 66 jarige geschiedenis, helemaal niet onbelangrijk dus in de streek en ver daarbuiten. De klub telt momenteel meer dan vijfhonderd aktieve leden, wielertoeristen inbegrepen, waarvan ruim vijfig wielrenners.

Schepen Eddy Monsieur nam vooreerst het woord, bracht hulde aan de oude en de nieuwe voorzitter en schetste de 66 jarige historiek van K.S.C.Denderstreek. Louis Hemmerijckx, lid van de nationale Sportkommissie, heette namens 't bestuur alle aanwezigen hartelijk welkom op het aanstellingsfeest. Hij verontschuldigde bondsvoorzitter Van Mossevelde, bracht hulde aan senator Willy Vernimmen, aftredend voorzitter en nu ere-voorzitter, aan de sponsor de heer Gillis, waarmee de klub een drie jarenkontrakt tekende, aan trouw bestuurslid Antoine Baeten en aan

⁴⁷ De Voorpost, d.d. 24 juni 1977.

⁴⁸ Bekend café en ontmoetingscentrum vlakbij het OLV-ziekenhuis in Aalst.

Raymond Bracke, de man die voorzitter Combel destijds opvolgde en jarenlang de Denderstreek met vaste hand leidde. In enkele rake woorden stelde de heer Hemmerijckx dan de nieuwe voorzitter voor. Wel diende hij daaraan toe te voegen dat Joseph Vermoesen een zodanige bekendheid in de streek verworven heeft dat de klassieke voorstelling overbodig bleek. Zeer bedrijvig in wielermiddens, eerst als bestuurslid, later als ondervoorzitter van de club, kon men Joseph Vermoesen op vele koersen de verrichtingen van de renners uit de Denderstreek van nabij zien volgen. Hij werd een graaggeziene en aanhoorde heer, bij wie de renners nooit tevergeefs kwamen aankloppen, aldus Louis Hemmerijckx, die nog wenste te vermelden dat hij voor een paar jaren het genoeg had Joseph Vermoesen te mogen voordragen aan de B.W.B. leiding om als bondsafgevaardigde te worden benoemd. Hij besloot met de zeer lovende woorden: Joseph Vermoesen is een sportman uit één stuk, die aan de leiding van K.S.C. Denderstreek nog grote diensten kan en zal bewijzen.

Het was toen de beurt aan de jonge en dynamische voorzitter Joseph Vermoesen zelf om het woord te nemen. Zeer getroffen door de sympathiebetuigingen ter gelegenheid van zijn aanstelling dankte hij de aanwezige prominenten, de extra-sportieve sponsor de heer Gillis, de vertegenwoordiger van de B.W.B., de overige bestuursleden, de sportvrienden en de pers.

Naast Joseph Vermoesen als voorzitter ziet het bestuur van K.S.C. Denderstreek er als volgt uit: Erevoorzitter senator Willy Vernimmen, ondervoorzitters: Andre Lootens en Gaston De Jonghe, hulpsecretaris: Roger Van de Velde, sportbestuuder: Robert De Cooman. public-relations: Louis Hemmerijck. Leden: Edmond Vander Veken, Pierre Gillis, Omer Schollaert, Fons Neirinckx, Frans Vanden Eeden, Vic Neulandt, Herman Van Nieuwenborgh. Willy Van Puyenbroeck, Freddy De Backer, Frans Melckenbeek en Benny Temmerman.

Meer dan eens werd het glas geheven op de gezondheid en de bloei van deze zeer aktieve sportklub, die met haar nieuwe voorzitter naar een jonge en sportieve aanpak verder evolueert. Deze belangrijke machtswisseling in een der oudste sportverenigingen van onze streek was voor ons de aanleiding om even te gaan praten met de nieuwe voorzitter en met de sekretaris van KSC Denderstreek, Paul Borms.

Joseph Vermoesen

Joseph Vermoesen werd op 9 juli 1938 te Erembodegem geboren. Steeds heeft hij belangstelling gekoesterd voor de wielersport. Als slager-spekslager van beroep spendeert hij het grootste deel van zijn vrije tijd aan de wielersport. Destijds werd hij door de nieuwe beheerraad van S.K. Aalst aangezocht om in de beheerraad van deze voetbalploeg te treden. Hij aanvaardde, maar bleef gehecht aan de wielersport. Toen hem zo'n vijftal jaren geleden door de heer Louis Hemmerijckx gevraagd werd om bij de KSC Denderstreek te komen liet hij deze kans niet voorbijgaan. Zo komt het dat Joseph Vermoesen reeds gedurende vijf jaar werkzaam is in de officiële wielersport. Twee jaar vervulde hij de taak van sportafgevaardigde. Het jaar daarna werd hij ondervoorzitter. Aangezien de toenmalige voorzitter, senator Vernimmen, door beroepsbezigheden dikwijls weerhouden was om vergaderingen te leiden, werd deze taak overgenomen door de ondervoorzitter. Iets wat hem de gelegenheid bood zich op zijn huidige taak voor te bereiden. Na een bitzkarière (sic!) werd hij voorzitter van de KSC Denderstreek, twee jaar vroeger dan voorzien. De enige eis die hij stelde alvorens zich als kandidaat voor te stellen was dat het ganse bestuur achter hem zou staan, maar dat was geen probleem. Zodoende meent Joseph Vermoesen dat 't met deze nieuwe bestuursploeg uitstekend zal gaan. Hij hoopt dan ook zijn doel, de klub terug de standing van vroeger geven, spoedig te kunnen bereiken.

K.S.C. Denderstreek

De KSC Denderslreek werd in 1911 gesticht en is daarmee, na de Antwerpse club⁴⁹, de tweede oudste van ons land. Op dit ogenblik telt ze zo'n 500 leden, waaronder renners, bestuursleden, ereleden en rijwieltoeristen. De club heeft zowat alle overwinningen die er maar te behalen vielen in de wacht gesleept. Hieronder zijn ook de klassiekers zoals Bordeaux-Paris, de Ronde van Frankrijk, Wereldkampioenschappen⁵⁰, enz. Een paar namen als voorbeeld. Voor de oorlog 40-45 Miel Tollenbeek (sic!), kampioen stayers en winnaar Bordeaux-Paris⁵¹, verder Frans Melckebeek (sic!), kampioen van België, overwinnaar Luik-Bastenaken-Luik, en Lucien van Impe, vorig jaar overwinnaar van de Ronde van Frankrijk,

Een hoogtepunt vormde de periode 1951. Toen waren er meer dan 100 renners die regelmatig aan competitie deelnamen. Momenteel bedraagt dit aantal 72, maar de heren Vermoesen en Borms zijn er vast van overtuigd dat dit aantal van meer dan honderd binnen 'n paar jaar terug zal bereikt worden. Immers vijf jaar geleden, toen de hr. Vermoesen bij de KSC Denderstreek kwam, waren er amper 35 à 36 renners. Het grootste deel van de renners was in de daarvoor voorafgaande krisisperiode weggevallen. De Denderstreek moest toen renners laten vallen, zagezegd omdat ze niet voldeden, maar in feite was het de financiële kant van de zaak die te zwaar begon door te wegen.

In die krisisperiode kwam in het Denderhoutemse een konkurrent opdagen⁵². Naarmate KSC Denderstreek meer bergaf ging, ontwikkelde zich deze wielerkclub. Momenteel is de toestand echter zo gewijzigd dat ze zowat op gelijke voet staan.

De KSC Denderstreek staat terug op een goed niveau en kijkt de toekomst rooskleurig tegemoet. Lucien en Frank Van Impe zijn misschien de bekendste namen maar, er zijn ook nog de liefhebbers en een zeer sterke lichtung juniors. Hans Dhaese, De Brucker, Van Sijpe, Temmerman, Sinnesael, Van Wilder e.a.

Taak en activiteiten

Naast het leiden van vergaderingen zorgt de voorzitter eveneens voor de opleiding van jonge renners, dit samen met de andere bestuursleden. Een van de belangrijkste taken is renners naar klub- en interklubwedstrijden te sturen en hen te laten deelnemen aan de Beker van België. Om dit alles te kunnen waar maken zet het bestuur zich honderd procent in. Vooreerst is er de sekretaris die, zoals in elke vereniging, het meeste werk levert. Nieuwe renners komen bij hem aankloppen, anderen komen om hun gezondheidsboekje, komen stortingen betalen, komen hun verzekeringspapieren van ongevallen laten invullen, gescheurde of beschadigde uitrusting omwisselen en noem maar op. Verder is er de sportbestuurder, Robert De Cooman, die als taak heeft een goede ploeg op te stellen en de geest in de ploeg zo gunstig mogelijk te laten evolueren. Geen gemakkelijke taak. Jonge renners streven immers graag individuele titels na, maar er moet naar gestreefd worden in ploeggeest te werken.

Ploegen aan wedstrijden laten deelnemen is niet alleen veel sekretariaatswerk en het verzorgen van de ploeggeest, er zijn ook een aantal praktische aspecten waaraan dan

⁴⁹ Waarschijnlijk bedoelen de auteurs de tweede oudste van de dan nog actieve clubs, en dan nog klopt deze bewering niet.

⁵⁰ Het is mij niet duidelijk wie hiermee zou bedoeld worden.

⁵¹ Ook dit klopt niet.

⁵² Hiermee wordt dus de club "de Labiekesvrienden" bedoeld, gesticht in 1965.

de andere bestuursleden hun medewerking verlenen. Vooreerst zijn er de verplaatsingen, die volledig ten laste vallen van de club. Verder zijn er ook nog de volgers. Om te kunnen volgen moet er bijvoorbeeld een wagen zijn. Dit is voor een club een zware financiële dobber. Het is immers een dood kapitaal. Het is een wagen die er moet zijn, maar die slechts tijdens bepaalde manifestaties kan gebruikt worden. Hiervoor kan de KSC Denderstreek echter beroep doen op een ander bestuurslid, W. Van Puyenbroeck, garagist te Wetteren. Hij stelt belangloos zijn wagen ter beschikking en zorgt daarnaast eveneens voor het onderhoud. Een ander bestuurslid, bakker van beroep zorgt voor rijsttaartjes of broodjes, een beenhouwer zorgt voor de toespis. Bij feestjes of banketten zorgt nog een ander bestuurslid, meubelmaker van beroep voor bv. een prachtige kast als prijs voor de tombola. Een fietsenhandelaar schenkt een fiets, en noem maar op. De ploeggeest is niet alleen levendig in het bestuur of onder de aan competities deelnemende renners, de geest is over het algemeen goed. Hiervan getuigen de bals en banketten van de vereniging. Ook de jaarlijkse uitreiking van truien en broekjes waarop de ganse familie is uitgenodigd is telken jare een sukses. Een renner kost jaarlijks aan de club zo'n 2.500 fr.

Wanneer een club in dit geval dan 100 - 120 renners moet onderhouden betekent dit een flink kapitaal. Dat was steeds een probleem. Tijdens de aanstelling van Joseph Vermoesen als voorzitter, werd door de nieuwe sponsor, Pierre Gillis, het nieuwe kontrakt voorgelegd en getekend. Dit nieuwe kontrakt, dat over drie jaar loopt, voorziet dat Gilals volledig zal instaan voor de truien, broekjes, tassen enz. van de renners, onbeperkt het aantal. Dit betekent voor de club enerzijds een financiële ontlasting maar anderzijds ook voor de sponsor een prachtige reclame: hoe meer truitjes hij mag uitreiken, hoe meer reclame er voor hem gemaakt wordt.

Aan het huidige kontrakt zijn nog twee merkwaardigheden. Ten eerste dat het zo vroeg getekend werd en ten tweede dat het loopt over een periode van drie jaar. Als verklaring kunnen wij misschien de machtsoverdracht enerzijds aanhalen, en anderzijds het feit dat het voor de sponsor voordeliger is te werken over 'n langere periode. Het biedt hem het voordeel grote hoeveelheden truien en broekjes ineens te laten vervaardigen. Dit wil ook zeggen aan lagere tarieven. Voor kleine clubs is het moeilijk sponsors te vinden. Voor grotere clubs is het gemakkelijker. De sponsors komen van zelf. De sluikreclame in de dag- en weekbladen, evenals op televisie zal hieraan wel niet vreemd zijn.

De sponsor stelt gewoonlijk wel zijn eisen wat betreft de truien. De oorspronkelijke kleuren van KSC Denderstreek waren zwart en groen. Toen men echter gesponsord werd door Wiels moest daar rood aan toegevoegd worden. Momenteel is het Gilals en dit betekent nu dat de aanvraag binnen is om de kleuren te mogen wijzigen in gele trui met blauwe band en witte letters.

Niet alleen de renner

Voor de KSC Denderstreek is het niet alleen de renner die van belang is. Er wordt ook rekening gehouden met de mens. Wanneer een jong renner op het Klein Kasteeltje verklaart renner te zijn bij de KSC Denderstreek zal dit gewoonlijk weinig gewicht in de weegschaal werpen. Een schrijven van de sekretaris kan er echter voor zorgen dat deze renner in een sportieve kazerne terecht komt, waar hem de nodige bewegingsvrijheid gelaten wordt om te trainen. Dit maar als voorbeeld van een van de tussenkomsten.

Toekomst

Zoals reeds vermeld ziet de KSC Denderstreek de toekomst rooskleurig tegemoet.

De klub terug de standing geven van vroeger is het doel dat het nieuwe bestuur zich gesteld heeft, De samenwerking met de stad Aalst is steeds goed geweest. De fusie heeft daar weinig aan veranderd. Verwacht wordt dat de samenwerking even goed zal blijven.

Jaarlijks is de KSC Denderstreek actief in een 20 à 25 koersen in de Denderstreek zelf, Verder zijn er de klub- en interklubkampioenschappen, evenals de wedstrijden in het binnen- en buitenland. De herkenning in het buitenland is uitstekend . Aanvragen voor wedstrijden uit het buitenland passeren via de BWB. Mooier kan het in feite niet voor de KSC Denderstreek.

Roel van de Plas

Jan Strickx

Zoals men ziet, was het optimisme opnieuw troef, maar kan men ook tussen de lijnen lezen hoe moeilijk het was (en is) om een wielclub te runnen, enerzijds door gebrek aan geld, en anderzijds door het feit dat men enkel beroep kan doen op vrijwilligers voor de werking.

Het feit dat de Labiekes uit Denderhoutem ondertussen een serieuze concurrent waren geworden en de club overvleugeld hadden als nummer één in de Denderstreek, deed voorwaar heel veel pijn en was een doorn in het oog van het fiere Aalst.

Een stralende nieuwe voorzitter

Het bestuur van KSC Denderstreek : Op de laatste rij, vlnr. : Freddy De Backer, Frans Neirinckx, Willy Van Puyenbroeck, Vic Neulandt, Benny Temmerman. Tussenin : Rog Van De Velde. Op de tweede rij : Louis Hemmeryckx, Frans Van Den Eede, Michel I Winne, Edmond Van der Veken, Omer Schollaert, Robert De Cooman (sportbestuurde Pierre Gillis. Op de eerste rij : Paul Borms, André Lotens, Joseph Vermoesen, Gast Van Der Beke, Jozef De Jonghe (SJ).

Het bestuur van KSC Denderstreek anno 1977

De GILALS-trui die onveranderd bleef tussen 1978 en 1987.⁵³

⁵³ Met dank aan Dirk Van Mossevelde.

Naast sponsor wordt Pierre Gillis ook voorzitter (1981-1988)

In 1981 houdt voorzitter Vermoesen het voor bekeken en neemt Pierre Gillis niet alleen de sponsoring, maar ook de sportieve leiding op zich.

Pierre Gillis met zijn bestuur in 1985. Ook ouwe taaie André Lootens is nog steeds van de partij

In die periode vaardigt de club gedurende een drietal jaar een ploeg af naar de Ronde van Bulgarije, waarbij er zelfs gelegenheidsversterking komt van de Labiekes, wat wijst op een iets betere samenwerking tussen de twee clubs.

Toch merken we al de eerste tekenen van een nieuw verval en zien we dat het rennersaantal opnieuw daalt naar een vijftigtal.

1985 Een mooie actiefoto van Dirk Van Mossevelde in de Gilalstrui⁵⁴

⁵⁴ Met dank aan dhr. Dirk Van Mossevelde, oud-wielrenner uit Aalst, die me deze foto in bruikleen gaf.

1988-1999: het laatste decennium voor de fusie

“Het Brussels Huis”, hoofdsponsor van 1988 tot 1992

De volgende sponsor van KSC Denderstreek als onafhankelijke club was vanaf 1988 de firma “Het Brussels Huis” van dhr. Vandenbossche.

De verandering van sponsor ging ook gepaard met het aantreden van de nieuwe voorzitter, Georges De Jonge.

Het bestuur anno 1988

De truien van sponsor "Brussels Huis" uit de seizoenen 1988-89, 1990 en 1991-92.

Wielrennen. De complete wielerklub Denderstreek voor het begin van het seizoen (da)

De ploegvoorstelling uit 1991

In de lokale pers uit 1991, lezen we ook hoe de sponsors zichzelf voorstellen.⁵⁵

De sponsors

1. Het Brussels Huis

Reeds enkele jaren is de heer Guido Van den Bossche actief als sponsor van K.S.C. Denderstreek. Hij baat de meest bekende behangzaak van Aalst en omstreken uit. Zijn commercieel karakter brengt hem echter verder dan zijn zaak want Guido bezit ook manege De Hoefslag in Erondegem, waar men buiten paardrijden ook een lekker pintje kan drinken. We hopen hem nog vele jaren te mogen verwelkomen.

2. Woonbemiddeling

'Huis te koop', 'Huis te huur', 'Grond te koop' en noem maar op in dezelfde zin. Eddy Van den Abbeele, ooit zelf nog renner geweest, kon zijn wielermicrobe niet verdelgen. Al heeft hij moeizaam afscheid kunnen nemen van de echte wielcompetitie, hij zit er weer tot over zijn oren in door het sponsoren van K.S.C. Denderstreek. De heer Van den Abbeele legde er tijdens zijn toespraak de nadruk op dat wielrennen de mooiste en misschien de zwaarste discipline is van alle sporten...! Deze 'woonbemiddelaar' is steeds paraat als het om een huisje gaat.

3. Velo Plus

Het nieuwe gezicht bij K.S.C. Denderstreek. Na het afhaken van Van Eyck-Sport heeft oud-wielrenner Frank Arijs de plaats ingenomen van zijn vriend Benny. Velo Plus is een fietsenzaak die enkel groothandelsactiviteiten doet en zodoende een concurrent wordt van de reeds bekende Belgische merken. Frank Arijs hoopt via de Denderstreek meer bekendheid te krijgen om zo zijn frames te kunnen lanceren bij de wielrenners. Het hoeft niet gezegd dat Frank pronkt met enkele juweeltjes. De profploeg Histor zal trouwens tegen het einde van het seizoen meer kunnen vertellen over de kwaliteit ervan.

⁵⁵ De Voorpost d.d. 22 februari 1991.

In hetzelfde persartikel vonden we ook de volledige samenstelling van het toenmalige bestuur:

Het bestuur van K.S.C. Denderstreek

Ere-voorzitter

Marcel Bruyland
Diebeke 19
9506 Geraardsbergen

Voorzitter

Georges De Jonge
Stationsstraat 14
9400 Ninove
tel. 054/33.25.94 en 33.35.52

Ondervoorzitter

André Lootens
Leo de Béthunelaan 125
9300 Aalst

Sekretaris

Robert Smetrijns
Burg. R. Emanlaan 3
9473 Denderleeuw

Public-Relations

Erwin Schollaert
Kruisveldstraat 5
9300 Aalst

Schatbewaarder

Roger Van der Velden
Eesbeekstraat 21
9506 Geraardsbergen

Klubdokter

Dr. Geert Leinders
Fraterstraat 15
9820 Merelbeke

Coaches

Luc Beeckman
Dirk De Schrijver
Hans De Cooman
Eddy Matthijs

“Gilals”, opnieuw hoofdsponsor van 1993 tot 1999

In de volgende vijf jaar nam de firma Gilals opnieuw een prominente plaats in op de truien met als medesponsors achtereenvolgens “Velo Plus”(93), nadien “Molecule” en “Velo Plus”(94), “Molecule”, Garage “De Tandt” en “Knapp” (pantys en sokken) (95), “Nuelant”, “De Tandt”, “Europareizen” en “Knapp” (vanaf 1996).

Het einde (of toch niet) van KSC Denderstreek

Op het einde van de jaren 90 was de club verschrompeld tot een clubje en vreesde men voor het voortbestaan. Er werd toen besloten om een fusie aan te gaan met de "Labiëkesvrienden", een wielclub uit Denderhoutem, genoemd naar de bijnaam van ex-prof Edgard Sorgeloos, die opgericht was in het midden van de jaren 60 (1965), aanvankelijk als supportersclub voor de Denderhoutemse renner Luc Sienaert door Marcel en Arsène Sienaert.

De club had in haar geschiedenis tal van sponsors zoals de firma's Labie, Motobecane, de 1000 Vuren, Van Rossen, Boston, Rijwielen E. Merckx, Meubelen Lucas en Schoenen Danny.

Veel beloften van Pizza Italia bij de start van de fusie

Het was Paul Vanderstraeten, schepen van sport voor de SP.a uit Denderhoutem, die in 2000 mee de onderhandelingen voerde in de Lion d'Or in Aalst.

Paul Vanderstraeten

Hij beschreef onlangs in een krantenartikel hoe de verwachtingen hooggespannen waren en welke reuzenambities de nieuwe sponsor Pizza Italia voor de club had en dadelijk een belofte deed voor drie jaar sponsoring. Een jaar later stond men echter met beide voetjes op de grond en een aantal verantwoordelijken wilden de handdoek gooien. Samen met Roger Vandervelden, oudgediende van K.S.C. Denderstreek sprong Paul Vanderstraeten toen een eerste maal in de bres en nam een nieuwe start met de 16 renners die overbleven van het jaar voordien.

In de loop van het volgende decennium zal Paul vanderstraeten de club nog een paar keer van de ondergang redden en de club bestaat als dusdanig nog steeds (cfr. <http://www.ksc-denderstreek-labiekes.be/>), maar of er nog veel bindingen zijn met de eens zo roemrijke moederclub, blijft nog maar de vraag. Wij zullen dit trachten duidelijk te maken in dit hoofdstuk.

Weinig bindingen met de oorspronkelijke club na de eerste reddingsoperatie

Het was duidelijk dat de club uit Aalst op sterven na dood was en dat er behalve het eerste deel van de naam en het stamnummer nog weinig overbleef van de "moederclub", zowel bij de keuze van de clubkleuren als in de samenstelling van het bestuur.

Bij de start koos men meteen voor een drastische omwenteling en werd er gekozen voor een nieuw logo met als dominerende kleuren rood en zwart.

Bij de fusie koos men wat het voorzitterschap betreft voor een elegante oplossing, door twee erevoorzitters aan te duiden, namelijk Georges de Jonge van K.S.C. Denderstreek en Omer Van Lul van de Labiekes, doch de rest van het bestuur kwam grotendeels uit de "stal" van de Labiekes.

Zo zag het bestuur er uit in 2002:

ERE-VOORZITTERS Georges De Jonge en Omer Van Lul

VOORZITTER Paul Van der Straeten

SECRETARIS Peter Caignau

ONDERVOORZITTER Willy De Bodt

SCHATBEWAARDER Roger Vander Velden

PLOEGLEIDER en MECANICIENS Marc Eeman, Gregory De Schrijver, Noel Coignau, Marc De Deyn, Emiel Rubbrecht, Danny De Vuyst,

GEDIPLOMEERDE TRAINER Jacques De Coene

LOKAAL

Welcome Back

Dorp 2 9450 Denderhoutem

Tel. 054-337832

Een trouwe sponsor

Als er één constante zit in de club gedurende het laatste decennium dan is het wel het feit dat gedurende al die jaren dezelfde firma hoofd- of medesponsor is gebleven, namelijk de firma ESR van dhr. Patrick Van de Perre uit Erpe-Mere, zelfs op het ogenblik dat ik deze regels aan het schrijven ben.

De sponsors op de uitrusting uit 2002⁵⁶

⁵⁶ © www.denderstreek-labiekes.be.

De groei in 2003 en 2004: ledenlijsten en resultaten

Via internet kon ik volgende gegevens terugvinden uit de jaren 2003 en 2004

Waren lid van de club

2003

Aspiranten 2003

Sam Nuelant Glenn Kina Stijn Branckaert Andy Wagemans Ismo Quintelier

Nieuwelingen 2003

Benjamin Lievens Thomas Helaert Jens Spiliers Mathias Coppens Steven Doms

Junioren 2003

Aloïs Lievens Frederic Vanuffel Peter Michiels Tom Vanopdenbosch Kenny Paridaens
Jonas Coopman Gerald Uyttersprot

Beloften 2003

Wouter Meiresonne Billy Paridaens Jurgen Debock Sam Lardenoit

Elite zc 2003

Jan Leeman Kristof Verwimp Timmy Van Cleemputte Kenneth D'Haeseleer Kris
Semick Olivier Verstraeten Stefaan Staels Filip Van Laethem Marc Vijverman, Pascal
Baetens

2004

ASPIRANTEN 2004

Niels Van Gijsegem Kevin Vanhuffelen Andy Wagemans Stijn Buyl Robrecht
Coppens Jelle Caignau Caroline De Troyer Matthias Vetsuypens Evelyn Arijs Jonas
Van Heghe Jens Mertens Maxime Van Nieuwenhove

NIEUWELINGEN 2004

Thomas Van der Haeghen Bjorn De Schamphelaire Jonathan Coppens Glenn Kina
Michaël De Meyer Stijn Branckaert Wesley De Couck Arnaud Allard

JUNIORES 2004

Frederic Van Uffel Steven Doms Tom Suys Jan Poppe Benjamin Lievens Thomas
Helaert Jens Spiliers Lieven Dieleman Patrick Coppens Sam Christiaens Ken
Uyttersprot Cédric Courtois

BELOFTEN 2004

Steven Vercauteren Kenny Paridaens Wouter Heyde Wouter Meiresonne Aloïs
Lievens Andy Impens Jonas Coopman

ELITE Z/C 2004

Christophe De Reuse Stijn Gidé Eddy Quina Andy D'Hauwe Jan Leeman Timmy Van
Cleemputte Kenneth D'Haeseleer Wentein Rainer Kris Van Der Massen Kris Seminck
Marc Vijverman Philippe Van Laethem

Optimisme troef eind 2006

De club bleef gestadig groeien en veroverde stilaan opnieuw haar plaats in wielerminnend Oost-Vlaanderen

Het was dan ook met heel veel optimisme dat men het seizoen 2007 inging, zoals mag blijken uit de tekst en foto's op volgende webpagina.⁵⁷

Ploegvoorstelling KSC Denderstreek-Labiekesvrienden

Het seizoen 2007 dient zich aan met een groep van 81 renners. Eens te meer trekt de ploeg de kaart van de jeugd. Doelstelling blijft nog steeds de jeugd te laten proeven van de wielersport op competitief niveau.

Zowel bij de nieuwelingen als bij de junioren wordt er deel genomen aan de Beker van België. Voor het eerst wordt ook de Topcompetitie met de beloften categorie aangesneden. Doel is om hier vooral ervaring op te doen.

Het blijft ook de bedoeling om de doorstroming en de begeleiding van de renners op langere termijn door te trekken. Het bestuur realiseert zich eens te meer dat dit een zeer moeilijke opdracht wordt omdat talenten door meerdere ploegen gegeerd zijn, maar het mooie programma en de goede sfeer binnen de ploeg maken toch veel mogelijk.

De eerste opdrachten die zich aandienen zijn op 4 maart Brussel-Opwijk voor de beloften, op 18 maart BVB te Viane voor nieuwelingen, Gent-Ieper voor beloften en Ieper voor de junioren.

Rennersbestand:

Miniemen: Beeckman Arnaud, Van Den Nest Jeffrey, Van Den Nest Gregory, Van Assche Bert, Claerhout Thomas, Bollé Maxim, De Pauw Ina

Aspiranten: Beeckman Dylan, De Gendt Aimé, Du Mongh Jarno, Görtz Wijnand, Görtz Ewout, Van Helsuwé Nicholas, Venneman Robin, Van De Gucht Dylan, De Middelmeer Laurens, De Langhe Gert-Jan, De Backer Sidney, Van Strijthem Jordi, Goessens Winnok, Slagmulder Koen, Baeyens Nathan.

⁵⁷ <http://www.cyclingnews.nu/ploegvoorstellingen/labiekesvrienden.htm>.

Nieuwelingen: De Croock Jelle, De Smet Kenny, D'haenens Glenn, Gettemans Jens, Lievens Mathias, Van Nieuwenhove Maxim, Vetsuypens Matthias, Buyl Stijn, De Beer Bartel, Van Tittelboom Christophe, Van Gindertael Jonas, Noterman Bert, De Weerd Olivier, De Geyter Bram, Malfroid Sven, Vermeir Kris, Heyse Stijn, Goessens Niels, Van Impe Dorien.

Juniors: Beeckman Andy, De Maesschalck Tom, De Meyer Michael, Eeckhout Kevin, Ongena Matthias, Van Impe Kenneth, Mertens Jens, Billemon Sam, Baeyens Dennis, Mariën Kenneth, Naesen Oliver, Marginet Frederik, Claerhout Bjorn, Van Geyt Koen, Landtsheer Peter, Daems Thor, Maginet Mathew, De Schrijver Kevin, Suy Gregory, Boeykens Kevin, DePaepe Pieter.

Beloften: Christiaens Sam, Christiaens Steven, Cardoen Henryk, Doms Steven, Goubert Ingo, Dieleman Lieven, Martens Koen, Ott Stefan, DeSchampheleire Bjorn, De Sceirder Sven, Mathys Simon, Sienaert Jogi, De Vriese Stijn, De Greyt Willem, Dhondt Dieter, Goos Nick.

Elite zc: Gidé Stijn, Piessens Bart

Samenstelling bestuur 2007:

Ere-Voorzitter: Omer Van Lul

Voorzitter: Paul Van Der Straeten

Onder-voorzitter: Willy De Bodt

Secretaris: Emiel Rubbrecht

Schatbewaarder: Roger Van Der Velden

Begeleiding: Serge Van Assche, Noel Coignau, Andy Impens, Gustaaf Impens, Marc Eeckhout, Jozef De Bruyn, Paul Suenaert, Marie Rose De Prez.

2008-2009 : een crisis zonder voorgaande

Nadat tijdens het jaar 2007 en 2008 de club nog beloften als Moreno de Pauw en Gijs Van Hoecke in haar rangen telde en deelnam aan de Topcompetitie voor beloften en aan de Beker van België voor junioren, stapelden de problemen zich op vanaf het einde van het seizoen 2008.

Eerst was er het wederzijdse moddergooien tussen Paul Vanderstraeten, de nieuwe voorzitter Serge Van Assche enerzijds en de coaches Hans de Meester en Dirk De Smet, anderzijds. Deze twee laatsten zouden uiteindelijk op staande voet ontslagen worden en verdedigden zich als volgt in Het Nieuwsblad van 8 oktober 2008:

Het Nieuwsblad

pagina 1 van 1

Nieuwsblad.be

Hans De Meester en Jurgen De Smet weg bij Denderstreek-Labiekes - 08/10/2008

HAALTERT - Hommes bij Denderstreek-Labiekes. De ploegleiders Hans De Meester en Jurgen De Smet werden met onmiddellijke ingang bedankt voor bewezen diensten. Omdat hij geen handje wou toesteken op het eetfestijn vrijdag, luidde het.

'Ik heb niet de intentie om met modder te gooien zoals Serge Van Assche wel doet', zegt Hans De Meester. 'Jurgen en ik wilden de club opwaarderen. Het puur amateurisme moet eruit. We waren zo goed als rond met een junioren- en beloftenkern. Dat Moreno De Pauw en Gijs Van Hoecke naar het Avia Cycling Team verhuizen, heeft geen rol gespeeld. Uiteraard vinden we het spijtig dat ze vertrekken. Avia wil een volwaardige pistekern uitwerken. Wij hebben die intentie niet.'

'De vroegere voorzitter Paul Van Der Straeten heeft een *piek* op ons. Hij zette Van Assche onder druk. Gooide die ons niet buiten, dan draaide hij de geldkraan dicht. Ze hebben het vuil gespeeld door ons midden in de transferperiode af te danken, maar ik capituleer niet. Als ze denken dat ze onze renners kunnen strikken, zullen ze van een kale reis terugkeren. Jurgen en ik hebben veertien dagen de tijd om een nieuwe ploeg op de been te brengen. Lukt dat niet, dan zal ik onze renners ergens anders onder dak brengen. We laten ze zeker niet aan hun lot over. In het wielervedje heb ik nog connecties en die zullen van pas komen.' (fdg/rwd)

<http://www.nieuwsblad.be/Article/PrintArticle.aspx?articleId=O121G19V>

10/11/2010

Op het einde van 2009 verliet Serge van Assche het schip en toen was het hek pas goed van de dam, want zijn vertrek dompelde de club in de diepste crisis uit haar bestaan, in zoverre dat iedereen dacht dat de club haar eeuwfeest niet zou halen .

In een aantal interviews zegt Paul Vanderstraeten letterlijk:

“Na het opstappen van voorzitter Serge Van Assche probeerden we puin te ruimen, maar we zaten compleet aan de grond. Haast alle renners vertrokken. Middenmoters kiezen nu eenmaal eieren voor hun geld als ze nattigheid voelen. Enkel de toppers kunnen zich veroorloven om tot de sluiting van de transfermarkt te wachten om te tekenen. We beschikten ook over geen materiaal meer. Enkel mijn eigen auto rest nog als volgwagen. We staken de koppen bij elkaar en er heerste een begrafenisstemming.”⁵⁸

“Serge Van Assche liet ons in de steek. Het enige wat ons nog restte was een fietspomp”⁵⁹

De club anno 2010

Voor de derde maal in 10 jaar zette Paul vanderstraeten, samen met Geert Vanderstockt zijn schouders onder de redding van de club, zij het binnen een piramidestructuur, waarbij KSC Denderstreek Labiekesvrienden enkel nog miniemen, aspiranten en nieuwelingen in haar eigenlijke rangen telt.⁶⁰

Het bestuur ziet er nu als volgt uit

Voorzitter

Paul Van der Straeten

Secretaris

Geert Van der Stockt

Penningmeester

Lyliane Ghysels

Begeleiders

Gustaaf Impens Paul Suenart

Lokaalhouder

Danny Van Den Steen (Café Rialto Denderhoutem)

Jeugdcoördinator

Noël Coignau (+ begeleiders juniors)

Ploegleiders

Chris De Bruyn(nieuwelingen) Geert Baeyens (aspiranten) Jan Poppe (nieuwelingen)

Gunther Lievens (miniemen) Vincent De Wilde (beloften en elite z.c)

⁵⁸ Uit een interview in ‘Het Nieuwsblad’ van 27 oktober 2009.

⁵⁹ Uit een interview in “het Nieuwsblad” van 11 februari 2010.

⁶⁰ Zie ook het volgende onderdeel “Wat zal de toekomst brengen?”

Renners aangesloten bij de club in 2010

Miniemen

De Baene Lance Denderhoutem

Lievens Niels Kerksken

Marit Senne Halle

Aspiranten

Baeyens Yorgo Welle

Bauters Reno Wanzele

Bollé Maxim Denderleeuw

De Cock Branko Hofstade

Limpens Viery Haaltert

Mertens Ken Voorde

Nieuwelingen

De Bruyn Jeroen Denderhoutem

De Croock Pieterjan Aalst

De Rijck Mathias Denderhoutem

Nys Robbie Ereembodegem

Servranckx Niels Tollembeek

Sonck Robin Herzele

Van den Driessche Cedric Denderwindeke

Van der Hoeven Nicolas Pollare

Juniors

De Rijck Kevin Denderhoutem

Goessens Jonas Ninove

Goessens Joris

Heirman Koen Berlare

Beloften en elite zonder contract

De Beer Bartel Hillegem

Engels Marek

Gijzel Roy S-Heer Arendskerke (NI)

Hoebeke Kevin Ternat

Landtsheer Peter Dendermonde

Mannaert Kris Dendermonde

Dames elite

De Troyer Caroline

Prestaties in 2010:

Maxim Bollé (I) naast Aidan Neiryck en Ayton Muys. GDR

Het nieuwe talent Maxime Bollé, anno 2010⁶¹

Maxime Bollé

25/4/2010 : Eerste overwinning te Appelterre

2/5/2010 : Tweede overwinning in Zingem

9/5/2010 : Derde overwinning te Aalter

15/8/2010 : Vierde overwinning te Knesselare

22/8/2010 : Vijfde overwinning te Buggenhout-Opstal

10/10/2010 : Zesde overwinning te Denderleeuw

De Beer Barthel

2/5/2010 : 6de plaats in Keumiée

⁶¹ © Het Laatste Nieuws d.d. 19/01/2011.

Wat zal de toekomst brengen?

De club maakt thans deel uit van een wielerspiramide, geleid door Jartazi-topman Patrick Stallaert.

Van de piramide maken volgende clubs deel uit:

Denderstreek-Labiekes (miniemen, aspiranten en nieuwelingen), Thompson-Jartazi (juniores), Soenens-Jartazi (beloften en elite) en Jong Vlaanderen (beloften).

Paul Vanderstraeten is nog maar eens optimistisch gestemd over de samenwerking en zegde eind 2009 in een interview: *“Wij zijn heel blij om in dit project te kunnen stappen, want we waren op sterven na dood. We hadden geen renners meer en ook geen sponsors. Nu hebben we met Jartazi al een sponsor en kunnen we op zoek gaan naar jongeren vanaf acht jaar. We schreven al tal van jongeren aan en de eerste respons is ronduit positief. Dit is een nieuwe start. Het is een bewuste keuze dat we, in tegenstelling tot het verleden, nu onze werking kunnen beperken tot en bij de nieuwelingen.”*

Afwachten dus of de club uit het oog van deze wielersstorm raakt. Het optimisme is er althans nog steeds.

Ik laat het laatste woord figuurlijk aan haar voorzitter, die spijtig genoeg aangeeft dat de eeuwviëring zonder festiviteiten zal gepaard gaan.

PAUL VAN DER STRAETEN OVER WIELERCLUB DENDERSTREEK-LABIEKES

«In 2012 weer Beker van België»

Het was dit jaar een beetje stil rond Denderstreek-Labiekes. Voorzitter Paul Van Der Straeten wil de wielerspiramide met Denderhoutem als uitvalsbasis tegen 2012 opnieuw in alle categorieën laten opvallen. De voorbije weken werd de ploegleiding met een aantal nieuwe mensen aangevuld en uitgebreid.

HANS FRUYT

derstreek-Labiekes ploegleider voor de aspiranten, Jan Poppe zal zich ontfermen over de nieuwelingen en junioren. Chris De Bruyn van zijn kant focust zich op de nieuwelingen. Vervolgens is er Gunther Lievens die zich zal bezighouden met de miniemen. En Vincent De Wilde zal een werking voor beloften en elites zonder contract op poten zetten. Noël Coignau blijft eveneens op post. Hij wordt stilaan een meubelstuk bij de club, die in 2011 honderd jaar bestaat.

Maxim Bollé

Het is bij Denderstreek-Labiekes vooral de bedoeling om rond aspirant Maxim Bollé een ploeg te bouwen. De dertienjarige renner uit Denderleeuw boekte het voorbije seizoen zes overwinningen. «Tegen 2012 willen we rond Maxim Bollé een ploeg nieuwelingen vormen», aldus Paul Van Der Straeten. «Onder meer met een paar tweedeaars terwijl Maxim in 2012 eerstejaars is. We hopen in 2012 opnieuw deel te nemen aan de Beker van België voor nieuwelingen.»

De voorbije maanden probeerde Paul Van Der Straeten de sponsoring rond Denderstreek-Labiekes op een behoorlijk niveau te krijgen. Jartazi, intussen volledig in handen van Jan Vijverman, wordt de nieuwe hoofdsponsor. ESR Belgium en G&G Construct blijven prominent op de truien.

«Volgend jaar bestaat de club honderd jaar», besloot Van Der Straeten. «We hebben onze vroegere renners al gevraagd om foto's van hun tijd doorte sturen, maar op die vraag komt niet veel reactie. Vermoedelijk zal er niets speciaals worden gedaan rond dit eeuwfeest.»

VOOR 2012 WILLEN WE WEER VEERTIG TOT VIJFTIG RENNERS HEBBEN
Paul Van Der Straeten

dertigtal renners. Voor 2012 willen we weer veertig tot vijftig renners hebben. En streven we ernaar om opnieuw in alle categorieën van de interclubs te rijden. «Toen ik de club vorig jaar voor haar einde behoeftte, gaf ik mezelf drie jaar om opnieuw iets op te bouwen», ging Van Der Straeten verder. «Als ik eind 2012 de fakkel doorgeef, moet het aan een betrouwbaar iemand zijn. We hebben intussen ploegleiders voor alle categorieën.»

Geert Baeyens keert terug van Rijschool AH-Gentse Velosport en wordt bij Den-

Paul Van Der Straeten: «We hebben ploegleiders voor alle categorieën.» GDR

Bijlagen

Clublokalen KSC Denderstreek

Door het feit dat de archieven van de club verdwenen zijn, was het niet mogelijk om alle locaties van het clublokaal te traceren, evenals de namen van de lokaalhouders. Lang zoekwerk in de plaatselijke pers leverde volgend resultaat op.

1914: bij Wies Persijn Gentsesteenweg Aalst

1923: café bij de gebroeders Standaert Ninove

1938 : café Sportwereld in Erembodegem bij Albert Arijs

1948-minstens 1950: Café Klein Gent bij Albert Gyselincx in de Vlaanderenstraat

1957: Café Sportwereld bij Emiel De Lombaert, Statieplein

1958-?????: Café Pompierken (bij Pol Van Hemden) Grote Markt Aalst

1995-2001(?): Lion d'Or Aalst

2002: Welcome Back Dorp 2 9450 Denderhoutem

2010: Café Rialto Denderhoutem

KSC Denderstreek in de clubkampioenschappen

In de pioniersjaren van de wielersport waren de wielersclubs veel belangrijker dan nu, omdat het via deze clubs was dat vele "ongeletterde" jongeren aan een vergunning raakten. Deze jonge renners keken dan ook graag op naar figuren als Dr. Tistaert die als intellectueel voor hen een raadsman was in van alles en nog wat.

We mogen gerust stellen dat "de Denderstreek" vanaf het begin van haar bestaan tot de jaren 60 tot de toonaangevende clubs in het land behoorde, samen met clubs als ABC (Antwerp Bicycle club), Lierse Bicycle, S.V. Deerlijk, Stoempersclub Leuven, Cureghem Sportief, V.C. Laekenois en Pesant Club Liégeois.

De gelegenheid bij uitstek om zich met elkaar te meten was dan ook het jaarlijkse Belgisch kampioenschap voor interclubs. Dit interclubkampioenschap stond in de beginjaren van de wielersport minstens even hoog, of zelfs hoger aangeschreven dan het kampioenschap voor individuen.

De resultaten van de “Denderstreek” in het BK Interclubs⁶²

	Liefhebbers	Gemengd ⁶³
1911	--	??
1912	--	??
1913	??	??
1919	??	??
1920	??	6 ^{de} : Desmedt, Alfons Standaert, Van Branteghem, Victor Standaert ⁶⁴
1921	??	4 ^{de}
1922	??	14 ^{de} Standaert A, Standaert V, Beeckman, Thollembeek, Buysse C, Buysse L
1923	??	6de Beeckman Theo, Standaert Al, Standaert V, Ghyssele Leander, Verschelden Jules, Verhulst Alfons
1924	??	11 ^{de} A en V Standaert, Verschelden en Van Rossum
1925	??	Niet deelgenomen
1926	??	8ste Standaert Alf, Van Grootenbruele Robert , De Spiegeleer Edmond, De Graeve Camille, Arthur Lieven, opgave Standaert Victor
1927	??	10 ^{de}
1928	??	Niet deelgenomen
1929	??	4 ^{de} Van Geyt, Bonduel, Houtman en Van Impe Rémy
1930	??	2 ^{de} met o.a. Bonduel in de ploeg
1931	??	6 ^{de} Romain Gijssels, Leander Ghyssele, Bonduel en Meeuwis.
1932	??	4 ^{de} Gijssels, Bonduel, Houtman, De Caluwe
1933	??	3 ^{de} Gijssels, De Caluwe, Houtman, Bonduel
1934	??	2 ^{de} Robert Van Grootenbruele, Maurice Van Herzele, Mathijs, Gustaaf Danneels, André Verlinden en Remi Wijnant.

⁶² Ik heb mijn zoekwerk moeten beperken tot 1971 door tijdsgebrek.

⁶³ Onder “gemengd” dient men te verstaan profs en onafhankelijken en soms ook de betere liefhebbers.

⁶⁴ Een andere bron geeft volgende samenstelling: Persyn, Van Branteghem, Desmedt, de gebroeders Standaert en Kindermans, waarbij Persyn en Kindermans moesten opgeven.

1935	??	Niet gerangschikt
1936	??	9 ^{de}
1937	??	??
1938	??	??
1941	--	??
1942	--	??
1943	--	??
1945	--	7 ^{de}
1946	--	??
1947	11 ^{de}	14 ^{de} Depoorter, Van Elsué, Dieraert, Van Impe Achiël
1948	??	5 ^{de} Vander Eecken, Dieraert, Brewaeys en De Winter
1949	27 ^{ste}	?? 2 ^{de} categorie 9 ^{de} "Erembodegem Sport"
1950	??	22 ^{ste}
1951	11 ^{de}	9 ^{de}
1952	6 ^{de} Eloot, Meuleman, Volckaert, Sonck	Niet geklasseerd De Poorter J., De Lathouwer L., Gijsselinck R., Ardijns J., Sorgeloos Edgard, Siroyt Fr., Wauters Alb., Vanden Berghe Gustave, Van Heghe Edmond
1953	14 ^{de}	14 ^{de}
1954	22 ^{ste}	11 ^{de}
1955	2 ^{de} Meuleman, Van den Bossche, Volckaert en Baeyens. Deze ploeg werd trouwens ook Oost-Vlaams kampioen	14 ^{de}
1956	Niet geklasseerd	12 ^{de}
1957	11 ^{de}	8 ^{ste} Sorgeloos, Meuleman, Van den Bossche, Coppens
1958	14 ^{de}	12 ^{de}
1959	9 ^{de}	8 ^{ste} De Valck, Melckenbeeck, Plas en Sorgeloos
1960	13 ^{de}	14 ^{de} Sorgeloos, Meuleman, Volckaert, Van Pollaert, Baeyens, Raes, Plas, Borremans (uiteindelijk reed Coppens)
1961	9 ^{de}	8 ^{ste}

1962	??	4 ^{de} Sorgeloos Edgard, Raes Willy, Meuleman Maurits, Melckenbeeck Frans
1963	3 ^{de} De Thaey De Sitter D'Hollander – Van Vreckom Coppens Emiel	2 ^{de} Melckenbeeck, Haelterman, Volckaert, Raes
1964	2 ^{de} E. Coppens F. Desmedt E. De Sitter E. D'Hollander	6 ^{de} Melckenbeeck, Sorgeloos, Meuleman, Raes, Haelterman, De Thaey, Van Vreckom
1965	??	8 ^{ste} Melckenbeeck, E. Lievens, W. Vanderhaegen, E. De Sitter
1966	18 ^{de}	Forfait. De voorziene ploeg bestond uit Melckenbeeck Frans, Sorgeloos Edgard, Haelterman Julien, Janssens Jozef, Van Vreckom Remi, De Thaey Hugo.
1967	6 ^{de}	9 ^{de}
1968	30 ^{ste}	3 ^{de} Melckenbeeck, Van Vreckom, Schelfhout, Coppens, Van Impe
1969	??	4 ^{de} Schelfhout René, Van Impe Lucien, D'Hollander Etienne, Van Vreckom Remi
1970	??	6 ^{de}
1971	forfait	15 ^{de}

Een vroeg document met vermelding van Sportclub der Denderstreek n.a.v. het provinciaal kampioenschap interclubs.⁶⁵

SPORT
WIELRIJDEN

Interclubkampioenschap
van Oost-Vlaanderen.

Schaal « Colonial Rubber ». — Het zal Maandag 22 October voor de derde maal zijn dat Ninove den strijd zal zien aangaan tuschen de beste sportclubs onzer provincie.

De prachtige schaal, een waar kunststuk geschonken door de maatschappij « Colonial Rubber », van Gent, heeft de clubs aangespoord huare beste renners in lijn te stellen. Zoo zal men de « Sportclub der Denderstreek », reeds drie jaar interclub kampioen, zien uitkomen met Beackman, de gebroeders Standaert, Vertriest, Verschelde en Ghysels.

Hun onmiddelijke tegenstrever zal wel de « Moedige Strijders » zijn van Gent, die ten einde de overwinning te behalen zullen uitkomen met Marcel, Lucien en Cyriel Buysse, Pier Van de Velde, De Jaegher en Hellebaut.

« Geluk in 't rijden », van Gent, zal Dick, Van Laere, Van Renterghem, Daemers, Karel De Meyer, en Houssiaux in lijn stellen.

« Vluc en vrij », van Waesmunster, komt op met Méchant, Van Eetvelde, Roels, Merckx en Thysman.

Nog andere clubs zullen zich bij het vertrek aanbieden.

De heer Médo, bestuurder van de « Colonial Rubber » en het bestuur der afdeling, hebben het goed gedacht opgevat deze prachtschaal ten toon te stellen bij den heer Robelus, bloemenhandelaar, Brabantdam, te Gent.

Den dag van de koers zal zij te Ninove ten toon gesteld worden.

De deelnemende clubs worden ten zeerste verzocht op 't gestelde uur aanwezig te zijn. Dus moeten alle renners om 1 ure stipt tegenwoordig te zijn in het lokaal van den « Sportclub der Denderstreek, » bij de gebroeders Standaert, te Ninove.

Het eerste vertrek zal om 1 1/2 ure stipt gegeven worden.

Hieruit blijkt dat het clublokaal zich toen in Ninove bevond, ten huize van de gebroeders Alfons en Victor Standaert, niet onverdienstelijke profs in die tijd en we lezen eveneens dat de club zich reeds 3 jaar provinciaal kampioen mocht noemen bij de interclubs.

Een prachtige foto uit 1934, toen SDD tweede werd in het interclubkampioenschap van België.⁶⁶

⁶⁵ © Dagblad "de Volksstem", d.d. 20 oktober 1923, pag. 3.

⁶⁶ Met dank aan collega wielerverzamelaar Jozef Hamels die mij schitterende scans doorstuurde uit "De Geïllustreerde Sportwereld".

De organisaties van KSC Denderstreek

Het "Kampioenschap van de Denderstreek"

Het kroonjuweel van de club was de jaarlijkse organisatie van het kampioenschap van de Denderstreek voor profs.

Er werd reeds een GP van Hekelgem voor 'beginnelingen' verreden op 12/10/1919, duidelijk dezelfde eindeseizoensdatum als de latere profedities. Ik heb een vermoeden dat dit de voorloper van 'het kampioenschap van de Denderstreek' zou kunnen zijn. De wedstrijd werd gewonnen door Theo Beeckman. Er waren 25 deelnemers.

Misschien moeten we zelfs teruggaan naar 1912 voor de oorsprong van deze wedstrijd, want op 13 oktober organiseerde men reeds een "baankoers" over 50 km, naast snelheidswedstrijden en een wedstrijd voor "parochianen". De Baanwedstrijd werd gewonnen door een zekere Van Eetvelde Th. uit Hamme-Sint-Anna voor Stevens uit Baaigem en de Aalstenaar Arthur Van Branteghem. Op 14 oktober 1913 maakte de plaatselijke pers eveneens melding van een wedstrijd voor beginnelingen in Hekelgem, gewonnen door Sylvain de Winter uit Schellebelle (er staan 31 renners vermeld in de uitslag)

In de Aalsterse krant "de Volksstem" vond ik voor de profwedstrijd volgende gegevens terug vanaf 1920.

HEKELGEM — Op Kermismaandag 4 October, om 2 1/2 uren, zal in deze gemeente, het kampioenschap der Denderstreek voor beroepsrijders gereden worden. Nooit heeft er in onze streek schooner koers plaats gehad. De beste Vlaamsche kampioenen hebben hunne inschrijving gezonden.

Zie maar eens :

Marcel Buysse, overwinnaar der zes dagen van Brussel.

De Baets-Persyn, de wonderploeg die in 1919-1920 overwinning op overwinning behaalde.

Lucien Buysse, derde van Parijs-Robaais, overwinnaar der ronde van België in een rit (600 kilometers).

Urban Anseeuw, tweede der ronde der slagvelden.

Isidoor Méchant, overwinnaar der drië Zustersteden.

Van Hecke Alfons, die Vilvoorde-IJzer won.

De Vos Leon, overwinnaar van Luik-Bastenaken.

Claerhout Arthur, die in Jemette de beste Vlaamsche en Waalsche renners overwon.

Pierke Van de Velde, het rappe rennerke die 't kampioenschap van Waasland won.

Florent Van den Berghe, Van Laere, Van Renterghem, Hellebaut, Tuyten zullen den strijd aangaan evenals onze regionale renners Arthur Van Branteghem, Aalst; Albert De Smedt, Assche; Standaert broeders van Ninove, Beeckman Theofiel, Meerbeke; Van Isterdael en De Brouwer, Denderleeuw; Van Daele, Liedekerke; en Van Nevele, Dilbeek.

Er zal schoon sport zijn, ook zullen alle sportliefhebbers der streek op dien dag te Hekelgem zijn, te meer Cyriel Van Houwaert de baanbreker van 't wielersport in België, het vertrek zal geven en de koers per auto volgen.

Sport

WIELRIJDEN

Het kampioenaat der Denderstreek

Maandag namiddag werd het kampioenaat der Denderstreek voor beroepsrijders, betwist, op den weg Hekelgem-Aalst-Moorsel-Nijverseel-Assche-Hekelgem, drie maal af te leggen, 't zij rond de 75 klm.

Een en twintig rijders namen er deel aan. Het vertrek werd gegeven om 2 1/2 uren.

Van in den beginne werd er zeer hard gereden. 't Was een hevige strijd, welke eindigde met de zegepraal van Marcel Buysse die Cesar De Baets met een tiental centimeters klopte.

Ziehier den uitslag :

1. Buysse Marcel, in 2 uren 24 minuten.
2. Cesar De Baets, op 10 centimeters.
3. Constant Van Reeth, op 1/2 wiel.
4. Jules Van Renterghem, op 1/2 wiel.
5. Victor Standaert, Jeroom Van Daele, Rene Dick; Isidoor Mechant, Arthur Van Branteghem, Florent Van den Berghe, allen wiel aan wiel; 11. Standaert Alfons, op 1 lengte; 12. Hilaire Hellebaut, op 1 lengte.

Hebben opgegeven door machienongevallen : Pieter Van de Velde, Alois Persyn, Arthur Claerhout, Julien Volbrecht, Lucien Buysse, Joseph Van Isterdael en J. De Brauw.

Eene talrijke menigte juichte de rijders geestdriftig toe. De ordedienst was ingericht door Dr Tistaert van Hekelgem, en zulks zegt genoeg dat alles in orde was.

Het kampioenaat der Denderstreek.

Maandag namiddag werd in den omtrek van Hebelgem het kampioenaat der Denderstreek betwist.

Er was een afstand van rond de 75 km. af te leggen, drie ronden van 24 km. 500 meters.

De volgende rijders vertrokken om 3 u. 14

Buyse Marcel, Persyn Alois, Vandaele, Van Branteghem, Vermandel, Van Isterdael, Buyse Lucien, Tuytten, Depoorter, De Brauwer, Cocquyt, Vindevogel, Vandevelde, Maertens, Maes, Bouw, Van Lerberghe.

Jules Van Hevel vertrok niet, ongesteld zijnde. Overal langs de baan verdrong zich zene geesdriftige menigte.

De eerste ronde werd afgelegd in 50 min. Het peloton trok verder voor de tweede ronde onder de leiding van Maes.

De tweede ronde ook afgelegd in 50 min. zag Van Lerberghe, Maes en Marcel Buyse aan de leiding.

Voor de derde ronde bleven nog 10 rijders samen, die zich de zzege in een krachtigen sprint betwisten. De uitslag was als volgt:

1. **BUYSSE MARCEL**, in 2 u. 31 m.
2. Persyn Alois, op 1/2 wiel.
3. Maes Edward, op 1 wiel.
4. Van de Velde Pier, op 1 lengte.
5. Van Lerberghe Henri,
6. Maertens Fernand,
7. Tuytten Julien,
8. Van daele Jeroom,
9. Bouw Jozef.
10. Beeckman Theofiel, allen wiel aan wiel
11. De Poorter Julien, in 2 u. 33 m.

Rene Vermandel, Van Branteghem, Lucien Buyse, De Brauwer, Cocquyt en Vindevogel moesten het door ongevallen opgeven.

Prachtige koers waarvoor de inrichter Dr. Eistaert allen lof verdient.

KAMPIOENSCHAP der DENDERSTREEK

en *Groote Prijs Claude Delage* voor beroepsrijders op **DONDERDAG 5 OKTOBER**, om 2 uren.

Voor het sluiten van het baanseizoen zullen al de beste baankampioenen deze schoone koers willen betwisten. Oordeel maar :

Vermandel René : overwinnaar der Ronde van België en baan kampioen 1912 ;

Mottiat Louis : die Parijs-Brest en Bordeaux-Parijs won ;

Lambot Firmin ; overwinnaar der Ronde van Frankrijk ;

Van Hevel Jules : oud baankampioen 1920-1921 ;

Marcel Buysse : reeds tweemaal overwinnaar van 't kampioenschap 1920-1921 ;

De Baets Cesar ; Persyn Alcis ; Van de Velde P. ; Van Lerberghe ; Beeckman Théo ; Tollembeek Em. ; Standaert Alf. en Victor ; Buysse Lucien en Cyriel ; Matton Frederickx ; Rielens ; De Vos Florent ; Van den Berghe ; Méchant ; Van Eetvelde ; Thysmans ; Coppez ; Budts ; Marchand ; Leroy ; Karel Jusserei, enz.

Het vertrek zal gegeven worden door **M. ERNEST DE MUTTER**, overwinnaar van den ballonprijskamp Gordon Bennet, waar hij de beste luchtreizigers der wereld klopte.

De koers loopt over Hekelgem, Aalst, Moorsel, Nijverseel, Assche Hekelgem, (3 toeren 75 kilom.)

Allo ! Sportliefhebbers, allen naar Hekelgem, op 5 Oktober 1922.

Sport**WIELRIJDEN:****Kampioenschap der Denderstreek.****Overwinning van Hendrik Dejaegher**

Donderdag namiddag werd te Hekelgem het "Kampioenschap der Denderstreek" Achtien rijders verschenen aan den start. Het vertreksein werd hun gegeven om 3 ure 45 min.

De eerste ronde werd afgehoopen in 47 m. 30 s. door Merckx, gevolgd door Cyr. Buysse, Dejaegher, Matton en Volbrecht. Op 300 meters, Van Lerberghe, Van Eetvelde, Standaert A. en Hellebaut. Marcel Buysse viel en gaf het op. Tuytten had machienbruek.

De uitslagen luiden :

1. DEJAEGHER, H. van Somergen, in 1 uur 33 m. 41 s.
 2. Standaert Alfons, in 1 u. 38 m. 25 s. ;
 3. Merckx, op 1/2 wiel.
 4. Matton, op 10 cm.
 5. Van Lerberghe, op 1/2 wiel.
 6. Volbrecht, op 1/2 wiel.
 7. Méchant, in 1 u 40 m. ; 8. Thysman, op 1/2 wiel ; 9. Buysse Cys. ; 10. Hellebaut ; 11. Van Eetvelde ; 12 Van Bree ; 13. Beeckman ; 14. Standaert V. ; 15. Tuytten.
- Hebben opgegeven : Maertens Florent ; Mortier Benjamin.

1923

1923. Van deze uitgave lees ik in Geïllustreerde Sportwereld het volgende verslag.

"De sympatiese Dokter Tistaert die sedert jaren tijd en geld voor 't welzijn onzer renners offert heeft zondag eens te meer kunnen waarnemen dat 's werelds loon uit ondank bestaat.

Meer dan wie immers mocht hij rechtmatic hopen dat het grootste deel der ingeschrevenen voor het baankampioenschap der Denderstreek, voor deze klassieke koers die zowel als de zijne mag aanzien, zich aan 't vertrek zou bevinden.

Helaas slechts een tiental beroepsrenners toonden den doorbraven sportleider hunne erkentelijkheid en de 78 km bolden zij dan nog jammerlijk genoeg in 'n echte broederlijke verstandhouding af."

Waar gaan wij naartoe? Samen betwisten zij de zege in de sprint. De overwinning viel te beurt aan Alfons Standaert (met 3 lengten) voor Theo Van Eetvelde, Victor Standaert, Maurice Dewaele, Leon Van Aken, Julien Volbrecht, Hubert Hellebaut, Urbain Fierens, Emiel Thollembeek en Cyriel Buysse ".

SPORT
WIELRIJDEN
Kampioenschap der Denderstreek
HEKELGEM.

Tien van de 34 ingeschrevene renners verschenen aan den stant te 2 u. 40 met 1 u. 10 m. achterstand !!!

De uitslagen luiden :

1. Standaert Alphonse, in 2 u. 33 m.
2. Van Eetvelde Théophile, op 3 lengten.
3. Standaert Victor, op 1 lengte.
4. Dewael Maurice, op 172 lengte.
5. Van Aken, 6. Volbrecht Julien, 7. Hellebaut Hilaire, 8. Fierens Urbain, 9. Thollembeek Emile, 10. Buysse Cyrille.

Het verslag van 1923 uit "De Volksstem".

Waarschijnlijk was de ontgoocheling bij dr. Tistaert zo groot dat besloten werd om in 1924 de wedstrijd niet meer voor profs, maar voor onafhankelijken te organiseren.

Kampioenschap der Denderstreek.

To Hekelgem werd ter gelegenheid der kermis, gisteren Donderdag, het jaarlijksch kampioenschap der Denderstreek verreden. Op de 43 ingeschreven onafhankelijken verschenen er slechts 26, en jammer genoeg werd maar te 1 uur 54 vertrokken, in plaats van om 1 uur 30.

De afstand werd dan ook verkort op 78 kilometers, zijnde 2 maal de weg Hekelgem, Aalst, Dendermoude, Assche, Hekelgem. De aangekondigde af te leggen afstand bedroeg 117 kilometers.

De rangschikking luidt :

1. Dewit, Kessel-Loo, te 4 u 27 m.
2. Dossche Aimé, Melle, op 2 lengten.
3. Verbiest, Waarschoot, op 1 lengte.
4. Muller Louis, Gingelom.
5. Hendrickx Frans, Leuven.
6. Hemelsoet Jozef, Brussel.
7. Verhaert Emiel, Morkhoven.
8. Ceuppens, allen wiel aan wiel.
9. Mertens Jan ; 10 Cant Remi ; 11 Mertens Alfons ; 12 Deurinckx ; 13 Van Dam ; 14 Deueyer.

Ook in 1925 was de wedstrijd voorbehouden voor onafhankelijken.

SPORT

WIELRIJDEN

Het Kampioenaat der Denderstreek.

Ongelooflijk veel volk te Hekelgem om het Kampioenaat der Denderstreek, voorbehouden aan de onafhankelijken, bij te wonen.

De afstand bedroeg 75 klm. 't zij drie ronden van 25 klm.

Om 2 1/4 ure werd het vertreksein gegeven aan de 49 volgende renners : Ghijsels, Van Rossem, De Meyer, Leroy, Mertens J., Dervaes, Wauters, De Keyser, Steenhout, Verhaert, Van Bruane, Goris, Segers, Van Belle, Laureyssens, Van Slembroeck, Tarbleu, Gldhof, Verscheuren, Mertens A., Delannoy, Maes, Van Isterdael, Meert, Haerendorck, Hendrickx, Roels, Beschepier, Van Craenbroeck, De Keerschieter, Buysse C., Van Iseghem, Saynaeve, De Buffelaer, Orolé, Hemelsoet, Martin L., Parmentier, Parret, Van Hassel.

Martin en Meert geven het op tijdens de eerste ronde.

Om 14 ure 55 min. komt het eerste peloton voorbij onder leiding van Van Rossem en Wauters.

Om 15 u. 42 min zijn de eersten daar terug, met ditmaal Van Bruane en Orolé aan den kop.

De eindsprint wordt betwist door 23 renners. De uitslag is a's volgt :

1. ROELS ; 2. Wauters ; 3. Van Slembroeck ; 4. Mertens J. ; 5. Dervaes ; 6. Steenhout ; 7. Verhaert ; 8. De Keerschieter. De 15 andere renners worden allen 3e geklasseerd.

De beker *Miss Blanche* wordt gewonnen door de ploeg Bury met 16 punten (3 man).
Schoone koers heerlijke bijval voor Dr Tistaert, inrichter.

Voor 1926 heb ik geen uitslag kunnen terugvinden. Misschien was er zelfs geen wedstrijd.

In 1927 was het kampioenschap van de Denderstreek opnieuw een profkoers (de eerste maal georganiseerd in Mere), hoewel men kan betwijfelen of het hier om de voortzetting van het kampioenschap van de Denderstreek gaat.

SPORT
WIELRIJDEN

Kampioenschap der Denderstreek

Donderdag werd deze wedstrijd voor beroepsrijders te Meire, dorp van den populaireren Van Impe, gereden.

De belangstelling van het volk in Meire zelf en ook langs de baan was groot, zoodat het een schoon succes werd.

Voor 28 renners werd het vertrek gegeven.

In de eerste ronde ontsnappen Ghysels en Mechant, doch Lucien Buysse, Verschuere, Dossche en Haemerlinck gaan er achter en trekken in de twee ronde het peleton uiteen. Weldra zijn de vluchtelingen dan ook ingeloopt. Ongelukkig doet zich achter in het peleton een ernstigen val voor waarbij als ergste slachtoffers Jef Wanters aan den arm en Cesar De Baets aan de hand gekwetst werden.

In de derde ronde geven dan ook verscheidene renners op.

De uitslag wordt een schoone overwinning van Aimé Dossche.

De volgorde der aankomst is :

1. DOSSCHE AIME, in 4 uur 30 min.
2. Buysse Lucien, op 1 lengte;
3. Verschuere Denis, op 1 lengte;
4. Haemerlinck Alfred, op 1 minuut.
5. Omeye, op 5 min.
6. Van Hylfte Maurice, op een wiel;
7. Maes Alex, op een lengte;
8. Standaert Alfons, op 8 min.;
9. Steenhout Prosper, op een lengte;
10. Van Impe R., op 12 minuten;
11. Leroy Hector, op een lengte.

In 1928 werd deze wedstrijd in Mere "De Ronde van de Denderstreek genoemd"

SPORT	
WIELRIJDEN	
De ronde van de Denderstreek	
	150 km. voor Beroepsrenners.
	Overwinning van Remy Van Impe.
1	Remy Van Impe, in 6 ure 20 minuten.
2	Dossche, op een half wiel.
3	De Waele, op een lengte.
4	Wauters, in 6 ure 29 minuten.
5	Van Rysselberghe.
6	Armand Van Bruane.
7	Cornelis.
8	Matton.
9	Van Craenenbroeck.
10	Maes Alexander, om 6 ure 31 minuten
11	De Schepper, op een lengte.
12	Verscheuren.
13	Van Bruaene Adolf.
14	De Spiegeleer.
15	Segers.

Er was echter in oktober ook het "Criterium van de Denderstreek" op de "vaste datum" in oktober.

HEKELGHEM. — Uitslag van het Criterium der Denderstreek voor beroepsrenners.

1. AIME DOSSCHE de 80 km. in 2 u. 25 ;
2. Jan Mertens in 2 u. 26 m. 45 s.
3. Gust Verdyck in 2 u. 27 m. 15 s.
4. Van Geyt in 2 u. 31 m. 15 s.; 5. Cornelis op 2 lengten; 6. Arm. Van Bruaene; 7. Ad. Van Bruaene; 8. Van Craenenbroeck; 9. Van Rysselberghe; 10. Mortelmans; 11. Verbiest; 12. Ghysels; 13. Leroy.

Vanaf 1929 was er steeds een profwedstrijd met de naam kampioenschap (of criterium) van de Denderstreek op de "klassieke" datum in oktober en in Hekelgem en dit tot 1936.

1929 – 13 oktober 1929 HEKELGEM

1 Hamerlinck Fred 2 Billiet Albert 3 Dossche Aimé 4 Rolus Louis 5 Van Grootenbroue Robert 6 Maes Albert 7 Voet Oscar 8 Van den Broeck Thomas 9 Cornelis Henri 10 Van Craenenbroeck Edmond

1930 - 15 oktober 1930 HEKELGEM

1. Romain Gijssels - 2. Oscar Houtman - 3. Frans Bonduel - 4. Remi Wijnant - 5. Leander Ghysels

1931 - 11 oktober 1931 HEKELGEM

1. Albert Billiet - 2. Maurice Seynaeve - 3. Jan Meeuwis - 4. Jozef Dervaes - 5. Jozef Reyns

1932 - 10 oktober 1932 HEKELGEM KRITERIUM DER DENDERSTREEK

1. J. Deschepper. de 105 km. in 3 u 12 min. 2. Hardiquet op 1 ½ lengte; 3. Jozef Boutmans op 50 sek.: 4. Louis Roels op 1 wiel; 5. Romain Gijssels op 20 cm 6. Meerschaert op 1 lengte; 7. Dossche op ½ lengte; 8. Verniers op 2 lengten; 9. Debeule op 1 wiel; 10. J. Deberlenger; Karel Clapdorp; Gerard Haeck en Georges Verbiest; 14. Vanderauwera op 5 meter; 15. Van Impe op 1 lengte; 16. Jan Deryck op 3 min; 17. Moerenhout op 3 ½ min-; 18. Michielsen op 3 min. 55 sek

1933 – 2 oktober 1933. Hekelgem

1. Remi Wijnant 2. Leander Ghijssels 3. Rafael Lefèvre 4. Edgard de Caluwé 5. Frans Bonduel 6. Gerard Haeck 7. Richard Noterman 8. Hector van Rossem 9. Hubert de Geeter 10. Arthur Goessens

1934 - 14 oktober 1934 HEKELGEM

1 Noterman Richard 2 Braeckevelt Adolf 3 De Berlanger Jef 4 Verniers Alfons 5 Van Herzele Albert 6. Bonduel Frans 7 Van Ransbeeck Frans 8 Levae Gilbert 9 Beeckman Camille 10 Clapdorp Karel 10 Coqueriaux Maurice 10 De Rijck Leo 10 Van Impe Constant 10 Vandervennet Alfred 10 Wynant Remi

1935

Voor 1935 vind ik verschillende uitslagen al naargelang de bron.

Eén bron geeft volgende uitslag op 6 oktober 1935:

1 WIJNANT Remi 2 VAN LAECKE Albert 3 DE NEEF Roger

Het Belang van Limburg van 8 oktober geeft volgende uitslag:

1) Wijnants, 110 km. in 3 u 10 min. 15 seconden; 2) Van Laeken; 3) Duerloo; 4) Clapdorp; 5) Corthouts; 6) Beekman; 7) Ernots; 8) Maertens; 9) Van Kleemput en Van den Berghe.

1936 KAMPIOENSCHAP DER DENDERSTREEK

1) MOERENHOUT, 105 km. in 2 uur 59 minuten; 2) Termondt op 11 seconden; 3) Raes op 15 seconden; 4.) De Ceuceleire; 5) Van Ransbeek; 6) Smolders; 8) Versmissen ; 9) R Cools

Uiteraard was er voor liefhebbers⁶⁷ ook de Paasprijs.

Met de wielclub SC De Denderstreek organiseerde Dr. Tistaert sinds 1919 de jaarlijkse Paasprijs. Die eerste Paasprijs-wedstrijden vertrokken aan het station van Sint-Agatha-Berchem en de eindmeet lag in de velodroom van Liedekerke.

Dat die jaarlijkse Paasprijs een geweldige manifestatie was, bewijst het hoofdartikel uit het dagblad Sportwereld van 17 april 1922. De dienstdoende journalist was vol lof over deze belangrijke wedstrijd. “*Het was eene heele beweging aan den barreel van Berchtem-St-Agathe, waar de uitreiking der rugnummers plaats had. Volk was er bij hoopen en de renners liepen over-en-weer. Dokter Tistaert was er natuurlijk in zijn element en bestuurde de verrichtingen der kontrol. De 95 jonge renners waren allen belust op den titel van Kampioen.*”⁶⁸

De wedstrijd groeide in de jaren '20 en '30 uit tot een van de belangrijkste wielervedstrijden van het jaar. Renners die deze koers wonnen, genoten jaren later nog van die faam.

Hierbij een zo volledig mogelijke erelijst:

1920 Raf Fonteyne

STER DER BEGINNELINGEN. — Baan-
koers Brussel-Liedekerke, 123 km. Eerste
dag : 1. Fonteyne ; 2. Volbrecht ; 3. Carels ;
4. De Joughe ; 5. De Cock ; 6. De Bruyst ;
7. Riemenae.

De uitslag van de eerste Paasprijs⁶⁹

1921 1 De Waele 2 Debaets 3 Ghyssele L

WIELRIJDEN
Velodroom Sportwereld Liedekerke
Zondag 27 Maart (1^e Paaschdag), om 2 1/2 ure,
aankomst der baan-koers Madelon met 250 deel-
nemers. In afwachting der aankomst koersen
voor beroepsrenners, 50 km. op eigen krachten
en 50 km. op Amerikaanse wijze.
Zijn hiervoor vast aangeworven : Jef Van
Isterdael, Emiel Tholbeek, Urbain Pierens,
Constant Van Reeth, Jan Verhoeven, Theoph.
Beeckman, S. Vermeersch en Fred. Maertens.
Voorwaar als opening der wielersbaan, mag
het een prachtig programma heeten waar de
liefhebbers der streek zullen op verlekkerd
wezen.

Aankondiging van de tweede paasprijs, ook gekend als de baan-koers Madelon⁷⁰

1922 1 H Leroy 2 H Duerinckx 3 P Claes

1923 L Ghyssele

⁶⁷ Aanvankelijk voor nieuwelingen en later juniors

⁶⁸ <http://www.tistaertvrienden.be/index.htm>.

⁶⁹ © Dagblad De Volksstem 11 mei 1920.

⁷⁰ © ibidem 26 maart 1921.

DE GROOTE PAASCHPRIJS

De beginnelingen hebben Zondag eens koers van 132 kilometers gereden, genaamd De Groote Paaschprijs. De rit liep langs Brussel (Berchem), Assche, Dendermonde, Zele, Lokeren, Gent-Moirlambeke, Oudenaerde, Nederbrakel, Geeraerdsbergen, Ophasselt, Ninove, Eyseringen naar Liedekerke, waar de aankomst plaats had. Het vertrek werd gegeven om 12 ure 15 minuten. Uitslag :

1. GYSELS L., om 5 ure 03 m.; 2. Derenne, op 30 meters; 3. H. Jaessens, op 10 meters; 4. Hemelsvloet, op 1/4 minuut; 5. Meerschaert, om 5 u. 04 m.; 6. Mertens Alf. 7. Van Nuffelen; 8. De Meyer; 9. Denis; 10. Wallays; 11. Mahy; 12. Van Herpe; 13. Van de Woestyne; 14. Dirrickx; 15. O. Hertefeldt; 16. Wauters; 17. Van de Vaerent; 18. Baetens; 19. Klapdorp; 20. Mariën; 21. Ruysers; 22. Steeno; 23. De Valck; 24. Rimmemers; 25. Wijsgeer; 26. Achtergael; 27. Daemers; 28. Hendrickx; 29. Lepage; 30. Van Avermaet; 31. Lalmont; 32. Spiteels; 33. Van der Genst; 34. Wyverman.

De uitslag van 1923⁷¹

1924 1 Leroy 2 Devenyn(s) 3 A Peeters

1925 C Claerhout⁷²

BRUSSEL—LIEDEKERKE, 128 km.
Groote Paaschprijs, Juniors. — 1. Claerhout;
2. Lorus, 3. Mertens (Wespelaar), 4. Heymans, 5. Callebaut (Welle), 6. Van den Eynde (Schrieck), 7. Slegers (Desschel).

uit de krant van 14 april 1925⁷³

1926 1 HOMBROECKX, op Saphir, te 5 uur 1 m.; 2. Mertens Louis, op Bury, op half wiel; 3. Verhuist, op Anvers-Velo, op half lengte; 4. Degraeve, op Thompson, op 1 lengte; 5. De Spiegeleer, op 1 lengte; 6. Houtman, te 5 u 1 m. en 30 s.; 7. De Greef, te 5 u. 2 m.; 8. Vandenbroeck Thomas; 9. Vandenbroeck Jules; 10. Wouters; 11. Jacobs; 12. Van Grootenbruele; 13. Defraye; 14. Devenyns; 15. Pieters; 16. Bonduel; 17. Houdé; 18. Vellemans; 19 Eeren

1927 1 Houtman 2 De Vocht 3 Maertens R

1928 1 De Wit 2 Martin 3 Van den Eynde

⁷¹ © Dagblad De Volksstem 3 april 1923.

⁷² Een andere bron geeft als eerste drie Claerhout C Mertens L Huysmans.

⁷³ © Dagblad De Volksstem.

1929 : eigenaardig genoeg heb ik geen uitslag gevonden in de kranten, wel de aankondiging van de wedstrijd op 31/03 (met traject van Brussel Sint-Agatha Berchem station over Aalst-Zottegem-Ronse-Nederbrakel-Ophasselt-Ninove, naar Liedekerke). Wellicht werd de wedstrijd verreden op 1/4.

Bij de aankondiging van de wedstrijd in 1930 stond wel het palmares van de vorige jaren en daar heb ik gevonden voor 1929 :

1. Louyet 2. Bourguignon? 3. 't Kint?

1930 : 21/4 131 km

1. Jos Horemans (Hulshout) 2. Van Impe 3. Deschepper 4. Jos Horemans (Wondelgem) 5. Bosmans 6. Mortier? 7. Van Praet 8. Desmedt

1931 : 5/4 geen uitslag gevonden.

1932: nieuw reglement voor de Paasprijs. Men mag enkel een wiel aannemen van een andere renner en het vrijwiel (dus geen "vaste pion") is toegelaten.

71 deelnemers

1. De Caluwé 2. Put L. op 20" 3. Van Erp op 2'

1933 : start bij Vermandel (lokaal Curgehem aan het Raadsplein in Anderlecht) en eerste maal aankomst in Hekelgem (i.p.v. op de piste van Liedekerke)

De omloop was ook anders uitgetekend: Anderlecht-Ninove steenweg -Eizeringen-Asse- doortocht in Hekelgem en dan nog een lus over Zottegem en Geraardsbergen. De wedstrijd telde mee voor het BRABANTSCH CRITERIUM VOOR JUNIORS en was de eerste proef voor dit criterium.

De uitslag : 1 Herckenrath 15 p.; 2 De Ceulaer 14 p ; 3 Machiels 13 p.; 6 Leroye 10 p. ; 14 Kemps 2 punten.

clubs 1. Denderstreek 2. Curgehem 3. Blauwput

1934

KRITERIUM VOOR JUNIORS VAN BRABANT

Zondag werd de klassieke Paasprijs verreden op den weg Brussel - Hekelgem, als eerste proef voor het Brabantsch juniorskriterium.

1. Jefken De Berlenger, uit Hekelgem, 13 p., 2. Dhondt 12 p. 3. Christiaens 11 p. 4. Van den Driessche 10 p. Pias 8 p. Vrydaghs 7 p. 7. Van nevens, 6. p. 8. Johan 5 p., 9. Riguelles, De Veeleer, Keteleers, Brison, Kappelleid, Schraevers en Verhoven, elk anderhalf punt.

Op Zondag, 27 Mei te Meldert en op Zondag 5 Augustus te Londerzeel. De overige 9 proeven zullen eerstdaags aangeduid worden.

1935⁷⁴

1) Albert Van Laecke de 133 km. in 3 uur 55 minuten; 2) De Walsche; 3) Van Teemsche; 4) De Meulenaere(onleesbaar) 15) Van Herzele Maur., op 20 m. 45 Sec.; 16) Neus; 17) Hemelryck; 18) Torfs; 19) Billefont op 3 min. 10 sec.; 20) De Poorter G op 4 min. 30 sec.; 21) De Winter; 22) Pinoy; 23) De Donder; 24) Jacobs; 25) Dominicus; 26) Van Laethem 27) Thyssen; 28) De Harynck; 29) Van Stichelen; 30) Mertens.

1936

(aangegeven in Het Belang van Limburg als wedstrijd in Geraardsbergen, maar wel degelijk Hekelgem)⁷⁵

1 Albert WOETS, de 133 km. in 3 ur 55 minuten; 2 Janssens Jan op 1 lengte; 3 Vermeeren; 4 Van Eenaeme; 5 Gelijk: 't Jollyn, Peeterman; Beukeleir ??; Dominikus; Capoen ; Vergucht; Monsieur; Coenen; Ach Van Impe; Janssens Albert ; Pi-?? Termont?? Deputter op 2 m. 20; 19) Troch 20rs; 21) Pauwels; 22) Lans-.... 23) Dedonker; 24) Durand; 25)e; 26) Develeer; 27) Schatteman ; 28) Remi; 29) Smolders; 30) Lo-(onleesbaar). 31) Verbeken; 32) Lingier; 33) (onleesbaar) 34) Demol

1937

1. MAURICE CLAUTIER (Londerzeel), de 143 km. in 4 u. 13 m. 30; 2. Salu op 2 lengten; 3. Lambert op ½ lengte; 4. Delepeleire op 1 wiel; 5. Van Ritservelde (sic!) op 15 s.; 6. Van Hellemont; 7. Aug. Janssens op 2 min. 35 s.; 8. Dick; 9. De Schrijver; 10. A. Van Elsbroeck; 11. J. Van Elskens; 12. G. Gabriel; 13. Matthijs 14. Dorrégatté, allen wiel in wiel; 15. Rosseel op 4 min. 10 16. De Raes op 5 min.; 17. Van Kerkhoven op 6 min.; 18. De Pessemier; 19. Claessens; 20. Van Dyck; 21 Arens; 22. Schoone; 23. Gevert; 24. Lerno; 25. Gooremans; 26 Wissels.

1938

1) CH. DE BACKER, 133 km. in 3 u. 30 min. 2) R. Dick, op 1 min. 20; 3) Remue, op 2 min; 4) L. De Smaele; 5) Fonteyne; 6) M. Claes; 7) P. Van Verre, op 2 min 20 s.; 8) Poignaerts; 9) L. De Rijck; 10) Van Overloop; 11) Van Herzele; 12) P. De Cock; 13) Van Espenhout; 14) Van Hamme; 15) De Backer; 16) De Groote 17) De Schrijver; 18) G. De Clercq; 19) K. Frank; 20) Sermon; 21) Vruykens; 22) Gasperini; 23) Huysmans; 24) Kinderkens; 25) Ponnet; 26) Clayes; 27) Sonck; 28) Cornand; 29) Demaesschalck; 30) Adams

1939

1) FAIGNAERT EMIEL, 135 km. in 3 u 50 min.; 2) Van der Beken Julien, op 10 sek.; 3) Borremans Emiel, op 15 sek.; 4) Vranckx Desire, op 15 sek.; 5) Van Geel Jozef, op sek.; 6) Dutilleux Henri; 7) Deschrijver J.; 8) Ramon Albert; 9) Declerck André; 10) Schotte Alberic; 11) Gelijk: Kint, Van Schel, Schoone, Joris, Denorre, Vancke (sic!), Van Hacker, Arts, Debock A., Troch, Degeest, Bruyland, Van der Ruste; 23) Slachmulders; 24) Meert; 25) Stordeur.

Na de dood van dr. Tistaert en als gevolg van de oorlog, ging het met de organisatie van de Paasprijs stilaan bergaf. De vier zware oorlogsjaren fnuikten de carrière van heel wat renners en mepten de vereniging de vernieling in.

⁷⁴ De uitslagen van 1933 tot 1949 werden gevonden in het digitaal archief van "het Belang van Limburg".

⁷⁵ De tekst in de krant was zeer moeilijk leesbaar.

Maar in Hekelgem bloeide iets. Enkele mannen kwamen na de Tweede Wereldoorlog op het idee om een nieuwe wielervereniging op te starten, als eerbetoon aan Alfred Tistaert zaliger. In 1948 werden in het café "Bij Jeanske van 't Garreel" de Dokter Tistaertvrienden boven de doopvont gehouden. Op 7 augustus 1949 werd de vereniging een officiële wielclub bij het toenmalige BWB. Voor de Hekelgemse wielersport braken gouden tijden aan. De voortzetting van de Paasprijs lokte ieder jaar duizenden koersfanaten naar het dorp.

1947

Er waren 39 vertrekkers

1) VAN HUFFEL, de 140 km. in 3 u 45 min.; 2) Sneyers, op 10 sec.; 3) Volckaers, op 5 lengten.; 4) Busselet, op 10 s.; 5) Defeverre; 6) D'Hondt; 7) Storms, op 2 min. 45 s.; 8) Dewinter, op 3 min. 10 s.; 9) Callaers, op 3 min. 15 sec; 10) M. Janssens; 11) L. Michiels 12) Decocq; 13) Buysse L.; 14) Debruyne, op 3 min. 45 s.; 15) A. Lossie

1949

172 Vertrekkers.

1) DERYCKE Is. (Antwerpen) 116 km. in 3 u. 17 min.; 2) Herrewegh op 150 meter; 3) Plas op 1 min. 10 sec.; 4) Monseur; 5) Delathouwer, op 1 min. 20 sec.; 6) Vanderveeken; 7) De Bondt A.; 8) Van den Berghe 9) Smet; 10) Dieraert; 11) Verschueren; 12) Debeul; 13) Defeyter; 14) Overloop; 15) Van Heek 16) Driessen; 17) Van Vlockhoven 18) Guns; 19) Van den Borre; 20) Van Peer; 21) Scherens; 22) Denil 23) Favere; 24) Vermeiren; 25) B. Devos; 26) Scheraert; 27) Verhaegen; 28) Van Belle; 29) Claessens.

Voor 1950 tot 1952 vond ik de uitslag niet terug

1953

1. Gustaaf Van Vaerenberg 124 km in 3.55' 2. Louis De Boeck 45" 3. Ruffin Van Bossuyt 55" - 4. Willy Timmermans 1'40"

1954

1 Van Cauter Emiel 39 vertrekkers 131 km 3u44'; 2 Peeters August 15"; 3 Saelens Gilbert; 4 Lapage op 1'; 5 Vanderplaatsen; 6 Van Meenen Rene; 7 Martin; 8 Paternoster; 9 Van Aerde Michel; 10 De Cleene; 11 Dhondt; 12 Van Bossuyt; 13 De Brabanter; 14 Mollekens; 15 Volckaert; 16 Schroeders; 17 Guldemont; 18 Seghers

76

⁷⁶ Met dank aan Jozef Thielemans.

1955⁷⁷

1 Louis Dhoosche 2 Michel Van Aerde 3 Maurice Meuleman 4 Georges Volckaert 5 Robert de Pauw 6 Louis de Brabanter

1956

1 Maurice Meuleman 2 Jos. Janssens 3 Van Eetvelde 4 Dhondt 5 Van der Veken 6 Jos. Sels

De zegevierende aankomst van Maurice Meuleman in 1956⁷⁸

⁷⁷ De uitslagen van 1955 tot 1967 werden gevonden in de naslagwerken “Vélo”, jaargangen 1956 tot 1968 van de hand van René Jacobs, Hector Mahau (en Robert De Smet).

⁷⁸ Foto uit eigen archief, met dank aan de zus van de overleden wielrenner mevr. Marie-Jeanne Meuleman, die mij toeliet om haar volledig fotoalbum van haar broer in te scannen.

1957

1 Theo Dormaels 2 E. Verheyden 3 A. Peeters 4 R. Vindevogel 5 Herman Cornelis

1958

1 Antoine Diependaele 2 G. Mortiers 3 Emiel Daems 4 W. Declercq 5 Herman Cornelis

1959

1 Louis Van Huyck 2 Raoul Lampaert 3 Florent Van Pollaert

1960

1 Roger Coppens 2 Roger Vanden Broeck 3 Edw. Van Lint 4 Th. Perpet 5 Jos Geurts

1961

1 Emiel Lambrechts 2 Jos Wouters 3 D. Cartigny 4 Remy de Bruycker 5 R. Heuvelmans

1962

1 Jan Lauwers 2 Jos Timmerman 3 André Claeys

1963

1 Roger Declercq 2 Alf Bogaerts 3 Eddy Merckx

1964

Er waren 32 vertrekkers.

1) MERCKX EDDY, de 120 km. in 3 u. 15 minuten; 2) Sercu Patrick; 3) De Sitter Eddy; 4) De Wolf Roger; 5) Bogaerts Alfons; 6) Loomans Hubert; 7) Verdegheem Rafaël; 8) Ertveldt Roger; 9) De Bosscher Willy; 10) Uytersprot Alfons; 11) Neulandt Victor; 12) De Smedt Freddy; 13) Spinoy Corneil; 14) Vanden Broeck Georges; 15) Van Huffel Freddy; 16) Schockckaert Willy; 17) Boriau Eddv; 18) Pieters Louis; 19) Callebaut Edgard; 20) Weymeersch Roger; 21) Ghysens Ghislain; 22) De Coster Alf

1965

1 Eddy Merckx 2 Eddy De Sitter 3 René Verschueren

1966

1 Roger Volckaert 2 Edward Ernst 3 Jos Sneyers

1967

1 Herman Neckebroeck 2 Etienne Sonck 3 Herman Vrijders

1968

1.Willy Teirlinck 120 km 3.03' 2.Herman Vrijders - 3.W.Dedeyn

1969

1.Roland Callewaert 125 km 3.15' - 2.Maurice Eyers - 3.Eddy Reyniers 10"

1970⁷⁹

72 vertrekkers.

1) Frans Verhaegen, de 122 km. in 3 uur; 2) Willy Van Mechelen op een lengte; 3) Jos Abelshausen; 4) R. Van Oostende; 5) Frans Maes; 6) W. Teirlinck op 25 sec.; 7) G. Van Sweevelt; 8) Fl. Van Kerckhove; 9) I. Weemaes; 10) Fr. Mechant; 11) F. Peersman; 12) Ch. Van der Elst; 13) L. Beeckman; 14) Fr. Van Linden; 15) A. Van de Put 16) A. Verreycke; 17) F. De Vleminck; 18) R. Van den Eede; 19) L. Buyst; 20) E. Van Tieghem.

1971

29 deelnemers.

1) G. Hermans, de 150 km. in 3.42 u; 2) Th. Fierens 0.20; 3) J. Van Geebergen ; 4) I. Weemaes; 5) R Rijpens; 6) L. Van Den Daele 2.30; 7) R. Didden; 8) G. Vancauter; 9) W. Goessens 4.30; 10) G. Van Sweefelt.

1972

64 deelnemers.

1) Weemaes Isidoor, 147 km in 3 u 44'; 2) Dillen René; 3) Coppens André ; 4) Van Gossom Gustaaf ; 5) Santos Wamues ; 6) Draux Bernard 7 Swinnen Jean ; 8) Van den Eede Roger; 9) De Cauwer José ; 10) Duytsel Marc; 11) Van Braeckel Etienne ; 12) Wezemael Wilfried 13) Merremans Theo; 14) Van Ransbeeck Pierre; 15) Franssens Franky.

1973

1) COPPENS ANDRE 150 km. in 3 u. 44'; 2) Coenen Jean-Marie; 3) Van den Ouwelandt Willy; 4) Van der Meulen Jos; 5) Geysemans Jos; 6) Hellebaut Roland; 7) Van Hoydonck Flor; 8) Tavernier Luc; 9) Dockx Theo; 10) Rijpens Rudy.

1974

75 deelnemers. — 1. Van Lent Eric, 150 km. in 3u. 58'; 2. Gysemans Emiel op 35 sec.; 3. Van Hoydonck Frans; 4. Liekens André; 5. Bruylands Ludo; 6. Weymans Jan op 2 min.; 7. Huysmans Leo op 4 min.; 8. Michiels Benoni; 9. Loyet Marcel; 10. Vander Helst Etienne; 11. Van den Haute Ferdi; 12. Draux Bernard; 13. Laurens Marcel; 14. Constant Rafael; 15. Franssens Franky.

1975

56 deelnemers. 1. De Wolf André, 106 km. in 4 u. 2 min.; 2. Vrancken Willy op 1 min. 20 sec.; 3. De Neef Pieter; 4. Tilburgs Frans; 5. Sterckx Jean Pierre; 6. Van Hols Rene; 7. Thys Hugo; 8. Opdebeeck Dirk; 9. Liekens André; 10. Van Avermaet Aimé; 11. Weymans Jan op 2 min. 30 sec.; 12. Schepers Eddy; 13. Schroyers Wim; 14. Van Uffel Johan; 15. Vrindts Alex.

1976

52 vertrekkers: 1 . Alfred Dockx; 2. Gerrit Mak; 3 René Van Gils; 4. Rudy De Bie; 5. Gerrit Verlinden; 6. Denis Ertveldt; 7. Henri Van Hoorenbeeck; 8. Etienne Ilegems; 9. Peter De Neef; 10 Stan Tourné.

⁷⁹ Vanaf 1970 werden de uitslagen geraadpleegd van het digitaal archief van "Het belang van Limburg".

1977

63 vertrekkers

1. Schoonjans Waller 160 km 3.43; 2. Heirwegh Dirk; 3. De Neef Peter; 4. Rogge Jean-Cl.; 5. Pevenage Patrick; 6. De Croock John; 7. Sprangers Willy; 9. Van den Steen André; 10. Lecock Bernard

1978

1. Walter Schoonjans, 160 km 3.48; 2. Willy Van Springel; 3. Daniel Willems; 4. William Tackaert; 5. Willy Albert; 6. Ronald Naets; 7. Patrick Buky; 8. Patrick Pevenage; 9. Rudy De Clerq; 10. Charles Jochums

1979

71 deelnemers 1. N. Segers 160 km in 3.45; 2. T. Gins; 3. P. Gins; 4. E. Arijs; 5. W. De Smet; 6. L. Colijn; 7. F. Goossens; 8. L. De Smet; 9. P. Bucki; 10. D. Van De Parre.

1980

58 deelnemers 1 Patrick Machtelinckx. 160 km in 3u.50; 2. F. De Ridder op 1'25; 3. J. Wampers; 4. M. Sergeant; 5. L Collyn ; 6. R. De Bruecker ; 7. J. Baeyens; 8. N. Segers; 9. D. De Wolf; 10). R. Baeyens

1981

41 deelnemers 1. Mark Sergeant 135 km in 3.15: 2. Francis De Ridder 25"; 3. Francois De Decker; 4. Jean Debondt ; 5. Ludo Dekeukelaere; 6. Paul Haegedoorn; 7. Joachim Soarez; 8. Bert Van Eynde ; 9. Marcy Meeuws: 10. Willy Danneels

1982

54 deelnemers 1. Patrick Machtelinckx 120 km 3.10; 2. Jean De Bondt; 3. Patrick Van den Brande; 4. Jean-Marie Denil; 5. Marcy Meeuws; 6. Rinus Hansens (Ned.); 7. Roger Van den Bossche; 8. Frans Van Nuffel; 9. Wilfried Van Muylem; 10. Gilbert Van der Meersche.

1983

46 deelnemers 1. Karel Van Goethem (Ned.) 138 km in 3.34; 2. Jean De Bondt; 3. Danny Lemmens; 4. Willem Wijnant; 5. René De Breucker; 6. Dirk Durant (Ned.); 7. Cor Vervae; 8. Jean-Marie Denil; 9. Joop Prooymans (Ned.); 10 Lucien Bosmans

1984

119 deelnemers 1. Peter Van Impe de 160 km. in 3.15 u; 2. Ian Bomack (Austr.); 3 Pal Wintel (Gr Br); 4. Lou Leflau (Gr.Br.); 5. Patrick Van Passel; 6. Luc Van Mol; 7 Jaak Vanderhunst; 8 Johnny Weltz (Den); 9 Marc De Visser; 10 Karel Van Goethem (Ned)

1985

84 deelnemers 1. Rudy Van Passel (NI), de 158 km 4u30; 2. Gery Cooman; 3. Guy De Coster; 4. J.M. De Nil; 5. Ronny Mettepeningen; 6. Andre De Maesschalk; 7. Ludwig Van Tittelboom; 8. Andre Van Mulders; 9. Christiaan De Saeger; 10. Mark Van Baelen.

1986

118 deelnemers 1. Hedwig van Hoydonck, de 158 km in 4u25; 2. Werner D'Hondt; 3. Pierre Raes; 4. Hendrik Redant; 5. Patrick Van Passel; 6. Patrick Verplancke; 7. Ferdie Dierickx; 8. Guy De Coster; 9. Karel Van Goethem; 10. Frank Raskin.

1987 ???

1988

40 deelnemers- 1. André Vermeiren 124 km in 2u 55; 2. Guy De Coster; 3. Marc Bouillon; 4. Dirk Verlee; 5. Johnny Macharis; 6. Johan Niemegeerts; 7. Ronny Pauwels; 8. Edward Mintjens; 9. Marnix Vandermeeren; 10. Peter Van Brecht.

1989

78 deelnemers 1 Tony De Ridder 123 km in 2u59; 2. Alain Mijnsberghe; 3. Marc Bouillon; 4. André Vermeiren; 5. Guido De Smet; 6. Ronny Paridaens; 7. Guy Van Rossen; 8. Walter De Veerman; 9. Patrick Chevalier; 10. Abel Holvoet

1990

56 deelnemers 1. Tony De Ridder 123 km in 3u.10'; 2. André Timmermans; 3. André Vermeiren; 4. Ronny De Meuter; 5. Alijn Mijnsberghe; 6. Leslie Huyghe; 7. Luk Van Herck; 8. David Vlerick; 9. Chris Van Der Cruysse; 10. Ivan Paeshuyse

1991

65 deelnemers 1 Franky De Buyst 123 km in 3u09'; 2. Ronny De Meuter op 1.00; 3. Marc Verhasselt; 4. Carl Muller (Dui); 5. Godert De Leeuw (Ned); 6. Peter De Vos; 7. Eric Venema (Ned); 8. John De Haas (Ned); 9. Geert De Graeve; 10. Daniël Verelst.

Van 1992 tot nu

1992 Udris (Letland)	Van Coningsloo	Van Impe
1993 Van Impe	Rumsas (Lit.)	Kinds
1994 A. De Smedt	A. Mijnsberghe	Stouf
1995 Glen D'Hollander	A. De Smedt	R. De Meuter
1996 Tom Serlet	Van Buyse	R. De Meuter
1997 Marc Patry	Verdonck	T. Van de Ponselee
1998 Dirk Aernouts	J. Van Roosbroek	Andy Vidts
1999 Kim Van Bouwel	J. Scheirlinck	S. Paridaens
2000 Zibi Serafinsky (Polen)	Tim Meeusen	C. Stevens
2001 Roy Sentjens	Rudolf Wentzel (Z.-Afr.)	Mario Raes
2002 Peter Schoonjans	Mario Willems	W. Demeulemeester
2003 Hans De Meester	G. Mc. Cauly (N.-ZI)	D. Vandermassen
2004 Wesley Balcaen	Morten Hegreberg (Noorw.)	P. Rooijackers (NI.)
2005 Danny Vandermassen	Gert Vanderaerden	Danny Strole (Lit.)
2006 Geert Steurs	Marc Streel	Tim Meeusen
2007 Jean-Marc Bideau (Fr)	Coutts Olese (GBr)	Kurt Van Goidsenhoven
2008 Kurt Vangoidsenhoven	Yannick Eiyssen	Danny Verelst
2009 Jérôme Baugnies	Tom Vermeiren	Tony Driesen
2010 VERBIST EVERT	VANBILSEN KENNETH	GEYSEN KURT

Lees meer over de historiek van de Paasprijs op
<http://www.tistaertvrienden.be/index.htm>

In 1990 ontstond de organisatie van de Ronde van de Denderstreek voor nieuwelingen, die als volgt aangekondigd werd in de Voorpost van 26 januari 1990.

Ronde van de Denderstreek, interklub nieuwelingen B.W.B.

Dat de wielersport in onze kontreien nog steeds populair is kunnen we vaststellen uit het feit dat er nog zeer veel wedstrijden worden georganiseerd. Toch ontbrak er iets, een evenement met de nadruk op de kwaliteit die de groei en de bloei van de wielersport bevordert.

Het is de bedoeling van de organisatoren om jaarlijks, te beginnen in 1990, in de Denderstreek zes wielervedstrijden in lijn te organiseren voor nieuwelingen-B.W.B. met medewerking van de Oostvlaamse afdeling. Uiteraard wordt er ook naar sponsors gezocht.

Er werden vijftien wielerkлубs geselecteerd uit Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Brabant. Die clubs mogen maximum zes en minimum vier renners afvaardigen.

Opdat alles in goede banen zou verlo-

pen werd een beheerskomitee opgericht met elf leden, dat zal instaan voor alle financiële en administratieve formaliteiten.

Ondertussen werd ook reeds een definitieve wedstrijdkalender opgesteld:

5 augustus: Bambrugge

12 augustus: Erembodegem

2 september: Wieze

9 september: Moorsel

16 september: Denderhoutem

30 september: Haaltert (finale)

In het begin van oktober worden de trofeeën uitgereikt. De plaats en de datum zijn nog nader te bepalen.

Voor meer inlichtingen kan men terecht bij voorzitter F. Pyck, Bredestraat 71 in Erembodegem of bij sekretaris R. Smetrijns, Burgemeester R. Eemanlaan 3, 9473 Denderleeuw-Welle, tel.053/66.33.36.

Deze regelmatigheidsproef werd georganiseerd in de grote vakantie en trok telkens een massa renners aan.

Aanvankelijk betrof het wedstrijden voor nieuwelingen, vanaf 1997 werd het een organisatie voor juniors.⁸⁰

De allereerste rit van de eerste editie werd gewonnen door Wim De Smet uit Burst. Er waren 112 ingeschreven renners, waarvan er uiteindelijk 71 kwamen opdagen.

De uitslag zag er zo uit:

1. Wim De Smet (Burst) 67 km in 1u 45', 2. Luk De Gent, 3. Pedro Coopmans, 4. Gunther Sterck, 5. Bart Jansegers, 6. Stefaan Van Mosselvelde, 7. Koen Lameire, 8. Bart Baeyens 9. Joeri Van Huffelen, 10. Bart Van Boven.

De tweede rit werd gewonnen door Danny Baeyens

De uitslag

1. Danny Baeyens, 2. Joeri Van Huffelen, 3. Tom Streemers, 4. Wim De Smet, 5. Kurt Verbeke, 6. Fanky De Decker, 7. Koen Lameire, 8. Pedro Coopmans, 9. Chris Van den Steen, 10. John De Wael, 11. Gunther Sterck, 12. Rik Geers, 13. Bart Jansegers, 14. Luk De Gent, 15. Moris Van den Broeck.

De eerste eindwinnaar van de Ronde van de Denderstreek was **Gunther Sterck**

Voor het tweede seizoen vond ik volgende uitslagen nog terug

Eerste rit in Bambrugge

1 Bart Willems (Roosdaal) 2 Tom Stremersch 3 Gunther Sterck

Tweede rit in Moorsel

1 Robby Van Wayenberg, 2 Jurgen Guns, 3 Gunther Sterck, 4 Kris Van Den Steen 5 Steven Meire 6 Steven Kielemoes 7 Serge Vermeulen en Georg Van Oudenhove

Dat de organisatie van zo'n evenement een bom geld kostte, moge blijken uit het overzicht van de prijzenpot voor de derde editie in 1992:

Individueel : 198.500 fr, clubprijzen (verplaatsing) : 153.250 fr of een totaal van 351.750 fr zonder de bergprijzen, premies, palmen en bekens⁸¹.

Interessant is ook de lijst van de deelnemende clubs voor deze derde editie, waarbij het wel opvalt dat de interesse zich praktisch beperkte tot Oost-Vlaanderen.

De deelnemende clubs waren:

De Rappe Sprinters Voorde, Sportklub Excelsior Haasdonk, WSC Merelbeke-Scheldestreek, Onder Ons Parike, Labiekesvrienden Denderhoutem. WSC Oostakker-Lochristi, Kon. Gentse Velo Sport. KSC Denderstreek Aalst, WK De Werkers Bellem, WIK Artevelde Gent, Wielerjeugdcomitee Eeklo, Wase Wielerklub WSC Vooruit Sint-Gillis-Waas, Koersbedrijvigheid Ruisbroek Sportief. VC Karel Van Wijnendaele, St.-Martens-Latern.

⁸⁰ Het verzamelen van de uitslagen van deze Ronde van de Denderstreek is een werk van lange adem en nog lang niet volledig. Dit wordt dus zeker een item voor het complete naslagwerk. Omdat ik geen al te onvolledige uitslagen wil geven, houd ik het voorlopig bij de eerste 3 jaren.

⁸¹ Dit is 8720 euro.

Uit de aankondiging voor de tweede editie uit 1991 blijkt duidelijk dat Robert Smetreyns de drijvende kracht achter de organisatie was.

Tweede Ronde van de Denderstreek

Het beheerskomitee van KSC Denderstreek organiseert voor de tweede keer een Ronde van de Denderstreek voor nieuwelingen. De heer Robert Smetreyns, duivel-doet-al van de club, nam dan maar het roer van de bijeenkomst in handen omdat de voorzitter nog volop bezig was met allerlei dringende taken. Uiteraard werd iedereen bedankt voor zijn komst en vooral de sponsors werden in de verf gezet. Zonder sponsors immers geen Ronde van de Denderstreek.

Er zijn veertien clubs vertegenwoordigd en allicht komen er nog een tweetal bij zodat een 96 renners het deelnemersveld moeten sieren.

Het traject bestaat uit zes ritten, telkens met verschillende organisaties en verschillende startplaatsen.

Kalender

Zondag 4.8 om 15 u: Bambrugge (Erpe-Mere)

Zaterdag 10.8 om 15 u: Moorsel (Aalst)

Zondag 18.8 om 15 u: Ereembodegem (Aalst)

Zondag 25.8 om 15 u: Denderhoutem (Haaltert)

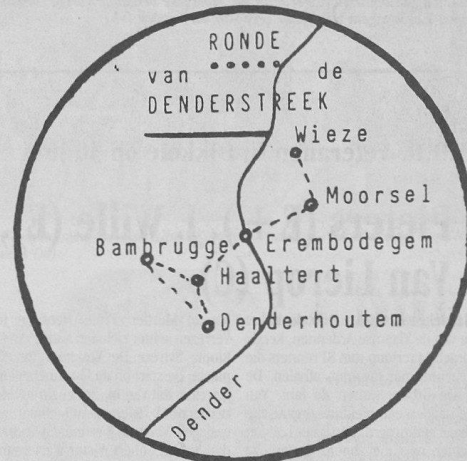
Zondag 1.9 om 15 u: Wieze (Lebbeke)

Wielertoerisme. De 'Moese Trappers' schonken voorzitter Albert Peelman een nieuwe fiets omdat hij 20 jaar aan het hoofd staat van de Hamse klub (vh)

Wielrennen. De heer Robert Smetreyns, draaischijf van KSC Denderstreek (foto rs)

Zondag 8.9 om 15u: Haaltert-Ede
De afstand van elke rit is normaal 70 km maar het komitee behoudt zich het recht voor om wijzigingen in te lassen. Uiteraard werden er ook heelwat andere maatregelen bekend gemaakt maar dat zou ons te ver leiden.

Sekretaris Smetreyns was bijzonder trots op de goede medewerking van de wielclubs om deze onderneming in goede banen te leiden. Hij toonde ook glunderend de ontwerpen van de nieuwe leidschermen. 'We zijn bijzonder tevreden over de inzet van alle medewerkers,

aldus Robert. Vorig jaar lagen de data te ver van elkaar om de renners voldoende te motiveren om aan de ganse Ronde deel te nemen. Als voorbeeld nam hij Danny Baeyens die zeker de beste was maar al zijn kansen op een eindklassement verspeelde door één enkele rit te missen. Hij had er echter drie gewonnen...

Dat feit kan zich ook nu nog voordoen, maar nu liggen de zes ritten in één goeie maand, wat minder risico's inhoudt.

Deelnemende clubs

1. KSC Denderstreek Aalst
2. De Werkers Bellem
3. WSC Hoop op Zegen Beveren
4. WSC Merelbeke-Scheldestreek
5. Wielerpromotieclub Kapelle-Opden-Bos
6. Gentse velosport Sint-Amansberg
7. Wase Wielerklub Beveren
8. Wielerveerijcomitee Eeklo
9. De Rappe Sprinters Voorde
10. Koersbedrijvigheid Ruisbroek Sportief
11. Sportklub Excelsior Haasdonk
12. WTC Firmin Van Kerrebroeck Oudenaarde
13. WK Labiekvrienden Denderhoutem
14. WSC Vooruit Sint-Gillis-Waas

hdg

in Halle

t wint Omloop van het Pajottenland

Na een tiental kilometer kregen we een eerste uitval van vijf renners met Freddy Oelbrandt, Gino Verschaeve, Staf Van den Broeck, Guy De Jonghe en José Rooms. De Bosberg kwam na km 35 en daar kwam Oelbrandt als eerste boven, vóór Verschaeve en Van den Broeck. Voor het binnenrijden van Halle kwam ook Waaslander Marco Smet nog aansluiten.

In de tweede van de zes plaatselijke ronden was alles nog te herdoen. Weer

was het Marco Smet die het hazenpad koos voor een volledige ronde. Daarna volgden nog tal van ontsnappingen, doch tevergeefs.

De goede ontsnappingen kregen we pas in de voorlaatste ronde met alweer Marco Smet, nu samen met Francis De Ridder. Die kreeg nog gezelschap van zijn ploegmakker Johnny Scheirlinck. Op enkele kilometers van de aankomst werd dit drietal nog uitgebreid met o.a. François Brauwens, Yves Decandt, Marc

Lambrechts, Robby Bijvanck, Kurt Van Heeringen en Guy De Jonghe. Dit negental zou voor de bloemen spurten. Het werd een vinnige spurt tussen Francis De Ridder en Marco Smet, maar deze klopte met een ultieme jump De Ridder. De derde plaats was voor Bijvanck, Johnny Scheirlinck was vierde, kurt van Heeringen vijfde, François Brauwens zesde, Marc Lambrechts zevende, Yves Decandt achtste, Guy De Jonghe negende en André 't Seyen tiende.

NB

De vedetten van de wielersport in de Denderstreek

Vanaf het ogenblik dat er wedstrijden zijn, zijn er ook winnaars en zo kende ook de Denderstreek haar eigen idolen.

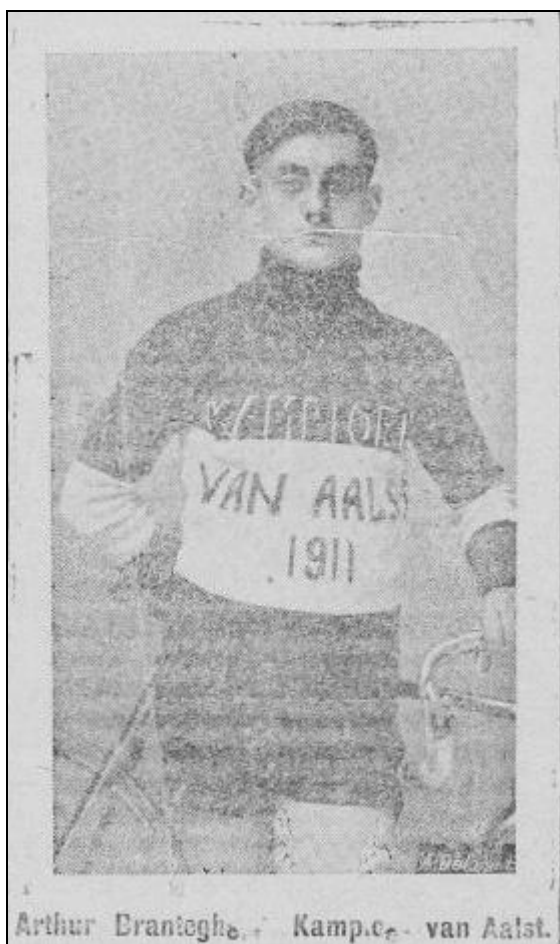
Ik weet dat het zeer delicaat is om in dit hoofdstuk een selectie te maken en een aantal renners eruit te lichten. De selectie is gebeurd vanuit een "persoonlijke appreciatie" en ik vraag dan ook bij voorbaat excuus aan de wielersportliefhebbers van wie de favoriet hier niet zou tussen staan.

Van 1911 tot WO 1

De eerste krantenfoto van een wielrenner uit de Denderstreek?

De eerste renner uit de Denderstreek die zijn foto in de krant zag staan, was hoogstwaarschijnlijk de Aalstenaar Arthur Van Branteghem.

Hij poseert hier in 1911 fier als "Kampioen" van Aalst voor beginnelingen.

Laten ons direct duidelijk zijn. Het betrof hier een nevennummer op de velodroom van Aalst met de ronkende titel 'kampioenaat van Aalst der Beginnelingen' waaraan in totaal 4 (= vier) renners deelnamen, waarvan er één onmiddellijk gelost werd. Arthur van Branteghem (die hier Branteghem genoemd wordt) eigende zich vrijwel alle premies toe Hij won tenslotte voor Van de Voorde en de Coninck.

Deze Van Branteghem behaalde enkele mooie uitslagen bij de onafhankelijken en de profs na de eerste wereldoorlog.

Zo won hij in 1920 Brussel-Luik bij de onafhankelijken en deze overwinning werd ook vermeld op een rennersprentje dat van hem werd uitgegeven.⁸²

Verder werd hij dat jaar 9de in Luik-Bastenaken-Luik, een wedstrijd waarin hij ook nog eens 22ste werd in 1921 en 23ste in 1922.

In 1920 nam hij ook deel aan de Ronde van Frankrijk, maar zijn avontuur was van korte duur, daar hij opgaf in de tweede rit. Om aan de wedstrijd te kunnen deelnemen hadden een aantal sympathisanten nochtans een steunlijst geopend in het café bij C. Verbeiren in de Zonnestraat in Aalst.

⁸² De foto werd mij toegezonden door een lid van het forum “wielerarchieven.”

Het krantenartikel met de melding van zijn opgave⁸³

In 1920 werd hij ook 7de in de wedstrijd "Vilvoorde-Den Ijzer en terug.

Waarschijnlijk was Van Branteghem ook de eerste renner uit de Denderstreek die van zijn bekendheid gebruik maakte om publiciteit te maken. Hij was immers reeds tijdens zijn carrière fietshandelaar en liet dit weten in de kranten van 1921.⁸⁴

De eerste beroepsrenners uit de Denderstreek?

Remi Van Damme

Geboren te Ninove op 12-07-1889

We vinden hem terug als deelnemer aan de Ronde Van Vlaanderen in 1914 voor de ploeg "Lion des Flandres". Voordien had hij een aantal mooie uitslagen laten optekenen bij de onafhankelijken.

Jozef Van Isterdael,

Geboren te Denderleeuw op 15-1-1891 en overleden op 9-6-1961.

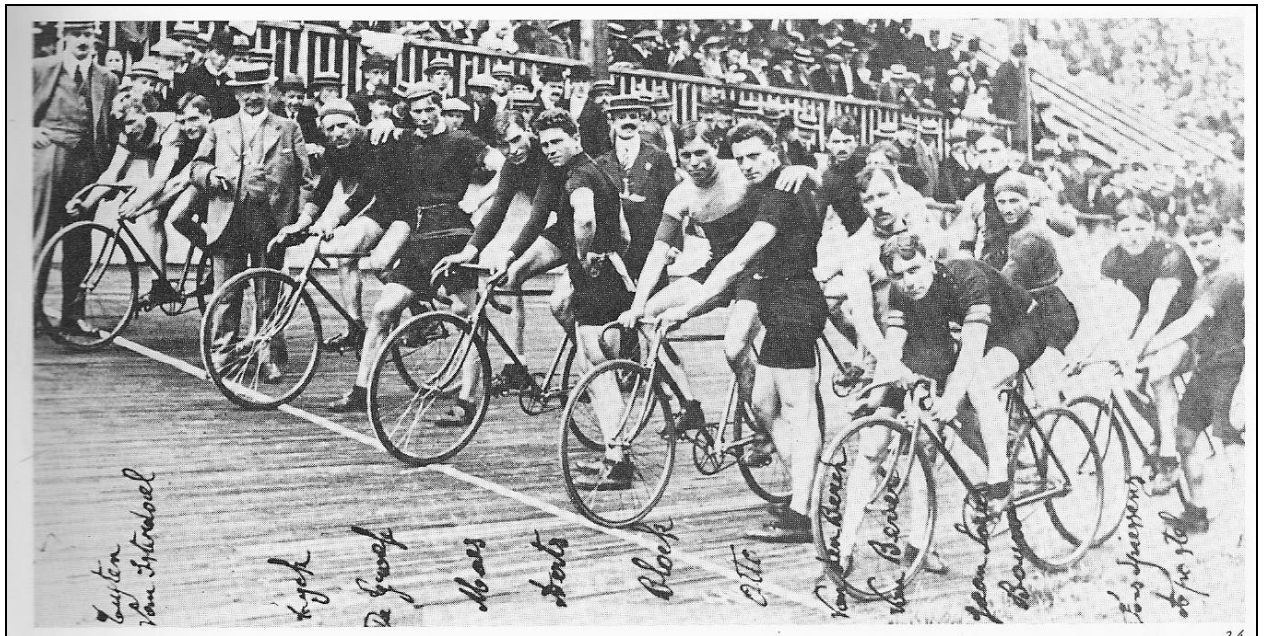
Hij eindigde in 1914 16de in de Ronde Van Vlaanderen. Hij reed voor het merk "La Française-Diamant". Voordien had hij reeds enkele mooie uitslagen behaald bij de onafhankelijken, zoals

- Een zesde plaats in Brussel-Binche
- Een tweede plaats in de "Prijs des Konings" achter Emiel Aerts

⁸³ © de Volksstem van 2 juli 1920.

⁸⁴ © de Volksstem van 27 maart 1921.

Bovendien onderscheidde hij zich ook regelmatig in de velodrooms, waar hij regelmatig ploeg vormde met Julien Tuyten. Waarschijnlijk vormden zij ook ploeg toen deze foto werd genomen (Tuyten en Van Isterdael staan uiterst links op de foto)⁸⁵, waarschijnlijk in 1912 of 1913.

Victor Standaert

Ook Victor Standaert maakte in 1914 reeds de overgang naar de profs. Hij staat immers ook op de deelnemerslijst voor de ronde Van Vlaanderen 1914 voor het merk "La Française-Diamant". Maar meer over de gebroeders Standaert in de volgende periode.

⁸⁵ © JACOBS(J.) & VAN DOORNE (B.), De Vlaamse wielerkoningen, Lannoo, Tielt, 1979, pag. 33.

Een echte vedette komt in Aalst wonen en sluit aan bij "De Denderstreek"

Groot nieuws in de krant van 28 augustus 1913, wanneer dit bericht verschijnt.

Kampioenaat der Vlaanderen

't Is dus op 11 September dat in den om-
trek van Koolskamp het kampioenaat van
Vlaanderen voor beroepsrijders zal betwist
worden.

De volgende rijders zijn reeds ingoschre-
ven :

1. Abel Devoghelaere, Learne ;
2. Leon Buysse, Thielt ;
3. Henri Van Lerberghe, Lichtervelde ;
4. Julien Vandenbroucke, Harelbeke ;
5. René Anno, Syngem ;
6. Aloïs Persyn, Aalst ;
7. Michel Debaets, Kortrijk ;
8. Cesar Debaets, Kortrijk ;
9. Jules Dossche, Gent ;
10. Arthur Maertens, Swevezeelo ;
11. Achiël Depauw, Brugge ;
12. Hector Billiet, Staden ;
13. Louis Verbraecke, Gent ;
14. Eugeen Platteau, Meenen ;
15. Alfons Debaere, St. Niklaas ;
16. Van Roeth, Schelle.

Reeds een prachtig lijstje dus.

Velon onzer lezers zullen misschien ver-
wonderd zijn Aloïs Persyn, als wonende te
Aalst opgegeven te zien. 't Is nochtans zóó
daar Aloïs Persyn sinds een drietal weken
de herberg « Chalet » naast den Veleldroom
overgenomen heeft.

Dus tellen de Aalstersche sportvrienden
thans een kampioen te meer in hunne stad.

De grote "Wies Persijn" was een vedette op de weg en op de baan.

Hij werd geboren in Nazareth op 3 augustus 1888 en maakte deel uit van de eerste lichter uit de befaamd-beruchte groep der Flandriens van Mac Bolle (alias Karel Van Wijnendaele).

Als voornaamste uitslagen van Aloïs Persijn vermelden wij:

1911 2de in Kampioenschap van Vlaanderen - Koolskamp

1911 10de BK op de weg in Bastenaken

1912 20ste Parijs-Roubaix

1912 3de in Kampioenschap van Vlaanderen - Koolskamp

1913 51ste Parijs-Roubaix

1914 4de Ronde van Vlaanderen

1919 3e in 1e etappe Ronde van België, Gent
 1919 3e in Brussel, Zesdaagse
 1920 2e in New York, Zesdaagse (c) (USA)
 1922 3e in Chicago, Zesdaagse (USA)
 1923 1e in London, Zesdaagse (GBR) met Pier Van De Velde,
 1923 3e in Paris, Zesdaagse (FRA)
 1924 1e in Gent, Zesdaagse met Jules Verschelden,
 1925 1e in Berlin, Zesdaagse met Jules Verschelden,
 1926 2e in Breslau, Zesdaagse
 1926 3e in Brussel, Zesdaagse

De eerste lichte Flandriens:
 Bovenaan vlnr Jules Vanhevel, Cesar Debaets en Ritten Van Lerberghe
 Onderaan Wies Persijn, Karel Van Wijnendaele en Pier Vandevelde⁸⁶

Persijn vestigde zich dus in 1913 op de Gentsesteenweg in Aalst en werd prompt lid van de Aalsterse club vanaf 1914. Het lokaal van de club werd er zelfs gevestigd.

⁸⁶ © JACOBS(J.) & VAN DOORNE (B.), De Vlaamse wielerkoningen, Lannoo, Tielt, 1979, pag. 34.

Kort na de eerste wereldoorlog traden er in Ninove en omstreken vier renners op het voorplan, die op nationaal en zelfs internationaal vlak meer dan hun mannetje stonden, zowel op de weg als op de piste, zowel in eendagswedstrijden als in etappekoersen.

De gebroeders Standaert⁸⁷

Reeds voor de eerste wereldoorlog was het duidelijk dat er stof zat in Victor (°16-4-1892) en Alfons (° 24-12-1894) Standaert uit Ninove. Zij stonden bekend als 'De Merten', een koosnaampje dat van generatie op generatie werd doorgegeven naar de naam van de in 1826 geboren voorvader Martinus Standaert.

We vinden hun namen voor de eerste keer terug in 1910, wanneer Victor zich in juli als tweede weet te rangschikken te Zele in de Ronde van Oost-Vlaanderen voor toeristen (achter Van Isterdael). In de krant van 25 augustus vinden wij ze allebei als winnaar in Welle, Victor bij de liefhebbers en Alfons bij de beginnelingen.⁸⁸

⁸⁷ De familie Standaert werd een echte wielerdynastie. De kinderen van Alfons, waren eveneens wielrenners. De vader van Gino, Kamiel Standaert schopte het eveneens tot beroepsrenner, nam deel aan de Ronde van Vlaanderen 1947 en hij behaalde de 36ste plaats. Het jaar nadien eindigde hij 63ste in Parijs-Brussel. Bij de jeugd en onafhankelijken won hij in het totaal 95 koersen.

Ook Jean Standaert reed een aantal wedstrijden, maar niet al te veel.

De jongere broer, Lucien Standaert, deed het beter, niet als beroepsrenner, maar hij won tal van koersen bij de jeugd, zoals het kampioenschap van de Denderstreek (met dank aan Gino Standaert voor de info).

⁸⁸ De Volksstem van 25 augustus 1910

Ze werden beiden razend populair in de streek en het lokaal van "Sportclub der Denderstreek" wordt ook bij hen thuis in het café gevestigd na de eerste wereldoorlog.

De twee broers vormden gedurende jaren mee de basis van de ploeg van de Denderstreek die uitkwam in de interclubkampioenschappen.

Voor de volledigheid geven we hier de voornaamste overwinningen en ereplaatsen van beiden bij de profs.

Victor Standaert

1922 1ste in de Drie Zustersteden

1922 5de Ronde van Vlaanderen

1923 2de in Brasschaat

1923 1ste in de zesdaagse van Gent met Lucien Buysse,

1923 3de in de Schaal Sels

1924 2de in de zesdaagse van Brussel met Goossens

1924 40ste Parijs-Roubaix

1926 2de in de zesdaagse van Gent met Vermandel

1928 2de in de zesdaagse van Brussel met Alfons

1928 3de in de zesdaagse van Stuttgart met Duray (B)

1929 3de in de zesdaagse van Brussel met Alfons

Alfons Standaert

1922 5de Ronde van Vlaanderen

1922 16de Parijs-Brussel

1922 3de in 1e etappe Ronde van België,

1922 21ste eindstand Ronde van Frankrijk

1923 3de in de 13de etappe Tour de France

1923 22ste eindstand Ronde van Frankrijk

1924 36ste Parijs-Roubaix

1924 33ste Parijs-Tours

1924 5de Parijs-Brussel

1924 17de eindstand Ronde van Frankrijk

1924 6de BK op de weg (op punten)

1925 35ste Ronde van Frankrijk (Fra)

1926 18de Ronde van Vlaanderen

1926 46ste Parijs-Tours

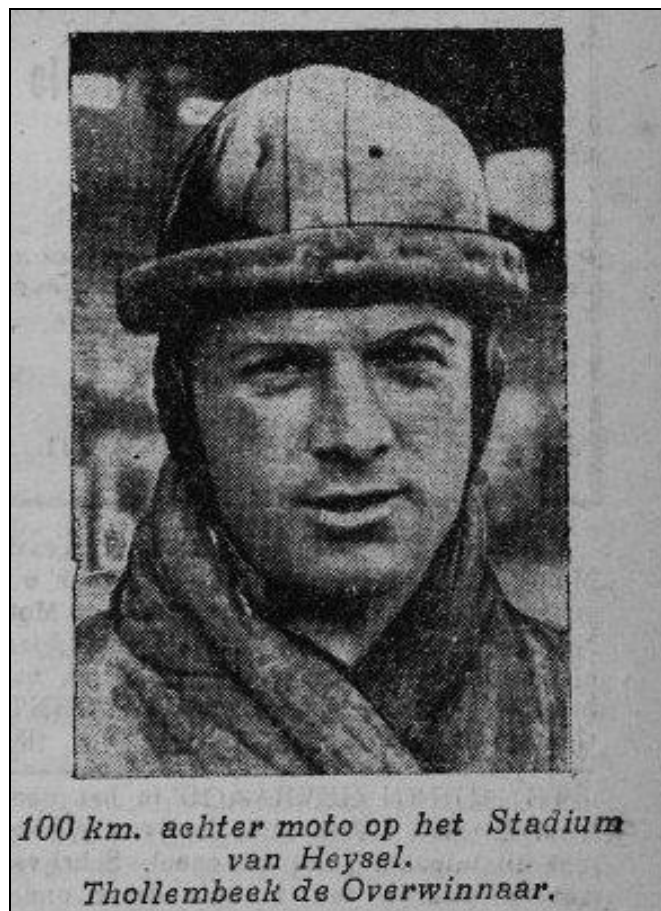
1926 22ste eindstand Ronde van Frankrijk.

1928 2de in de zesdaagse van Brussel met Victor

1928 3de in de zesdaagse van Brussel met Victor

Emile (Miel) Thollembeek

Geboren te Denderwindeke op 31-1-1895 en overleden op 7-6-1969.

Van een echte all-rounder gesproken. Miel blonk uit zowel op de weg, in de zesdaagsen, maar vooral in halve fond, discipline in dewelke hij in 1922 zelfs Belgisch kampioen werd.

Hij had ook één van de langste carrières bij de profs voor de tweede wereldoorlog, namelijk van 1921 tot 1935.

Na zijn rennersloopbaan maakte hij gedurende jaren deel uit van het bestuur van KSC Denderstreek.

Een greep uit zijn erelijst

1921 20ste Ronde van Vlaanderen

1921 8ste Parijs-Brussel

1922 5de Ronde van Vlaanderen

1922 3de in de 2de etappe Ronde van België

1922 2de in Arlon - Oostende

1923 12de Ronde van Vlaanderen

1923 1ste Scheldeprijs Schoten

1923 25ste Parijs-Roubaix

1923 6de Parijs-Brussel

1923 6de BK op de weg (punten)

1924 37ste Parijs-Roubaix
1924 23ste Parijs-Tours
1924 8ste Parijs-Brussel
1925 26ste BK op de weg (punten)
1925 3de in de zesdaagse van Gent met Lucien Buysse
1925 3de in de zesdaagse van Berlijn met Cesar Debaets
1926 2de in de zesdaagse van Brussel met Aloïs De Graeve
1927 3de in de zesdaagse van Dortmund met Pierre Rielens
1927 2de in de zesdaagse van Berlijn (voorjaar) met Paul Buschenhagen
1927 2de in de zesdaagse van Berlijn (najaar) met Oscar Tietz
1928 3de in Nationaal Kampioenschap, Baan, Halve Fond,
1931 2de in Nationaal Kampioenschap, Baan, Halve Fond,
1931 2de in de zesdaagse van Berlin met Oscar Tietz
1932 1ste in Nationaal Kampioenschap, Baan, Halve Fond,
1932 4de WK, Baan, Halve fond
1933 2de in Nationaal Kampioenschap, Baan, Halve Fond,
1934 2de in Nationaal Kampioenschap, Baan, Halve Fond

Théophile (Fieleken) Beeckman

De Franse krant "Le Petit Parisien" had duidelijk moeite met de schrijfwijze van zijn naam.

Geboren te Meerbeke op 1 november 1896 en overleden op 22 november 1955.

Met Fieleken Beeckman had de streek haar eerste grote ronderenner, die bovendien ook meer dan zijn streng trok in de grote eendagswedstrijden.

Hij begon te koersen in 1914 en won één van zijn eerste wedstrijden bij de onderbeginnelingen in Ninove met meer dan 3 minuten voorsprong. We vinden zijn naam terug in een krantenartikel van 17 juni 1914 met een verslag van het kampioenschap van Vlaanderen voor beginnelingen. Hierin wordt vermeld: "*De nieuwe beginnelingen Beeckman, van Meerbeke en Goossens van Borsbeke, verdienen eene bijzondere melding. Zij hebben zich heel den weg dapper verweerd tegen de aanvallen der groote bazen en kwamen nog op vijf minuten na den hoofdgroep*"⁸⁹.

⁸⁹ De Volksstem van 17 juni 1914.

Na de wereldoorlog wint hij in 1919 in Hekelgem de voorloper van het kampioenschap van de Denderstreek (bij de beginnelingen) en in 1920 stapt hij over naar de profs. Uit zijn carrière onthouden we volgende uitslagen met als uitschieters uiteraard zijn twee ritoverwinningen in de Ronde van Frankrijk.:

1920 : 13e of 14de LBL⁹⁰

1920 : opgave Ronde van Frankrijk

1920: 12de Ronde van België (23ste 1ste rit – 15de 2de rit – 15de 3de rit – 7de 4de rit – 16de 5de rit)

1921 : 9^e BK

1921 : 9^e Parijs Brussel

1921: 8ste Aarlen-Oostende

1922: Moustier sur Sambre

1922: Heure-le Romain-Malmedy et retour

1922 : 2^e Paris St Etienne

1922 : 3de Ronde van België (2de 2^e rit)

1922: 13de kampioenschap van de Denderstreek

1922 : 4de Parijs Tours

1922 : 5de Ronde van Vlaanderen

1922: 6^e BK

1922: 8^e LBL

1922: 18^e Ronde van Frankrijk (5de 10de rit 8ste 11de rit 8ste 14de rit)

1922: 19^e Parijs Brussel

1923: 3^e etappe Criterium des Aiglons

1923 : 4^e Parijs-Roubaix

1923 : 5^e Ronde van Vlaanderen

1923 : 5de LBL

1923: 6^e BK

1923: 7de individueel GP Sporting (= Paris-Lyon) 4de gekoppeld aan Mottiat

1923: 13de Ronde van België

1923: 14^e Ronde van Frankrijk (8ste in 7de etappe 9de in 10de etappe 8ste in 11de 10de in 12de etappe 3^e in 14^e etappe 10de in 15de etappe)

1923: 17^e Parijs-Tours

1924: 3^e etappe Tour de France, Brest

1924 : 5de Ronde van Frankrijk (ook 3^e in 4^e etappe 5de in 6de etappe 8ste in 9de etappe 4de in 11de etappe 9de in 12de etappe 6de in 13de en 14de etappe 5de in 15de etappe)

1924: 6^e Ronde van België

1924 : 5de Giro della Provincia Milano (met Gerard Debaets koppeltijdrit op weg en pistewedstrijd)

1924: 7^e Parijs-Roubaix

⁹⁰ De diverse bronnen geven een andere uitslag.

1924: 12^e Parijs-Tours

1925: 10de etappe Tour de France, Nîmes (ook 6de in 1ste etappe 7de in 3de en 8ste etappe 9de in 11de etappe 10de in 13de etappe 7de in 14de etappe 6de in 15de etappe)

1925 : 6de Ronde van Frankrijk

1925: 14^e Parijs Brussel

1926 : 4^e Ronde van Frankrijk (5de in 3de etappe 4de in 10de 3^e in 13^e etappe)

1926: 4^e Ronde van België

1926 : 8^e Parijs Brussel

1926 : 10de Ronde van het Baskenland (4de 1ste rit 10de 3de rit 7de 4de rit)

1926 : 38ste Parijs-Tours

1927: 52ste Parijs-Roubaix

Beeckman na zijn overwinningen in de 3de rit van de Tour 1924 en de 10de rit 1925⁹¹.

⁹¹ © Le Petit Parisien van 27 juni 1924 en 5 juli 1925.

1922: een toekomstige winnaar van de Ronde van Frankrijk sluit aan bij SDD

Tijdens mijn opzoekingswerk stootte ik plots op de deelnemerslijst voor de Ronde van Vlaanderen 1922. Met het rugnummer 15 merkte ik plots op "Lucien Buysse – Geeraardsbergen". Ik dacht eerst dat dit een vergissing was, maar toen kreeg ik ook deze foto onder ogen:

Ik kan dus enkel besluiten dat – om een mij tot nu toe onbekende reden – de winnaar van de Tour de France 1926 zich in 1922 in Geeraardsbergen vestigde (samen met zijn broer Cyriel??) en uitkwam voor de club met de groen-zwarte kleuren. De gebroeders Buysse reden trouwens dat jaar ook het BK interclubs voor de Denderstreek. Dit duurde blijkbaar slechts een jaar, want in 1923 kwamen de beide broers in de interclubs (opnieuw) uit voor "de Moedige Strijders" uit Gent.

Maar deze foto verenigt allzins de grote vedetten van de "Denderstreek" uit de jaren 20⁹².

⁹² Naar mijn inschatting heeft de redacteur in het bijschrift de namen van de broers Standaert wel door elkaar gehaald en staat Alfons naast Lucien Buysse en Victor helemaal rechts. Met dank aan Jozef Hamels voor de foto.

Renners van wereldklasse verdedigen de kleuren van “de Denderstreek” in de jaren 30

De periode tussen 1930 en 1939 was een absolute bloeiperiode in de geschiedenis van de Belgische wielersport.

In 10 jaar leverde ons land niet minder dan 4 wereldkampioenen en 3 winnaars van de ronde van Frankrijk.

Bovendien zegevierden de Belgische renners jaarlijks in 1 of meerdere topklassiekers.

Enige relativering is hier op zijn plaats met dien verstande dat het “wereldniveau” zich toen situeerde in West-Europa en meer bepaald België, Frankrijk en Italië. Gedurende een aantal jaren was het zelfs zo dat de Tour de France en de klassiekers op Franse bodem zich beperkten tot een interland België-Frankrijk, omdat de Italianen nog node het schiereiland verlieten, maar daar dan ook heer en meester waren.⁹³

In deze periode sloten een aantal “azen van de weg” voor één of meerdere jaren aan bij de Denderstreek en zorgden samen voor

4 zeges in de Ronde van Vlaanderen, 1 zege in Parijs-Roubaix, 3 zeges in Parijs-Brussel, 2 zeges in Parijs-Tours⁹⁴, 3 zeges in Bordeaux-Parijs, 1 zege in Luik-Bastenaken-Luik, 1 zege in de ronde van België en 3 ritoverwinningen in de ronde van Frankrijk.

Deze zeges werden behaald door

Romain Gijssels

Romain Gijssels werd geboren in Denderwindeke op 10-3-1907. Hij had zeer goede banden met Dokter Tistaert, die ervoor zorgde dat hij als prof aan de slag kon bij Dilecta-Wolber. Hij reed bij de profs tussen 1930 en 1936. Op 6 november 1934 huwde hij in Parijs met Lucy Morande. Uit bijgevoegd krantenartikel blijkt hoe nauw de banden waren tussen Romain en dokter Tistaert.⁹⁵

**ROMAIN GIJSSELS HEEFT VOOR
EEUWIG GEKONTRAKTEERD!**
Romain Gyssels is Dinsdagmorgen, zoals gemeld, in het huwelijk getreden met Mej. Lucy Morande.
Het huwelijk werd ingezegend in de kerk van St. Ferdinand des Ternes, te Parijs.
Bij deze gelegenheid waren de ouders van Romain naar Parijs overgekomen in gezelschap van de h.h. Dr. Tistaert, Pier Buyle en Klompers.
Onder de aanwezigen werd eveneens sportbestuurder Pierrard, de manager Kaiser, Trialoux en Moreau opgemerkt.
De eereknachten van de jonggehuiden waren de renner Gabaid en de zonen van Mr. Morande.
Bij het verlaten der kerk wenschte oud-wereldkampioen Speicher de jonggehuiden geluk, evenals Baker d'Isly namens de Parijzer sportpers.

⁹³ Wij zien bv slechts één Belgische zege in Milaan- Sanremo (Demuyser in 1934) en geen enkele in de Ronde van Lombardije.

⁹⁴ Van de 3 zeges van Gustave Danneels in Parijs-Tours neem ik alleen 1934 in aanmerking omdat ik alleen bevestiging heb van zijn lidmaatschap van de Denderstreek in 1934.

⁹⁵ Archief Het Belang van Limburg 9 november 1934.

Na zijn wielercarrière werd hij hoteleigenaar in Parijs vlak bij de Place de l'Etoile. Hij stond gedurende een aantal jaren Jean Leulliot bij in de uitbouw van Parijs-Nice.

Romain overleed in Parijs op 31 maart 1978.

Wij kunnen 1932 gerust als zijn topjaar beschouwen met overwinningen in De Ronde van Vlaanderen (die hij trouwens ook in 1931 won), Parijs-Roubaix en Bordeaux-Parijs.

Iedereen kan op diverse websites zijn volledige palmares bekijken, maar toch geef ik graag nog volgende uitslagen mee om aan te tonen hoe veelzijdig hij wel was.

1930

1ste Hekelgem

1ste in de 1ste etappe Critérium des Aiglons

1931

1ste Ronde van Vlaanderen

1ste G.P Wolber

1ste in de 2de etappe Critérium des Aiglons

1ste Boom

2de Bordeaux-Parijs

3de Parijs-Brussel

3de Critérium des Aiglons

3de Schaal Sels

9de Parijs-Roubaix

18de Parijs-Tours

Opgave Ronde van Frankrijk

1932

1ste Ronde van Vlaanderen

1ste Parijs-Roubaix

1ste Bordeaux-Parijs

1ste Critérium du G.P des Nations Luxembourg

1ste in de 2de étape Circuit du Morbihan

3de Circuit de Paris

5de Parijs-Brussel

10de WK op de weg

1933

1ste Marseille-Lyon

1ste in de 1ste etappe Paris-Saint Etienne

1ste Sint Niklaas

2de Critérium des As

3de Ronde van Vlaanderen

3de Bordeaux-Paris

7de Parijs-Brussel

16de Parijs-Roubaix

17de Parijs-Tours

1934

1ste Paris-Belfort
2de Parijs-Tours
2de Circuit du Morbihan
3de Critérium des As
18de Parijs-Roubaix
22ste Parijs-Brussel
32ste Tour de France
- 2de 19de étape
- 3de 20ste étape

1936

4de Parijs-Roubaix
4de Bordeaux-Parijs
8ste Ronde van Vlaanderen
10de Parijs-Tours

1932 De trotse winnaar Romain Gijssels poseert naast zijn mentor Dr. Tistaert na de RVV 1932.⁹⁶

⁹⁶ © Privé collectie van wielerverzamelaar Marc Holderbeke, met mijn hartelijke dank voor de toelating om de foto op te nemen.

Frans Bonduel⁹⁷

“De ouwe taaie”, “le rondouillard” (omdat hij nogal mollig was), “Monsieur Paris-Bruxelles” zijn evenveel bijnamen om deze sympathieke renner aan te duiden die één van de langste carrières uit de wielergeschiedenis kon voorleggen en steeds zijn eigen eenvoudige zelf gebleven is.

Frans (die eigenlijk Gerard heette en door zijn echtgenote trouwens ook altijd zo genoemd werd) Bonduel werd geboren in Baasrode op 26 september 1907 en overleed er ook op 90-jarige leeftijd op 25 februari 1998.

Hij was liefst 18 jaar prof, van 1928 tot 1947. Op zijn debuutjaar (bij Christophe) en op de jaren 1938 en 1939 na (bij Presto) reed hij zijn hele carrière in de geel-blaauwe trui van Dilecta-Wolber.

Hij fietste een werkelijk unieke palmares bij elkaar.

Op zijn 21ste was hij reeds 9de in Parijs-Brussel en op zijn 39ste vinden we hem nog steeds in de top tien van Parijs-Nice, Parijs-Tours, Parijs-Roubaix, De Waalse Pijl en Gent-Wevelgem.

Ziehier zijn voornaamste uitslagen

1928

9de Parijs-Brussel
11de Omloop van België
11de BK op de weg
18de Parijs-Tours
1ste in de 2de etappe circuit des Aiglons
5de in de 2de etappe

1929

1ste Omloop van België
1ste Critérium du Midi (1ste in de 1ste etappe – 5de in de 2de)

⁹⁷ Foto uit eigen verzameling wielerprenntjes.

4de in de 3 Zustersteden
7de BK op de weg
12de Tour de France (2de 17de etappe – 3de 12de en 19de etappe – 4de 22ste etappe – 5de 16de etappe – 6de 2de en 10de etappe – 8ste 14de etappe)
14de Ronde van Vlaanderen
15de Parijs-Brussel
15de Ronde van België

1930

1ste Ronde van Vlaanderen

1ste Paris-Lille
1ste Schaal sels
3de Parijs-Tours
6de BK op de weg
6de Parijs-Roubaix
7de Tour de France (**1ste 17de etappe** – 2de 1ste 19de en 20ste etappe – 3de 13de en 14de etappe - 4de 10de en 18de etappe – 5de in de 3de 8ste en 16de etappe – 6de in de 5de etappe- 7de in de 2de 4de 6de en 12de etappe – 9de 7de etappe) **of 17 keer in de eerste 10 op 21 etappes**
8ste in de G.P Wolber

1931

1ste Circuit du Morbihan
2de Parijs-Brussel
2de Circuit de la Vienne
2de Kampioenschap van Vlaanderen Koolskamp
3de Bordeaux-Paris
3de Paris-Rennes
6de Paris-Tours
7de Critérium des Aiglons (2de in de 2de etappe)
7de G.P Wolber
9de Paris-Brest-Paris

1932

2de Bordeaux-Paris
2de Schaal Sels
4de Circuit du Morbihan
6de Tour de France (**1ste in de 6de en 7de etappe** – 2de in de 2de 11de en 13de etappe – 3de in de 3de en 12de en 16de etappe – 4de in de 4de en 15de etappe – 7de in de 19de etappe – 8ste in de 9de etappe) **of opnieuw 11 keer in de top 10**
7de Circuit de Paris
8ste Ronde van Vlaanderen
16de Parijs-Brussel

1933

1ste Ronde van Limburg
3de Paris-Saint Etienne
19de Parijs-Tours

1934

1ste Parijs-Brussel

- 3de Parijs-Roubaix
- 5de Circuit du Morbihan
- 6de Paris-Vichy
- 9de Paris-Saint Etienne
- 11de Ronde van Vlaanderen

18de Tour de France (- 2de 21ste etappe (a) – 3de 22ste etappe – 4de 12de en 13de etappe – 6de 19de etappe – 7de 20ste etappe)

1935

- 2de Liège-Bastogne-Liège
- 3de Parijs-Brussel
- 3de Paris-Limoges
- 3de zesdaagse van Antwerpen (met Constant Huys)
- 4de Circuit du Morbihan
- 4de Paris-Saint Etienne
- 5de Paris-Roubaix
- 6de Scheldeprijs
- 9de Marseille-Lyon

1936

- 1ste 1ste etappe Paris-Saint Etienne
- 2de Parijs-Brussel
- 2de Volta a Catalunya (1ste in de 7de etappe – 2de in de 2de en 4de en 8ste etappe)
- 3de eindstand Ronde van België
- 3de Circuit du Morbihan
- 7de Parijs-Roubaix

1937

- 1ste Marseille-Lyon
- 1ste Schaal Sels
- 2de Parijs-Brussel
- 2de Parijs-Tours
- 6de Waalse Pijl
- 6de Kampioenschap van Vlaanderen Koolskamp
- 7de Paris-Saint Etienne
- 8ste Parijs-Roubaix
- 9de Circuit du Morbihan
- 11de Tour de Suisse

1938

- 2de Deutschland Rundfahrt (1ste 8ste etappe – 2de 2de etappe – 4de 1ste en 7de etappe - 10de 5de etappe)
- 2de Paris-Saint Etienne
- 11de Parijs-Tours

1939

1ste Parijs-Tours

1ste Parijs-Brussel

2de Parijs-Nice (1ste 4de etappe)

9de Ronde van Vlaanderen

1940

2de Omloop van de Vlaamse Gewesten

1941

2de Kampioenschap van Vlaanderen Koolskamp

3de Circuit de Belgique

8ste Omloop van de Vlaamse Gewesten

9de Schaal Sels

17de Ronde van Vlaanderen

1942

2de Waalse Pijl

2de "A Travers Paris"

4de Circuit de Belgique

4de Ronde de France (soort surrogaat voor de Tour de France)

7de Ronde van Vlaanderen

12de BK op de weg

1943

11de Waalse Pijl

13de Paris-Dijon

13de G.P de l'Auto

22ste Parijs-Roubaix

1944

5de Ronde van Vlaanderen

1946

3de Parijs-Nice (1ste in de 2de etappe)

4de Parijs-Roubaix

4de Parijs-Tours

7de Scheldeprijs

8ste Waalse Pijl

9de Gent-Wevelgem

13de Parijs-Brussel

Edgard De Caluwé

Geboren te Denderwindeke op 1 juli 1913 en overleden op 16 mei 1985.

Edgard was prof van 1933 tot 1947 en zou nadien eigenaar worden van een bloeiend autocarbedrijf in Ninove. De zaak werd later overgenomen door zoon Jacques en die maakte er een reisbureau van.

Toen hij in 1933 overstapte naar de profs werd hij niet voor niets de “koning van de onafhankelijken” genoemd. Hij won in 1933 bij de onafhankelijken zowel de Ronde van Vlaanderen, het kampioenschap van Henegouwen, Brussel-Luik als de Ronde van België waarin hij een merkwaardige prestatie leverde. In de etappe De Panne-Genk over 265 km., ontsnapte hij bij de start zelf en won de rit met 8'46" voorsprong.

De kop en de foto uit Het belang van Limburg⁹⁸

Zoals zo vele jonge renners uit de Denderstreek werd hij – door Karel Van Wijnendaele himself – aanbevolen bij Léon Veron, de sportdirecteur van Dilecta-Wolber. In zijn eerste volledig jaar als prof viel het iets minder mee⁹⁹ dan verwacht en Van Wijnendaele schreef in zijn gekende stijl: “*t Is in 1934 dat we Edgard Decaluwé te Parijs bij Sportbestuurder Veron gingen aanbevelen, als zijnde een renner met veelvuldige athletieke vermogens. Maar zijn eerste koersen als Beroepsrenner die min of meer tegensloegen, zoodat men het me te Parijs met een zeker spottertje door den neus wreef: - U weeral eens miskeken! ... Dan kwam Parijs-Brussel (1935 nvdr) (...) Gij hebt gelijk, zei Veron na afloop, Edgard is een kampioen ...*”¹⁰⁰

En de trein was inderdaad vertrokken voor Edgard, die in 1935 naast Parijs-Brussel ook nog Bordeaux-Parijs won. Uiteraard volgde ook nog een schitterende overwinning in de Ronde van Vlaanderen 1938 en verder vinden wij de naam van Edgard De Caluwé tot 1939 in de top tien van vrijwel alle klassiekers, ook die op het heuvelachtige parcours van de Ardennen.

Deze resultaten op de Ardeense wegen (ook bij de onafhankelijken) deden veronderstellen dat in hem ook een knappe ronderenner schulde, doch na twee opgaven wist Karel van Wijnendaele beter dan wie ook dat de Tour niet aan hem besteed was. Veelzeggend waren deze uitspraken van hem: “*Voor zoover of onze*

⁹⁸ © Archief “Het Belang van Limburg”, krant van 2 augustus 1933.

⁹⁹ Hoewel er toch een tweede plaats in Parijs-Brussel, een 7de plaats in Parijs-Tours en een 12de plaats in Parijs-Roubaix inzaten.

¹⁰⁰ Karel Van Wijnendaele, *Het rijke Vlaamsche wielerleven*. Snoeck-Ducaju & Zoon, Gent 1943, pag 327.

herinnering gaat, hebben we maar één maal in ons leven, één maal een renner aangeraden van op te geven. 't Was in de Ronde van Frankrijk, aan den voet van den Tourmalet. We vonden er Edgard De Caluwé langs den grond liggen, gevallen van uitgeputheid.

Hij was meer dan vermoeid en ongesteld, hij was ziek. Zijn mond die vertrokken was, en z'n oogen die zoo radeloos in den kop zaten. Wij meenden waarachtig – mag ik het belijden, Edgard? - dat hij aan 't sterven was, omdat zijn heele wezen zoo verwrongen was!

Later heeft hij weer zijne kandidatuur gesteld voor die Ronde. En hij mag het nu vernemen: 'k heb me altijd tegen zijne deelname verzet, omdat ik meende van er hem een dienst mee te bewijzen!'¹⁰¹

Misschien kon Van Wijnendaele hier beter zelf “mea culpa” slaan omwille van het feit dat hij iemand die pas overgestapt was naar de profs, op 21-jarige leeftijd liet debuteren in de zware Tour de France en meer van hem vergde dan zijn gestel aankon.

Terloops willen we ook nog de aandacht vestigen op de zeer dubieuze reputatie in het peloton van de toenmalige “soigneur” van de Belgische ploeg, Jef Beeckman. Hoewel er geen keiharde bewijzen van doping kunnen geleverd worden, waren een aantal inzinkingen van Belgische tourrenners (Maurice Dewaele in 1929, Rebry in 1932, De Caluwé in 1934 en Romain Maes in 1935) zo “deerniswekkend” dat men zich ernstige vragen kon stellen over de manier waarop deze jongens “geprepareerd” werden. Op een Duitse website wordt het verhaal van Rebry in het lang en in het breed uit de doeken gedaan en wordt Beeckman trouwens niet meer of niet minder dan als een “gifmenger” afgeschilderd.¹⁰²

Maar het palmares van Edgard de Caluwé bij de profs blijft hoe dan ook indrukwekkend.

- 1933 8ste NK weg België
- 1934 12de Parijs-Roubaix
- 1934 2de Parijs-Brussel
- 1934 7de Parijs-Tours
- 1935 8ste Ronde van Vlaanderen
- 1935 17de Parijs-Roubaix
- 1935 1ste Parijs-Brussel
- 1935 4de Parijs-Tours
- 1935 1ste Bordeaux-Parijs
- 1935 2de Landenprijs
- 1936 2de Ronde van Vlaanderen
- 1937 7de Parijs-Roubaix
- 1937 5de Parijs-Brussel
- 1937 3de Parijs-Tours
- 1938 43ste Milaan-San Remo
- 1938 1ste Ronde van Vlaanderen

¹⁰¹ Karel Van Wijnendaele, *Het rijke Vlaamsche wielerveen*. Snoeck-Ducaju & Zoon, Gent 1943, pag 380.

¹⁰² <http://www.ksta.de/html/artikel/1182933902692.shtml>.

- 1938 15de Parijs-Roubaix
- 1938 12de Parijs-Brussel
- 1939 31ste Luik-Bastenaken-Luik
- 1939 5de Waalse Pijl
- 1944 23ste Ronde van Vlaanderen
- 1945 11de Waalse Pijl
- 1945 16de Ronde van Vlaanderen
- 1945 7de NK weg België
- 1947 19de Parijs-Brussel

**Battant le record de l'épreuve avec une moyenne de 46 km. 800
le Belge Edgar de Caluwé enlève le 41e Bordeaux-Paris**

Moineau prend la seconde place devant Merviel, le plus redoutable adversaire du Belge

Les trois premiers de l'épreuve : de gauche à droite : Merviel de Caluwé et Moineau

Winnaar van Bordeaux-Parijs 1935 met een recordgemiddelde.
De Caluwé tussen Merviel en Moineau.¹⁰³

¹⁰³ Le Petit Journal (Paris) de.d. 20 mei 1935.

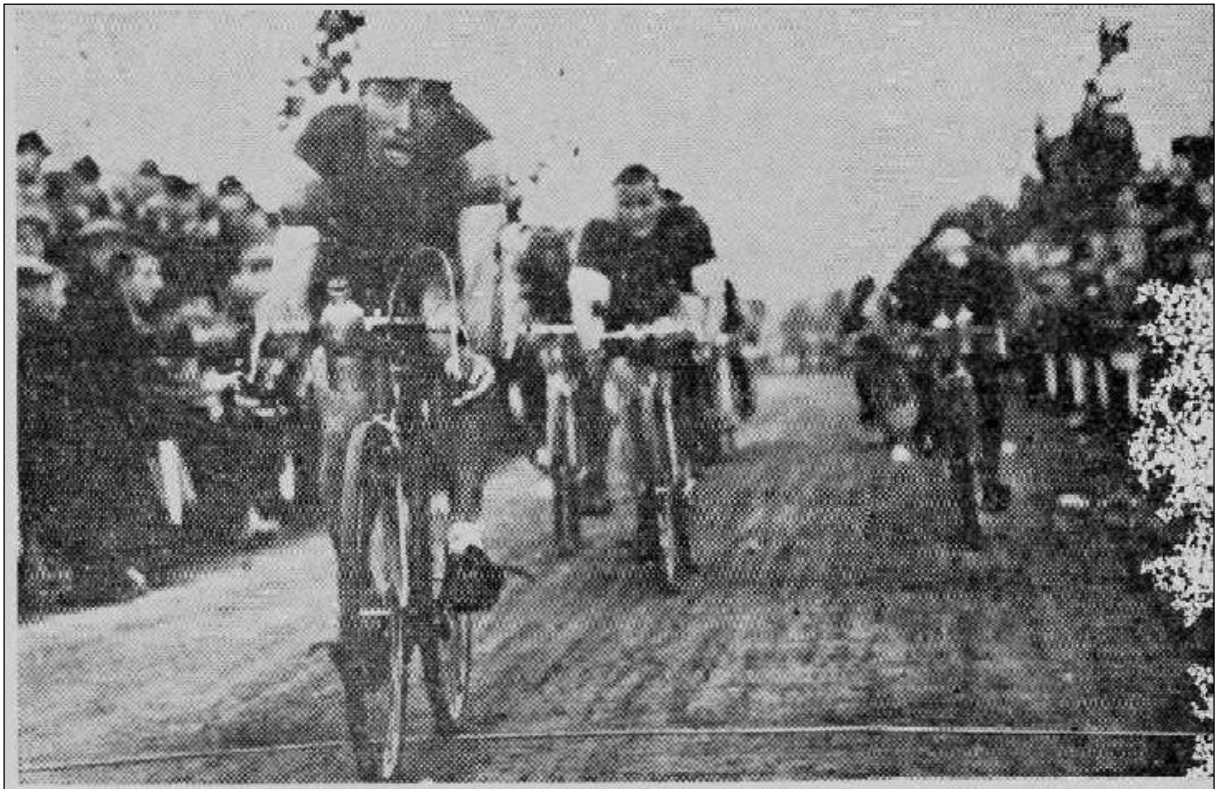
Joseph (Jef) Moerenhout

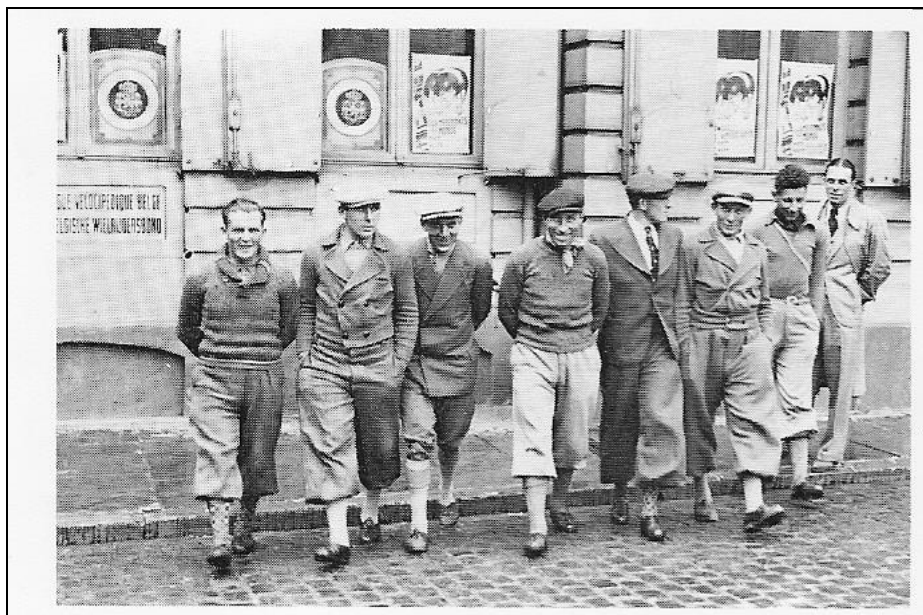
Jef Moerenhout werd geboren in Serskamp op 10 maart 1910, verhuisde nadien naar Lede en vestigde zich enkele jaren na het einde van zijn carrière, meer bepaald in 1953, als fietsenmaker in het Limburgse Koersel.

Jef Moerenhout begon te koersen in 1927 en werd beroepsrenner in 1932. Als junior won hij zestien koersen in 1931. In het koerswereldje noemden ze hem "Djille". In de koersen had hij doorgaans de zwaarste postjes vast. Hij verdedigde de kleuren van Dilecta, waarvoor ook Romain Gijssels, Edgard De Caluwé, Bernard Van Rijsselberghe, Hardiquet en Bonduel reden en het trekpaard Moerenhout moest steeds voor één van hen in de bres. "Djille" moest in zijn tijd ook vele grote ronden betwisten, niet als kopman, maar steeds als knecht. Kwam hij dan terug in het land dan ging hij des te onstuimiger zijn kans in de kermiskoersen, waarin het "elk voor zich" ging. Hij won er tot vijf gemiddeld in de dertien jaar dat hij beroepsrenner was en er was zelfs een seizoen dat hij negen overwinningen behaalde. Bij de verdeling van de beroepsrenners in een A- en een B-categorie in de tweede wereldoorlog, deed men hem het onrecht aan om hem in de B-categorie te plaatsen, maar hij maakte er zich spoedig uit los door het kampioenschap van België 1941 bij de B-renners te winnen.

Ondertussen was zijn populariteit in Lede zo groot geworden dat men sinds 1934 in Lede de "Groote Prijs Jef Moerenhout" organiseerde.

Een vergeelde foto van de overwinning van Jef in het BK voor profs B.

Jef als vierde van links, lid van de tourploeg in 1935.

Een greep uit het palmares van deze sterke bonk uit de Denderstreek

1931

3e in Nationaal Kampioenschap op de weg,

1933

17de Ronde van Vlaanderen

Opgave na val Ronde van Frankrijk

1934

38ste Parijs-Roubaix

3de Luik-Bastenaken-Luik

1ste in 2de etappe Ronde van België

3de in Scheldeprijs

3de in eindklassement Tour de l'Ouest

4de in BK op de weg

1ste in het kampioenschap van Vlaanderen in Koolskamp

1935

4de Ronde van Vlaanderen

Opgave Ronde van Frankrijk

3de in Eindklassement Circuit du Morbihan

1ste in Eindklassement Ronde van België, (3de in 1e etappe, 1ste in 3e etappe, 1ste in 6de etappe)

1936

11de Ronde van Vlaanderen

3de in Eindklassement Derby du Nord

1937

12de Ronde van Vlaanderen

23ste Parijs-Roubaix

10de Waalse Pijl (Bel)

1938

15de Ronde van Vlaanderen

1939

8ste Ronde van Vlaanderen

1939

7de BK op de weg

2de in 1ste etappe Deutschland Tour, Stettin

1940

19de Ronde van Vlaanderen

9de BK op de weg

1941

32ste Ronde van Vlaanderen

1ste in Nationaal Kampioenschap op de weg, B-Profes

1942

15de Ronde van Vlaanderen

8ste Waalse Pijl

1943

7de Ronde van Vlaanderen

10de Waalse Pijl

6de BK op de weg

1944

3de Ronde van Vlaanderen

11de 4 Waalse Pijl

3de in Omloop der Vlaamse Gewesten

1ste in Omloop der Vlaamse Ardennen Ichtegem,

1ste in Eindklassement Omloop van België (1ste in 1ste en 4de etappe)

1ste in Tour de Wallonie (BEL)

1945

4de Omloop Het Volk

13de Waalse Pijl

3de Ronde van Vlaanderen

3de Luik-Bastenaken-Luik

1946

2de in Tielt - Antwerpen - Tielt

3de in Elfstedenronde

Gustave Danneels

Ik heb niet kunnen achterhalen waarom Gustave Danneels, de drievoudige winnaar van Parijs-Tours en Nationaal kampioen op de weg, als Gentenaar voor minstens één jaar aansloot bij “de Denderstreek”, doch een foto liegt niet en dus hebben we het bewijs dat hij in 1934 als lid van de “Denderstreek” het Belgisch kampioenschap interclubs reed (samen met Robert Van Grootenbruele, Maurice Van Herzele, Peke Mathijs, André Verlinden en Remi Wijnant) en tweede eindigde. We kunnen hieruit dus besluiten dat hij als lid van de “Denderstreek” zeker zijn eerste overwinning in Parijs-Tours behaalde.

Bernard Van Rysselberghe: een ongeval maakte een einde aan zijn carrière

In de kranten van 2 februari 1936 konden de wielersliefhebbers volgend onheilspellend bericht lezen:

*BEROEPSRENNER BERNARD VAN RYSSSELBERGHE ERG GEWOND*¹⁰⁴

Dinsdag avond (= 28 januari) te Massemen was renner Bernard Van Rysselberghe behulpzaam met zekeren Omer De Bock om benzine te doen in den auto van renner Albert Billiet juist toen zij aangereden werden door een anderen auto. Van Rysselberghe en de garagist die bij hem stond werden erg gewond. Van Rysselberghe had een zware beenbreuk opgelopen. Deze breuk zou naar men vreest een noodlottigen invloed kunnen uitoefenen op de loopbaan van den renner.

¹⁰⁴ De Halle en de Poperingenaar 02/02/1936. IN BVL van 31/01/1936 wordt ook de naam de garagist zelf, een zekere Richard Timmerman, genoemd.

Drie weken later stuurde "Het Getrouwe Maldegem" wel nog volgend optimistisch bericht de wereld in¹⁰⁵:

Naard VAN RYSELBERGHE, die een drietal weken geleden het slachtoffer werd van een auto-ongeval, is reeds flink aan de beterhand, en alles laat vermoeden dat Naard nog niet voor de wielersport verloren zal zijn, wat wij voor hem en voor zijn vele vrienden van harte hopen.

Niets was minder waar en zo eindigde abrupt de schitterende carrière van Bernard ("Naard") Van Rysselberghe, geboren in Laarne op 5 oktober 1905.¹⁰⁶

Eerlijkheidshalve moeten we meegeven dat op dat ogenblik zijn hoogtepunt wellicht reeds voorbij was, want zijn laatste grote overwinning, een zege in de derde etappe van Parijs-Nice, dateerde reeds van 1933.

Maar we mogen zeggen dat "Naard in de jaren 1929 tot 1933 zijn voet naast de besten mocht zetten.

Bij zijn overstap naar de profs in 1929, werd hij onmiddellijk geselecteerd voor de Ronde van Frankrijk en hij slaagde er in om de 19de etappe te winnen van Metz naar Charleville. Hij klopte er in die orde Antonin Magne en Frans Bonduel.

Zijn gloriëdag beleefde hij in 1931 toen hij Bordeaux-Parijs op zijn naam schreef.

Bij het plaatsnemen achter de lichte motoren waren er zes leiders, Opperman, Frantz, van Rysselberghe, Bonduel, Gijssels en Vervaecke, dus niet de minsten. In Etampes, met een snelheid van om en bij de 60 km/uur (volgens de kranten van toen) rijden Gijssels en Van Rysselberghe aan de kop. In de buurt van Dourdan rijdt Romain voor de 3de keer lek. Naard acht zijn moment gekomen en gaat er alleen vandoor. Ondanks twee lekke banden en een valpartij wordt hij niet meer verontrust en wint de derby van de weg.

In zijn boek "Het Rijke Vlaamsche Wielerveven" geeft Karel van Wijnendaele tussen de regels mee dat deze overwinning het begin was van de zwanenzang van Bernard Van Rysselberghe, wanneer hij schrijft:

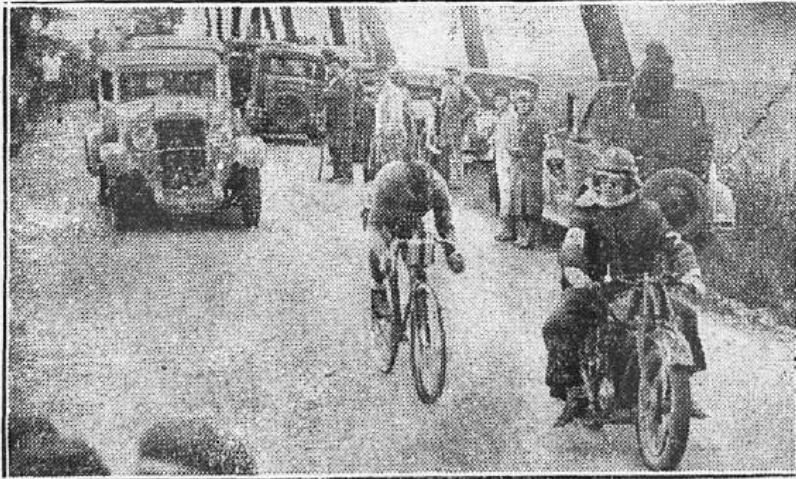
"Maar 'k heb toch den indruk dat de overwinnaar zich in die koers 'een deuk gegeven heeft'?... Want nadien?... Heeft hij nooit meer die hoogten gekend, die hij bereikte in vermelde Bordeaux-Parijs. Dat werk achter die moto's, dat zoo sloopend was! - Die moto's, zegde mij Mithouard eens, die zoo onverbiddelijk en zoo ongenadig konden zingen aan het lied van den zwaarsten arbeid! En ge waart verplicht van onverstoorbaar te luisteren en op te letten. Want het duwen op de pedalen, was nu eigenlijk nog niet het lastigste, en het meest sloopende werk, maar die gespannen

¹⁰⁵ Het Getrouwe Maldegem, 23 februari 1936.

¹⁰⁶ © SERGEANT (P.), CRASSET (G.) et DAUCHY (H.), Encyclopédie mondiale du cyclisme, tome 3, p. 1938.

aandacht op dat achterwiel, dat men nooit, al ware 't maar één enkele seconde, uit het oog mocht verliezen, op gevaar af van er tegen te rijden, en te vallen, dat? Dat was feitelijk het lastigste! En gaf vreeselijke pijnen in rug en lenden, ter oorzake van de stijve en onveranderlijke positie, die ge in te nemen had. En is 't soms niet bij dat sloopend werk, dat Van Rijsselberghe een deel zijner kunde en vermogen gelaten heeft?... Misschien wel!”

APRÈS LE 37e BORDEAUX-PARIS

(Photo Meurisse)

Van Rijsselberghe, le vainqueur, dans la côte de Dourdan, rejoint son entraîneur.

Le coureur belge Van Rijsselberghe a remporté le 37e Bordeaux-Paris

Twee foto's uit Bordeaux-Parijs¹⁰⁷

¹⁰⁷ Bovenste foto uit “Ouest-Eclair” van 1 juni 1931. Onderste foto uit “Le Petit Parisien” van hetzelfde jaar.

Een overzicht van de voornaamste resultaten van Bernard Van Rysselberghe:

1929 GP de la Meuse 1ste

1929 Parijs-Brussel 5^{de}

1929 Ronde van Frankrijk 1ste 19^orit

1929 Ronde van Frankrijk 14de eindstand

1930 Parijs-Roubaix 6de -

1930 Parijs-Tours 4^{de}

1930 Bordeaux-Parijs 6^{de}

1930 NK weg België 4de

1931 Parijs-Roubaix 28ste

1931 Parijs-Brussel 6de

1931 Parijs-Tours 8ste

1931 Bordeaux-Parijs 1ste

1931 2e etappe Circuit du Morbihan, Lorient 1ste

1933 3e etappe Paris - Nice, Avignon 1ste

1933 Bordeaux-Parijs 2de

1934 Parijs-Roubaix 20ste

1934 Parijs-Tours 15^{de}

1934 Paris - Bourgneuf 3de

1935 Paris – Vichy 3de

De oorlogsperiode: roeien met de riemen die men had – een aantal carrières gebroken

Met het uitbreken van de tweede wereldoorlog kwamen de renners in een wel “heel aparte” situatie terecht. In mei 1940 waren heel wat onder hen (bv Sylvère Maes en Marcel Kint) onder de wapens. Sommigen werden (kortstondig) krijgsgevangen genomen en enkelen sneuvelden jammer genoeg¹⁰⁸. Anderen dienden zich naar Frankrijk te begeven. Als gevolg van een bevel van de regering Pierlot, moesten alle jonge mannen tussen 16 en 35 jaar, zich immers met eigen middelen op weg begeven naar Frankrijk, ten einde niet in de handen te vallen van de oprukkende Duitse troepen. Zij zouden daar ingelijfd worden bij het CRAB (= centre de Recrutement de l’Armée Belge). Via verzamelcentra in Roeselare, Ieper en Poperinge begaven ze zich naar Frankrijk, maar door een onkundige leiding vanwege de Belgische regering bleef de ganse reserve, zo’n 150 000 à 200 000 man sterk, onbenut. Er werden wel enkele arbeidersbataljons opgericht, maar de meesten werden aan hun lot overgelaten, na een moeizame tocht per fiets of per trein.¹⁰⁹

In de krantenartikels uit die beginperiode van de oorlog vinden we dan ook enkel berichten over lokale renners van wie men op zoek is naar de verblijfplaats of die na enkele weken terugkeerden naar huis.

Zo lezen we in de krant van 15 juni 1940:¹¹⁰

Door het feit dat er snel een capitulatie kwam, dat de Duitse bezetter zo snel mogelijk naar een normaal dagelijks leven terug wilde en dat ook de collaborerende bewegingen hier voorstander van waren, trachtte men zo snel mogelijk en zo goed en zo kwaad als het ging de wielervedrijvigheid te hervatten.¹¹¹

Voor zover we konden nagaan had op 14 juli 1940 de eerste profkoers na de capitulatie plaats, namelijk in Mechelen (met als winnaar Staf Van Overloop).

In het eerste oorlogsjaar waren er ook reeds profkoersen in Wetteren, Denderleeuw, Aalst, Lede en Wichelen.

¹⁰⁸ Zoals Karel Clapdorp die op 17 mei sneuvelde in Dendermonde, Louis Rolus en Michel D’Hooghe.

¹⁰⁹ DE VOS(L.), DECAT (F.), Mei 1940, van Albertkanaal tot Leie, deel 10 in de reeks “België in de tweede wereldoorlog”, dnb/Pelckmans, pag. 94.

¹¹⁰ © Het Algemeen Nieuws van 15 juni 1940.

¹¹¹ Zo vinden we in oorlogskranten terug dat het Antwerps sportpaleis op 21 juli opnieuw zijn deuren opende en dat ook op de pistes van Maldegem en Walem de bedijvigheid hervat werd eind juli. Vanaf eind juni waren er ook weer de eerste koersen voor juniors en nieuwelingen.

Vanaf 1941, al dan niet ingericht door de VWB in plaats van de BWB, kwamen er steeds meer regionale wedstrijden en streden ook de mannen uit de Denderstreek opnieuw voor de prijzen (vaak in natura).

Zij die vaak in de prijzen reden waren Sylvain Grysolle uit Wichelen, Miel Faingnaert uit Sint-Martens-Lierde (over deze twee kan u meer lezen in volgend hoofdstuk), Jef Moerenhout en Maurice Van der Elst uit Aalst, evenals zijn bijna naamgenoot Jef Van der Helst uit Hofstade, Albert Bruylandt uit Denderwindeke, Maurice Van Herzele, vrij sporadisch Albert Ritserveldt en Michel Hermie en op het einde van de oorlog de jongeren Miel Rogiers uit Aalst, Rikske Renders uit Hekelgem zonder Jules Bury uit Idegem te vergeten.

Ook de jonge Roger Gyselinck uit Wetteren kwam af en toe reeds zijn neus aan het venster steken, evenals Martin Vandenbroeck uit Lebbeke.

Enkele renners uit de oorlogsperiode willen we iets nader belichten op de volgende bladzijden.

Albert Ritserveldt: verhinderde de oorlog een mogelijke tourzege?

Wie bij de jeugd drie maal kampioen van België wordt (nieuwelingen, 1933 in Denderwindeke, juniors, 1936 in Dolhain en onafhankelijken, 1937 in Floreffé) heeft duidelijk iets in zijn mars en dat bewees Albert Ritserveldt vanaf zijn overgang naar de profs eind 1937.

Hij werd geboren in Ophasselt op 13 oktober 1915, huwde met de dochter van Oscar De Vleeschauwer, stichter van het fietsmerk Schrapnell en overleed op 11 maart 2002.

In 1939 behaalde Albert een prachtige overwinning in Luik-Bastenaken-Luik en toen was het maar al te duidelijk over welke klimmerscapaciteiten hij beschikte. Karel Van Wijnendaele aarzelde dan ook niet om hem te selecteren voor de Belgische B-ploeg voor de Ronde van Frankrijk. En Albert ontgoochelde niet met een schitterende negende plaats en een derde plaats in het bergklassement.

We laten Karel Van Wijnendaele zelf aan het woord over Albert Ritserveldt:¹¹²

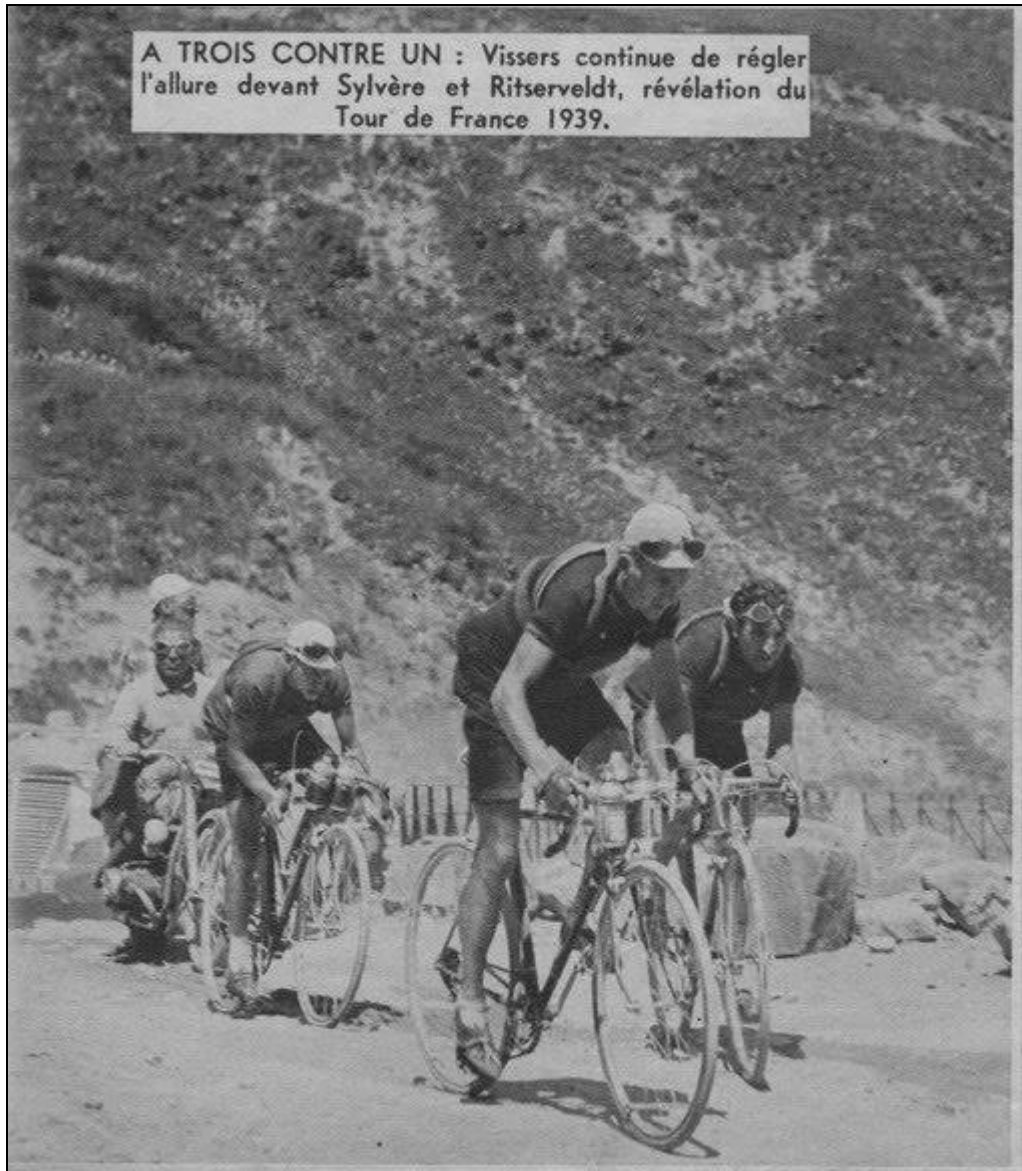
“Ritserveldt was nog met niemand te vergelijken, maar we schreven toen van hem: zelden zagen we een renner die met zoveel onderscheiding, zijn eerste examen van klimmer aflegde. Onder dat oogpunt herinnerde hij aan Bottechia. (...) Ritserveldt staat tussèn de twee: hij heeft iets van de vluggen tred van Vissers, en wat van het getemperd staal van Maes. Ik zie hem nog aan het Aubisque gebergte beginnen. Velen waren er niet meer bij. Acht of negen. Hij was de « benjamin »: de jongste. De kop in de lucht en de ogen in de verte, als wou hij zeggen: is het maar dat? Dan die krachttoer. Disseaux roept op hem. Ritserveldt wacht. Hij meent immers, dat het zo moet; Want hij is van zuiver klokspijs gemaakt. Maar Vlaeminck die zegt: “Geen van ons beiden die mee kan. Ga je gang!” Toen sprong Ritserveldt weg, met de dartelheid van iemand die nog jong is, jong en gezond, en die niet goed weg weet met de macht van zijn klimmerskunde, die in hem te kriebelen zit. Hij sprong en hij kwam met de slag tot bij Vietto en Sylveer Maes, twee grootmeesters van de bergen. Een meesterwerk voor een leerling. Maar dat scheen hem niet voldoende. Met de blik mat hij de afstand tussen hen en Vissers, die voorop lag: “Mag ik ?” Hij vroeg het met zijn ogen, “of hij die ook halen mocht”. En in die vraag lag het bewustzijn van zijn kunnen en vermogen. Van dat athletiek vermogen waarmee men Rondes van Frankrijk wint. Wat is het jammer geweest voor Ritserveldt dat die oorlog kwam.”

Wij zullen inderdaad nooit weten wat de carrière van de man uit Ophasselt zou gegeven hebben indien de tweede wereldoorlog niet was uitgebroken. Ik voeg er graag nog deze anekdote aan toe. Op het ogenblik dat hij leider was in de aartsmoeilijke Ronde van Catalonië moest op 10 mei 1940 de hele Belgische ploeg naar huis

¹¹² Karel van Wijnendaele, “Mensen en dingen uit de Ronde van Frankrijk”, Lannoo, Tielt, 1948, pp. 186-187.

terugkeren omdat, door het uitbreken van de oorlog, alle mannen aan de militaire verplichtingen dienden te voldoen.

Tijdens de tweede wereldoorlog bleef Albert actief in het lokale circuit, maar zijn grote liefde, het rondewerk, kon hij niet meer beoefenen. Toen Jacques Goddet in 1947 de draad van de Tour weer opnam, was de tijd van Albert Ritserveldt voor het zware labeur in de Tour reeds voorbij. Hoe spijtig ...

Een bijna vergane foto uit de Tour 1939¹¹³

¹¹³ © Le Miroir des Sports - 29 Juillet 1939 - N°1079.

Een greep uit het rijke palmares van Albert Ritserveldt

- 1933 1ste Nationaal Kampioenschap op de weg, Nieuwelingen)
- 1936 1ste Nationaal Kampioenschap op de weg, Junioren
- 1937 3de Ronde van Vlaanderen, Onafhankelijken, Zottegem
- 1937 2de Gent - Wevelgem, onafhankelijken
- 1937 1ste Nationaal Kampioenschap op de weg, Onafhankelijken,
- 1938 54ste Parijs-Roubaix
- 1938 13de Parijs-Tours
- 1938 17de Luik-Bastenaken-Luik
- 1938 8ste NK weg België
- 1938 3de 4e etappe deel b Ronde van België, Liège
- 1938 3de 5e etappe Ronde van België, Brussel
- 1938 2de Eindklassement Ronde van België
- 1939 19de Parijs-Brussel
- 1939 9de Parijs-Tours
- 1939 1ste Luik-Bastenaken-Luik
- 1939 9de Ronde van Frankrijk, eindstand
- 1939 3de 9e etappe Tour de France, Toulouse
- 1939 3de Bergklassement Tour de France
- 1939 5de NK weg België
- 1940 1ste Kampioenschap van Oost-Vlaanderen, Cyclocross
- 1940 1ste 6de etappe Volta Ciclista a Catalunya
- 1940 14de NK weg België
- 1941 14de Ronde van Vlaanderen
- 1942 5de Waalse Pijl
- 1943 3de GP de Wallonie, Charleroi
- 1943 20ste Ronde van Vlaanderen
- 1943 40ste Waalse Pijl
- 1943 28ste Luik-Bastenaken-Luik
- 1946 19de NK weg België
- 1947 39ste Luik-Bastenaken-Luik
- 1947 1ste Trophée du Journal d'Alger
- 1948 44ste Parijs-Brussel
- 1948 29ste Ronde van Vlaanderen
- 1948 20ste Gent-Wevelgem (Bel)

In le Miroir des Sports maakte men voor de Tour zelfs een vergelijking met Georges Ronsse¹¹⁴

¹¹⁴ © Le Miroir des Sports - 29 Juillet 1939 - N°1071.

Georges D'Haese, zo'n schitterende start, zoveel moois beloofd en zoveel tegenslagen¹¹⁵

De op 3 maart 1921 in Bambrugge geboren Georges D'Haese behoort zowat tot een aparte categorie. Toen zijn wielprestaties tot volle ontplooiing moesten komen, werd hij geconfronteerd met de oorlogsjaren zodat hij noodgedwongen de in hem gestelde beloften nooit heeft kunnen waarmaken.

Nochtans waren alle elementen aanwezig om een grote kampioen te worden, maar hij werd op verschillende vlakken geremd wat niet wegneemt dat hij een plaats mag opeisen tussen de besten van zijn tijd. In die tijdspanne heeft elke wielervanliefhebber kunnen ervaren dat Georges D'Haese uit het goede hout gesneden was en iedereen uit zijn rennerstijd beaamt dat hij een vermaarde coureur was en niet moest onderdoen voor bepaalde wielrenners die meer naam verworven hebben.

Zijn eerste officiële overwinning behaalde hij op elfjarige leeftijd te Oombergen waar in en rond de prachtige beukendreef een soort ploegkoers georganiseerd werd tussen Bambrugge en Oombergen. Het was een wedstrijd tussen jongeren, vrienden onder elkaar, maar toch won Georges D'Haese hier zijn eerste palm.

Met deze wedstrijd was het koersen echter voorlopig stopgezet en bleef het fietsen beperkt tot de dagelijkse ritten naar Aalst waar hij school liep, Toch had hij zonder medeweten tussendoor een paar wedstrijden gereden waarvan hij er één won en de andere op de tweede plaats eindigde,

Toen verplichtte men hem thuis wijselijk om met het koersen nog wat te wachten gezien zijn jeugdige leeftijd. Hij kreeg dus toestemming om met de wielrennerij echt te beginnen toen hij 15 jaar oud was. Hij deed in 1936 zijn debuut bij de "onderbeginnelingen" en behaalde zes overwinningen en eindigde tien keer op de tweede plaats,

Het in hem gesteld vertrouwen van talrijke supporters zou niet bedrogen worden want het jaar daarna, in 1937 en in dezelfde categorie, behaalde hij maar liefst twintig

¹¹⁵ Foto uit Coups de Pédales nr. 19, juni-augustus 1990.

overwinningen. Op zijn palmares stonden ook nog 10 tweede plaatsen en hij klasseerde zich daarnaast nog ettelijke keren bij de allerbesten.

Op het einde van dit wielerseizoen stapte hij over naar de nieuwelingen en was vlug ingeburgerd in deze hogere reeks want hij kaapte nog enkele ereplaatsen weg voor de winterstop. Ook al was een overwinning nog niet in zijn bereik, dan zou hij na de winter voor sensatie zorgen.

Belgisch kampioen

Wie gedacht had dat D'Haese het moeilijk zou hebben bij de nieuwelingen, kwam bedrogen uit want bij deze oudere groep reed hij van overwinning naar overwinning. In 1938 kende hij trouwens zijn beste seizoen, niet alleen met 36 overwinningen maar met daarbij nog twee kampioenstitels, nl. die van Oost-Vlaanderen te Outer en de nationale trui te Merksem.

Voor het kampioenschap van België had hij al tien koersen gewonnen, o.a. in Aalst, Zottegem, Mere en Erondegem. Hij mocht dus wel bij de kanshebbers voor de zege gerekend worden. In juli 1938 heeft hij het dan ook waar gemaakt in Merksem waar hij ruim veertig andere renners in de spurt klopte. Op één kilometer van de aankomstlijn zat hij in een verloren gewaande tiende of twaalfde positie, heeft er zich stilaan uitgewrongen en op 300m zat hij al vijfde; toen zag hij al het spandoek aan de aankomst hangen ging hij in de laatste 150m zijn vier voorgangers voorbij en met een volle lengte versloeg hij het ganse pak. Het was feest in Merksem voor de Bambrugse supporters waarvan sommigen met een speciale autocar de verplaatsing gemaakt hadden. Nadien was er een viering in Bambrugge zelf.

Gedurende de maand augustus ging Georges D'Haese nog enkele criteriums rijden om in september over te stappen naar de junioren. Ook hier zou hij zijn stempel drukken op de wielrennerij maar dan met een zeer moeilijke beginperiode want na een paar maanden sloeg het noodlot voor de eerste maal toe in het leven van de man uit Bambrugge.

Hij werd door ziekte geplaagd met het gevolg dat hij praktisch niet presteerde en zelfs een tijd niet kon koersen. De nasleep van zijn ziekte duurde ook bijna heel het volgende seizoen zodat hij zich in 1939 met slechts twee overwinningen tevreden moest stellen. Dat waren lichtpunten maar toch begonnen de supporters aan zijn talent te twifelen. Menigeen liet hem in de steek en keek reikhalzend uit naar een ander idool maar gelukkig waren er nog genoeg die in zijn kwaliteiten als renner geloofden en hem trouw bleven in zijn slechte periode.

Georges D'Haese bewees dat zijn slechte prestaties werkelijk aan zijn ziekte te wijten waren. Met alle moed, die hem eigen was, begon hij op de wintervelodroom te trainen. Hiervoor reed hij regelmatig naar Brussel want ook hier was hij al een gekende figuur en hij zou er later nog meer faam verwerven tijdens de ploegkoersen waaraan hij veelvuldig deelnam.

De oorlogsjaren

De resultaten lieten niet lang op zich wachten en in 1940 won hij zijn eerste vijf wedstrijden bij de junioren. Gedurende dit wielerseizoen werd hij als de beste renner in zijn categorie geklasseerd en ontving hiervoor de Nationale Trofee der Junioren in 1940. In dit regelmatigheids criterium had hij toen 57 punten behaald voor zijn naaste rivalen Richard Blendeman, 50 punten, Valère Ollivier 36 punten en o.a. Decin en Desimpelaere. Op zijn uitgebreide palmares komt een overwinning voor die hij in Mere behaalde. Hij won er grandioos met twee minuten voorsprong op Govaerts, Ollivier en Desimpelaere. Hij behaalde ook de zege in Grobbendonk, Strijpen, Sint-Niklaas, Overboelare en het criterium te Aalst (voor Blendeman, Slagmulder en Stan Ockers). In het kampioenschap van Oost—Vlaanderen was hij vijfde.

In feite was Georges D'Haese een veelzijdige renner want ook op de wielervedstrijd moest men met hem rekening houden. In de winter van 1940 vormde hij ploeg met Lucien Acou, de latere schoonvader van Eddy Merckx, met wie hij twee overwinningen boekte in ploegkoersen van 50 km. De oudere Acou stapte echter over naar de beroepsrenners en Georges D'Haese vormde dan nog even ploeg met Casier met wie hij ook een wedstrijd won.

Het was dus niet gelogen wat een sportjournalist begin 1940 geschreven had : *“Op de wielervedstrijd heeft hij heel wat geleerd. Hij kan een koers beleggen, maar zal daarom het zware werk niet aan zijn collega's overlaten. Wanneer hij in vorm is wil hij rijden, moet hij vechten en dit seizoen zullen we D'Haese zich weer met de vuisten een weg zien banen naar de beroemdheid”*.

Georges beschaamde deze voorspelling niet en bewees dat hij alle werk aankon, zelfs de combinatie tussen piste- en wegwedstrijden. In 1941 klopte hij niemand minder dan de snelheidskampioen van België over 10 km op eigen kracht, Daarnaast won de Bambruggenaar nog een vijftal koersen op de weg. In de zeer belangrijke wedstrijd Brussel-Gosselies vergiste hij zich bij het binnenrijden van de piste van weg en eindigde slechts tweede achter Albert Van Laere, maar in het inrichtend blad “Les Sports” werd hij toen in alle termen geroemd als de morele overwinnaar voor zijn uitzonderlijke prestatie en men vergeleek hem zelfs met een ander oertalent met name Jef Demuysschere. Verder behaalde hij nog talrijke ereplaatsen in belangrijke koersen waar gerenommeerde renners aan deelnamen.

Beroepsrenner

Het moet gezegd dat de Bambruggenaar in moeilijke omstandigheden moest koersen, want de oorlogsjaren waren niet bepaald gunstig voor jonge renners in volle opgang. Vaak ontbrak hen de kracht om een dergelijke stiel uit te oefenen maar toch stapte hij in 1942 over naar de beroepsrenners.

Hier nam hij plaats tussen een hele groep gereputeerde coureurs maar dat schrikte hem niet af. Men vond hem steeds terug op een ereplaats maar een overwinning werd hem door het noodlot meestal ontfutseld. Maar in Sint-Gillis-Dendermonde was het dan zover toen hij de plaatselijke vedette Frans Bonduel en Petrus Van Verre in de spurt klopte. In hetzelfde jaar leverde hij ook nog een glansprestatie in de vierde Karel Kaersprijs aan het station van Erpe-Mere. Het kruim van de toenmalige wielrennerij was er vertegenwoordigd. Uiteindelijk was het de jonge Rik Van Steenberghe die de spurt won voor Marcel Kint en Georges D'Haese.

In 1943 won hij nog twee koersen en behaalde hij nog enkele ereplaatsen.

Toch zou het einde van dit oorlogsjaar weinig hoopgevend zijn voor de Bambruggenaar want hij moest onderduiken voor de Gestapo en van wielrennen kwam niets meer in huis. Lang duurde dit niet maar intussen was het wielervedstrijd voorbij en moest hij wachten tot in 1944 dat al evenmin denderend verliep. Nochtans hadden de gebeurtenissen niet erg veel aan zijn vorm geschaad maar toen moest hij voortdurend met tegenslagen afrekenen zoals valpartijen en talrijke bandbreuken. Dit lag allemaal aan de basis dat, van de 17 wedstrijden die Georges D'Haese in 1944 reed, hij er slechts drie vooraan kon beëindigen maar er hiervan toch twee won. Er was dus zeker geen gebrek aan klasse en de vele tegenslagen konden hem niet ontmoedigen maar nog net voor het eindigen van de oorlog moest hij opnieuw onderduiken met alle gevolgen vandien.

Naoorlogse periode

Het einde van de oorlog betekende niet het einde van de tegenslagen van Georges D'Haese. Nochtans zag hij de toekomst hoopvol tegemoet. Hoewel hij meerdere ereplaatsen behaalde, o.a. vierde in Brussel-Everbeek, tiende in Waregem, derde in Helderghem, liet een overwinning op zich wachten maar die zou er waarschijnlijk

gekomen zijn indien hij niet zijn legerdienst had moeten vervullen. Hiervoor werd hij voor een paar maanden naar Ierland gestuurd en tot overmaat van ramp verloor hij zijn vader, die altijd zijn vurigste supporter geweest was. In 1946 hervatte D'Haese het koersen maar het vlotte evenwel niet zoals hij verwachtte. Moreel ontredderd en ontmoedigd door al die tegenslagen staakte hij het koersen ondanks nog een tweede plaats te Zottegem en enkele ereplaatsen die voor hem onvoldoende waren omdat hij wist dat hij meer in zich had maar steeds door allerlei omstandigheden geremd werd.

In 1951 trad het Bambrugse idool in het huwelijk en het was vooral op aandringen van zijn vrouw dat hij het koersen hervatte. In mei van dit jaar hernam hij de training en het ging weer goed met enkele ereplaatsen op het palmares. Het noodlot achtervolgde hem echter want een valpartij schakelde hem nogmaals uit en hij kon de rest van het wielerseizoen vergeten. Deze tegenslag was er te veel aan want dit betekende opnieuw een paar maanden uit de beweging en geen inkomen wat voor een jong gezin niet bevorderlijk was voor het moreel.

Op dertigjarige leeftijd betekende dit meteen het einde van een – alles in acht genomen — mooie wielersloopbaan die weliswaar te veel doorkruist werd door tegenslagen.

Velen zullen opperen dat Georges D'Haese niet de enige was die geremd werd door de oorlog en andere tegenslagen. Ik kan dit enkel beamen, doch wanneer ik zo lang bleef stilstaan bij deze renner dan is het omdat uit gesprekken met oudere wielersliefhebbers, die hem zien rijden hebben, blijkt dat hij werkelijk een uitzonderlijk talent geweest is en alles in zich had om een hele grote te worden.

1942: Twee Belgische Kampioenen voor SC Denderstreek in volle oorlogsperiode

Marcel Boumon

Inderdaad, op 21 juni 1942 behaalde een stoere bonk uit Sint-Antelinks de nationale titel bij de liefhebbers, door in een machtige spurt de Brusselaar Charles Terry te verslaan.

Ook van Marcel Boumon, geboren op 25 september 1919, kunnen wij zeggen dat zijn beste jaren in volle oorlogsperiode vielen en dat hij in die jaren nauwelijks de gelegenheid kreeg om buiten het circuit der regionale wedstrijden te treden. Maar in dat circuit was hij dan ook één van de beteren, ook nog verschillende jaren na de oorlog.

Zo won hij in 1943 vier profkoersen en in 1945 zelfs vijf.

Maar voor de echte top, zelfs in België, kwam hij na 1945 duidelijk iets te kort.

Na zijn rennerscarrière opende hij een alom gekend café in Erembodegem-Terjoden. Dit café werd de ontmoetingsplaats voor alle wielersupporters uit de Denderstreek en de foto hierboven sierde ook de muur achter de toonbank.

Ook de jaarlijkse profkoers in Terjoden kreeg de naam "Grote Prijs Marcel Boumon".

Een overzicht van zijn overwinningen en ereplaatsen in grote wedstrijden:

- 1942 1ste Nationaal Kampioenschap op de weg
- 1943 1ste Stadsprijs Geraardsbergen
- 1943 1ste Aaigem
- 1943 1ste Haaltert
- 1943 1ste Wichelen
- 1944 1ste Erwetegem
- 1945 3de Sint-Lievens-Houtem
- 1945 3de Willebroek
- 1945 3de Ninove
- 1945 1ste Opwijk
- 1945 1ste Sinaai
- 1945 1ste Veurne
- 1945 1ste Outer
- 1945 3de Haaltert
- 1945 2de Machelen
- 1945 2de Wichelen
- 1945 1ste Aaigem
- 1945 15de Omloop Het Volk
- 1945 7de NK weg België
- 1946 1ste Strijpen
- 1946 3de Sint-Denijs-Westrem
- 1946 18de Ronde van Vlaanderen
- 1946 8ste Luik-Bastenaken-Luik

1946 19de NK weg België
 1947 2de Omloop van West-Vlaanderen
 1947 3de Zottegem - Dr Tistaertprijs
 1947 3de Aaigem
 1947 3de Nieuwerkerken Aalst
 1948 1ste Oudenaarde
 1948 3de Sint-Lievens-Houtem
 1948 10de Luik-Bastenaken-Luik
 1949 17de Omloop Het Volk
 1949 52ste Ronde van Vlaanderen
 1950 1ste Erembodegem-Terjoden
 1950 2de Schelde-Dender-Leie, Aalst
 1951 1ste Ninove
 1951 1ste Bierbeek
 1951 3de Scheldewindeke
 1951 1ste Oudenaarde
 1951 18de Ronde van Vlaanderen
 1951 11de Parijs-Brussel
 1951 26ste Luik-Bastenaken-Luik
 1952 2de Schelde-Dender-Leie, Aalst
 1952 3de Melle
 1952 3de Pamel
 1952 17de Omloop Het Volk

De aankomstfoto van het BK in 1942¹¹⁶

¹¹⁶ © Coups de Pédales, n° 20, september-oktober 1990, p. 14.

In het boek van Achiel Van Den Broeck, “De miljoenenfiets van Rik van Steenbergen”, heeft de auteur het over de pistekwaliteiten van de jonge Van Steenbergen en zo schrijft hij over het jaar 1942:” Met Jaak Engelen verloor hij bijna geen enkele ploegwedstrijd”.¹¹⁸

We weten dat Achiel, zeker wanneer het Rik Van Steenbergen betreft, niet bang was van wat overdrijving, maar bij het bekijken van de uitslagen van de jaren 1942 en 1943 moeten we toch besluiten dat hij vrij dicht bij de waarheid zat met deze bewering.

We kunnen gerust zeggen dat in de oorlogsjaren, Jacques (dit is zijn officiële voornaam) Engelen, geboren in Geraardsbergen op 23 juni 1923, bij de jeugd één van de beste, zoniet de beste pistier van België was.

In 1942 werd hij inderdaad Belgisch kampioen bij de amateurs in zuivere snelheid, nadat hij ook vijfde was geworden in het Belgisch kampioenschap op de weg.

Een aantal krantenartikels uit die periode bevestigen de overmacht van de man uit Geraardsbergen.

De WEDSTRIJDEN Zondag in het Wintervelodroom van BRUSSEL verreden, brachten twee jonge renners op het voorplan van wie we in de toekomst nog heel wat zullen té hooren krijgen

De eerste noemt JAAK ENGELLEN, die er niets beters op vindt dan al de reeksen van het Omniumkampioenschap voor Jongeren, in de wacht te slepen. Die Engelen is een kerel met een geweldige toekomst en legt er op aan een zeer groot omniumspecialist te worden. Saen klasseerde zich tweede, Vanden Broeck derde en Blomme vierde.

Het Getrouwe Maldegem 14 maart 1943

“In het GENTSCHE KUIPKE speelden de Antwerpenaars verleden Zondag heer en meester. Zoo wonnen KAERS—BRUNEEL den ploegkoers en klopten KAERS—COOLS het record van den kilometer en veroverde JAAK ENGELLEN met zijn gewoon meesterschap het Omniumkampioenschap voor juniors.

Om met het omnium voor juniors te beginnen, moeten we zeggen, dat Jaak Engelen, weer eens ongenaakbaar was en dat hij alles won wat hem werd voorgeschoteld.

¹¹⁷ Met dank aan collega wielerverzamelaar Jozef Hamels voor de foto.

¹¹⁸ Achiel Van Den Broeck, “De miljoenenfiets van Rik van Steenbergen, de Brauwere, Wilrijk, 1966, p. 31.

Neen... de tegenstrevers die men hem in de reeks der jongeren nog voorschotelen kan, zijn niet van zijn gehalte en kunnen hem hetzij in achtervolging, in snelheid of hetzij in om het even welke vertakking, niet van de overwinning afhouden. Martin Vanden Broeck was tweede, Mielke Blomme derde en Saen vierde. We meenen dat het tijd wordt dat Jaak Engelen beroepsrenner wordt."

Het Getrouwe Maldegem, 21 maart 1943

De week nadien kondigde dezelfde krant hem aan als deelnemer aan een meeting in de velodroom van Maldegem en dan lezen we:

ENGELLEN van Geeraardsbergen, die in den velodrom van Gent verleden Zondag, al zijne tegenstrevers wist te vloeren en zeker wel de béste Belgische junior van het oogenblik is op piste.

Een week later lezen we na een meeting in Brussel

Daarna was het de beurt aan JAAK ENGELLEN om een aanval te doen op het rekord der 500 met. Iets waarin de jonge kampioen ten andere ten volle geslaagd is. Engelen reed de 500 meter in 30 sec. 2/5 terwijl het oud record 31 seconden was. Dit bewijst nog eens duidelijk dat Engelen geroepen is om in de meest nabije toekomst een zeer groot kampioen te worden.

Jaak Engelen haalde ook enkele puike resultaten op de weg. Zo vinden wij hem in 1943 als winnaar terug in Sint-Lievens-Houtem en Strijpen bij de juniors. Op 26 juni 1943 stapt hij over naar de profs B en wordt nog tweede te Eeklo en derde te Rebecq. In 1944 kreeg hij een profcontract bij Trialoux-Wolber en eindigt hij o.a. 18de in de Ronde van Vlaanderen.

Doch zijn toekomst lag duidelijk op de wielervedbanen... maar hij kon het meesterschap dat hij bij de jeugd ten toon spreidde, nooit bevestigen bij de profs.

Waarom? Misschien moeten we de uitleg tussen de lijnen van dit krantenartikel uit 1946 zoeken:

Een jonge renner, die reeds goede dingen deed in omnium, is Jaak Engelen, die in Brussel reeds een paar omniums won, doch jammer genoeg telkens met een anderen ploegmakker. Waarom trachten de winterbanen niet jonge omniumploegen te ontdekken en een element als Engelen niet een vasten en sterken koppelgenoot gegeven ?

Het was inderdaad niet makkelijk om zich in het pistewereldje een weg te banen tussen de gevestigde waarden, die niet graag een nieuwkomer in de koek zagen delen.

Eind 1945 is er even sprake geweest om het jeugdkoppel Van Steenberg-Engelen bij de profs te herenigen, doch dit ging uiteindelijk niet door.

Spijtig genoeg beperken de uitslagen van Jaak Engelen zich bij de profs dan ook tot enkele overwinningen in lokale pistemeetings, enkele verre ereplaatsen in zesdaagsen, enkele prijzen in kermiskoersen op de weg en tot een 3de plaats in het BK achtervolging in 1946.

Na zijn wielervedbaan nam hij het schoenenbedrijf van zijn schoonouders over. Jaak Engelen behaalde ook een vliegbrevet als piloot en bezat persoonlijk een CESSNA (klein eenmotorig vliegtuigje voor twee personen).

Hij overleed in Sint-Agatha-Berchem op 17 september 2010.

De periode 1945-1950: twee renners, gehard door de oorlog, winnen Vlaanderens mooiste als bekroning van hun doorzettingsvermogen

Emile Faingnaert¹¹⁹,

Ik heb lang getwijfeld om bij de renners van KSC Denderstreek de figuur van “Miel” Faingnaert te behandelen, omdat ik uit geen enkel document kon uitmaken dat hij wel degelijk ooit in de groen-zwarte trui zou gereden hebben ... tot het “toeval” mij ter hulp kwam en ik de deelnemerslijst voor het criterium van Aalst in 1947 vond in een oude krant. En daar las ik warempel¹²⁰

6. DENDERSTREEK : groen-zwart) :
Emiel Faingnaert, Kamiel Beekman,
Marcel Boumon, Jef Van der Helst,
Jef Meert en Jules De Poorter.
INVALLERS : Ardijns, Van Elsué,
Kam. Sandaert, Van Impe, Pé Matthys
en Albert Van Herzele.

We kunnen dus met zekerheid stellen dat de crack uit Sint-Martens-Lierde ooit heeft rondgereden in de kleuren van SC Denderstreek.

Emiel Faingnaert (en niet Faignaert) werd geboren in Sint-Martens-Lierde op 10 maart 1919. Van beroep was hij kasseilegger en hij werd eigenlijk vrij laat wielrenner. De “overlevering” leert ons dat het zijn zus zou geweest zijn die hem in 1937 een fiets kocht om hem toe te laten wielrenner te worden. In elk geval miste hij zijn debuut bij de

¹¹⁹ met dank aan collega wielerverzamelaar Jozef Hamels voor de mooie foto.

¹²⁰ De Gazet Van Aalst van 14 augustus 1947, pagina 4.

nieuwelingen niet, want in 1937 won hij 15 wedstrijden bij de beginnelingen (hij werd ook 7 keer tweede en 10 keer derde).

In 1938 en 1939 was hij soldaat. Hij kon dus aan weinig wedstrijden deelnemen, maar hij won als junior toch de prestigieuze Paasprijs in Hekelgem (Briek Schotte werd toen tiende).

In 1940 waagde hij de stap naar de beroepsrenners en ... de oorlog brak uit. Wanneer we dus kunnen spreken van een carrière die gebroken werd door de oorlog, dan is het zeker die van Miel Faingnaert.

Toch slaagde hij erin om een contract te krijgen bij Groene Leeuw en hij ontgoochelde zijn bazen allerminst want hij won, na het beëindigen van de krijgsverrichtingen in België, de twee eerste profkoersen aan dewelke hij deelnam, namelijk de criteriums in Kortrijk en Denderleeuw. Verder vinden wij hem niet meer terug in de uitslagen in 1940, want in zijn derde profkoers, de grote prijs van Brussel, brak hij tot overmaat van ramp zijn schouder.

Vanaf 1941 behoort hij de hele oorlog door tot de uitblinkers en hij wint tal van kermiskoersen bij de profs. In 1941 won hij in Sint-Niklaas, Antwerpen, Brakel en Borgloon, in 1942 in Eke, Kuurne, Mere, Sint-Niklaas, Wondelgem, Waregem, Lebbecke en Maffles, in 1943 in Antwerpen-Gent-Antwerpen, Deinze en Ledegem, in 1944 in Boekel, Hillegem, Mere, Ninove en Denderwindeke, in 1945 in Outer, Zingem, Denderwindeke en Ath.

Bovendien streed hij waar het mogelijk was ook mee in de grote wedstrijden die sporadisch georganiseerd werden. Zo had Emiel Faingnaert Parijs-Roubaix van 1944 kunnen winnen. Samen met Lucien Vlaeminck en Jules Rossi reed hij voorop toen ze werden opgehouden door...een gesloten spoorwegovergang. Daardoor kwam een groepje terug aansluiten met daarbij Maurice Desimpelaere die later de eindspurt zou winnen. Miel geraakte ingesloten en werd vijfde.

In 1947 zal Faingnaert dan bewijzen hoeveel kansen op internationale roem er voor hem verloren gegaan waren door de oorlog. Hij kende immers zijn "moment de gloire" toen hij er in slaagde om "Vlaanderens mooiste", de Ronde van Vlaanderen te winnen. Miel was achter Albert Sercu reeds tweede geworden in de Omloop Het Volk en trok met een goeie conditie naar De Ronde van Vlaanderen. Hij was niet meteen topfavoriet. Voor de zege werd vooral gedacht aan Briek Schotte, aan Raymond Impanis of aan Albert Sercu.

De eerste wedstrijd helft werd gekenmerkt door een lange ontsnapping van Marcel Ryckaert die het gezelschap kreeg van Delchambre, Carmellini en Breuer. Maar net voor halfkoers, in Ledegem, werden ze weer gegrepen.

Op weg naar Zottegem ontsnapten Rikske Renders, Piot en Boerken Beeckman. Ondanks het zware labeur van die laatste kwamen Desmet, Ollivier en Thiétard nog aansluiten, zodat we zes leiders hadden. Net voorbij Ophasselt ontsnapte Emiel Faingnaert dan met Julien Van Dijke uit het peloton. Zij hadden wel anderhalve minuut achterstand op de zes vluchters. Voorin lieten Kamiel Beeckman en Valeer Ollivier hun metgezellen in de steek. Tot even verder Valeer Olivier letterlijk van zijn fiets viel van "vermoeidheid".

Kamiel, "Boerken" Beeckman stond er alleen voor...en Emiel Faingnaert was samen met Roger Desmet en Rik Renders in de tegenaanval gegaan. Op één kilometer van de streep was Beeckman er aan voor de moeite.

En toen kwam de sprint. Miel was snel, maar zijn tube liep verdomme leeg... maar met een laatste krachtinspanning wist hij Desmet en Renders nog af te houden en won zo de Ronde van Vlaanderen van 1947!

RVV 1947: een fiere sportbestuurder Dekimpe naast Miel, in gezelschap van Boerken Beeckman.¹²¹

Miel bleef tot 1950 (of 1951) deel uitmaken van het wielerpeloton en behaalde nog enkele overwinningen in lokale wedstrijden, o.a. in Terjoden, Geraardsbergen en Aigem in 1949.

Een greep uit zijn palmares in de grotere wedstrijden.

- 1941 11 Waalse Pijl
- 1941 6 NK weg België
- 1942 17 Ronde van Vlaanderen
- 1942 16 Waalse Pijl
- 1943 18 Waalse Pijl
- 1943 25 NK weg België
- 1944 5 Parijs-Roubaix
- 1945 10 Ronde van Vlaanderen
- 1946 7 Omloop het Volk
- 1946 27 Parijs-Brussel
- 1946 7 Waalse Pijl
- 1947 2 Omloop het Volk
- 1947 28 Gent-Wevelgem
- 1947 1 Ronde van Vlaanderen
- 1948 14 Ronde van Vlaanderen
- 1949 28 Gent-Wevelgem
- 1949 12 Parijs-Roubaix
- 1949 22 Ronde van Vlaanderen 1949
- 13 Parijs-Brussel

¹²¹ © DE SMET(J.) & FEYAERTS (P.), Groene Leeuw, de ploeg die de keizer uitdaagde, De Eecloonaar, Eeklo, p. 15, met dank aan collega wielerverzamelaar Jan de Smet, die mij de toestemming gaf om de foto over te nemen in dit boek.

Sylvain Grysolle¹²²

Sylvain Grysolle werd geboren in Wichelen op 12 december 1915 en overleed in het ziekenhuis in Aalst op 19 januari 1985.

Grysolle was eigenlijk een laatbloeier als wielrenner. Hij schreef een tiental overwinningen op zijn palmares bij de junioren. In 1935 werd hij onafhankelijke en meteen won hij de schaal Sels en de titel voor de regelmatigste renner. Hoewel het niet gemakkelijk was in de periode kort voor de tweede wereldoorlog om als beroepsrenner aan de kost te komen, werd hij het volgende jaar reeds prof. Zijn zegepralen waren toen vrijwel niet meer te tellen en al snel begon men Grysolle bij de ware Flandriens te rekenen. In een memorabele Ronde van Duitsland 1939 behaalde hij vier ritzeges en het puntenklassement.

Overwinning in de vierde rit (Breslau-Reichenbach – 219 km) voor de Duitser Zimmerman.

In Koolskamp (38 en 45) werd hij tweemaal kampioen van Vlaanderen en hij won ook de Scheldeprijs in 1937.

¹²² Ik heb nergens een formeel bewijs gevonden voor het lidmaatschap van Grysolle bij de Denderstreek, maar ik durf hier vertrouwen op oud bestuurslid, Louis Hemmerijckx, die in kranteninterviews telkens Grysolle mee vermeldde als hij het had over de glorie dagen van de Denderstreek. De wedstrijd foto's van Grysolle werden teruggevonden in oude exemplaren van "De Voorpost", waarin hij ooit geïnterviewd werd.

¹²³ Met dank aan collega wielerverzamelaar Jozef Hamels.

In de Ronde van België won hij twee ritten (1939 en 1945) en hij was een uitbinker in alle grote klassiekers.

Zo won hij de Waalse Pijl in 1941.

Na één van zijn overwinningen met een "opdracht" aan de redactie van "Het Nieuws van Den Dag". In de Voorpost stond als onderschrift dat deze foto genomen werd na zijn overwinning in de Waalse Pijl. Ik betwijfel dit omdat Sylvain op de foto staat in een trui van Rochet. Hij reed voor Rochet van 1946 tot 1948. Ten tijde van zijn overwinning in de Waalse Pijl reed hij voor Dilecta.

Ook Vlaanderens mooiste mocht niet op zijn palmares ontbreken. Dat gebeurde in 1945.

Na de beklimmingen van de Kwaremont, de Kruisberg en de Edelare, had de "natuurlijke selectie" haar werk gedaan en bleven er nog een dertigtal kanshebbers over. Knaepkens ging in de aanval en werd voor Ninove bijgehaald door Edgard de Caluwé. Doch iets verder werden de twee ingelopen. Kort voor de eindmeet in Wetteren speelde Grysolle alles of niets en de rest keek naar elkaar en reageerde niet. De vogel was gaan vliegen en midden een uitzinnige menigte won Grysolle als het ware in zijn achtertuin. Berten Sercu klopte Ledenaar Jef Moerenhout voor de tweede plaats.

In 1948 behaalde hij zijn laatste grote zege in de Omloop Het Volk. Het werd meteen zijn meest ophefmakende overwinning omdat de oorspronkelijke winnaar Fausto Coppi gedeklasseerd was nadat hij tijdens de koers van wiel veranderde, wat in de pionierstijd nog verboden was.

Na zijn carrière baatte Sylvain lang een café uit in Wichelen. Hij hield zich in de jaren zestig ook intensief bezig met de beloftevolle carrière van zijn zoon Etienne, een carrière die door een zwaar ongeval in Outer bruusk afgebroken werd.

Uit de erelijst van Sylvain Grysolle:

1935

1e in Schaal Sels

1936

1e in Schaal Sels

1e in Gent – Antwerpen

1e in vierde etappe Omloop van het Westen

1937

2e in Antwerpen - Gent - Antwerpen

1e in Scheldeprijs Vlaanderen, Schoten

1e in Zottegem - Dr Tistaertprijs

12e in Parijs-Roubaix

1938

1e in Omloop der Vlaamse Gewesten

2e in Eindklassement Circuit du Morbihan, Lorient (FRA)

1e in Kampioenschap van Vlaanderen - Koolskamp

1^e in 2de etappe a van de Omloop van het Westen

8e Parijs-Roubaix

1939

1e in 4e etappe Deutschland Tour, Reichenbach

2e in 5e etappe Deutschland Tour, Chemnitz

2e in 14e etappe Deutschland Tour, Saarbrücken

1e in 17e etappe deel b Deutschland Tour, Bielefeld

1e in 18e etappe Deutschland Tour, Hannover

1e in 19e etappe Deutschland Tour, Leipzig

3e in Omloop der Vlaamse Gewesten

1e in 2e etappe Ronde van België, Namur

6de Parijs-Roubaix

7de Ronde van Vlaanderen

7^e kampioenschap van België op de weg

10de Luik-Bastenaken-Luik

1940

2e in Omloop van België

6e kampioenschap van België op de weg

1941

1e in Waalse Pijl, Rocourt

2e in Zottegem - Dr Tistaertprijs

1942

3e in Grote 1-Mei Prijs

3e in Zottegem - Dr Tistaertprijs

4de Ronde van Vlaanderen

1943

4de Ronde van Vlaanderen

1944

1e in Grote 1-Mei Prijs

1e in 2e etappe Omloop van België, Brussel

3e in Eindklassement Omloop van België

2de Ronde van Limburg

1945

1e in Ronde van Vlaanderen

1e in 1e etappe Ronde van België

2e in 5e etappe Ronde van België, 1945

2e in Eindklassement Ronde van België

1e in Kampioenschap van Vlaanderen - Koolskamp

4de Luik-Bastenaken-Luik

7de Kampioenschap van België op de weg

8ste Waalse Pijl

1946

1e in Elfstedenronde

5de Ronde van Vlaanderen

11de Waalse Pijl

17de Parijs-Roubaix

1947

1e in 1e etappe deel b GP Prior

3e in 2e etappe deel b GP Prior

8ste Gent-Wevelgem

1948

1e in Omloop Het Volk

1949

3e in 2e etappe Ronde van Nederland, Groningen

2e in Brussel – Izegem

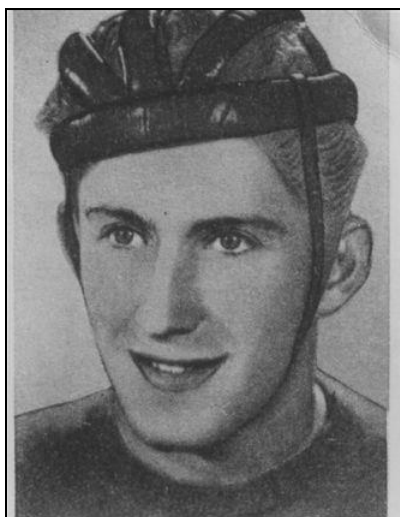
6de Scheldeprijs

De jaren vijftig: de generatie van “net niet”

Wanneer we dit decennium voor de wielersport in de Denderstreek overlopen, moeten wij spijtig genoeg vaststellen dat een aantal renners met grote trom de overstap naar de profs maakten, doch daar helaas bleven steken en nooit voor een doorbraak naar de absolute top konden zorgen, zoals een Bonduel, Gijssels of De Caluwé dat in de jaren 30 wel konden.

We nemen drie van deze renners als voorbeeld.

Leon De Lathouwer,¹²⁴ Olympisch goud dat niet blonk bij de profs.

*L. De Lathouwer*¹²⁵

Het waren inderdaad geen kleine referenties die Leon de Lathouwer uit Kalken (geboren in Wetteren op 19-09-1929 en overleden in Kalken op 07-08-2008) meebracht toen hij in 1952 een profvergunning nam. In 1947 was hij tweede geworden in het Belgisch kampioenschap der nieuwelingen, en in 1948 won hij de Ronde van België voor amateurs. Hij werd toen ook terecht aangeduid om ons land te vertegenwoordigen op de Olympische Spelen in Londen en behaalde er individueel een schitterende vierde plaats. Samen met Lode Wouters en Eugène Van Roosbroeck behaalde hij daarenboven de gouden plak per ploeg.

Het jaar daarna ging hij op zijn elan verder en werd hij twee maal kampioen van België, bij de amateurs en bij de militairen.

Bij de onafhankelijken won hij de prestigieuze klassieker Brussel-Luik, evenals Charleroi-Luik-Charleroi.

Spijtig genoeg kon Leon al deze mooie beloftes niet inlossen bij de profs en beperkt zijn palmares zich tot enkele overwinningen in regionale wedstrijden. Zoals bij zo velen was ook voor hem de kaap van de 200 km blijkbaar moeilijk te nemen.

Uit zijn erelijst bij de profs (van 1952 tot 1959) onthouden wij zeker zijn twee overwinningen in het kampioenschap van Vlaanderen in Koolskamp (1953 en 1955) en zijn zege in de GP Dr. Tistaert in 1953.

¹²⁴ Voor wie er mocht aan twijfelen, Leon De Lathouwer reed in 1952 het BK interclubs in de trui van de Denderstreek.

¹²⁵ Met dank aan Jaak Decoster die mij deze foto via wielearchieven bezorgde.

Uitgebreid palmares

1947 2e in Nationaal Kampioenschap, Op de weg, Nieuwelingen, België

1948 1e in 2e etappe Ronde van België, Amateurs, Dinant

1948 1e in 5e etappe Ronde van België, Amateurs, Koksijde

1948 1e in Eindklassement Ronde van België, Amateurs, St.Truiden

1948 4e in Olympische Spelen, Op de weg, Amateurs, London

1948 1e in Olympische Spelen, Op de weg, Ploegenklassement, Amateurs, London met Eugène Van Roosbroeck, Lode Wouters¹²⁶

1949 1e in Nationaal Kampioenschap, Op de weg, Militairen

1949 3e in 3e etappe Ronde van Limburg

1949 3e in 1e etappe Ronde van België, Amateurs, Spa

1949 3e in 3e etappe Ronde van België, Amateurs, Machelen

1949 1e in 4e etappe Ronde van België, Amateurs, Koksijde

1949 1e in Nationaal Kampioenschap, Op de weg, Amateurs, België, Wetteren

1950 1e in Bruxelles - Liège, Onafhankelijken, Liège

1950 1e in Liège - Charleroi - Liège, Onafhankelijken, Liège

1950 1e in 3e etappe Ronde van België, Onafhankelijken, Chaumont-Gistoux -----

1951 1e in Circuit Disonais, Onafhankelijken, Dison

1951 1e in Omloop van de Denderstreek, Onafhankelijken

1951 1e in Kampioenschap van Vlaanderen, Onafhankelijken, Gits

1951 3e in Haasdonk - Onafhankelijken,

1951 2e in Kortenaeken - Onafhankelijken

1952 1e in Heusden O-Vlaanderen

1952 1e in Mere

1952 1e in Oostakker

1952 3e in Roeselare

1953 3e in Izegem

1953 1e in Zottegem - Dr Tistaertprijs

¹²⁶ Een leuke anecdote. De Belgische renners wisten zelfs niet dat ze de gouden medaille hadden gewonnen. Er was zelfs geen ceremonie protocolaire na de wedstrijd en de renners sprongen vlug op een dubbeldekker die hen terug bracht naar de barakken die als logement dienst deden. Zo ontving Eugène Van Roosbroeck slechts 62 jaar later zijn medaille uit de handen van Jacques Rogge.

1953 1e in Kampioenschap van Vlaanderen - Koolskamp,

1954 2e in Koksijde

1954 1e in Oostakker

1954 3e in Kortemark

1954 2e in Erpe

1954 2e in Berlare

1955 1e in Deinze

1955 3e in Eredebodegem-Terjoden

1955 3e in Lede

1955 2e in Steenhuize-Wijnhuize

1955 1e in Bracquegnies

1955 2e in Oostakker

1955 2e in Denderleeuw

1955 2e in Aalst, Criterium

1955 2e in Zottegem - Dr Tistaertprijs

1955 1e in Kampioenschap van Vlaanderen - Koolskamp

1956 1e in Oostakker

1956 2e in Welle

1956 1e in Strijpen

1956 2e in Eke

1957 3e in Stekene

1957 2e in Zottegem - Dr Tistaertprijs

1957 3e in Welle

1957 3e in Buggenhout

1957 2e in Kampioenschap van Vlaanderen - Koolskamp

1958 3e in Omloop Leiedal

1958 2e in Londerzeel

1958 2e in Eke

1958 2e in Petegem-aan-de-Leie

Armand Baeyens – Bartali en Magni kloppen en een “godverdomme” voor de radio

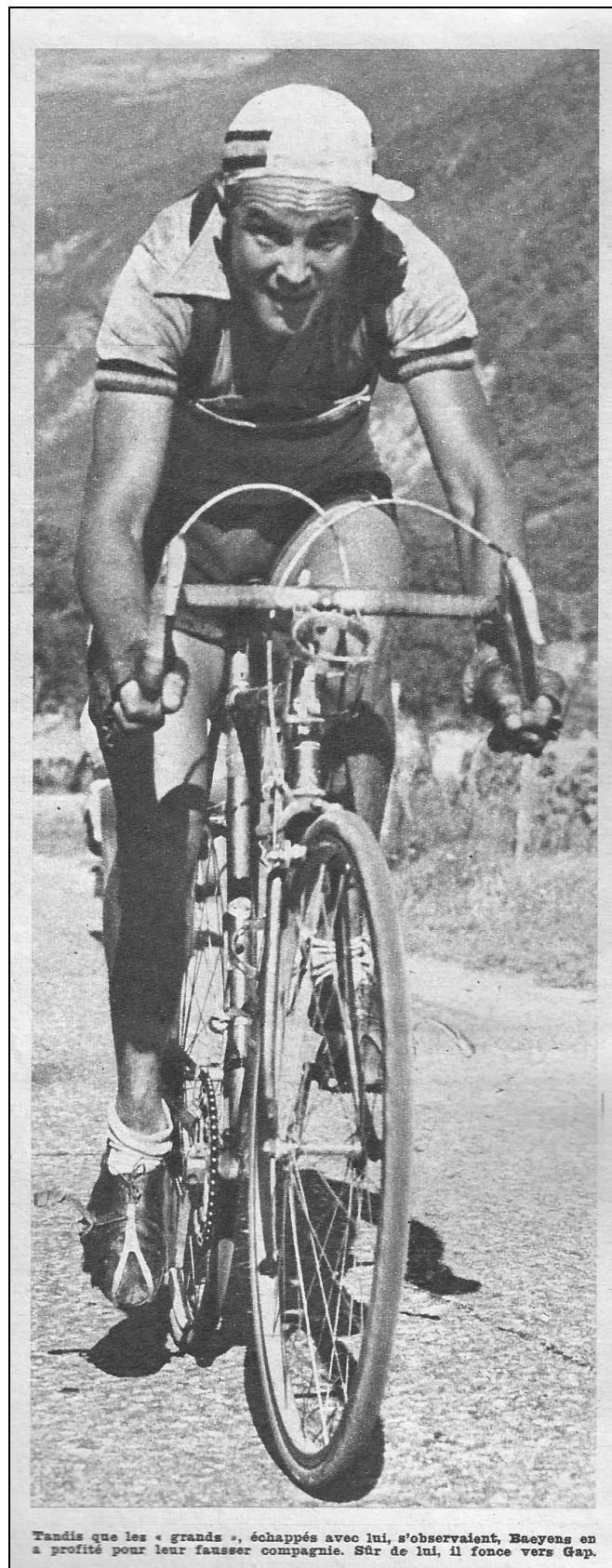
127

De kleine Armand Baeyens uit Iddergem bij Denderleeuw was eind jaren 40 een belofte als ronderenner. Dat kondigde zich reeds aan in 1948 met een tweede plaats zowel in de Ronde van België als in de Ronde van Limburg voor amateurs. Hij voegde er dat jaar trouwens nog een derde plaats in de Ronde van België voor onafhankelijken aan toe. Dat hij een uitstekende klimmer was, bewees hij bij zijn overgang naar de profs in de buitenlandse rittenkoersen. Zo won hij in 1949 een etappe in de Ronde van Catalonië en werd hij dat jaar 8ste in de Dauphiné. Het jaar daarop won hij een etappe in de Dauphiné en werd hij ook 8ste in de eindstand. Dit was niet onopgemerkt voorbijgegaan aan de selectieheren van de BWB en in 1950 mocht hij mee met de "Arendjes" (een jonge B-ploeg) naar de Tour. Hij eindigde 23ste in die Tour en was ook 6de in de zwaarste bergrit Gap-Briançon met beklimmingen van de Vars en de Izoard (Bobet won die rit overtuigend).

In 1951 werd hij opnieuw geselecteerd. Tijdens die Tour deed hij in de 21ste rit een zware val die hem bijna de opgave kostte wat zeer spijtig zou geweest zijn nadat hij zijn "jour de gloire" kende met een schitterende ritoverwinning in de 19de etappe Marseille-Gap, die hij won met 1min. 33 voorsprong op kleppers als Bartali, Magni, Robic, Ockers, Geminiani en Koblet. Uiteraard werd hij voor de radiomicrofoon van Maurice Dieudonné gehaald en in zijn enthousiasme lapte Armand er een platte Iddergemse "godverdomme" uit, die luid weerklonk in alle huiskamers. We schrijven toen 1951 en in die tijd was dit noch min noch meer een heiligschennis en er werd dan ook officieel geprotesteerd tegen de "onbetamelijke en onbeschofte houding der renner". Stelt u zich voor dat Eddy Planckaert geleefd had in 1951 en toen had gezegd dat hij Bontempi met zijn kl ... in de gracht ging rijden!!

Het eerste interview van Baeyens was meteen zijn laatste en ... had het ene nu met het andere te maken, hij werd nooit meer geselecteerd voor de Belgische Tourploeg, hoewel hij slechts 23 jaar was op dat moment en nog een mooie toekomst voor zich had. Hij zal met zijn merkenploeg wel nog de Dauphiné rijden en in 52 11de worden en 6de in 53. Nadien ging het vrij snel bergaf met zijn carrière, misschien ook omdat hij huwde met een cafédochter ... de dochter van de legendarische "Boer Segers" uit Aaigem. Hij zal nog een profvergunning nemen tot 1957, maar behalve twee overwinningen in "zijn" Aaigem valt er nog weinig over deze grote tourbelofte te melden.

¹²⁷ Rennersprentje uit eigen archief.

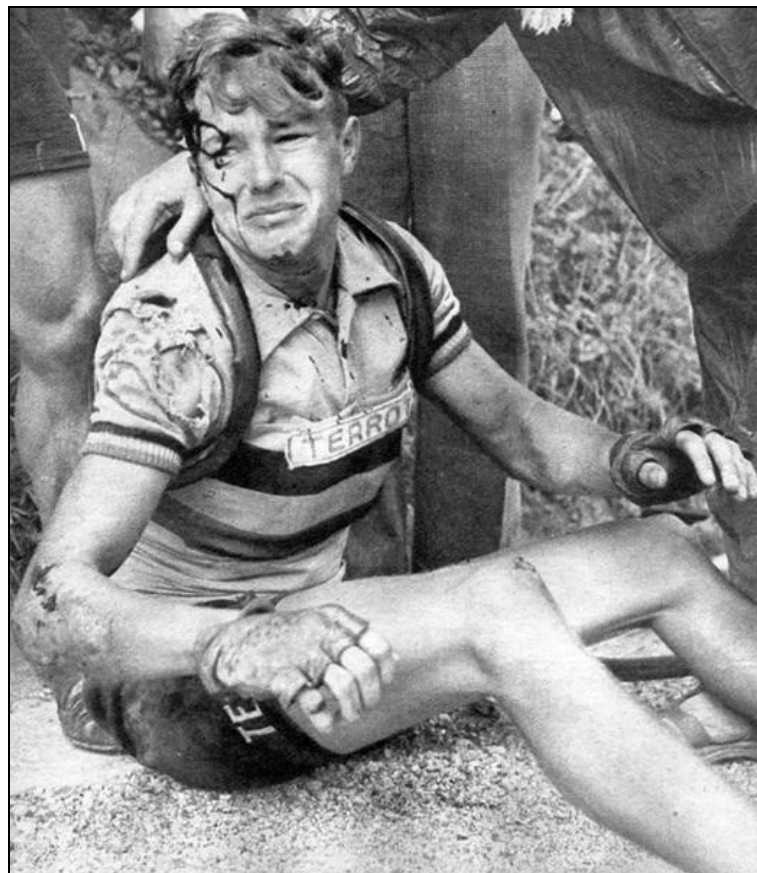

Baeyens, zelfverzekerd op weg naar de overwinning in Gap¹²⁸

¹²⁸ Miroir des Sports n° 307, 27 juli 1951.

Een fiere overwinnaar, poserend met een plaatselijke schone¹²⁹

¹²⁹ Le Miroir des Sports, n° 307 van 27 juli 1951.

¹³⁰ Le Miroir des Sports, n° 307 van 27 juli 1951.

Andere overwinningen van Armand Baeyens

- 21-04-47 Wielerbaan Liedekerke op eigen kracht
- 28-06-47 Edingen
- 16-08-47 Wielerbaan Liedekerke ploegkoers met Buelens
- 16-08-47 Wielerbaan Liedekerke ploegenachtervolging met Buelens
- 21-09-47 Aaigem
- 23-09-47 Nieuwerkerken
- 29-09-47 St Maria Lierde
- 17-05-48 Schepdaal
- 10-07-48 Zottegem
- 28-08-49 Velodroom Liedekerke
ploegenachtervolging met F.Coppi (1ste)
Ploegkoers met S. Coppi (3de)
- 15-08-50 Velodroom Liedekerke
Op eigen kracht (3de)
Koppelrit met Kübler (1ste)
- 09-09-51 Aaigem
- 29-04-52: Denderhoutem
- 13-09-53 Aaigem
- 12-09-54 Aaigem

Maurice Meuleman of het gevecht tegen de kaap van de 250 km¹³¹

Maurice Meuleman werd geboren in Mere op 18-04-1934, groeide op in Haaltert en overleed op 22 december 1998.

Op het einde van het jaar 1949, sloot hij aan bij de BWB en behaalde als onderbeginneling 5 overwinningen, hij werd 2 x 2^{de} - 2 x 3^{de} en 2 x 4^{de}.

In 1950 behaalde hij in dezelfde categorie nog 4 overwinningen, stapte toen over naar de nieuwelingen en won nog 17 keer.

Ook in 1951 won hij nog 18 keer bij de nieuwelingen alvorens op 18 juli 1951 over te stappen naar de amateurs en in deze categorie nog 5 keer het zegegebaar te maken.

Van 1952 tot 10/06/1956 bleef Maurice amateur en behaalde hij volgende schitterende uitslagen :

1952 : 25 overwinningen, 12 x 2^{de}

1953 : 17 overwinningen

1954 : (ondanks de legerdienst) 8 overwinningen – 4 x 2^{de} – 5 x 3^{de}

1955: op 75 wedstrijden 23 overwinningen waaronder het kampioenschap van Oost-Vlaanderen, de Omloop van de Vlaamse Gewesten en een rit in de Naamse ster.

De enige grote Belgische wedstrijd die hem ontsnapte was het nationaal kampioenschap in Antwerpen op 7 augustus, waar hij het in de spurt moest afleggen tegen Gentiel Saelens en tweede werd voor Aimé van Aevermaet, die het podium vervulde.

Omwille van zijn mooie resultaten werd Maurice geselecteerd voor het WK bij de amateurs in Frascati, waar hij tot de favorieten behoorde, maar tot opgave gedwongen werd door wielbreuk.

Gedurende de jaren 1956 en zeker 1957 domineerde hij met een waar machtsvertoon de categorie der onafhankelijken met o.a. een indrukwekkende overwinning in de Ronde van Vlaanderen.

¹³¹ Ik werk volop aan een boek over zijn carrière met als titel “Maurice Meuleman, de crack van de Bosstraat”.

Met deze adelbrieven op zak stapte Maurice eind 1957 voorgoed over naar de beroeprenners en reed achtereenvolgens voor volgende merken: 1958 Elve-Marvan-Peugeot 1959 Peugeot - 1960-1961 Wiel's-Flandria - 1962-1963 Dr.Mann-Labo -1964 Labo-Mann.

De verwachtingen – niet in het minst bij zijn mentor André Lootens die kind aan huis was in het ouderlijk café op de Bosstraat in Haaltert– waren zeer hoog gespannen, maar hoewel hij tal van mooie uitslagen bij de profs haalde (met in totaal 27 overwinningen in de profcategorie) kon hij het niet waarmaken in de topwedstrijden. Behalve in de Waalse Pijl (8ste in 1958 en 4de in 1962) vinden we hem nergens in de top 10 van de wedstrijden boven de 250 km en ... daar knelde net het schoentje. Op het ogenblik dat de toppers dat ietsje meer konden geven zat Maurice aan zijn maximum, met als gevolg een palmares waarop die ene grote overwinning ontbreekt, ondanks zeges in wat we nu wedstrijden 1.1 zouden noemen zoals Dwars door België, de Elfstedenronde, Schelde-Leie-Dender en de GP Isbergues.

Winnaar van de Schelde-Leie-Dender in 1958¹³²

¹³² Foto uit eigen archief, met dank aan de zus van de overleden wielrenner mevr. Marie-Jeanne Meuleman, die mij toeliet om haar volledig fotoalbum van haar broer in te scannen.

De zeges van Meuleman bij de profs:

1958:

GP Isbergues

Mandel-Leie-Schelde (Meulebeke)

3de etappe van de Tour du Sud-Est (Marseille-Nîmes 192 km)

Schelde Leie Dender

1959:

Elfstedenronde Brugge

Mere 1ste Meuleman

Vichte

1960:

GP Meulebeke (Oml. Mandel-Leie-Schelde B-renners)

Kortrijk

Zeebrugge

Nederbrakel

Oostwinkel

Mere

2e etappe Tour du Nord, (FRA)

1961:

Dwars door België 1961

Mere

Aalst

Nederbrakel

O-L-V-Tielt

Anzegem

Ronde van Zwitserland 6de Saas Fee

1962:

Fleurus

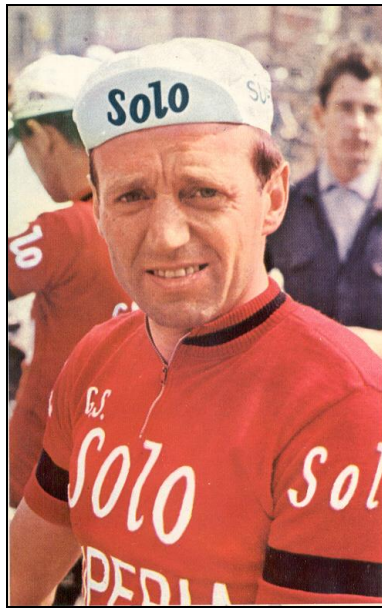
Asper (Kamp van O-VI)

1963:

Erembodegem

Merelbeke

Omloop van Midden Vlaanderen (Deinze)

Er zijn renners die geen palmares van 100 bladzijden nodig hebben om naam en faam te verwerven bij de wielersliefhebber.

Zo iemand was zeker Edgard “Labieken” Sorgeloos, geboren in Denderhoutem op 14 december 1930.

Er zijn in de loop der jaren veel verhalen ontstaan rond zijn bijnaam. De verklaring is vrij triviaal en Edgard heeft ze ooit zelf in een interview gegeven: als kind had de jonge Sorgeloos het vrij moeilijk met spreken en kon hij moeilijk zijn eigen familienaam uitspreken. Om dit te omzeilen zegde hij stevast dat hij “Lapie” heette (naar de familienaam van zijn moeder, Rachel).

De jonge Sorgeloos was een beloftevolle amateur en ook bij de onafhankelijken speelde hij een vooraantsaande rol. Maar vrij snel na zijn debuut bij de profs was hij er zich terdege van bewust dat hij nooit een toprenner zou worden. Hij koos resoluut voor een andere invulling van zijn carrière, namelijk die van “meesterknecht” bij een grote vedette.

En het is in die rol dat wij ons Edgard altijd zullen herinneren. Van 1954 tot 1958 stond hij aan de zijde van Rik van Steenbergen en vanaf 1959 tot het einde van zijn carrière in 1965 was hij als het ware met een navelstreng verbonden aan Rik Van Looy.

Er was een duidelijk verschil in de banden die Sorgeloos had met respectievelijk Rik 1 en Rik 2.

Dit had zeker te maken met het verschil in persoonlijkheid tussen de twee Rikken. Van Steenbergen was zeker niet de kopman met de “vaste hand” die onvoorwaardelijk een knecht naast zich moest hebben en dit in elke wedstrijd. Wanneer “grote Rik” zijn klassieker of kampioenschap per jaar kon winnen was hij best tevreden en hij vroeg dan ook vaak niet meer dan goed “afgezet” te worden voor de eindsprint. Bovendien was er in de glorieperiode van Van Steenbergen (behalve in de ploeg van Fausto Coppi) nog niet echt sprake van een vaste structuur binnen de ploegen.

Dit veranderde toen de befaamde eerste “rode garde” ontstond, namelijk de ploeg Faema, die werkelijk gebouwd werd rond en in dienst van Rik Van Looy. En het is binnen deze structuur (en ook later binnen de Solo-ploeg) dat Edgard Sorgeloos zich een vooraanstaande plaats veroverde aan de zijde van de “Keizer van Herentals”.

Rik Van Looy heeft in meerdere interviews aangegeven hoe belangrijk de rol van Edgard binnen zijn ploeg was. Sorgeloos was de man die de koerstactiek uitstippelde (vaak ook voor Van Looy zelf, toen hij weer eens te onstuimig wilde aanvallen), die de tucht in de ploeg hield, die iedereen ervan langs gaf die niet alles gaf in dienst van Van Looy en persoonlijk succes wilde nastreven en ... die bovenal in de wedstrijd nooit twee plaatsen verder dan zijn kopman reed in het peloton.

Het vertrouwen van de kopman in zijn wegkapitein was vrijwel grenzeloos en groeide uit tot een ware vriendschap. Het bewijs hiervan is dat er nooit een echt contract bestaan heeft tussen Van Looy en Sorgeloos en dat zij toch onafscheidelijk waren van 1959 tot 1965.

Maar om dergelijke vertrouwensband op te bouwen, moet men allereerst over de nodige capaciteiten op de fiets beschikken en die bezat Edgard zeker. Want zeg nu zelf ... hoeveel "knechten" kunnen zeggen dat zij zelf 42 wedstrijden wonnen bij de profs (waaronder een rit in de Tour). Er zijn er zelfs veel die zichzelf kopman noemden, die een dergelijk palmares nooit konden voorleggen.

Na zijn carrière als wielrenner was Edgard jarenlang eigenaar van het druk bezochte café "Sparrenhof" in Voorde (op een kruispunt met destijds op elke hoek een café) en werkte hij ook jarenlang als chauffeur bij de NOS.

De zeges van Edgard bij de profs:

1952

Welle

Circuit de la Dendre, Lens

1954

Wervik

Halse Pijl

3e etappe Tour d'Europe, Luxembourg

1955

Erembodegem-Terjoden

3e etappe Tour de Suisse, Genf

3e etappe Ronde van België, Marcinelle

Steenhuize-Wijnhuize

Ninove

Halse Pijl

1956

Halse Pijl

Nederbrakel

Gooik

1957

4e etappe Tour de Suisse, Bern

Sint-Lievens-Esse

GP de la Famenne , Marche

1958

Aachen

Zeebrugge

GP des Ardennes, Rienne

Wingene

1959

Sassari - Cagliari (ITA)

Ronse, Ronse

1960

1e etappe Dwars door België, Ciney

Sint-Lievens-Esse

1961

Erembodegem-Terjoden

1962

Düsseldorf

8e etappe Paris - Nice, La Ciotat

4e etappe deel a Ronde van België, Oostende (met Rik Van Looy, Noël Foré, Peter Post, Joseph Planckaert, Armand Desmet, Guillaume Van Tongerloo)

2e etappe deel b Tour de France, Herentals (met Rik Van Looy, Roger Baens, Armand Desmet, Marcel Ongenaë, Joseph Planckaert, Willy Schroeders, Guillaume Van Tongerloo, Piet van Est, Huub Zilverberg)

Denderhoutem

Omloop der Vlaamse Gewesten, Wetteren

GP du Parisien, Compiègne (met Rik Van Looy, Huub Zilverberg, Guillaume Van Tongerloo, Joseph Planckaert, Peter Post)

1964

Sassari - Cagliari

Mol

Lubbeek

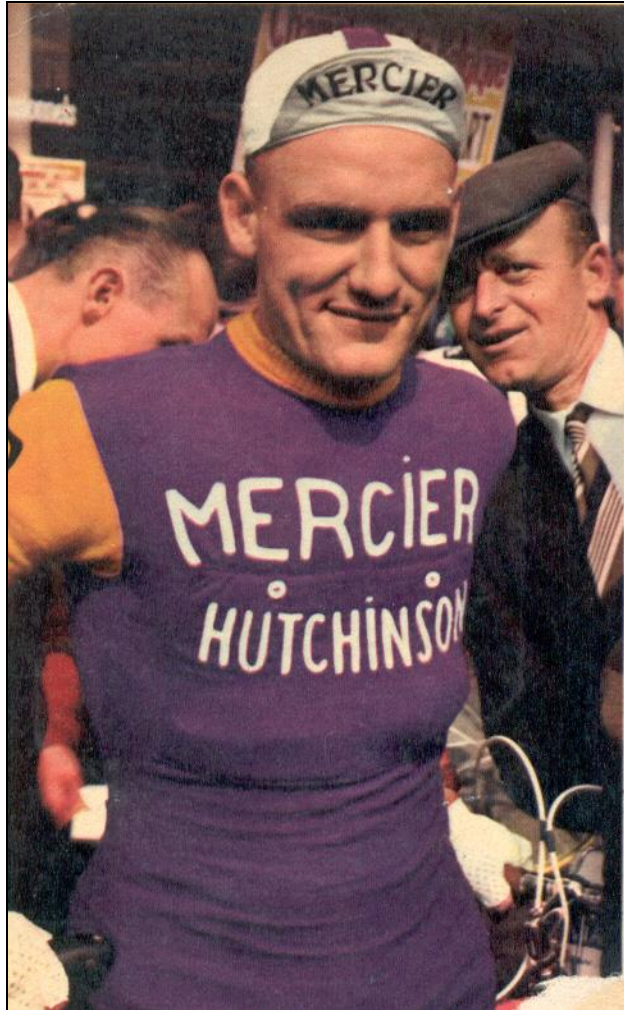
Zingem, Criterium

1965

Aalst, Criterium

4e etappe Tour de France, Saint-Brieuc

Frans Melckenbeeck kon twee jaar wedijveren met de allerbesten.¹³⁴

Reeds van bij de nieuwelingen kon men eind de jaren vijftig zien dat Lede een opvolger voor Jef Moerenhout zou krijgen.

Frans Melckenbeeck, derde uit een gezin van acht kinderen werd geboren in Lede op 15 november 1940 en raasde werkelijk als een sneltrein door de jeugdcategoryën. Hij was in 1961 nauwelijks te kloppen bij de amateurs, met als logisch gevolg een schitterende nationale titel in Sint-Genesius-Rode. In aanwezigheid van duizenden Ledenaars behaalde hij op 13 augustus zijn dertigste zege van het seizoen. Zo kondigde zijn wielertoekomst zich werkelijk schitterend aan.

¹³³ In de Denderstreek was in de jaren 60 ook Michel Van Aerde een boegbeeld, maar hij was nooit aangesloten bij KSC Denderstreek.

¹³⁴ Kleurenfoto uit eigen collectie wielerprenntjes.

Op de huldigingsfoto zien we naast Frans zijn "mentor" Fred Debruyne.¹³⁵

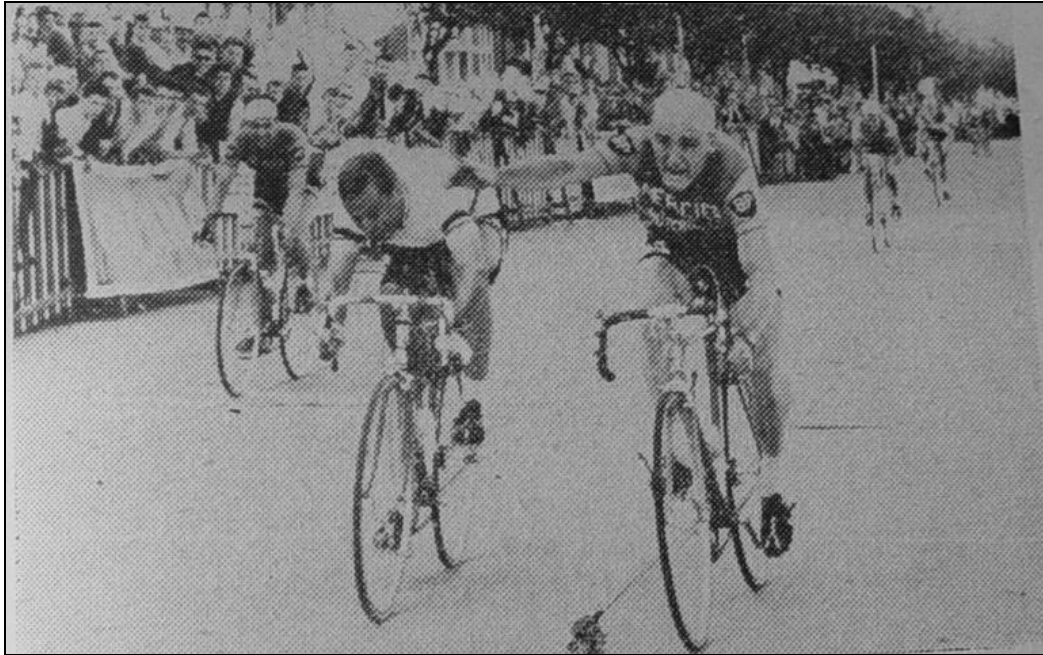
Frans was dan ook klaar om over te stappen naar de profs, doch werd door de wielerbond nog verplicht om het seizoen 1962 te starten bij de "roze categorie" van de onafhankelijken, waardoor zijn debuut bij de profs uitgesteld werd tot de maand mei. Om het "ongelijk" van de wielerbonden te bewijzen, won hij nog snel vijf wedstrijden bij de onafhankelijken. Verder nam hij eind april met de Mercier-ploeg deel aan aartslastige "Tour du Sud-Est". Het was door zijn sterke prestaties in die rittenkoers (die hij als 13de afsloot), dat de BWB haar beslissing herzag en toeliet dat Frans overstapte naar de profs.

Zijn eerste wedstrijd bij de profs was de Vierdaagse van Duinkerken. Het was een debuut dat er mocht zijn, want in de 4de rit stond hij al op het zegepodium en legde hij beslag op de 6de plaats in de eindstand.

¹³⁵ Krantenknipsel in mijn bezit.

Minder dan een maand later, op 9 juni, veroorlooft hij het zich om in een koninklijke spurt niemand minder dan wereldkampioen Rik Van Looy te kloppen voor de zege. Het gebeurde in Aalst op de Sint-Annalaan, op luttele kilometers van zijn deur in de destijds befaamde wedstrijd Schelde-Leie-Dender. De lokale supporters waren een delirium nabij en de reporter van het Belang van Limburg verwoordde het op deze wijze¹³⁶:

“Er wordt soms gesproken van Zuiderse tonelen bij de aankomst van een wielervedstrijd, maar wat zaterdagmiddag op de Sint-Annalaan te Aalst te beleven was, waar de comingman Frans Melckenbeeck, een renner uit Lede, wereldkampioen Rik Van Looy op de meet klopte, tart elke beschrijving. Erger kan het er in Italië of Spanje niet aan toegaan.”

De foto van de prestigespurt¹³⁷

Sportdirecteur Antonin Magne wil duidelijk het ijzer smeden terwijl het nog heet is en selecteert Frans (misschien een jaar te vroeg) voor de Tour de France. Deze Tour zal de geschiedenis ingaan als de Ronde van de pijnlijke opgave van Rik Van Looy, maar ... ook als de Ronde waar het dopingspook manifest ronddwaalde. Ik heb onlangs een film bekeken van toen en de beelden van massale opgave van de Groene Leeuwen (de bedorven vis, weet u nog wel) en van de Italiaan Zorzi, zijn ronduit ontluisterend.

Op een haar na, had ook Frans Melckenbeeck afspraak met de geschiedenis in deze Tour, want in de 2de rit was er een pijlsnelle Darrigade nodig om te beletten dat Melckenbeeck ritwinnaar werd “voor de deur” van de Keizer van Herentals na één der meest tumultueuze spurten uit de geschiedenis van de Tour.¹³⁸ Frans zal deze Tour niet uitrijden want in de 12de rit komt hij buiten tijd aan.

Frans zal in 1962 in totaal 8 wedstrijden winnen bij de profs (waarbij ook nog een rit in de ronde van Luxemburg) en mist in het najaar nipt een eerste zege in een klassieker wanneer hij in Parijs-Tours op 2 seconden sneuvelt van de ontsnapte Jo De Roo en de rest van het peloton in een machtige spurt achter zich laat. Een zekere Benoni Beheydt werd derde.

¹³⁶ Het Belang van Limburg, dinsdag 12 juni 1962.

¹³⁷ © Magazine Vélo 1962, pag. 65.

¹³⁸ Het ging om de 2de rit a van Spa naar Herentals. Uitslag 1 Darrigade 2 Melckenbeeck 3 Vannitsen 4 Van Looy.

HET WONDERJAAR 1963

De verwachtingen waren uiteraard hoog bij het begin van jaar 1963. En Frans zou die verwachtingen ook inlossen al begon het met ...

De pijnlijkste nederlaag in zijn carrière in de Ronde van Vlaanderen 1963

Alles zag er zo goed uit, die koude en regenachtige 31ste maart 1963. Na de Kwaremont en de Kruisberg ontstond er een kopgroep van 13 waarbij alleen Altig nog kwam aansluiten. Op 10 km van de streep demarreeerde Simpson, de winnaar van 1961. Foré, Altig en ... Melckenbeeck gingen in de tegenaanval en vervoegden de Brit. In de plaatselijke ronde viel Altig, de beste man uit de koers, en werd uitgeschakeld. Met drie gingen ze naar de finish. Gesneden koek voor de snelle Ledenaar, die ... echter op onbegrijpelijke wijze geklopt werd door Noël Foré. Van een gemiste kans gesproken.

Geen discussie mogelijk © Vélo 64

De revanche in Luik-Bastenaken-Luik

De weerwraak was echter zoet, want iets meer dan een maand later won hij met groot overwicht de spurt tegen Cerami, Adorni, De Roo, Poulidor en Schoubben in Luik-Bastenaken-Luik.

De niet klimmer Melckenbeeck had het tactisch gespeeld en al zijn krachten gespaard om alles op de laatste spurt te zetten, daar waar mannen als Simpson met hun krachten hadden gewoekerd, doch op het einde te kort kwamen.

De rest staat amper op de foto¹³⁹

Eindelijk de ritzege in de Tour

Op 26 juni slaagde Frans erin om datgene te doen wat het jaar voordien niet lukte, namelijk een rit te winnen in de Ronde van Frankrijk. In Rouen, in het zicht van de aankomst van de 4de rit, lachte het geluk hem enigszins toe toen Decabooter en Van Schil en een derde renner, die voorop waren, een verkeerde weg opgestuurd werden. Op die manier kon een volgend groepje met Melckenbeeck voor de zege spurten en Frans haalde het met overmacht voor Willy Derboven en iets verderop Van Looy, Gilbert Desmet en Michel van Aerde.

¹³⁹ © Vélo 64, pag.32.

Zijn gewezen mentor Fred Debruyne, die ondertussen de rechtstreekse verslaggeving deed voor de BRT, was dan ook fier als een gieter toen hij zijn “poulain” voor de micro kon halen.

De zegevierende aankomst in Rouen na de 4de rit¹⁴⁰

¹⁴⁰ © http://www.lagrandeboucle.com/article.php3?id_article=1398 .

Frans sloot het knalseizoen af met 15 overwinningen. Op basis hiervan had hij zeker een selectie voor het wereldkampioenschap verdiend, doch kwatongen beweerden dat op aandringen van Rik Van Looy, de rappe spurters Melckenbeeck en Vannitsen uit de ploeg werden geweerd opdat niemand hem een stro in de weg zou leggen op weg naar een derde wereldtitel. Hij was tijdens de Tour tot die conclusie gekomen. Alleen ... had hij blijkbaar niet gezien dat een zekere Benoni Beheyts zich bij elke spurt – op aanraden van sluwe vos Dekimpe – schuil gehouden had om ... in Ronse iedereen, de keizer inclusief, het nakijken te geven.

In 1964 breide Frans een mooi verlengstuk aan zijn topjaar 1963 met overwinningen in De Omloop Het Volk, een ritoverwinning in Parijs-Nice en liefst 3 ritzeges in de Vuelta. Kwamen daarbij ook nog ereplaatsen in Parijs-Roubaix (6de), Parijs-Brussel (4de), het nationaal kampioenschap (3de) en Parijs-Tours (5de)

Van 1965 tot 1972: telkens iets minder

Normaal gezien is een renner tussen zijn 25ste en zijn 30ste op het toppunt van zijn kunnen. Dit was duidelijk niet het geval voor Frans Melckenbeeck. Op een paar uitschieters na (een rit in de Vuelta in 1965 en twee ritten in de Ronde van België in 1967) speelt de Ledenaar geen rol van betekenis meer op internationaal vlak en beperkt zijn verdere erelijst zich tot overwinningen op lokaal niveau en dan meer in het bijzonder in het circuit van de kermiskoersen.

We kunnen dus stellen dat de ster van Frans Melckenbeeck slechts gedurende twee jaar geschitterd heeft aan het wielersfirmament.

Wanneer hij eind 1972 de fiets aan de haak hangt, heeft hij via zijn laatste sponsor IJSBOERKE reeds de nodige contacten gelegd voor de reconversie naar het burgerleven. Jarenlang zouden we Frans nog langs de wegen in de Denderstreek tegenkomen aan het stuur van zijn diepvrieswagen waarmee hij de producten van de ijsboer uit Tielen aan de man bracht.

De profkoers in Lede, die zijn naam draagt, kan nog steeds jaarlijks op zijn steun rekenen.

Een overzicht van zijn voornaamste resultaten:

1961

Gent-Wevelgem Amateurs 2de-
Ronde van België Amateurs 2de in de eindstand.
Ronde van Limburg Amateurs 1ste in de eindstand.
BK amateurs 1ste

1962

Vierdaagse van Duinkerken (Fra) 1ste 4^orit
Schelde-Dender-Leie Aalst 1ste
Ronde van Luxemburg (Lux) 1ste in de 1^orit
Ronde van Frankrijk (Fra) Opgave
Mol 1ste (Criterium)
Mere 1ste
Ronde van het Noorden (Fra) 1ste 2^orit
Ronde van het Noorden (Fra) 3de in de eindstand.
Lede 1ste
Parijs-Tours (Fra) 2^{de}
Zele 1ste

1963

Omloop het Volk 21ste
Kuurne-Brussel-Kuurne 9^{de}
Ronde van Vlaanderen 2^{de}
Grote Bankprijs Roeselare 1ste
Tour Du Sud-Est (Fra) 1ste in de 2^orit
Tour Du Sud-Est (Fra) 1ste in de 4^orit A
Tour Du Sud-Est (Fra) 1ste in de 6^orit
1Mei prijs Hoboken 1ste
Luik-Bastenaken-Luik 1ste
Vierdaagse van Duinkerken (Fra) 1ste in de 5^orit A
Ninove 1ste
Schelde-Dender-Leie Aalst 2^{de}
Ronde van Frankrijk (Fra) 1ste in de 4^orit
Melle 1ste
Aalst 1ste Criterium.
Lede 1ste
Schaal Sels Merksem 3^{de}
Kortemark 1ste
Ronde van het Noorden (Fra) 1ste in de 2^orit
Kamp. Van Vlaanderen Koolskamp 3^{de}
Parijs-Tours (Fra) 10^{de}

1964

Clubkampioen bij KSC Denderstreek

Sportbestuurder André Lootens en voorzitter Bracke van K.S.C. Denderstreek trokken twee gloeidnieuwe truien van clubkampioen over de schouders van Frans Melckenbeeck (prof.) en Freddy Desmet (liefhebbers). Cliché «Het Volk».

Omloop het Volk 1ste
Kuurne-Brussel-Kuurne 3^{de}
Parijs-Nice (Fra) 1ste in de 4^orit
Grote Bankprijs Roeselare 1ste
Parijs-Roubaix (Fra) 6^{de}
Parijs-Brussel (Bel) 4^{de}
Ronde van Spanje (Spa) 1ste in de 3^orit
Ronde van Spanje (Spa) 1ste in de 6^orit
Ronde van Spanje (Spa) 1ste in de 17^orit
Ronde van Spanje (Spa) 37ste in de eindstand
Schelde-Dender-Leie Aalst 2^{de}
Temse 1ste
NK weg 3^{de}
GP Marcel Kint Zwevegem 1ste
Lede 1ste
Kortemark 1ste
GP van Isbergues (Fra) 1ste
Ronde van Picardie (Fra) 1ste in de 1^orit
GP van Fourmies (Fra) 1ste
Parijs-Tours (Fra) 5^{de}

1965

GP van Monaco (Fra) 1ste
Ronde van Spanje (Spa) 1ste in de 10^orit A
Bordeaux-Parijs (Fra) 10^{de}
Erembodegem-Terjoden 1ste

1966

Kuurne-Brussel-Kuurne 17^{de}
E3-Prijs Harelbeke) 15^{de}
Brabantse Pijl 7^{de}
Ronde van België 10de in de eindstand
Parijs-Brussel 18^{de}
Melle 1ste
Omloop Vlasstreek Heule 1ste

1967

Kuurne-Brussel-Kuurne 16de-
Dwars door België Waregem 13^{de}
Gent-Wevelgem 9^{de}
Ronde van België 1ste in de 3^orit
Ronde van België 1ste in de 4^orit
Ronde van België 19^{de}
Parijs-Roubaix 12^{de}
Westouter 1ste

1968

Ronde van België 37ste in de eindstand
Parijs-Roubaix (Fra) 10^{de}
Erembodegem-Terjoden 1ste
Dr.Tistaertprijs Zottegem 1ste
Herzele 1ste
Handzame 1ste

1969

Kuurne-Brussel-Kuurne 8ste
Kampioenschap van Zurich (Zwi) 18^{de}
Moorsele 1ste
Lede 1ste

1970

E3-Prijs Harelbeke 9^{de}
Amstel Gold Race (Ned) 9^{de}
Roubaix - Cassel - Roubaix (Fra) 1ste

1971

E3-Prijs Harelbeke 23ste
Gent-Wevelgem 20ste
Omloop Oost-Vlaanderen Ertvelde 1ste
Temse 1ste

1972

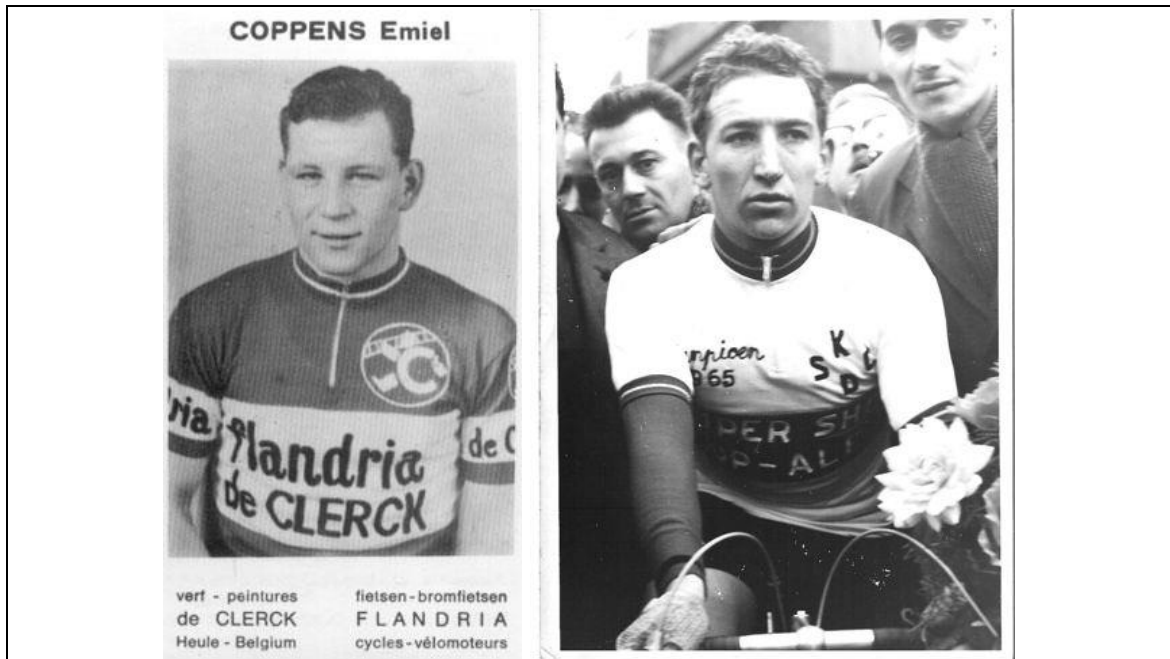
Kuurne-Brussel-Kuurne 13^{de}
Ninove 1ste
Lede 4^{de}
Lokeren 8ste (laatste wedstrijd op 9 september??)

Het midden tot het einde van de jaren 60: veel beloften zonder de echte doorbraak

Na de topjaren van Frans Melckenbeeck was het tevergeefs wachten op een nieuwe vedette, ondanks het feit dat een aantal Denderstrekters grote uitblinkers waren bij de amateurs.

Ik denk hier aan Remi ("Baasken") Van Vreckom uit Denderwindeke, die tussen 1962 en 1964 47 wedstrijden won bij de amateurs, aan de Merenaar Miel Coppens, zegekoning bij de amateurs in 1965, Eddy De Sitter uit Denderbelle die in 1965 Belgisch kampioen werd bij de amateurs of Etienne Sonck uit Herzele.

Geen van hen heeft echter bij de profs een echt internationaal niveau bereikt, al konden zij op sommige dagen met de besten wedijveren.

Miel Coppens en "Baasken Van Vreckom"

Eddy De Sitter en Etienne Sonck¹⁴¹

¹⁴¹ Foto Coppens afkomstig uit eigen archief. Foto Sonck met toestemming van dhr. Willy De Meerleer. Met dank aan dhr. Van Mossevelde voor de foto van Vreckom. Foto Desitter uit Belang van Limburg van 24 juli 1965.

Het was dus wachten op een witte merel en die zou uit Mere komen.

LUCIEN VAN IMPE DEN BESTEN

De kleine uit Mere was de grootste van allen

Het is met opzet dat ik deze hulde aan Lucien Van Impe start met de afbeelding van een fonoplaatje. Want wie in 1976 de wielergekte meegemaakt heeft die zich afspeelde in en om het café van moeder Van Impe in de Magerstraat in Mere, kan zeker nog deze tekst meezingen en ziet “dat klein manneken” nog voor zich in zijn “gele trui die hem inderdaad een beetje te groot was”.

Lucien Van Impe den besten
En Thevenet de lesten
Zenne geilen trui es een betje gruët
Mor a geeft ze allemol op eur bruëd.¹⁴²

Kind van een wielerdynastie

Ik herinner mij nog goed dat ik de eerste keer "Lucientjen" heb bewonderd toen hij zijn carrière als junior afsloot met een zege op 's Gravenkerselaar in Haaltert, waar hij met meer dan 4 minuten voorsprong aan "Café het Kamp" over de streep bolde. Toen reeds was voor iedereen duidelijk dat hij een waardige opvolger was van zijn ooms Remy (Maroc), Constant (Stant), Robert (De Plek) en Achiël (Sjilleken) en dat hij zelfs nog veel meer in zijn mars had dan zij.

De latere “keizer van het hooggebergte” stamt inderdaad uit een echte wielerdynastie. Vader Jef probeerde het ook als renner zonder veel succes, maar zijn vier broers waren in Mere en omstreken echte vedetten en drie van hen schopten het tot prof.

De talentrijkste was wellicht Remi, die men als bijnaam Maroc gaf. Misschien had dit te maken met het feit dat hij in 1928 in Noord-Afrika aan de slag was geweest en zelfs derde werd in de wedstrijd Alger-Duzzan-Alger. Hij nam het echter niet al te nauw met

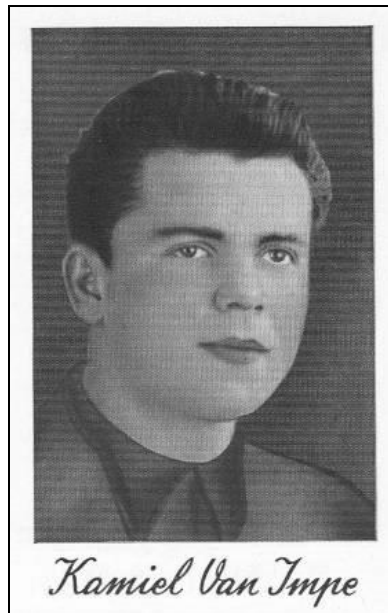
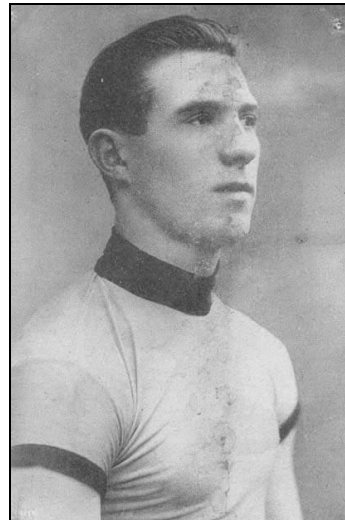
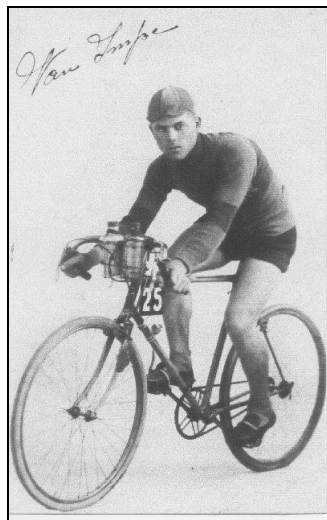
¹⁴² Voor de niet Denderstrekens de tekst in het “Nederlands”: “Lucien Van Impe de beste en Thévenet de laatste, zijn gele trui is een beetje(te) groot, maar hij geeft ze allen op hun brood (= lokale uitdrukking die zoveel betekent als “hij klopt ze allemaal”).

de trainingsarbeid zodat zijn klasse nooit ten volle tot uiting is gekomen. Toch noteren we van hem een tweede plaats in de Ronde van België in 1927 en in datzelfde jaar een 4de plaats in het BK en een 3de plaats in de Scheldeprijs. Het jaar nadien won hij in eigen Mere, werd 3de in de lastige Binche-Doornik-Binche en 8ste in het BK.

Constant (Stant) won als onafhankelijke de Ronde van Vlaanderen, werd in 1932 6de in de Ronde van België en 7de in het BK. Hij werd later de mentor van o.a. Maurice Meuleman en had een gekende fietszaak in Haaltert.

Robert (De Plek) was een veelwinner bij de juniors en de onafhankelijken, was ook een sterke veldrijder, maar bracht het nooit tot prof.

Ook Achiël (Sjilleken) was een goede jeugdrenner en hij reed een vijftal jaren als prof rond zonder noemenswaardige resultaten.¹⁴³

De 3 "nonkels"

(bovenaan Remi links en Stant rechts – onderaan Achiël, verkeerdelijk Kamiel genoemd op dit rennersprentje)¹⁴⁴

¹⁴³ In zijn laatste profjaar reed hij voor het merk "RODET", de naam van de fietsenzaak van zijn broer Constant (genoemd naar diens twee kinderen RAYMOND en ODETTE).

¹⁴⁴ Met dank aan wielerverzamelaars Jozef Hamels en Jaak Decoster.

De amateursjaren

Zo portretteerde men hem in 1967¹⁴⁵

Als we de uitslagen van Lucien Van Impe bij de amateurs van 65 tot 67 bekijken, merken we dadelijk dat Lucien zich niet beperkte tot koersen rond de kerktoeren, maar dat hij van bij de jeugd de lastige omlopen opzocht, waar zijn klimtalent tot uiting kon komen met een resultaat dat we ten slotte allen bij de profs mochten bewonderen.

Uitslagen van 1965 tot 1967

1965 : 1ste in Hoeilaart (22/08) en Berchem (Oudenaarde) (12/09) – 2de In Sint Laureins Berchem (29/08)

1966 :

8 overwinningen bij de amateurs : Denderwindeke (09/05) – Aartselaar (Sterfinale) (19/06) met meer dan 3 minuten voorsprong - St Genesius Rode (26/06) – Vorst (03/07) – Maarke-Kerkem (17/07) – Lennik-Eizeringen (21/07) – St Maria Oudenhove (05/09) – Mere (01/10)

Ereplaatsen : Halle (14/05) 2de – Halle (15/05) 3de – Overijse (19/05) 3de – Nieuwerkerken (21/05) 2de – Lessen (30/05) 2de – St Pieters Leeuw (05/069) 3de – Waver-Luik (11/06) 5de – Vorst (10/07) 2de – St Martens Lierde (02/10) 3^{de}

1967 :

8 overwinningen bij de amateurs : Jambes-Onhaye (23/04) – Auvelais (30/04) – Geraardsbergen (186/06) – Nieuwerkerken (15/08) – Ruisbroek (19/08) – Ukkel (02/09) – Ophainhove (17/09) – Hainichen (DDR) (23/09)

Ereplaatsen : Michelbeke (17/06) 2de – St Martens Lennik (01/10) 2de - Wiers (02/10) 2^{de}

Met zijn kleine versnelling die hij steevast hanteerde kon hij iedereen de baas. Het was alleen spijtig dat hij niet kon spurten of hij had nog veel meer overwinningen behaald bij de jeugd.

¹⁴⁵ Foto uit Vélo 68, pag. 133.

Twee foto's uit de jeugdritten met telkens een tweede plaats bij gebrek aan spurt

Tweede achter Roger Volckaert in Laken¹⁴⁶

Tweede achter Johnny Planckaert in 1968 in Tiel¹⁴⁷

¹⁴⁶ Dagblad "het Volk" 15 augustus 1964.

¹⁴⁷ Met dank aan dhr. Roland Desmet die mij toestemming gaf om deze foto, verschenen op zijn wiefelblog www.bloggen.be/rodeden, te gebruiken.

Kattekoers Ieper 1966 VL naar R Van Impe Lucien, Neulandt Victor, Cooman Hugo, Ghysels Nico, De Bakker Johan, Lievens Etienne, Coppens Emiel, Coppens Hugo

Nog een foto van Lucien bij de jeugd. De zeer sterke selectie van de Denderstreek voor de Kattekoers. De "kleinsten" was duidelijk "den besten"¹⁴⁸

In 1967 liet de BWB hem onder leiding van Lucien Acou starten in de Ronde van de Toekomst. In de Belgische ploeg zaten ook Willfried David, Jean-Marie Gorez, Marcel Maes (winnaar van de Vredeskoers in 1967), Georges Pintens, Herman Vrijders, Ward Weckx en Englebert Opdebeek. De beslissing om de kleine man uit Mere te laten starten mocht echt wel onverantwoord genoemd worden. Lucien had nog geen enkel internationaal contact gehad en had nog nooit een col van dichtbij gezien.

Dit kwam pijnlijk tot uiting in de 5de rit van Saint-Girons naar Luchon. Het klimmen was voor Lucien geen probleem, maar het dalen was een ander paar mouwen.

Hij kwam dan ook eerst boven op de col du Portet d'Aspet, maar kwam ten val in de afdaling en moest opgeven. Hij kwam er met de schrik vanaf, maar dit had het einde van zijn carrière kunnen betekenen.

De journalist van het Belang van Limburg schreef toen:

Toen we gisteren schreven dat Lucien Van Impe had bewezen dat hij wel een berg op kon rijden, maar geen enkele notitie had van wat klimmen zelf is, hadden we er moeten aan toevoegen: en van het dalen. Want dat behoort eigenlijk ook tot het klimmen. We dachten er gisteren echter geen ogenblik aan dat onze vooropstelling zo vlug zou bewezen worden en zeker niet dat die bevestiging zo'n spijtig gevolg zou hebben¹⁴⁹.

¹⁴⁸ Met dank aan Dirk van Mossevelde voor de foto.

¹⁴⁹ Het Belang van Limburg van 18 juli 1967.

Het dramatisch moment van de opgave (Hij had er zowaar zijn linker schoen bij verloren).¹⁵⁰

In 1968 en 1969 volgt de internationale doorbraak.

Hij behaalt in 1968 dertien overwinningen, waaronder een rit in de ronde van de Toekomst, waar hij ook het bergklassement op zijn naam schrijft..

In 1969 wilde hij absoluut de prestigieuze Ronde van Navarra winnen alvorens over te stappen naar de profs en hij slaagde ten volle in zijn opdracht.

Alles was dus aanwezig voor een beloftevolle carrière. Lucien had immers bij de amateurs bewezen dat hij tot de besten behoorde op elk parcours en in elke discipline.

¹⁵⁰ © Het Belang van Limburg, dinsdag 18 juli 1967.

Bij de profs : de geleidelijke groei naar de top

Het grote geluk van Lucien Van Impe is misschien geweest dat hij de overstap naar de profs deed bij de (kleine) Franse wielploeg « Sonolor », geleid door voormalig wereldkampioen Jean Stablinski.

Onder de vleugels van de wijze nordist kon Lucien geleidelijk groeien, werd er geen immense druk op zijn schouders gelegd en ... nam niemand het hem kwalijk dat hij zijn programma uitbouwde, niet om de supporters te plezieren (en alle grote wedstrijden te rijden, met het gevaar eraan kapot te gaan), maar wel in functie van datgene wat hij goed kon en in de discipline die hem het best lag, namelijk het rondewerk.

In Frankrijk kon men het immers hebben dat een renner zijn seizoen afstemde op de « Tour de France », toen en zeker ook nu hét wielerevenement van het jaar.

Vanaf zijn eerste deelname in 1969 (met een twaalfde plaats in de eindstand) was het duidelijk dat Lucien als het ware voor de ronde gemaakt was.

Ondanks – of misschien dankzij – het feit dat hij koerste in de glorieperiode van de grote Eddy Merckx, ging hij er elk jaar een stapje op vooruit onder de vleugels van Stablinski. In 1975 had hij reeds drie keer het bergklassement gewonnen en stilaan groeide ook bij hemzelf het besef dat hij misschien ooit de ronde wel eens zou kunnen winnen.

Maar om hem dat echt te doen inzien en om hiervoor de strategie te bepalen, was het wellicht een zegen dat hij in 1976 een nieuwe sportdirecteur kreeg in de persoon van Cyrille Guimard.

1976 : de bekroning op Pla d'Adet

Nadat Lucien reeds een eerste maal de gele trui had veroverd op Alpe d'Huez, moest hij hem in de rit naar Pyrénées 2000 afstaan aan Raymond Deslisle. Lucien raakt even in paniek, maar Guimard kon hem doen inzien dat hierdoor de druk op de schouders van anderen terecht kwam en stippelde zo het plan uit voor het koninginnennummer dat Lucien zou opvoeren in de 14de etappe van Sain-Gaudens naar Saint Lary Soulan (met aankomst op de Pla d'Adet).

In deze rit sloeg hij toe op enkele kilometers van de Portillon, remonteerde dan één voor één minder gevaarlijke tegenstanders en haalde net voor de top van de Peyresourde Ocaña bij. Ze bleven, met de Italiaan Ricconi, samen tot aan de voet van de aartsmoeilijke klim naar de Pla d'Adet. Van Impe nam de leiding over een reed gewoon van zijn gezellen weg.

Op dat ogenblik hadden zijn kwaadste concurrenten om de eindzege duidelijk begrepen dat er over winst of verlies in de Tour was gespeeld. Het had op een pokerspel geleken waarin vooral het team van geletruidrager Raymond Deslisle erg hard werd getroffen. Het had zich in het begin van de rit immers al te uitdagend gedragen. Met een uitval van Sybille en Danguillaume, in gezelschap van Casas en Mintkiewicz poogde men op de col de Menté een forcing te voeren. Joop Zoetemelk trapte in de val. Hij reageerde wel. Lucien Van Impe deed dit niet en hield zich rustig. Hij liet de aanvallers als het ware doodbloeden in hun eigen vermetelheid en op de top won hij zelfs de spurt voor de eerste plaats. Op dat ogenblik was het duidelijk dat Maurice Dmuer de kaart Thévenet in de Tour niet meer moest trekken. Op één kilometer van de top werd hij gelost.

De rol van de Peugeot's was toen uitgespeeld. Op dat moment heeft Luis Ocaña de hoofdrol opgeëist. Op de plaats waar hij vijf jaar voordien zo ongelukkig viel, sloeg hij toe. Uiteindelijk vormden zich in de aanloop naar de Portillon drie groepjes, met ondermeer naast Ocaña ook nog Bellini, De Witte en Freddy Maertens, terwijl de

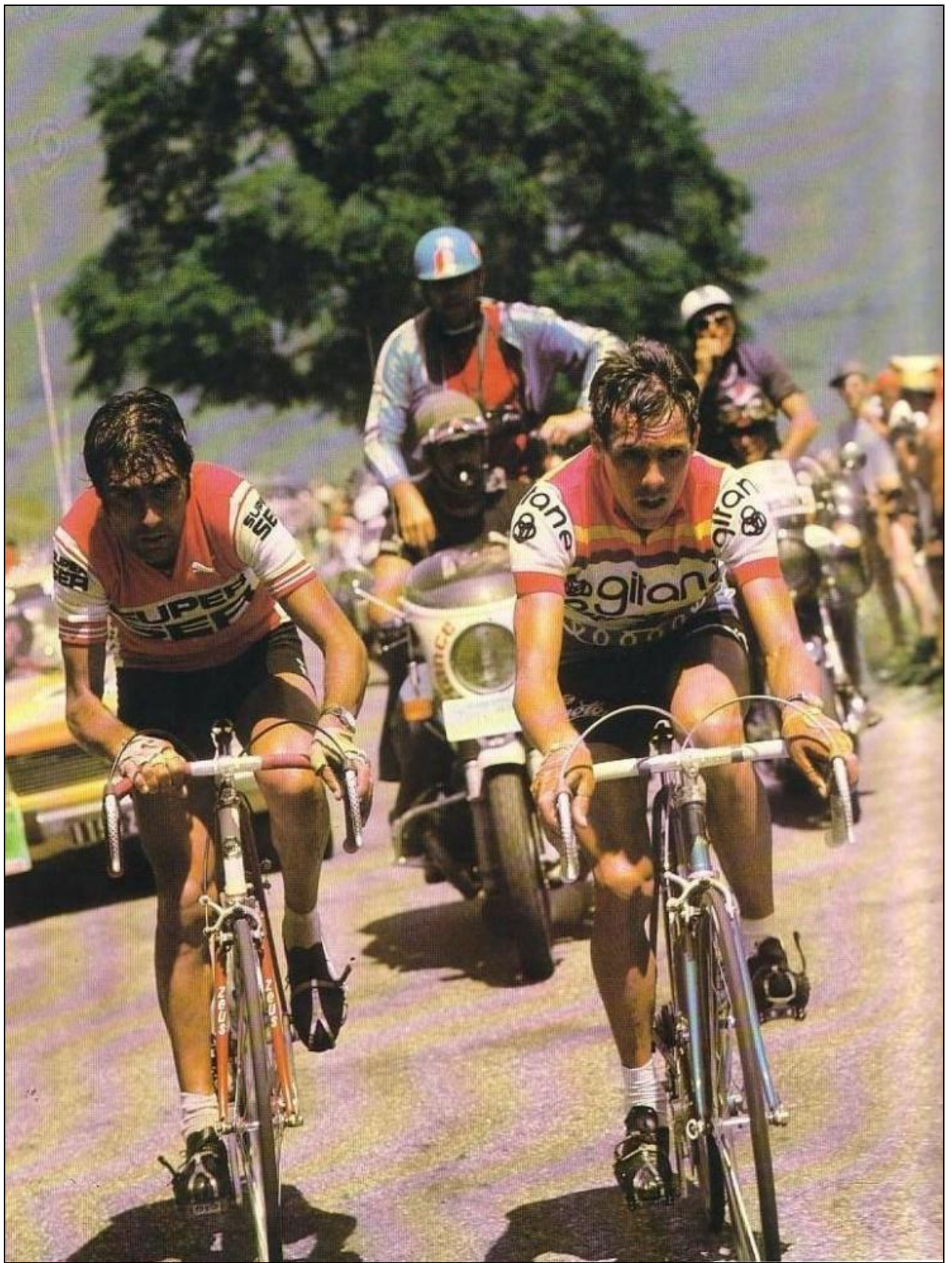
geletruidrager Delisle en Thévenet door Danguillaume, Bourreau en Ovion nu in de steek werden gelaten. Zes minuten achterstand telde het groepje met alle vedetten op de ontsnapte Ocaña, toen Van Impe aan zijn uniek solonummer begon. Op drie kilometer van de top van de Portillon spurtte hij van zijn gezellen weg. Niemand reageerde, ook Zoetemelk niet, hoewel die later hemel en aarde zou bewegen om de schade te herstellen.

Wat de Nederlander ontbrak zou echter in de handen van Van Impe vallen. In de laatste kilometers van de Peyrésourde was hij bij Ocaña en Riccomi gekomen, de enige overlevenden uit de vlucht die 18 man had geteld. Op de Italiaan en de Spanjaard na had Van Impe ze allen als wipplank gebruikt. Zoetemelk had inmiddels, toen zijn achterstand op Van Impe bijna een minuut was geworden, ook gereageerd. Aanvankelijk met Delisle en Pollentier, later eenzaam in het verweer. Dat zou hij ook tot op de top van de Pla d'Adet blijven.

Van Impe had in de vlakke kilometers een enorme steun aan een allesgevende Ocaña terwijl Zoetemelk alleen moest vechten. Nochtans had de Nederlander de kloof die op de Peyrésourde nog bijna twee en een halve minuut bedroeg praktisch kunnen halveren. Op de laatste negen kilometer werd hij echter weer minuten achteruitgeslagen. Van Impe had, op aangeven van Guimard, immers het initiatief eerst genomen en werd de grote winnaar van de rit.

Hij zou de trui niet meer afgeven en zijn voorsprong zelfs nog uitbouwen in de laatste tijddrit, want ook in die discipline had hij enorme vorderingen gemaakt. De bekroning op de Champs Elysées was dan ook navenant. Hij viel (bijna naar het evenbeeld van Romain Maes) in de armen van zijn vrouw en zijn ... moeder en werd tot nu toe de laatste Belgische winnaar van de Ronde van Frankrijk.

Met Ocaña op weg naar de bekronng¹⁵¹

¹⁵¹ http://forums.france2.fr/sport/cyclisme/lucien-impe-sujet_13831_1.htm.

Een dorp in het geel

Wat er in de daaropvolgende dagen en weken in Mere gebeurde was werkelijk onbeschrijflijk.

Eén der meest onverdachte bronnen lijkt mij hier een reporter uit het « verre Limburg », die op maandag 12 juli 1976 volgend verslag naar zijn krant stuurde :

De kleine, maar dappere Lucien Van Impe heeft zaterdag met zijn legendarische prestatie niet alleen de Ronde van Frankrijk '76 "kapot gereden" zoals dat heet, maar hij is ook rechtstreeks verantwoordelijk voor een dolle vreugde-explosie in zijn woonplaats Mere bij Aalst. Na de rechtstreekse uitzending via TV van de Pyreneeënrit zaterdag vlogen alle deuren in Mere open. De straten liepen vol uitgelaten mensen, die al wat geel was hadden aangetrokken of omgehangen. Gele wimpels, vlaggen, doeken en repen stof werden aan vensters en deuren gehangen. Verlichtingspalen werden omzwachteld met gele slingers. In de rapte werden gele rollen gesneden. Mannen, vrouwen en kinderen droegen foto's van hun idool uit vorige rondes mee. De politie van Mere zette de straten af. Mere-centrum was afgesneden voor ieder verkeer. Aan het gemeentehuis werden barrikades opgezet. Heel Mere jubelde, zong en dronk. Want het bier vloeide zaterdagmiddag en de daarop volgende avond en nacht met hektoliters. Brouwers moesten in allerijl hele ladingen bier en frisdranken aansleuren.

De Magerstraat, waar vader en moeder Van Impe een herberg uitbat, zag zwart van het volk. Je kon gewoon over de koppen lopen. Het café kon je niet in of uit. Ook gisterochtend niet, toen we even gingen meesnoepen van de uitbundigheid.

Mere, het gele dorp.

Mannen staan op de stoep voor hun woning om de rit van zaterdag te commentariëren. Ze dragen uiteraard gele hemden of dito-pulls. De vrouwen hebben hun mooiste... gele zomerkleed uit de kast gehaald voor deze feestelijke dagen. Jonge rakkers spurten per koersfiets – of wat dacht je – door de Dorpsstraat, ze hebben de witte trui met de rode bollekes omgord. Op de borst prijkt een foto van Lucien. Mere leeft in een roes. Om in de herberg van vader Van Impe aan de toog te geraken, moet je met de ellebogen werken. Luciens broer, zijn vrouw en een hele rij familieleden bedienen het dorstige en uitgelaten volk. Vader Van Impe die zaterdag na de triomfantelijke aankomst van zijn zoon even een appelflauwte moest verwerken, zit in de keuken samen met een hele bende uitgelaten supporters van Lucien. (...). Een grijze man in gele trui vertelt van de dolle vreugde tijdens de voorbije avond en nacht. "Toen hier de straten vol mensen waren gelopen. werd er in de verte getoeterd. De politie moest de weg vrijmaken. Een dubbeldekbuss met uitgelaten supporters kwam helemaal uit Kortrijk aanrijden. En weer opnieuw bussen. Toeristen die onderweg waren naar huis maakten een ommetje tot in Mere. (...) Om 2.30 u. in de morgen liep heel Mere nog op straat».

Terug vader Van Impe: «Wat hier is gebeurd, is niet te beschrijven. Bij elke Ronde van Frankrijk die Lucien heeft gereden werd hij gevierd en was het hier kermis, maar de vreugde van een hele gemeenschap die staat te dansen en te zingen op straat, dat is hier nog nooit gezien". De Van Impes hebben wielrennersbloed in de aderen. Vader Jef Van Impe heeft zes zonen. De eerste die op een renfiets kroop was Philemon. Toen hij de fiets aan de haak hing, begon Lucien te koersen. En sedert enkele jaren rijdt ook zoon Frank. Hij is liefhebber en won dit seizoen reeds enkele grote wedstrijden. Vader Van Impe stamt uit een familie van negen broers. «Vijf van de negen hebben gekoerst, zegt hij fier. «Ikzelf, onze Remy. Constant. Robert en Achilles ook. De ene stak de andere aan. Ik heb zes kleinzontjes. Misschien worden zij ook nog eens ooit goeie renners¹⁵²-.“ (...)

¹⁵² Eén van hen is Kevin Van Impe.

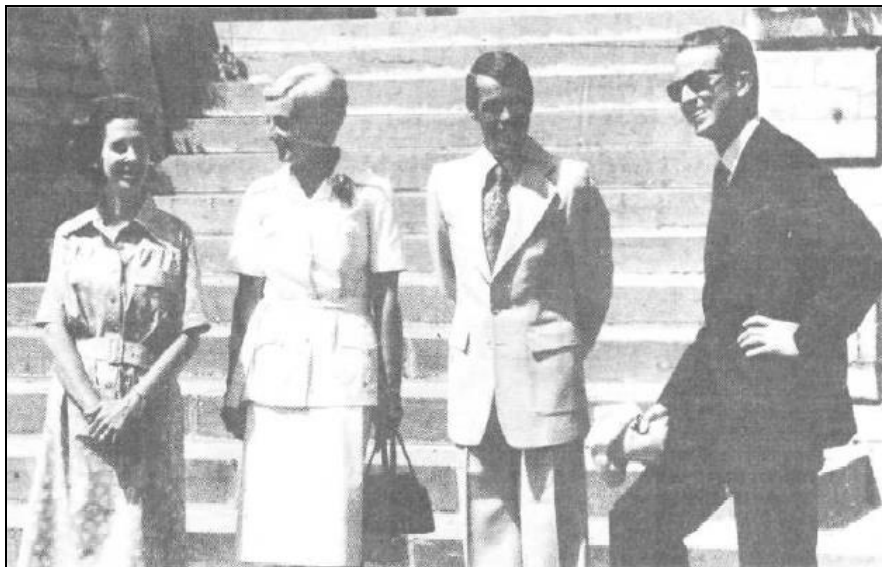
*P.V.V.-gemeenteraadslid Van Pollaert en C.V.P.-raadslid Wijns vallen elkaar in de armen. Neen, in Mere kan de vreugde niet op. Het bier wel, want toeterend baant een vrachtauto, afgeladen met bakken en tonnen zich een weg tussen al die uitgelaten Merenaren naar het Dorpsplein waar een cafébaas alweer met een lege kelder zit en met een hele bende dorstigen. Mere is nog maar pas begonnen aan een dolle feestroes...*¹⁵³

Deze gekte zou nog weken duren, het hele café van moeder Van Impe werd beschilderd en de ene ontvangst volgde op de andere.

Zelfs buitenlandse TV-stations streken neer in Mere en brachten verslag uit van dit onvervalste volksfeest.

Een bijna vervaagd souvenir van de wielergekte uit 76 : het beschilderde café in de Magerstraat (dat ondertussen afgebroken werd).

Tussen alle drukte door een ontvangst op het paleis in Laken (met een kostuum ... dat hem ook veel te groot was).¹⁵⁴

¹⁵³ Reportage van Luc Cops in Het Belang van Limburg van 12 juli 1976.

¹⁵⁴ Het Belang van Limburg, 20 juli 1976.

Een lange vruchtbare carrière

Na zijn zege in 76 had Lucien ook nog de Tour 77 kunnen winnen, maar overmoed en een val (of ... een vrijwillige aanrijding ???) op Alpe d'Huez beslisten er anders over. Lucien zal nog tot 1987 in het peloton aanwezig zijn en een indrukwekkende erelijst opbouwen in het rittenwerk. In totaal nam hij 15 maal deel aan de Tour, gaf nooit op, behaalde 6 keer « zijn bolletjestrui », stond ook nog eenmaal als tweede en driemaal als derde op het podium en behaalde 8 ritzeges.

Tel daarbij nog twee bergtruien in de Giro (plus een 4de en een 7de plaats als beste uitslagen) en dan zien we hoe groot de kleine uit Mere wel was in het rondewerk.

EN ... als het moest kon hij het ook in eendagswedstrijden. Het bewijs hiervan is zijn nationale titel, die hij in 1983 op ver gevorderde leeftijd behaalde in een sprint bergop (of wat dacht je?) tegen Marc Sergeant in Ronse.

Het is hier niet de bedoeling om het volledige palmares van Lucien weer te geven, maar voor de volledigheid volgen hier zijn overwinningen bij de profs van 1969 tot 1987.

- 11-6-1970 Nottingham (Gbr) -
- 18-7-1971 Ronde van Frankrijk (Fra) bergprijs
- 14-7-1972 Ronde van Frankrijk (Fra) 12°rit
- 23-7-1972 Ronde van Frankrijk (Fra) bergprijs
- 11-5-1973 Ronde van Romandie (Zwi) 3°rit
- 16-6-1973 Midi Libre (Fra) 3°rit
- 13-7-1973 Ronde van Frankrijk (Fra) 12°rit B
- 16-8-1973 Plogastel-Saint-Germain (Fra)
- 19-4-1974 Outer
- 26-8-1974 Lallaing (Fra) Crit.
- 20-5-1975 Ronde van de Aude (Fra) 1°rit
- 22-5-1975 Ronde van de Aude (Fra) Eindstand
- 22-5-1975 Ronde van de Aude (Fra) 3°rit
- 23-6-1975 Ottignies
- 11-7-1975 Ronde van Frankrijk (Fra) 14°rit
- 16-7-1975 Ronde van Frankrijk (Fra) 18°rit
- 20-7-1975 Ronde van Frankrijk (Fra) bergprijs
- 5-8-1975 Lannion (Fra) Crit.
- 10-8-1975 Klimkoers Kitzbuhel (Oos) Eindst.
- 10-8-1975 Klimkoers Kitzbuhel (Oos) 2°rit
- 10-8-1975 Klimkoers Kitzbuhel (Oos) 1°rit
- 17-8-1975 Lescouet-Jugon (Fra)
- 21-8-1975 Mere
- 24-9-1975 Klimkoers Montjuich (Spa) 1°rit
- 22-5-1976 Polymultipliee (Fra)
- 13-6-1976 Midi Libre (Fra) 5°rit

16-6-1976 Ronde van de Aude (Fra) 2°rit B
10-7-1976 Ronde van Frankrijk (Fra) 14°rit
18-7-1976 Ronde van Frankrijk (Fra) Eindstand
22-7-1976 Le Creusot (Fra)
24-7-1976 Brette-Les-Pins (Fra)
31-7-1976 Marmande (Fra)
7-8-1976 Plancoet (Fra)
21-8-1976 Josselin (Fra) Crit.
19-5-1977 Dunieres (Fra)
5-6-1977 Dauphiné Libéré (Fra) 6°rit
12-6-1977 Klimkoers Serenac (Fra) Eindstand
12-6-1977 Klimkoers Serenac (Fra) 2°rit
22-6-1977 Ronde van Zwitserland (Zwi) 7°rit
23-6-1977 Ronde van Zwitserland (Zwi) 8°rit
17-7-1977 Ronde van Frankrijk (Fra) 15°rit B
24-7-1977 Aalst Criterium
24-7-1977 Ronde van Frankrijk (Fra) bergprijs
31-7-1977 Geraardsbergen Criterium
13-8-1977 Pleaux (Fra)
15-8-1977 Plaintel (Fra) Crit.
13-8-1978 Lampaul-Guiliau (Fra)
14-8-1978 Geraardsbergen Crit.
9-5-1979 Ronde van Spanje (Spa) 15°rit
19-5-1979 Assenede
13-7-1979 Ronde van Frankrijk (Fra) 16°rit
5-8-1979 Mende (Fra)
11-8-1979 Maurs (Fra)
12-9-1979 Ronde van Catalonië (Spa) 7°rit A
3-8-1980 Tienen Crit.
3-6-1981 Moerbeke-Geraardsbergen
30-6-1981 Ronde van Frankrijk (Fra) 5°rit
19-7-1981 Ronde van Frankrijk (Fra) bergprijs
20-7-1981 Aalst Crit.
6-8-1981 Kortrijk
8-8-1981 Obernal (Fra) Crit.
16-8-1981 Poly Normande (Fra)
10-6-1982 Crocche Sull Arno (Ita)

8-8-1982 Kalmthout
23-5-1983 Ronde van Italië (Ita) 11°rit
26-6-1983 NK weg België
21-7-1983 Ronde van Frankrijk (Fra) 19°rit
24-7-1983 Ronde van Frankrijk (Fra) bergprijs
26-7-1983 Ronse Crit.
6-8-1983 Dilsen Crit.
16-8-1983 Heusden-Destelbergen
25-8-1983 Mere
8-7-1984 Klimkoers Visp-Grachen (Zwi)
3-10-1984 Buggenhout
17-5-1986 Ronde van de Mijnvalleien (Spa) 1°rit
22-5-1986 Ronde van de Mijnvalleien (Spa) Eindstand
26-9-1987 Mere

Een onvergetelijk afscheid in eigen dorp

Een massa volk bij het afscheid van Lucien Van Impe, die op een bepaald moment zijn ontroering nog moeilijk de baas kon.

Zoals u merkt, won hij zijn laatste wedstrijd uit zijn carrière in « zijn » Mere, waar men zijn afscheidskoers had georganiseerd.

Het krantenverslag van maandag 28 september zag er als volgt uit¹⁵⁵ :

Afscheidskoers Van Impe te Mere

En toen liet hij zijn tranen de vrije loop...

Eigenlijk had hij het kunnen verwachten maar toch schrok hij er nog van toen hij de straat naar de ouderlijke woning kwam ingedraaid, naar de startlijn van zijn eigen afscheidskoers. Een onoverzichtelijke massa wielersfans – zeg maar supporters – scandeerden zijn voornaam. «Zoveel volk, mens toch. Was dat werkelijk alle dagen zo in 1976 toen ik naar de eindzege in de Tour reed? Tjonge toch, zoveel volk en allemaal voor mij.»

Lucien wist niet waar hij het had. Bleekjes en zo mogelijk nog kleiner dan anders stond hij er verwezen bij. «Kapot van de zenuwen ben ik. Dat ze er mij vandaag alstublieft toch maar niet afrijden. Dan besterf ik het.» Vooraleer hij het besepte was het peloton vertrokken. Supporters vochten voor een geel palmaresboekje, de bierentjes deden gouden zaken en in een café in Aigem werd bij elke doortocht de plaat «Lucien Van Impe de beste » gedraaid. Na vijf uur werd de sfeer zenuwachtiger. Lucien mee in de goeie ontsnapping, even later alleen voorop en dan als winnaar over de streep. De ontlading barstte los.

(...)

En dan kropte het ineens iets te fel en Lucien begaf: hij liet zijn tranen de vrije loop. Met hem zoveel supporters. Kleerkasten van mannen die ook aan het waterlanden gingen. «Dat was nu toch de allergrootste, hé meneer. Omdat hij zo klein was, zo vriendelijk steeds: dat maakte hem zo populair. Heb jij Merckx of Vanderaerden ooit zo spontaan zien lachen?»

Nee, zo komt er geen één meer of misschien als zijn kleine Bart straks gaat koersen...»

Bedankt Lucien

Ik denk dat deze supporter perfect verwoordde wat wij in de Denderstreek en ver daarbuiten dachten.

Daarom Lucien,

Bedankt voor al die onvergetelijke momenten.

Bedankt voor die flitsende demarrages op elke col

Bedankt voor die kinderlijke blik in je ogen die steeds leken te vragen of dit alles wel waar was, of je dit allemaal wel zelf gedaan had, jij die fluks over de afsluiting sprong op de top van de Ventoux, terwijl de grote Merckx in ademnood zat.

Bedankt omdat je steeds dezelfde bleef, steeds even vriendelijk, steeds even toegankelijk voor iedereen.

Bedankt kleine Lucien omdat je toch zo groot was!

Hiermee sluit ik ook de bijlage af over de vedetten uit de Denderstreek.

¹⁵⁵ Het Belang van Limburg van 28 september 1987.

De profs uit de Denderstreek¹⁵⁶

GEBOREN IN EEN GEMEENTE VAN DE DENDERSTREEK						
Naam	Voornaam	Geboren op	Geb. plaats	Overleden op	Overleden te	Prof van ... tot..
			AAIGEM			
SEGERS	FRANS	12/01/1927	AAIGEM	19/10/2000	GENT	1951/1953
SEGERS	KAMIEL	24/12/1900	AAIGEM	31/12/1964	LEUVEN	1927/1929
			AALST			
ARYS	FRANK	19/10/1954	AALST			1976/1981
BEECKMAN	EMIEL	05/08/1931	AALST			1954/1955
DE CROOCK	LUC	21/04/1953	AALST			1974/1975
DE LEEUW	ADRIEN	14/02/1953	AALST			1976/1976
DE MEESTER	HANS	07/08/1970	AALST			1993/2002
DE SCHRIJVER	FRANS	03/04/1929	AALST			1953/1955
DE WOLF	DIRK	16/01/1961	AALST			1983/1994
ERNST	EDOUARD	14/02/1947	AALST			1968/1969
GUNS	JURGEN	21/01/1976	AALST			1999/2001
LERNO	PATRICK	21/09/1956	AALST	26/08/2008	ZELE	1978/1983
MATTHIJS	KRIS	31/03/1974	AALST			2000/2002
NUELANT	VICTOR	02/03/1945	AALST			1966/1972
PAUWELS	JOHAN	16/01/1964	AALST			1989/1990
PAUWELS	RONNY	01/04/1965	AALST			1989/1990
ROGIERS	EMILE	15/03/1923	AALST	05/12/1998	NINOVE	1944/1954
SCHOLLAERT	FRANS	13/04/1916	AALST	13/12/1988	AALST	1939/1939
SERGEANT	MARC	16/08/1959	AALST			1981/1996
STEENHAUT	PROSPER	03/01/1906	AALST	02/06/1996	GERAARDSBER -GEN	1926/1928
TROCH	LEON	03/06/1917	AALST	13/09/2005	AALST	1939/1946
VAN DEN ABBELE	FRANK	03/01/1966	AALST			1988/1997
VAN DER ELST	MAURICE	02/12/1916	AALST	10/07/1999	ASSE	1945/1948
VAN DER SLAGMOLEN	KEVIN	11/05/1980	AALST			2003/0000
VAN EYCK	PAUL	31/07/1911	AALST	10/08/1993	AALST	1925/1925
VAN HOLEN	RONNY	09/03/1959	AALST			1981/1992
VAN IMPE	FRANK	01/06/1955	AALST			1978/1984
VAN IMPE	KEVIN	19/04/1981	AALST			2002/0000
VAN IMPE	PETER	07/06/1963	AALST			1985/1991
VAN UFFEL	JOHAN	09/10/1952	AALST			1976/1978
VANBRANTEGHEM	ARTHUR	04/03/1894	AALST	10/09/1984	AALST	1920/1923
VANDER FRAENEN	WERNER	04/11/1959	AALST			1985/1986

¹⁵⁶ Voor alle duidelijkheid, het gaat hier niet uitsluitend om renners die lid waren van de club KSC Denderstreek, maar wel om renners, geboren in wat gemeenzaam als de Denderstreek wordt beschouwd. Velen van hen – doch zeker niet allemaal – waren lid van KSC D. Uiteraard staan hier anderzijds niet de renners in die bij KSC D gereden hebben, maar niet geboren waren in de Denderstreek, zoals bv. Jef Moerenhout. Deze lijst is zeker niet volledig en wie aanvullingen heeft mag mij steeds contacteren. Met dank aan collega wielerverzamelaar Jozef Hamels voor de hulp.

VOLCKAERT	ROGER	12/04/1947	AALST			1968/1973
WESEMAEL	WILFRIED	13/01/1950	AALST			1973/1982
WYCKSTAND	ROGER	11/01/1931	AALST			1954/1959
			APPELS			
GOOSSENS	FRANS	17/02/1905	APPELS	24/08/2002	DENDERMON- DE	1933/1933
SCHOLLIERS	HENRI	15/01/1926	APPELS	08/04/1994	DENDERMON- DE	1949/1951
			APPELTERRE - EICHEM			
CIETERS	GEORGES	11/08/1937	APPELTERRE			1963/1963
			ASPELARE			
GOESSENS	ARTHUR	25/06/1908	ASPELARE	29/01/1997	ZOTTEGEM	1935/1935
			BAARDEGEM			
DIERICKX	OSCAR	20/02/1956	BAARDEGEM			1978/1983
			BAASRODE			
BONDUEL	FRANS	26/09/1907	BAASRODE	25/02/1998	BAASRODE	1928/1947
BRUSSELMANS	JEAN	11/06/1946	BAASRODE	09/09/2002	BAASRODE	1967/1970
DE DECKER	LUC	02/02/1960	BAASRODE			1983/1986
GOOSSENS	ALFONS	30/10/1899	BAASRODE	17/01/1973	HAMME	1923/1933
GOOSSENS	EDDY	17/06/1946	BAASRODE			1970/1975
PAUWELS	MARCEL	14/03/1938	BAASRODE			1969/1975
PEELMAN	EDDY	08/08/1947	BAASRODE			1968/1978
VAN DER JEUGHT	FRANS	01/10/1938	BAASRODE	16/04/2007	BAASRODE	1966/1966
			BAMBRUGGE			
D'HAESE	GEORGES	03/03/1921	BAMBRUGGE	03/11/1998	AALST	1943/1952
			DENDERBELLE			
DE SITTER	EDDY	16/06/1945	DENDERBELLE			1966/1968
			DENDERHOU- TEM			
DE PUTTER	EDGARD	18/06/1909	DENDERHOUTEM	27/12/1983	NINOVE	1934/1934
SIROIT	FRANS	21/07/1929	DENDERHOUTEM			1952/1960
SORGELOOS	EDGARD	14/12/1930	DENDERHOUTEM			1951/1966
			DENDERLEEUV			
BAEYENS	ARMAND	22/06/1928	DENDERLEEUV			1949/1957
DEBRAUWER	JAN		DENDERLEEUV			1920/1922
VAN ISTERDAEL	JOZEF	15/01/1891	DENDERLEEUV	09/06/1961	DENDER- LEEUV	1919/1921
VAN ISTERDAEL	WILLY	08/09/1929	DENDERLEEUV	25/01/1997	AALST	1951/1952
VERPAELT	ADOLF	20/11/1935	DENDERLEEUV			1960/1962
			DENDERMONDE			
DEGRAUWE	LUC	22/12/1956	DENDERMONDE			1980/1982
KERREMANS	FRANS	20/10/1947	DENDERMONDE			1969/1975
MICHIELS	BENONI	05/09/1953	DENDERMONDE			1976/1976
MICHIELS	JEAN	05/09/1953	DENDERMONDE	22/02/1998	DENDERMON- DE	1976/1976
VAN HECKE	PREBEN	09/07/1982	DENDERMONDE			2004/0000
VAN MINGEROET	JARNO	23/09/1977	DENDERMONDE			2006/2008
			DENDERWINDE- KE			

BRUYLAND	ALBERT	04/09/1921	DENDERWINDEKE			1942/1955
DE CALUWE	EDGARD	01/07/1913	DENDERWINDEKE	16/05/1985	GERAARDSBERGEN	1934/1947
GIJSSELS	ROMAIN	10/03/1907	DENDERWINDEKE	31/03/1978	PARIJS (F)	1930/1936
MEIRLAEN	JAN	16/06/1920	DENDERWINDEKE	12/08/1999	GENT	1947/1948
THOLLEMBEEK	EMILE	31/01/1895	DENDERWINDEKE	07/06/1969	GENT	1921/1935
TIMMERMANS	WILLY	18/11/1930	DENDERWINDEKE			1956/1958
VAN ROSSOM	ROCHUS	12/05/1911	DENDERWINDEKE	25/08/1990	NINOVE	
VANVRECKOM	REMI	01/04/1943	DENDERWINDEKE	05/12/2000	DENDERWINDEKE	1966/1970
			EREMBODEGEM			
CAMMU	ROGER	13/03/1921	EREMBODEGEM	25/12/2000	EREMBODEGEM	1945/1951
HOUTMAN	OSCAR	19/06/1908	EREMBODEGEM	03/10/1972	GENT	1927/1930
MEERT	JOZEF	03/02/1920	EREMBODEGEM	28/10/2003	AALST	1947/1948
VAN DEN STEEN	GUSTAAF	15/01/1895	EREMBODEGEM	24/02/1973	HELDERGEM	1922/1923
VAN GEIT	GUSTAAF	05/01/1900	EREMBODEGEM	24/12/1984	AALST	1929/1932
			ERPE MERE			
DE WOLF	GILBERT	08/06/1929	ERPE-MERE	19/04/1955	ERPE-MERE	1952/1954
JANSSENS	JOZEF	10/09/1941	ERPE-MERE			1964/1967
			GERAARDSBERGEN			
BARBE	KOEN	20/01/1981	GERAARDSBERGEN			2004/0000
BERKENBOSCH	LUC	21/11/1955	GERAARDSBERGEN	13/09/1998	AALST	1978/1978
DURANT	DIRK	10/10/1961	GERAARDSBERGEN			1964/1968
ENGELIEN	JAAK	24/06/1923	GERAARDSBERGEN			1944/1950
KRIKILION	DIRK	16/06/1960	GERAARDSBERGEN			1983/1987
PENNE	FREDERICK	05/06/1978	GERAARDSBERGEN			2002/0000
PEVENAGE	PATRICK	08/11/1956	GERAARDSBERGEN			1979/1982
POOLS	CHRISTIAN	12/10/1961	GERAARDSBERGEN			1986/1987
SOETENS	JAN	07/01/1984	GERAARDSBERGEN			2006/0000
STEVENS	CHRISTOPHE	10/08/1974	GERAARDSBERGEN			2002/2005
VAN CAUWENBERGHE	GUSTAAF (Staf)	30/11/1918	GERAARDSBERGEN	21/09/2006	OXFORD - FLORIDA (USA)	1938/1942
VAN DEN BOSSCHE	ALAIN	17/11/1965	GERAARDSBERGEN			1990/1995
VAN DER HAEGEN	RUDY	18/07/1963	GERAARDSBERGEN			1987/1988
VAN DER LINDEN	WESLEY	07/03/1982	GERAARDSBERGEN			2004/0000
WAYENBERGH	DIRK	14/09/1955	GERAARDSBERGEN	15/03/2007	TEMSE	1977/1989
			GRIMMINGE			
ROELS	HERWIG	11/02/1946	GRIMMINGE			1963/1963
			HAALTERT			
VAN DEN BERGHE	GUSTAAF	28/04/1929	HAALTERT	04/02/2003	HAALTERT	1952/1953
			HEKELGEM			
DE BERLANGER	JOZEF	31/08/1912	HEKELGEM	17/05/2001	HEKELGEM	1935/1936

PAUWELS	CAMIEL	13/06/1925	HEKELGEM			1950/1953
RENDERS	HENRI	06/11/1922	HEKELGEM	24/12/2008	AALST	1944/1951
			HELDERGEM			
VOLCKAERT	GEORGES	10/10/1934	HELDERGEM			1958/1963
			HERDERSEM			
DE MEERSMAN	GUSTAAF	17/09/1918	HERDERSEM	26/06/2009	AALST	1945/1955
			HOFSTADE			
HALEYDT	ETIENNE	23/09/1941	HOFSTADE	18/10/2003	EREMBODE- GEM	1963/1965
VAN DER HELST	ETIENNE	07/05/1953	HOFSTADE			1975/1984
VAN DER HELST	JOZEF	02/07/1923	HOFSTADE	28/11/1985	AFFLIGEM	1945/1951
			IDEGEM			
BURY	JULES	23/01/1921	IDEGEM	25/07/1994	AALST	1943/1943
GABRIEL	GUSTAAF	17/09/1919	IDEGEM	31/07/1994	GERAARDSBER- GEN	1940/1940
			KERKSKEN			
LIEVENS	ETIENNE	14/05/1944	KERKSKEN			1968/1968
			LEBBEKE			
BURGER	PAUL		LEBBEKE	23/04/1905	ENGELAND	1900/1906
BUSLOT	ANTOON	15/02/1927	LEBBEKE	04/03/1995	DENDERMON- DE	1949/1950
BUSLOT	PIERRE	24/07/1949	LEBBEKE			1972/1973
HOLBRECHT	FRANS	08/11/1923	LEBBEKE	06/07/2008	DENDERMON- DE	1945/1948
PUTTEMAN	GASTON	08/09/1917	LEBBEKE			1945/1949
VAN DEN BROECK	MARTIN	31/10/1923	LEBBEKE			1945/1958
			LEDE			
D'HAESE	HANS	20/08/1959	LEDE			1982/1982
MELCKENBEECK	FRANS	15/11/1940	LEDE			1962/1972
SMOLDERS	ALBERT	21/04/1916	LEDE	06/06/1975	AALST	1938/1938
VAN HERZELE	ALBERT	27/11/1914	LEDE	31/05/1972	BERGEN	1947/1951
			LESSEN			
CRIQUELION	CLAUDE	11/01/1957	LESSEN			1979/1991
DEMARBAIX	SEBASTIEN	19/12/1973	LESSEN			1996/2002
THYS	OMER	10/10/1913	LESSEN	09/02/1979	ATH	1939/1946
			LIEDEKERKE			
DE BACKER	JOZEF	21/07/1920	LIEDEKERKE	08/10/2002	ASSE	1947/1951
DE BACKER	KAMIEL	14/04/1925	LIEDEKERKE	27/11/2005	LIEDEKERKE	1945/1950
DE BRABANTER	LOUIS	19/01/1933	LIEDEKERKE	10/02/2005	EREMBODEGE M	1958/1959
DE RAES	FELIX	24/01/1917	LIEDEKERKE	09/06/1990	AALST	1938/1947
VAN DAELE	JEROME	04/04/1900	LIEDEKERKE	15/01/1992	LIEDEKERKE	1920/1921
VAN DEN BRANDE	MARC	23/07/1959	LIEDEKERKE	verblijft in Spanje sinds 1997		1982/1984
			MEERBEKE			
BEECKMAN	CAMIEL	25/02/1910	MEERBEKE	02/03/1994	NINOVE	1935/1953
BEECKMAN	THEOPHILE	01/11/1896	MEERBEKE	22/11/1955	MEERBEKE	1925/1927
BOTTE	PETRUS	08/07/1919	MEERBEKE			1947/1947

WAUTERS	ALBERT	10/12/1920	MEERBEKE	07/04/2000	AALST	1947/1952
			MERE			
COPPENS	EMIEL	08/10/1945	MERE			1966/1970
DE WOLF	MARCEL	16/02/1922	MERE	24/01/1965	AALST	1945/1945
MEULEMAN	MAURICE	17/04/1934	MERE	22/12/1998	HAALTERT	1958/1964
VAN IMPE	ACHIEL	18/09/1922	MERE			1947/1952
VAN IMPE	CONSTANT	01/01/1911	MERE	29/07/1996	RONSE	1927/1939
VAN IMPE	LUCIEN	20/10/1946	MERE			1969/1987
VAN IMPE	REMI	12/11/1904	MERE	03/09/1993	MERE	1927/1933
WIJNANT	REMI	17/08/1908	MERE	17/03/2004	ESSENE	1931/1937
			MOERBEKE			
DE CAUWER	EDWARD	04/01/1935	MOERBEKE			1959/1962
PERDAENS	JULIEN	21/01/1903	MOERBEKE			1925/1925
PEVENAGE	RUDI	15/06/1954	MOERBEKE			1976/1988
			MOORSEL			
DE MAESENEER	LOUIS	30/03/1922	MOORSEL	20/09/2005	AALST	1945/1946
			NEDERHASSELT			
D'HAESELEER	RICHARD	06/02/1918	NEDERHASSELT	26/11/2006	KALKEN	1941/1943
			NIEUWERKERKEN			
CALLEBOUT	ROLAND	03/08/1930	NIEUWERKERKEN	06/10/1983	ARMENTIERS (F)	1954/1956
CANT ¹⁵⁷	REMI		NIEUWERKERKEN			1925/1926
MAES	CYRIEL	27/05/1929	NIEUWERKERKEN			1953/1954
SCHELFHOUT	RENE	02/10/1944	NIEUWERKERKEN			1967/1970
			NINOVE			
BAEYENS	JAN	16/06/1957	NINOVE			1980/1986
COOMAN	JERRY	06/01/1966	NINOVE			1987/1994
COPPENS	ROBERT	31/03/1932	NINOVE			1956/1963
DE BRUYNE	LUC	23/12/1956	NINOVE			1980/1981
DE WOLF	STEVE	31/08/1975	NINOVE			1997/2003
DEMEUTER	RONNY	15/02/1965	NINOVE			1968/1969
NEVENS	JAN	26/08/1958	NINOVE			1980/1995
REDANT	HANS	06/04/1970	NINOVE			1998/2000
REDANT	HENDRIK	01/11/1962	NINOVE			1987/1997
ROELANDT	LUC	07/01/1957	NINOVE			1979/1980
ROELANDT	PATRICK	21/09/1962	NINOVE			1987/1993
SCHETS	STEVE	20/04/1984	NINOVE			2004/2008
SEGERS	NOEL	21/12/1959	NINOVE			1982/1993
STANDAERT	ALFONS	24/12/1894	NINOVE	02/04/1968	NINOVE	1921/1929
STANDAERT	CAMIEL	11/06/1920	NINOVE	01/08/1999	NINOVE	1947/1949
STANDAERT	VICTOR	16/04/1892	NINOVE	23/04/1941	NINOVE	1920/1931
VAN DER SLAGMOLEN	MARCEL	18/12/1952	NINOVE			1975/1983
VAN WILDER	HANS	17/06/1958	NINOVE			1982/1983

¹⁵⁷ Grote twijfels. Misschien Nieuwkerken Waasland.

VANBOND	GEERT	18/11/1970	NINOVE			1994/2004
VANDEWIELE	VICTOR	14/10/1940	NINOVE			1964/1967
WIJNANT	WILLEM	16/07/1961	NINOVE			1985/1990
			O.L. VROUW LOMBEEK			
VANDERVELDE	JEAN	26/04/1931	O.L. VROUW LOMBEEK	15/01/2004	AALST	1952/1956
			OKEGEM			
DE BOITSELIER	EDUARD	05/06/1929	OKEGEM	23/08/1983	NINOVE	1955/1962
LORANG	RAYMOND	25/11/1927	OKEGEM			1949/1949
			OORDEGEM			
DE MIDDELEIR	ROBERT	26/08/1938	OORDEGEM			1962/1967
DEPOORTER	JULES	23/03/1923	OORDEGEM	05/04/2002	DENDERMONDE	1947/1955
PONNET	KAMIEL	15/05/1935	OORDEGEM			1961/1962
			OPHASSELT			
RITSERVELDT	ALBERT	13/10/1915	OPHASSELT	11/03/2002	ZOTTEGEM	1938/1948
			OUDEGEM			
DE THAEY	HUGO	06/01/1942	OUDEGEM			1964/1966
			PAMEL			
BARBE	LEON	20/06/1928	PAMEL			1952/1952
LAROY	JEAN	15/02/1931	PAMEL	19/06/1992	LEUVEN	1955/1961
VAN DER PERRE	SYLVAIN	21/12/1919	PAMEL			1947/1953
VAN MOLLE	OMER	21/02/1911	PAMEL	25/08/1997	JETTE	1932/1947
VANDERVEKEN	RENE	27/06/1937	PAMEL			1960/1964
WILLEMS	FREDERICK		PAMEL			1920/1920
			POLLARE			
NECKEBROECK	HERMAN	22/05/1942	POLLARE			1967/1969
PATERNOSTER	MARCEL LEON	02/03/1933	POLLARE	15/08/2006	NINOVE	1956/1958
			SCHENDELBEKE			
VAN HEGHE	EDMOND	29/05/1929	SCHENDELBEKE			1952/1957
			SCHOONAARDE			
DE BRUYNE	ALOIS	17/07/1913	SCHOONAARDE	22/06/1989	DENDERMONDE	1939/1939
DE NUL	JOHNNY	14/11/1955	SCHOONAARDE			1978/1985
			SINT ANTELINKS			
BOUMON	MARCEL	25/09/1919	SINT ANTELINKS	28/11/1998	AALST	1943/1954
			SMETLEDE			
VAN DER EECKEN	GUSTAAF	29/07/1929	SMETLEDE			1952/1952
			TERALFENE			
DE WILDE	DESIRE	22/02/1921	TERALFENE			1947/1950
TEIRLINCK	WILLY	10/06/1948	TERALFENE			1970/1986
			VIANE			
GODAERT	HUBERT	30/08/1913	VIANE	02/11/1983	GERAARDSBERGEN	1938/1938
			VLIERZELE,			
DE MEESTER	LUCIEN	20/11/1946	VLIERZEKE			1968/1969
			VOORDE			

BOEYKENS	JULIEN	03/07/1920	VOORDE			1945/1948
RAES	WILLY	18/06/1938	VOORDE			1961/1964
RITSERVELDT	JEAN MARIE	21/03/1943	VOORDE			1971/1975
			WELLE			
MATTHIJS	PETRUS	22/08/1914	WELLE	23/06/2001	AALST	1945/1949
			WIEZE			
VAN DE VOORDE	DESIRE	29/08/1937	WIEZE			1965/1965
			ZANDBERGEN			
VAN DEN BOSSCHE	HENRI	03/05/1933	ZANDBERGEN			1958/1962
BORREMANNS	PAUL	25/01/1931	ZANDBERGEN	17/09/1989	GERAARDSBERGEN	1954/1963
OVERLEDEN IN EEN GEMEENTE VAN DE DENDERSTREEK						
DE SUTTER	BERNARD	02/02/1918	SERSKAMP	21/04/1992	AALST	1948/1948
DESCHACHT	GERARD	17/11/1929	ROKSEM	28/05/2003	AALST	1954/1954
DHAENENS	RUDY	10/04/1961	DEINZE	06/04/1998	AALST	1983/1992
GRIJSOLLE	SYLVAIN	12/12/1915	WICHELEN	19/01/1985	AALST	1936/1950
LANSSENS	MAURICE	21/01/1912	ROESELARE	03/01/1990	AALST	1938/1939
SONCK	GUSTAAF	06/05/1932	RESSEGEM	25/11/1996	AALST	1967/1972
VAN KEER	CAROLUS	16/07/1910	BERLARE	03/02/1980	AALST	1934/1934
SEGRS	RENE	19/02/1913	CHARLEROI-DAMPREMY	25/07/1995	BAASRODE	1934/1939
TUYTEN	JULIEN LEON	11/11/1889	HOUPELINES (F)	24/12/1961	DENDERLEEUV	1914/1924
CLAPDORP	KAREL	21/09/1899	ZELE	10/05/1940	DENDERMONDE	1927/1940
DEROO	LIEVIN	20/02/1919	LAKEN	08/12/1992	DENDERMONDE	1944/1944
MECHANT	ISIDOR	15/12/1885	BELSELE-WAAS	26/04/1966	DENDERMONDE	1912/1927
ROELS	LOUIS	18/08/1912	HAMME-DURNE	17/09/1984	DENDERMONDE	
STASSIJNS	FREDERIK	27/08/1913		overleden	DENDERMONDE	1938/1938
VAN AVERMAET	AIME	30/07/1935	ZELE	30/04/2009	DENDERMONDE	1958/1962
VAN GAEVER	AUGUST	15/05/1922	BRUSSEL	01/07/2009	DENDERMONDE	1944/1950
GULDEMONT	JOZEF	13/10/1934	ASSE	11/02/2001	EREMBODERGEM	1962/1965
DE SMET	HECTOR	26/06/1893	SCHELDERODE	08/01/1960	GERAARDSBERGEN	
LAURENT	JEAN	26/05/1922	DEUX ACREN	21/04/2001	GERAARDSBERGEN	1941/1942
KEMPS	RICHARD	14/05/1911	BEKKEVOORT	05/03/1983	HAALTERT	1937/1950
VAN DER POORTEN	ELIAS VICTOR	03/09/1908	STEENHUIZE-WIJNHUIZE	06/02/1996	NINOVE	1936/1936

EPILOOG

EN WAT ALS K.S.C. DENDERSTREEK OUDER WAS DAN HONDERD JAAR ???

Een tijdje geleden kreeg ik bezoek van een laatstejaarsstudente van de Katholieke Universiteit Leuven. Zij werkte onder leiding van prof. Van Isacker aan haar licentiaatsverhandeling rond de figuur van Dr. Tistaert¹⁵⁸ en wilde wat meer informatie over de wielierclub K.S.C. Denderstreek. Ik overliep met haar mijn documentatie en stelde haar met veel genoegen een aantal foto's ter beschikking. Kort daarop kreeg ik een mailtje van haar met de vraag welke de criteria waren om de titel "Koninklijk" te mogen voeren voor een vereniging. Zij had immers vastgesteld dat vanaf halfweg de jaren 50 op de truien vermeld stond "KSCD", wat er op wees dat de club toen al het predikaat "Koninklijke" droeg. Zeker is dat de club in 1952 nog vermeld werd als "Sportclub de Denderstreek" en dat vanaf 1953 op de truien "KSCD" stond en ze ook vermeld staat als "Koninklijk".¹⁵⁹

Voor zover ik heb kunnen vaststellen zijn de criteria voor het bekomen van de titel "koninklijk" nog steeds dezelfde:

"De titel "koninklijk" kan door de Koning worden toegekend aan Belgische verenigingen die 50 jaar ononderbroken bestaan. Ook met andere criteria wordt rekening gehouden, zoals het goed beheer, het niet-winstgevend doel dat door de vereniging wordt nagestreefd, de vitaliteit en de stevigheid van de vereniging, enz."¹⁶⁰

Nochtans gaven alle beschikbare bronnen¹⁶¹ en geraadpleegde krantenartikels steeds 1911 als stichtingsdatum aan. Dus, in principe kon de club pas vanaf 1961 het predikaat "Koninklijke" claimen.

Op dat moment besepte ik inderdaad dat we met een probleem zaten, een probleem dat ik – mede door het feit dat er geen archief van de club meer beschikbaar is en er niemand meer in leven is uit de beginperiode – nog steeds niet opgelost heb.

Een eerste mogelijkheid zou zijn dat de club, omwille van de grote verdiensten, vroeger dan voorzien de titel "koninklijk" mocht dragen, maar dit lijkt mij weinig plausibel.

Ik diende dus van een tweede hypothese uit te gaan. In de Denderstreek bestonden reeds voor 1911 een aantal "veloclubs". Misschien was één van hen van hen officieel aangesloten bij de Koninklijk Belgische Wielrijdersbond, en dan denk ik bijna automatisch aan de "Aelstersche veloclub" waarvan het bestaan bewezen wordt vanaf 1895 door een aantal krantenartikels uit dat jaar (zie hoofdstuk over het ontstaan van de wielersport in de Denderstreek). Misschien is de "Aelstersche veloclub" enkele jaren nadien officieel lid geworden van de KBWB (mijn hypothese zou dan zijn vanaf 1903) en is het in 1911 tot een samenwerking gekomen tussen deze wielierclub en dr. Tistaert en heeft hij het stamnummer van deze club overgenomen, zodat effectief vanaf 1953 de club recht had op het predikaat "koninklijk".

¹⁵⁸ Britt de Paepe uit Hekelgem promoveerde ondertussen tot Master in de geschiedenis met deze thesis.

¹⁵⁹ De eerste vermelding "KSC Denderstreek" vind ik in de aankondiging van een amateurswedstrijd in Aalst.

¹⁶⁰ Cfr. <http://www.monarchie.be/nl/de-monarchie-vandaag/monarchie-en-bevolking/koninklijke-gunsten#titel>

¹⁶¹ bv. <http://www.kuleuven-kortrijk.be/bib/jtollen/ogs/MOSAR%20%20%20OOST-VLAANDEREN.html>.

De enige – zij het wankel - basis die ik voor deze hypothese heb, is een artikel uit de Volksstem van 1914¹⁶². Het is de oproep voor de leden van de “Aalstersche sportclub” om deel te nemen aan de eerste oefenkoers van 1914.

WIELRIJDEN
Aalstersche Sportclub.

Zondag 1 Meert, om 2 1/2 zeer slijpt, eerste entraineme tkoers voor de leden, op de baan Aalst-Gent, heen en weer (40 kilom.) Vertrek en aankomst aan het lokaal, bij M. Aloïs Persyn.

Zullen er aan deelnemen : 1. Aloïs Persyn, 2. Arthur Van Branteghem, 3. Arthur Arys, 4. Eugeen Rowies, 5. Jan De Sterck, 6. Cam. De Smedt, 7. Haelterman Ges., allen van Aalst; 8. Van Isterdael Jozef, Denderleeuw; 9. Victor Standaert, Ninove; 10. Van Laethem Th. id.; 11. Leroy K. id.; 12. Beeckman Th. id.; 13. De Cort Achiël, Heikelger; 14. Coppens Louis, Assche; 15. De Smedt Alb. id.; 16. Van der Sype Georges, Erpe; 17. Willems Fred., Pamel; 18. De Dobbeleir, Neyghem; 19. Droeshout, Dickelvenne; 20. Van de Veldo Arth. Wetteren; 21. Van Goethem, Oombergen, enz.

In dit artikel is duidelijk sprake van de “Aalstersche sportclub”, maar bij de leden vinden wij mensen als de Wies Persyn, Arthur Van Branteghem, Victor Standaert en Theo Beeckman, die de interclubs met de Denderstreek reden. Trouwens, in interviews uit de jaren 60 geeft één van de pioniers, Louis Hemmerijckx, steevast aan dat Wies Persyn lid was van de “Denderstreek”.

Misschien was in 1914 de naam “Sportclub de Denderstreek” nog niet volledig ingeburgerd en sprak men nog van de “Aalstersche Sportclub”, wat dan een soort “samentrekking” zou zijn van “Aalstersche véloclub” en “Sportclub de Denderstreek”

Maar nogmaals, dit is een zuivere hypothese waar ik geen absolute bewijzen voor heb.

Ik zal eenieder die het “mysterie” kan oplossen dankbaar zijn.

¹⁶² De Volksstem d.d. 27/02/1914

SLOT

Ik hoop dat ik met dit kleine werkje heb kunnen aantonen dat

- De wielersport in de Denderstreek, in het algemeen en de club in het bijzonder, veel te danken gehad heeft aan haar stichter, dr. Tistaert.
- De glorieperiodes zich situeren in de jaren 20 en 30, evenals in de jaren 50 en 60 en dat toen echte (toekomstige) toppers aangesloten waren bij de club.
- Een aantal (vergeten) wielersorganisaties hun oorsprong vinden bij K.S.C. Denderstreek.
- De club zich met veel ups, maar met evenveel downs gedurende een eeuw heeft kunnen handhaven aan het wielersfirmament.
- Het gebrek aan belangstelling en/of financiële ruggensteun, zowel bij de sponsors als bij sommige bestuursleden, evenals een gebrek aan duidelijke structuren ervoor gezorgd hebben dat de club bijna dood was.
- De gedwongen fusie met de Labiekes slechts voor een kortstondige heropflakking heeft gezorgd.
- De toekomst van de club KSC Denderstreek-Labiekensvrienden voorlopig gewaarborgd is via een piramidale structuur.

Bibliografie

Gepubliceerde bronnen

Boeken

- BACKELANDT (F.), CORNILLE (P.) & VANWALLEGHEM (R.) Koarle, vader van de Ronde van Vlaanderen, Pinguin productions, Gent, 2006
- BEVING (P.) & VAN LAETHEM (A.), Le cyclisme, 1°-10° supplément
- DE SMET (J.) & FEYAERTS (P.), Groene Leeuw, de ploeg die de keizer uitdaagde, de Eeclonaar, Eeklo, 2008
- DE VOS(L.), DECAT (F.), Mei 1940, van Albertkanaal tot Leie, deel 10 in de reeks "België in de tweede wereldoorlog", dnb/Pelckmans
- HOLDERBEKE (M.), Handelingen XIII-2007 van het ZGGO (Zottegems Genootschap voor Geschiedenis en Oudheidkunde).
- JACOBS(J.) & VAN DOORNE (B.), De Vlaamse wielerkoningen, Lannoo, Tielt, 1979
- JACOBS (R.), MAHAU (H.) (en DE SMET (R.)), "Vélo", jaargangen 1956 tot 1971
- JANSSENS (R.) & VANLOMBEEK (M.), Flandriens over hun toeren, Standaard uitgeverij, 1996
- LAITEM (H) & HAMELS (J.), DE TRICOLORE TRUI, Pinguin productions, Gent & Lannoo, Tielt, 2008
- SERGEANT (P.), CRASSET (G.) et DAUCHY (H.), Encyclopédie mondiale du cyclisme, De Eeclonaar
- VAN DEN BROECK (A.), De miljoenenfiets van Rik van Steenbergen, de Brauwere, Wilrijk, 1966
- VANHOUWAERT (C.), Mijne Loopbaan, Menen, 1910
- VANWALLEGHEM (R.), De Ronde van Vlaanderen, Pinguin productions, Gent, 1991
- VAN WIJNENDAELE (K.), Het rijke Vlaamsche wielerveven, Snoeck-Ducaju & Zoon, Gent 1943,
- VAN WIJNENDAELE (K.), "Mensen en dingen uit de Ronde van Frankrijk", Lannoo, Tielt, 1948

Tijdschriften

"Coups de Pédales"

Verschillende exemplaren van "Le Miroir des Sports"

Niet gepubliceerde bronnen

Persoonlijk archief

MOEYAERT (B.), Van wielerveven tot ... "Velo-droom" De geschiedenis van het baanwielerveven in België van 1890 tot 2003. Scriptie voorgelegd aan de Faculteit Letteren en Wijsbegeerte, voor het behalen van de graad van Licentiaat in de Geschiedenis. Academiejaar: 2002-2003 Katholieke Universiteit Leuven Promotor: Prof. Dr. Vanyacker D.

Krantenarchieven

De Denderbode, Aalsters dagblad via <http://aalst.courant.nu/>
De Volksstem, Aalsters dagblad via <http://aalst.courant.nu/>
De Liberaal, Aalsters dagblad via <http://aalst.courant.nu/>
De Gazet Van Aalst, Aalsters dagblad via <http://aalst.courant.nu/>
De Voorpost via <http://aalst.courant.nu/>
Le Petit Parisien via <http://gallica.bnf.fr/>
"Ouest-Eclair" via <http://gallica.bnf.fr/>
Het Algemeen Nieuws via <http://aalst.courant.nu/>
"Het Getrouwe Maldegem via <http://getrouwemaldegem.cname.vandenbroele.be/>
Het Belang van Limburg online archief via <http://125.hbvlonline.be>
Het Nieuwsblad
Het Volk

Websites Internet

<http://www.herzeleinbeeld.be/>
<http://www.denderstreek-labiekes.be>
<http://www.ksc-denderstreek-labiekes.be>
<http://www.cyclingnews.nu/>
<http://www.tistaertvrienden.be/index.htm>
<http://www.ksta.de/html/artikel/1182933902692.shtml>
<http://www.lierde.be/ronde/>
<http://www.ad.nl/ad/nl/1018/>
<http://www.wooljersey.com/>
<http://www.bloggen.be/rodeden>
<http://forums.france2.fr/sport/>
<http://www.wielerarchieven.be/forum/>
<http://wielrennen.hour.be/>
<http://www.dewielersite.net/>
<http://www.memoire-du-cyclisme.net/>
<http://www.gpzottegem.be/>

Verantwoording foto's

Zie voetnoten in de tekst. Waar niet vermeld, foto's afkomstig uit eigen archief of in bruikleen gegeven of gebruikt met toestemming van

Willy de Meerleer – Roland Desmet – Jozef Hamels – Marc Holderbeke – René Kleynen – Marie-Jeanne Meuleman – Gino Standaert – Jozef Thielemans – Marino Verbeken – Dirk Van Mossevelde.